

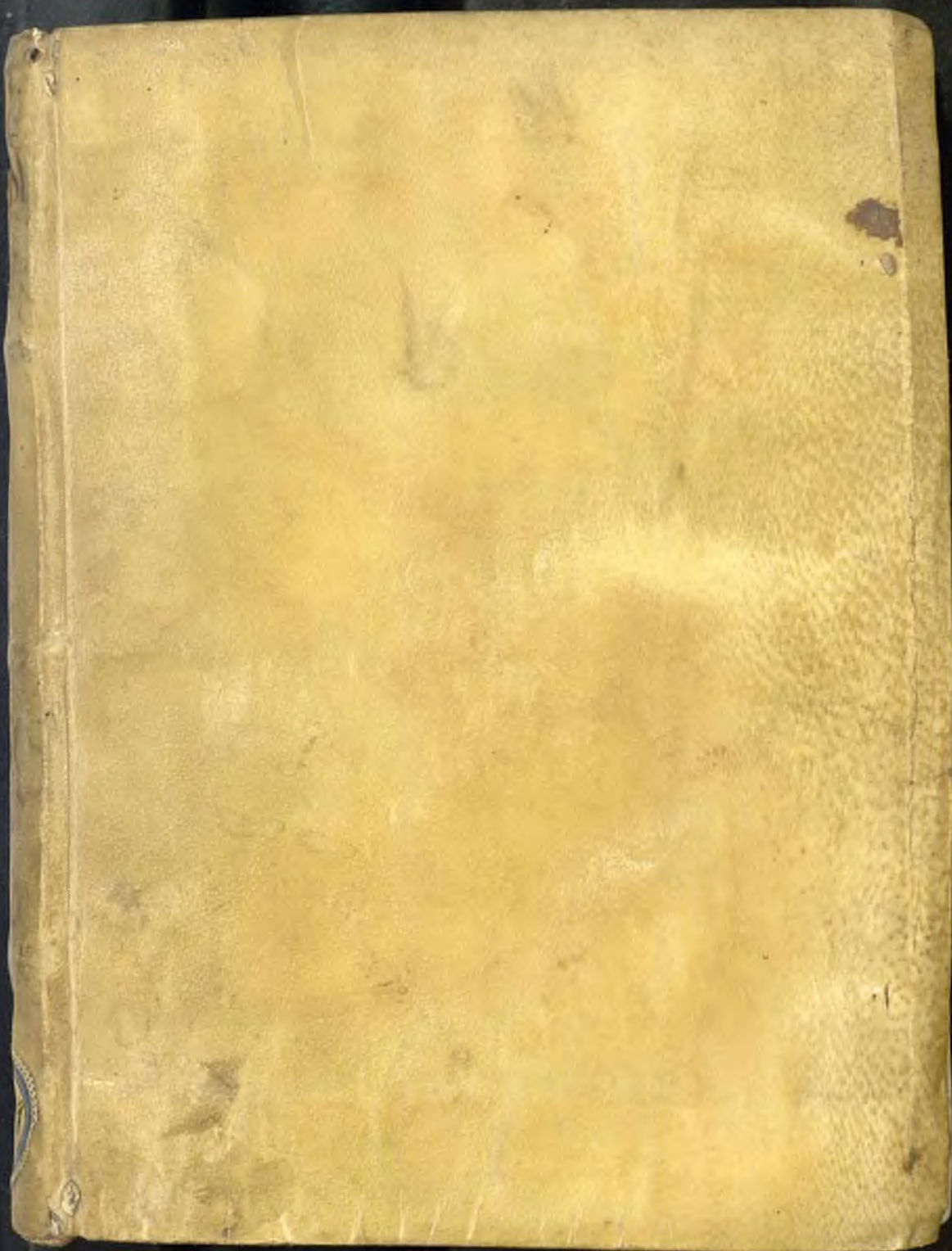
19

MEVINSI

Green 10/10

102

No A
1-299

Biblioteca
AD A
Sala A
Estante 61
Tabla
Número 5.93

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

7 oto 7-12.

1
5-240

17 oto 7-12.

Biblioteca	Granada
Sola	A
Subante	1
Tabla	
Numero	7.89

1
5-240

ROYAL MAIL
G R A C I A

*Del Coll. de la Comp. de los Reyes. 230
R. 1595*

IOANNIS MEVRSI *Aetoris Camnati & Epus vero parvelli*

GRÆCIA

FERIATA

Sine,

DEFESTIS

Græcorum,

Libri VI.

*Ex commissione Officij R. In-
quisitionis liberis expurgatis
Vest. ab impressis Ind. expurgat.
Luz. n. de S. M. In. de S. M. 1703.*

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ ELZEVIRIAN
ANNO dō Io. c. xix.

*Illustrissimis Potentissimisque
Dominis,*

ORDINIBUS
Fœderatarum Belgij
Prouinciarum,

IOANNES MEVRSIUS

Dedico, Consecroque.

Illustrissimi Potentissimiq; Domini,

FFERO Vobis munus
istud Literarium, quod
ne infra magnitudi-
nem istam vestram vt
putetis, nihil causæ est
quod metuam; nam
& vos amare semper Literatos, Lite-
rasque æstimare, ostendistis: idque ad
Principum longè maximorum exem-
plum, quibus nihil omninò ceditis. In

EPISTOLA

his Macedoniae regem Archelaum commemorabo. qui, ut scire se Literarum dignitatem, & aestimare, testaretur, Ioui Musas exaequavit, & commune illi ipsisque festum instituit; quod, per novem dies actum, de earum singularum etiam nomine in dies singulos diceretur. Nempe sciebat Rex egregius, alijque item Principes, quibus par affectus animi, regna quidem, ac principatus, a maioribus obvenire; sed haec omnia morte ignobili obscurari: nec virtutum, aut praecclare a se gestorum, vllum apud posteros nomen superesse, gloriamque intercidere, nisi aeternaturis scriptis viri docti contra vim iniuriamque Oblivionis assertum irent. Nam quis, quaeso, nunc Achillem, Alexandrum, Caesaremve, aliosque heroes plurimos praestantissimos fuisse sciret, absque

vno

DEDICATORIA.

vno Literarum beneficio? Quantum credimus Regum etiam maximorum iacere in tenebris ignoratum, quantum aliorum Principum, quorum sceptrum ligonibus verè mors aequavit? Est nimirum, ut Horatius olim cecinit.

*Vixere fortes ante Agamemnona
Multi, sed omnes illacrymabiles
Vrgentur, ignoti, longa
Nocte, carent quia vate sacro.*

Et apud Romanos Fulvius Nobilior novem Musarum simulacra, Ambraeia allata, Herculi olim consecrauit, aede communi dedicatam; innuere cupiens, mutuam operam hunc, illasque, indigere: & dignitatem Musis suam ab Hercule vindicandam esse, & virtutem item Herculis, gloriamque, illarum ore celebrandam. Hoc & vestrum est iudicium; ideoque tanto studio bene semper

¶ 3

per

EPIST. DEDIC.

per Musis facere annisi estis. quas profectò cum ita Vobis obstrinxeritis, omnes illi, qui se alumnos earum esse profitebuntur, beneficium nunquam prædicare desinent. In his ego. sed cum laudem, quam ingentem hic meriti estis, celebrare ex dignitate vestrà nequeam, GRÆCIAM ecce vniuersam Vobis sisto, quæ id faciat; non quidem illam bellis tristem, turbatamve: at lætâ in pace FERIATAM, & tranquillam, ac festos dies agitantem. Qualem Vobis hanc Rempublicam,

Illustrissimi Potentissimiq; Domini, vt Deus ille Optimus Maximus, pacis & concordiaë auctor, dare velit, ac perpetuò conseruare, sacrosanctum eius numen supplex veneror. Lugd. Bat. ad diem XXI Iulij cIo Ioc XIX.

BENIG-

BENIGNE LECTOR,

Am triennium est, cum, De Populis Articæ edens, De Græcorum festis etiam sum pollicitus. Sed dilatum à me promissum, dum se alia variè ingerunt. Interea temporis non cessandum sibi ratus Petrus Castellanus, vir doctrinâ & humanitate insignis, ne diutius hæc Antiquitatis Græcæ pars lateret, suum nobis Ε'ορτολόγιον communicauit. quod tantum abest vt agrè feram, ceu iniectâ in messem meam suâ falce, quod nonnulli clamitarent; vt elogio mihi hic publico tam præclaram voluntatem benè de Republ. nostrâ Literariâ promerendi ornandam putem. Nec voluntas tantum fuit, vt rectè dicam, aut conatus; quin & fecit laudabiliter. Vtinam verò post eius operam meâ mihi parcere omninò licuisset; sed, quemadmodum latus eruditionis huius campus, vt quàm plurima benè docuit, ita non sunt pauciora, quæ omisit. Ea mihi, non ipsius traducendi vllò studio, verùm Antiquitatis magis illustranda, nunc vulgare visum fuit. Illa autem tantum festa hic commemoro, quæ vel ipsi sunt indicta; aut de quibus quædam profero ipsi indicta, alijsve Auctorum locis confirmata. In Eleusinijs, & Panathenæis item, aliter factum non diffiteor; inseruiq;, quæ ab ipso prius monita. sed licere hic mihi credidi, quod de meis in Prefatione sui Heortologij ille ait, vbi mea suis miscet; etsi prior ipse ediderit, tamen me ignorare omninò, an quog; obseruârit prior.

prior, quod confido, si candorem viri noui, animique
 equitatem, sine offensa eius fore. neque enim accusandi
 hac eius dico, cuius eruditionem, & humanitatem
 egregiam, facio plurimi; verum defendendi mei. Et
 profecto, non me opera hic aliena profecisse, plagiove
 obnoxium esse, facile cetera testabuntur, qua nunc pro-
 mo, nondum ipsi obseruata. Hoc te monuisse volui,
 Amice Lector; nunc dimitto, & saluere multum ju-
 beo. Dionysia, libro etiam singulari pertractata, pa-
 riter atq; Panathenæa, & Eleusinia, una edere nunc
 statueram; sed obiecta impedimenta prohibuerunt.
 Alias fiet, volente Deo; interim istis te oblecta, &
 me ama.

IOANNIS

IOANNIS MEVRSI
 GRÆCIÆ
 FERIATÆ,
 SIVE
 DE FESTIS
 Græcorum,

LIBER I.

ΑΓΗΤΟΡΕΙΟΝ.

ESTVM incertum. Hesychius.
 Αἰητόρειον, εορτή. Idem puto, quod
 alibi dicitur,

ΑΓΗΤΟΡΙΑ.

In eiusdem Hesychij Glossis. Αἰητής, ἐν τοῖς
 Καρνείοις ὁ ἱερῶν ἄρχων τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ εορτή, Αἰητόρεια.

ΑΓΡΑΝΙΑ.

Argivi celebrabant in memoriam vnus e
 Præti filiabus. Hesychius. Αἰγράνια, εορτή ἐν Ἀργείῳ.
 Α

α, ἢ πὶ μιᾶ τῶν Πρώτων θυγατέρων. Puto eadem fuisse, quæ mox

ΑΓΡΙΑΝΑ

appellat in iisdem Glossis, istis verbis. Ἀγριάνια, νεκυσία ὡς Ἀργείοις καὶ ἀγῶνες ἐν Θήβαις. Et, ecce, mortualia erant apud Argiuos, certamina apud Thebanos.

ΑΓΡΑΥΛΙΑ.

Agrauli festum, & sacra, apud Athenienses. Meminit Athenagoras in Legat. Ἀγραύλω Ἀθωαῖσι τελεπῆς, Ἐμυσήρια, ἄγχοι. Et templum eius commemorat Pausanias in Atticis. Ὑπὲρ δὲ τῶν Διοσκῶρων τὸ ἱερὸν Ἀγραύλης πέμδος ἐστίν. Et immolabatur illi homo, vsque ad Diomedis tempora, apud Cyprios. Porphyrius Περὶ Λαοχῆς, lib. II. Μὲν καὶ Κυπρίως Ἀφροδίτῳ ἐθύετο αἰθρωπὸν τῆ Ἀγραύλω, τῆ Κέκροπος καὶ Νύμφης Ἀγραυλίδος καὶ διεμμε τὸ εἶδος ἀγχοῖ τῶν Διομήδους χρόνων. Hoc ex eodem refert etiam Cyrillus contra Iulianum, lib. IV.

ΑΓΡΙΩΝΙΑ.

Baccho Agrionio sacra. Vide doctissimum Castellanium. Addo autem; noctu celebrari solita, & hederæ in ijs vsus fuisse. Eâ de re, præter

præter duos Plutarchi locos, quos produxit Castellanus, tertius quidam in Romanis Quæstionibus, sed insigniter corruptus. Καὶ ἔτι ἐν Ἡρακλῆος Ἀθήνησι, ἔτι Θήβησιν ἐν Ἀφροδίτης, ἴδοι τις αὐτὴν κινεῖται ἀγχοῖ. ἴοις δὲ, καὶ Νυκτελίοις, ὧν τὰ πολλὰ διὰ σκοτίας δράται, πάρεσιν. Agit Quæstione illâ totâ Plutarchus simpliciter de quavis hederâ; cur ergo hîc speciatim de siluestri dicat? Deinde, quis vnquam hederam aliquam siluestrem dixit? Præterea quæ sunt sacra ista, ἴα dicta; quibus adhiberi illa solita fuit, vt Nyctelijs? Nugæ meræ. Omnino restituendum censeo. ἴδοι τις αὐτὴν κινεῖται. Ἀγριωνίους δὲ, καὶ Νυκτελίοις, ὧν γ. π.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ.

Baccho celebrabatur apud Arbolam, Siciliae urbem. Hesychius. Ἀγρυπνία, ἑορτὴ Διονύσου ἐν Ἀρβόλῃ. Inde nimirum datum nomen, quod peruigilium Deo agerent.

ΑΔΩΝΙΑ.

Adonidis memoriæ, & honori, celebrabatur. Alciphron in Epistolâ Myrrhines ad Nicippen. Καὶ μέχρι μὲν τῶν Ἀδωνίων καὶ Ἰπτικωμῶς ποτε πρὸς ἡμᾶς, καὶ κοιμησόμενοι, ἐφοίτα. Designat quoque Musæus.

Δὴ γὰρ Κυπερίδι πανδήμιον ἦλθεν ἑορτὴ,
τὸ αὐτὸ Σησὸν ἄγχοισιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθερείῃ.

Cratinus.

— ὃν σὸν αὐτὸν ἤξιεν ἐγὼ

Ἐμοὶ διδάσκην εἶδ' αὐτὸν εἰς Ἀδωνία.

Diphilus.

Πορνείον ἐστὶ πολυτελῶς Ἀδωνία

Ἀγροὶ ἐταῖρα μεθ' ἐπερῶν πορνῶν χυδῶν.

His in pompâ circumferebantur simulacra, & horti in testis, cum omnis generis fructibus: horti autem ex fœniculo, & lactucâ, facti erant; quia nimirum Venus occisum Adonidem in lactucis deposuisset. Obseruo apud Hesychium. Ἐν τοῖς Ἀδωνίοις εἰδῶλα ἐξάγροισι, καὶ κήπευς ἐπ' ὀσράκων, καὶ παντοδαπῶν ὀπώρων, οἷον ἐκ μαράθρων ἔθελδακων ὡρασκιδάξων αὐτῶ τὰς κήπευς. καὶ γὰρ ἐν θελδακίαις αὐτὸν κατακλιθῆναι ὑπὸ Ἀφροδίτης φασίν. Simulacra illa, erant Adonidis & Veneris. Theocritus in Ἀδωνιαζέσεως.

Ἐρωτικὴ κλίμα τῷ Ἀδωνίδι τῷ καλῷ ἀλλὰ,

Τὰν μὲν Κύπρις ἐχέει, τὰν δὲ ὁ ῥοδόπαχυς Ἀδωνίς.

Hinc est, quod Adonidi & Veneri simul ea sacra celebrata tradit Schol. Aristophanis εἰρλίῃ. Ἀδωνία, τῷ Ἀδωνίδι, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ. Quin & passim per urbem totam collocata simulacra mortuorum, quibus mulieres funus, ac lessum, facerent. Plutarchus in Alcibiade. Ἐπιψηφισαμένους ἢ τοὺς δήμους, ἔθελδακῶν ἐτόμιμον πάντων πρὸς τὸ ἐκάλειν, καὶ χρῆσαι παρῶν εἰδῶν τῆς εὐροτῆς. Ἀδωνίαν γὰρ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθηκόντων, εἰδῶλα πολλὰ καὶ νεκροῖς ἐκκεμιζομένοις ὅμοια, πρὸς ἕκαστον τῶν γυναιξίν, καὶ τὰ φασὶ ἐμιμῆντο κατὰ πόλιν, καὶ θρῆνεύον. Iterum in Nicia. Ἀδωνία γὰρ εἶχον αἱ γυναῖκες τότε,

τότε, καὶ πρὸς πολλὰ χόσε τὴν πόλεως εἰδῶλα, καὶ τὰ φασὶ περὶ αὐτῶν, καὶ κοπετοὶ γυναικῶν ἦσαν. De hortis in testis circumferri solitis, est etiam iste Theophrasti locus, de Hist. Plant. lib. vi. cap. vii. Ἀβρόπτονον δὲ μᾶλλον ἀπὸ ῥίζης καὶ ὡρασκιδάξων βλαστάνει ἢ ἀπὸ σπέρματός. χαλεπῶς ἢ ἀπὸ σπέρματος, περιμιχθῶν μόνον ἐν ὀσράκει, ὡπερ οἱ Ἀδωνίδος κήποι. Plutarchus de serâ numinis vindictâ. Ὅπερ αἱ τὰς Ἀδωνίδος κήπευς ἐπ' ὀσράκεισι ἡσὶ ἡθελδακίαι καὶ ἡρασκιδάξων γυναῖκες. Et Diogenianus Cent. i. Prouerb. xiv. Ἐπὶ δὴ γὰρ Ἀδωνίς, ἐρωμένη ὦν, ὡς μύθος, τῆς Ἀφροδίτης, πρὸς ἡβῆς τελευτῶσα, οἱ αὐτῆς ὀργαζόμενοι, κήπευς εἰς ἀγγεῖα πᾶσα φυτεύοντες, ἢ φυτεύουσαι, &c. Et Appendix Vaticana Cent. i. Prouerb. iv. Γίνονται δὲ ἔπι οἱ κήποι (τοὺς Ἀδωνίδος) εἰς ἀγγεῖα κεράμια σπέρματα ἀχρὸς χλοῆς μόνης. Suidas. Ἀδωνίδος κήποι, ἐκ θελδακῶν καὶ μαράθρων, ἀπερ κατὰ πειρον ἐν ὀσράκει. Simplicius ait citius in his frumentum excrefcere consueuiffe. Locus est in Physica Aristotelis, lib. v. καὶ οἷτος δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν φύσιν καὶ αὐξάνει ἐν τοῖς Ἀδωνίδος καλὰ κήποις, πρὸς τὸν ῥιζοθῆναι ἔθελδακῶν ἐν τῇ γῆ. Huc pertinet Platonis iste locus Phædro. ὁ νῦν ἔχων γεωργός, ὦν σπέρματων κηδοῖτο, καὶ ἐγκαρπια βελοῖτο γνέσθαι, πότιρα σπέρματι αὐτῶν ἡμετέροις εἰς Ἀδωνίδος κήπευς θεῶν χαίροι, ἡμετέρων καλῶς ἐν ἡμέραισι σκῆψιν γυνομένης; ἢ πάντα μὲν δὴ παιδία τε καὶ εὐροτῆς χαίρειν δρῶναι, ὅτι καὶ ποιοῖ. Projiciebantur autem in fontes. Zeno-bius Cent. i. Prouerb. xlix. Γίνονται δὲ ἔπι οἱ κήποι τοὺς Ἀδωνίδος εἰς ἀγγεῖα κεράμια σπέρματα,

ἀχει χλόαν μόνον. ἐκφέρονται δὲ ἅμα περὶ τῶν τῶν
 θεῶν, καὶ εἰσιπύονται εἰς κελύβας. In mare abijci confue-
 uisse tradit Eustathius ad Iliad. λ'. vbi etiam fa-
 cti rationem habes. κῆποι Ἀδωνιδῶν, Φυτῆρια τὰ χυ-
 αιαθαλλοντα, ἔσω χυτῆρας ἢ ἀρρίχας· καὶ ὅλως, κοφίνες
 ἰνός. καὶ αὐλῆκα εἰσιπύματα κατὰ θαλάσσης, καὶ ἀφαγιζό-
 μενα, καθ' ὁμοιότητά ἵνα τοῦ κατὰ τὸν ὠκύμορον Ἀδωνιν
 θανάτου. De luctu mulierum in hoc festo, est Ovi-
 dij quoque locus Metamorph. lib. x.

— luctus monumenta manebunt

Semper Adoni mei, repetita est mortis imago

Annua plangoris peraget simulamina nostri.

Et Ammiani lib. xix. *Lacrimare cultrices Veneris
 saepe spectantur in solennibus Adonidis sacris.* Iterum
 lib. xxii. *Euenerat autem iisdem diebus annuo cursu
 completo Adonia ritu veteri celebrari.* Deinde. *Et
 visum est triste, quod amplam urbem, Principum do-
 micilium, introeunte Imperatore nunc primum, ulula-
 biles undique planctus, et lugubres sonitus, audiebantur.*
 De reposito in laetucis Adonide, habemus
 quoque apud Athenæum, lib. ii. καὶ Καλλιμά-
 χου δὲ Φησὶν, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἀδωνιν ἐν θερμδακίῃ
 κρύψεν. Et Eubuli hæc de re fragmentum est.

Μὴ πῶς ἀλὴ μοι θερμδακίνας, ὦ γύναι,

Ἐπὶ τῶν τραπέζων, ἢ σταυτῶν αἰλιῶν.

Ἐν τῶν λαχάνων τῆτι γὰρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὶ

τὸν Ἀδωνιν ἀποθανόντα πρῆξθηκε Κύπερος.

Duplex autem festum erat; nam, quia Adonis,
 bipertito anni tempore, semestri vnum in com-
 plexibus Proserpinæ, alterum in Veneris agere
 finge-

fingebatur; in aduentu à Proserpinâ lætitiæ fe-
 stum, in recessu istud luctus, de quo dixi, cele-
 brabatur. Obseruo apud Procopium Gazæum
 in Esaiam, vbi de Adonide agit, cap. xviii. τὸ
 δὲ παθὲν Ἀφροδίτη μὴ φέρουσα, ἔπερὸς αὐτὸν ἐχώρει
 τὸν Ἀδων, αἰοισθεῖσαι τὸν ἐρωμένον. ὡς δὲ καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος
 αἰτήρα τέτρα γυνή, συνέθεντο περὸς ἀλλήλας, μερμεινῶν
 εἰς δύο τοῦ ἔτους, περὸς ἡμισυ συνέιναι τῶν νέων ὡς δὲ αὐελ-
 θουσα τέτρα τοῖς φίλοις ἀπήγαγε, πανήγυριν ἤγον τῶν ἀνα-
 δον, ὡς περὸς καὶ θρῆσκον τῶν ἀνδρον. ἀπερὸς ἀμφω καὶ ἀφ᾽
 τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων ἐκράτησεν. Cyrillus in Esaiam
 eundem lib. ii. *Græci hinc lætè festum excogitave-
 runt, ut se cum Venere, propter mortem Adonidis ma-
 stâ, condolere, et lugere: redeunti autem ex orco, et
 inuentum esse dicenti, quem quasiuerat, gratulari, et
 vnâ exultare, simularent.* Macrobius de iisdem
 Adonijs, Sat. lib. i. cap. xxi. *Ritu eorum catabasi
 finita, simulationeque luctus peractâ, celebratur lætitiâ
 exordium.*

ΑΘΗΝΑΙΑ.

Mineræ festum, postea παναθλήσια appella-
 tum. vt ostendo libro singulari, de Panathe-
 næis, cap. ii. Sed καὶ τὰ Καλλιεῖα itidem Ἀθλήσια
 vocabantur, quia nimirum in Mineræ hono-
 rem celebrabantur. Suidas docet. Καλλιεῖα, ἑορ-
 τὴ Ἀθλήσι δημιώδης, καὶ δὲρχαῖα πάλας. ἅ τινες δὲρχαῖα
 καλοῦσιν.

ΑΙΑΚΕΙΑ.

ΑΙΑΚΕΙΑ.

Æaci festum apud Æginetas. Pindari Schol. Olympionic. Ode VII. Ἐν δὲ Αἰγίῃ παῖ Αἰάκεια. Iterum Od. XIII. Καὶ ἐν Αἰγίῃ, παῖ Δελφίνα, καὶ Αἰάκεια. Nemeonic. Od. V. Ἐστὶ δὲ ἀγῶν ἐν Αἰγίῃ ἀγῶνι, παῖ Αἰάκεια. Ac certamen tunc peragebatur in honorem Æaci; quique eo victor esset, coronam in fano ipsius dedicabat. Obseruare est apud Pindarum Nemeonicarum Ode citatâ.

Πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατῆς Φθίγγει ἐ-
λεῖν Ἐπιδάυρω διπλόαν
Νικῶντ' ἄρετ' ἀν' ἀποθύροισι δὲ Αἰακῶδ'
Αἴθρα ποιαίνετ' ἄε φέρν' σεφανά-
ματα, σὺν ξανθαῖς Χάερσιν.

Meminit Æaci quoque apud Æginetas fani Plutarchus in Demosthene. Τὸν Μαραθῶνιον, καὶ τὸν Δημητρεῖς τῶ Φαληρέως ἀδελφὸν Ἰμεραῖον, ἐς Αἰγίῃ καταφυγόντας ἵππὶ τὸ Αἰάκειον, δόσπασίαις, ἐπεμψεν εἰς Κλεωναίς πρὸς Ἀντίπατρον. Erat autem in loco vrbis maximè illustri, & septum habebat quadratum è lapide albo. Pausanias in Corinthiacis, vbi de Æginâ agit. Ἐν ἵππιφανεσάτω δὲ τῆς πόλεως, τὸ Αἰάκειον καλεῖσθαι, περὶ βολῆς πτεράγων λεικῶδ' λίθου. Exstructum verò communi omnium Græcorum nomine. Rem, & causam, exponit Iſocrates in Euagora. Τῶ μὲν γὰρ Αἰακῶς, ὁ Διὸς μὲν ἐκγονῶν, τῶ δὲ ἡμέρας τῶν Τρώεσσων ἀπογονῶν, ποσῶν δὴνεγκεν,

δήνεγκεν, ὡς γε γρομῶν ἀρχμῶν ἐν ταῖς Ἑλλήσι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρῶν, ἐπὶ δὲ τὸ μέγεθος τῆς συμφορῆς ὑπερέβαλεν, ἦλθον οἱ περὶ τῶν πόλεων, ἰκετεύοντες αὐτὸν. νομίζοντες δὲ τῆς ἀγῶνι καὶ τῆς ἀσεβείας τῆς ἐκείνης, ἄρα αὐτὸν ἀρέσασθαι πρὸς τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι. σωθέντες δὲ, καὶ τυχόντες πάντων, ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ἕπερ ἐκείνῳ ἐπιήκειτο τῶν ἀρχμῶν. Quin Athenis etiam cultum illum inuenio, & templum ei consecratum. Hesychius. Αἰακῶνιον Ἀθῶνισι, ἔστι τὸ Αἰακῶδ' ἵππῳ.

ΑΙΑΝΤΙΑ.

Aiaci sacra, apud Salaminios. Hesychius. Αἰαντία, ἑορτὴ ἐν Σαλαμῖνι. Colebant verò Aiaccem non duntaxat Salaminij, verum etiam Athenienses; qui vt tribum ab eius nomine Αἰαντίδα nuncupabant, ita lectum quoq; ipsi, omni armaturâ instructum, adornabant. Scholiastes. Pindari Nemeonic. Od. II. Διὰ ἡμέρας ἦγον οἱ Ἀθῶνιοι τὸν Αἰαντία, ὡς μὴ μόνον Αἰαντίδα φυλῶν ἀποδείξαι, ἀλλὰ καὶ κλίνῃ αὐτῶν μετὰ πανοπλίας κατεκοσμεῖν.

ΑΙΓΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Festum apud Æginetas erat; in quo sacra, & conuiuia, Neptuno instituebant per sedecim dies: in quibus sibi ipsi ministrarent, sine seruis, vnde & Μονοφάροι dicti; ac postea Veneri sacrificabant.

B

ficabant.

ficabant. Rem, & causam, exponit Plutarchus in Quæst. Græcis. Τῶν Ἰππὶ τῶν Τροίαν στρατοσάτων Αἰγυπτιῶν πολλοὶ μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἀπώλοντο, πλείονες δὲ κατὰ πλοῦν ἀπὸ τοῦ χειμῶνος. ὀλίγους ἐν τῆς περιλειπομένων οἱ παροσηκόντες ὑποδεξάμενοι, τῆς δὲ ἄλλης πολιτείας ὁρῶντες ἐν πένθει καὶ λύπαις ἔντες, ἔτε χαίρειν ὦντο δὲν Φανερώς, ἔτε ἦναι τις θεοῖς. ἀλλὰ κρύφα καὶ κατ' οἰκίαν ἕκαστοι τῆς σεσωσμένων ἀνελάμβανον ἐστίασεν καὶ Φιλοφροσύνας, αὐτοὶ Διακονέμενοι πατεράσι, Ἐσσυγμῆσι, καὶ ἀδελφοῖς, καὶ οἰκείοις, ἀλλοτριῶν μηδεὶς παρσιόνη. Ταῦτ' ἐν Σπομιμέμενοι, τῷ Ποσειδῶνι θυσιᾶν ἄγασσιν τῆς καλῆς θιάσεως, ἐν ἣ κατ' αὐτῆς ἐφ' ἡμέρας ἐκκαίδεκα μετὰ σιωπῆς ἐσιῶνται, δὲ δὲ ἔπαρουν. εἰ ταῖς ποιήσαντες Ἀφροδίσεια, Διαλύσει τῶν ἑορτῶν. Ἐκ δὲ τῆς Μονοφάσει καλῶνται.

ΑΙΩΡΑ, sive ΕΩΡΑ.

Athenis celebrabantur, in memoriam Erigones, Ægiffi & Clytemnestræ filia; quæ cum Tyndareo auo Athenas profecta, ut Orestem accufaret, cum is absolutus esset, se suspendit. Etymologici Auctor. Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθῶναις (scribe, Ἀθήνησιν.) ἡ καλῶσιν Εὐδειπνον. λέγεται γὰρ Ἡρμῶν, τῶν Αἰγιάδων καὶ Κλυταμνήστρας θυγατέρα, σὺν Τυωδάρει τῷ πάππῳ ἐλθεῖν Ἀθῶναιζε, κατηγορήσασθαι Ὀρέστῃ. Σπολυμένη δὲ, ἀναρτήσασθαι ἑαυτῶν, παρσιόνησιν τοῖς Ἀθῶναιοῖς γυνεῶν. κατὰ χρῆσμον δὲ ἐπ' αὐτῆς σιωπεῖσθαι τῶν ἑορτῶν. Plures instituti festi causas commemorat Hefychius. Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἡ καλῶσιν

ἡ καλῶσιν, Ἰππὶ Τημαλέων θυγατρὶς ἦν Φασίον. οἱ δὲ, Ἰππὶ Κλυταμνήστρας καὶ Αἰγιάδων. οἱ δὲ, Ἰππὶ Ἡρμῶν αἰγυπτιῶν τῆς Ἰθάκης. Eustathius ex Pausania Lexico Attico Æoram statuit, quæ se suspenderit. Locus est in Commentario ad Iliados III. ὅτι δὲ καὶ κύρμον ἔστι ὄνομα ἢ Αἰώρα γυναικὸς ἀπαγχαμμένης, καὶ διὰ τὴν ἀπαγχαμμένης, τὸ τῷ Παυσανίῳ δηλοῖ Λεξικόν. Dicebatur verò etiam Εὐδειπνον. Itaque est in citatis Etymologici verbis. Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθῶναισιν, ἡ καλῶσιν Εὐδειπνον. Verum non tam dies festus, quam sacrificium, quod tum peragebatur. Accipio ex Hefychio, cuius ista alibi glossa occurrit. Εὐδειπνον, θυσιᾶ Ἀθῶναισιν, Ἰππὶ Ἡρμῶν. Ita locum illum corruptissimum emendo; hodie enim pro Εὐδειπνον, legitur Εὐδείπνοις; pro Ἰππὶ Ἡρμῶν, est καὶ Ἡερμῶν. Ac carmina quædam tunc in Erigonem canebantur. Athenæus lib. XIV. Ἦν δὲ καὶ Ἰππὶ ταῖς αἰώραις τις ἐπὶ Ἡρμῶν, ἡ καὶ Ἀλῆπιν λέγασθαι, ὡδή. Ea que composita à Theodoro Colophonio. Pollux lib. IV. cap. VII. Ἦν δὲ καὶ ἄλλο ἢ ἄσμα ταῖς αἰώραις παρσιόνησιν, Θεοδώρως πίημα τῷ Κολοφώνει. Antea Ἀλῆπιν nuncupabatur. Idem Hefychius alibi docet. Ἀλῆπιν, ἑορτὴ Ἀθῶναισιν, ἡ νῦν αἰώρα λεγομένη. Hyginus de hac ipsa re Poëtici Astronomici lib. II. Sacrificium solenne instituerunt, itaque et privatim et publice faciunt, et id Aletida appellant. Institutum verò festum hoc oraculi iussu. Etymologici Auctor loco citato. Κατὰ χρῆσμον ἢ ἐπὶ αὐτῆς σιωπεῖσθαι τῶν ἑορτῶν. Plenè narrat Hyginus loco iam citato. Cum in

finibus Atheniensium multa virgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quod Erigone moriens erat precata, ut eodem leto filia Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarj mortem persecuti, & eum forent vlti. Itaq; cum id euenisset, ut ante diximus, petentibus eis, Apollo dedit responsum. Si vellent euentu liberari, Erigone satisfacerent.

ΑΚΤΙΑ.

Celebrabant Acarnanes in vrbe Actiã honori Apollinis, Ακτία inde cognominati. Stephanus in Ακτία. Αρκαδίᾳ δὲ ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ Φησὶν Ακτία, καὶ ἡ πόλις, καὶ ἡ εορτή. ἀλλ' ἡ μὲν εορτὴ Ἐαριώεσσιν, τὰ Ακτία. Peragebatur id festum singulis triennijs certamine gymnico, equestri, & nauali. Stephanus ibidem. Ἐν ταύτῃ Απόλλωνος γυμνικὸς ἀγὼν, καὶ ἵππικὸς, καὶ πλοίων ἀμιλλα διὰ τριετηρίδων. Instante festo, bouem muscis immolabant, ut eius sanguine illæ saturatæ auolarent, neque in festo molestæ essent. Ælianus Hist. Anim. lib. xi. cap. viii. Νεὸς ἢ Απόλλωνι ἰδρυται, καὶ Ακτιὸν γε αὐτὸν οἱ Ἰαμῶνες ὀνομάζουσιν. ἐκ δὲ τῆς πανηγύρεως Ἰπιδημεῖν μελλέσσης, καθ' ἡν καὶ ἡ πῆδημα πηδῶσι τῷ θεῷ, θύσσι βῆν τῆς μήαις. αἱ δὲ, ἐμπληροῦσται τοῦ αἵματος, ἀφανίζονται. Meminit Clemens Protreptico, ex Heraclide. Ἡρακλείδης δὲ ἐν κλισίᾳ ἱερῶν, περὶ Ακαρνανίαν, φησὶν, ἐνθα τὸ Ακτιὸν ἐστὶν ἀκρωτήριον, καὶ τοῦ Απόλλωνος τοῦ Ακτίας τὸ ἱερόν, τῆς μήαις προσθύεται βῆν. Mox Augustus, de-

uicto

uicto Antonio, ad horum nempe imitationem, conditã prope Actium Nicopoli, in memoriam victoriæ, certamen musicum, gymnicum, & equestre, idq; in quintum annum, instituit. Cassius ineunte libro li. Ἀγῶνά τε ἰνὰ μισικόν, καὶ γυμνικόν, ἰπποδρομίας τε, πεντητηρικὸν ἱερόν κατέδειξεν, Ακτία αὐτὸν προσεγορεύσας. Suetonius Octauio, cap. xviii. Urbem Nicopolim prope Actium condidit, ludosq; illic quinquennales constituit. Mentio eorum est in Inscript. Ver. ΣΤΗΣΑΣ. ΤΟΥΣ. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. ΑΚΤΙΑ. ΕΝ. ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΙΔΙΣ.

ΑΛΑΙΑ. sive, ΑΛΕΑΙΑ.

Festum Mineruæ Alex, apud Tegeatas in Arcadia. Pausanias Arcadicis, vbi de ijs agit. τῆ ναοῦ δὲ ἔσπερρον ἐσπίον χῶμα γῆς ἐστὶ, καὶ ἀγασιν ἀγῶνας ἐν ταύτῃ, τὸν μὲν Αλαία ὀνομάζοντες, διὰ τῆς Αθλευαστῶν δὲ, Αλῶια: οἱ Λακεδαιμονίων τὸ πολὺ ἐν τῇ μάχῃ ζῶντες εἶλον. Pindari Scholiastes Olympionic. Od. vii. Πολλοὶ δὲ ἀγονται ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ. Λυκαία, Κόρεια, Αλῆαία.

ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΩΝ ΑΓΩΝ.

Festum hoc, & certamen in eo gallinaceorum, instituerunt Athenienses, post deuictos à Themistocle Persas. Ælianus Var. Hist. lib. ii. cap. xxviii. μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Αθλωαῖοι νόμον ἔθεντο, ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ

B 3

ἐν τῷ

ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾷ ἡμέρᾳ ποδ' ἔτρε. Ac causam institutionis habes ibidem in verbis sequentibus.

ΑΛΗΤΙΣ.

Vide Αἰώρα.

ΑΛΙΑ.

In honorem Solis agitabant Rhodij. Aristides Rhodiaca. Καὶ τὸν μὲν τῶν Ἀλίων ἀγῶνα ποιήσετε, καὶ τὸ χρωρίον μερδύηκε σῶν, ἔ ποιήσετε. Dies festo xxiv Gorpiaxi, qui Atheniensium Boedromioni respondet; certabantque eo pueri, & viri: ac præmium victori erat, corona populea. Scholiastes Pindari Olymp. Od. vii. Τὸν ἀγῶνα Ἡλίου (ἢ Ἐὐδίοις) πελέμενον, εἰς τὸν Τληπόλεμον μετήγαγε. τελέται ἢ μλωὸς Γορπιαίε εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ. ἀπέχει ἢ τῶν Νεμέων, ἡμέρας ἕξ. ἀγωνίζονται ἢ παῖδες, καὶ ἄνδρες. ὃ ἢ ἐφέται, λδίκη δίδοται.

ΑΛΚΑΘΟΙΑ.

Festum in honorem Alcathoi apud Megarenfes. Scholiastes Pindari Nemeonic. Od. v. Ἐν Μεγάρῳις, τῷ Ὀρέτῳ χρωρίῳ, ὁμοίως ἐνίκησε τὰ Ἀλκιάθῳια. Pausanias Atticis. Ἐντεῦθεν πρὸς τὸ Ἀλκιάθῳ βαδίζουσιν ἡρώων.

ΑΛΩΑ.

ΑΛΩΑ.

Etymologici Auctor. Ἀλῶα, ἑορτὴ Ἀθλωαῶ ἀγροικική. Sed Cereris τῆς Ἀλωάδου festum erat, non Mineræ; itaque corruptus locus, ac rescribendum. ἑορτὴ Ἀθλώησιν α. Hesychius. Ἀλῶα, ἑορτὴ Ἀθλώησιν. Suidas ait tunc celebrari consueuisse, cum circa areas versarentur. Ἀλῶα, ἑορτὴ ἐστὶν Ἀθηκική. φιλόχορος ἢ Φησὶν ὀνομαδιῶσαι, ὅτι ποτὸ τότε τρεῖς ἀνθρώπους τὰς Διατριβαῖς πρὸς τὰς ἄλλως ποιείδου. Celebrabantur autem mense Posideone. Harpocraton. Ἐορτὴ ἐστὶν Ἀθηκική τὰ Ἀλῶα. ἢ Φησὶ φιλόχορος ὀνομαδιῶσαι ὅτι ποτὸ τότε τρεῖς ἀνθρώπους τὰς Διατριβαῖς ποιείδου πρὸς τὰς ἄλλως. ἀγείδου ἢ αὐτῶν Φησὶν, ἐν τῷ Περὶ ἑορτῶν, Ποσειδεῶν μλωὸς. Mentio est apud Alciphronem in Epistolâ Thaidis ad Thesalam. Ἀλῶα δὲ ἢ, κατὰ τὴν παννουχίδα πᾶσαι, ὡσπερ ἢ εἰκὸς, παρ' ἡμῶν. Et in alterâ Menandri ad Glyceram. Ἐπιτείλαι σοι ἐν ἄσῃ μωρῶση διατὰ τὰ Ἀλῶα τῆς θεοῦ. Fuisse autem plurium dierum istud festum, facile colligere ex alio quodam eiusdem Alciphronis in eâdem Epistolâ loco. Σὺ δὲ ἐκ τῶ Ἀλῶων, δεομαι, Γλυκέριον, ἄθῳς. πελομένη πρὸς ἡμαῶς ὅτι τῆς ἀσράθῳς Φέρει. μακροτέραν ἑορτῶν ἐδέεπτε ἐγνων, εἰδὲ ἀκαυροτέραν. Δημητῆρ ἴλεως γρῶ. Meminerunt etiam Demosthenes Orat. in Nearam, alijque.

ΑΛΩΤΙΑ.

ΑΛΩΤΙΑ.

Festum Mineræ apud Arcades. Vide Pausaniæ in Arcadicis locum supra in Α'λαΐα.

ΑΜΑΡΥΝΘΙΑ.

Certamina erant, in Amaryntho Eubææ vrbe celebrari solita. Schol. Pindari Olymp. Od. XIII. καὶ ἐν Ἀμαρυνθῷ τῆς Εὐβοίας, Ἀμαρυνθία νενικήκασιν. Celebrabantur verò eo nimirum festo, quod in honorem Dianæ τῆς Ἀμαρυσίας, illic cultæ,

ΑΜΑΡΥΣΙΑ

dicebatur. Meminit eius festi Hesychius. Ἀμαρυσία, ἑορτὴ Ἀθλιώσιν. Et turbare hoc non debet, quod festum Atheniensium dicat; quippe sciendum, Athenis populum Athmonensem non minus, quàm Amarynthios in Eubæâ, Dianam πλὴν Ἀμαρυσίας coluisse. Pausanias Atticis luculentus testis. Ἀθμονῆς δὲ ἡμῶσιν Ἀμαρυσίας Ἀρτεμιν. πυνθανόμενον δὲ σαφεῶς εἶδεν ἐς αὐτὰ ἴπισται μύθος τὸς ἐξηγητὰς εὖρον, αὐτὸς δὲ συμβάλλομαι τῆδε. Ἐστὶν Ἀμαρυθῆος ἐν Εὐβοίᾳ· καὶ γὰρ οἱ ταύτη πμῶσιν Ἀμαρυσίας Ἀρτεμιν. ἑορτὴν ἣ καὶ Ἀθλιωαῖοι τῆς Ἀμαρυσίας ἀγχοσιν, εἶδεν ἢ Εὐβοέων ἀφανέστερον. Nec Amarynthij tantum colebant, verum etiam Eretrienfes,

enses, & Carystij. Liuius lib. xxxv. *Sacrum anniuersarium eo forte tempore Eretriæ Amarynthidis Dianæ erat: quod non popularium modo, sed Carystiorum etiam cætu celebratur.* De Eretrienfibus est Strabonis quoque locus, lib. x. τὴν δὲ διώαριν τῆς Ἐρετριέων ἡ ἐχον ποτὲ, μαρτυρεῖ ἡ σήλη, ἡ ἀνέθεται ποτὲ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀμαρυθίας Ἀρτέμιδος.

ΑΜΒΡΟΣΙΑ.

Festum inense Lenæone celebratum. Proclus ad Hesiodi Ἔργων β'. Ἀλωαίων δὲ εἶρηται. Διὰ τὸ τὸς οἶνος ἐν αὐτῷ εἰσκομίζεσθαι. οἱ δὲ Ἀλωαίωνα Φάσκεισιν αὐτὸν καλεῖσθαι, Διὰ τὰ λήναια, ὅ ἐστιν ἐρία. καὶ παρβαποδύσαν, καὶ αἰγοδόσαν καλεῖσθαι. ἢ ἐπὶ δὴ Διονύσῳ ἐπίσαν ἑορτὴν τῷ μὶνὶ τέτρω, ἡ Ἀμβροσίαν ἐκάλεν. Et ex eo Ioannes Tzetzes ibidem. Ἀλωαίων παρ' Ἑλλησι καλεῖται, ὅτι τῷ τῶ Ἀλωαίων αἰλίῳ Διονύσῳ ἑορτὴν, τὴν λεγομένην Ἀμβροσίαν, ἐτέλεν. Moschopulus. τῶ Διονύσῳ, τῷ τῶ Ἀλωαίων ἴπισται, ἐτέλεν ἑορτὴν τῷ μὶνὶ τέτρω, (τῷ Ἀλωαίωνι) ἡ Ἀμβροσίαν ἐκάλεν. Etymologici Auctor in Ἀλωαίων. οἱ δὲ Ἀλωαίωνα φασίν, ἐπὶ δὴ Διονύσῳ ἐπίσαν ἑορτὴν ἐν τῷ μὶνὶ τέτρω, ἡ Ἀμβροσίαν ἐκάλεν.

ΑΜΜΑΛΩ.

Iouis erat. Hesychius. Ἀμμαλῶ, ἑορτὴ ἀγχοσιν Διὸς.

C AMMON.

ΑΜΜΩΝ.

Athenienses celebrabant; cui Deo, aut Deæ, incertum. Hesychius. Ἀμμῶν, ἑορτὴ Ἀθλήσων ἀγομῆ.

ΑΜΦΙΑΡΑΙΑ.

Amphiarai in honorem Oropij celebrabant. Scholiastes Pindari Olymp. Od. VII. Τελουῖται δὲ ἐν Βοιωθίᾳ διάφοροι ἀγῶνες. ἐν μὲν Θεσπιαῖς, τὰ Ἐραθία. ἐν δὲ Πλαταιαῖς, τὰ Εὐλόφεια. ἐν δὲ Λεβαδείᾳ, τὰ Τροφῶνια. ἐν δὲ Ὠρωπῶ, τὰ Ἀμφιαραία. Etiam templum Amphiarai apud Oropios fuisse, & statuam ἐ lapide candido, testatur Pausanias Atticis. καὶ Ὠρωπίοις ναὸς τέ ἐστιν Ἀμφιαραίας, καὶ ἀγαλμα λεκὸν λίθου. Quin primi illi inter Deos cum retulerunt. Pausanias ibidem. Θεὸν δὲ Ἀμφιαραῶν πρώτοις Ὠρωπίοις κατέστη νομίζεσθαι ὑπερον δὲ καὶ οἱ πάντες ἄλλωτες ἠγλῶται.

ΑΜΦΙΔΡΟΜΙΑ.

De his egi ante viginti hosce annos, Animaduerf. Miscell. lib. III. cap. xxxiii. Libet hîc repetere, & recensere, loco proprio. Meminit Plato in Theæteto. τῶτο μὲν δὲ, ὡς εἴοικε, μέγας ἐχθνήθη, οἱ δὲ πᾶσι τυχαίῳ ὄν· μετὰ δὲ τὸν τίκεν τὰ Ἀμφιδρό-

Φιδρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ πεπιθρεκτιῶν τῷ λόγῳ. Aristophanes Lysistratâ.

οὐτ' Ἀμφιδρόμια τῆς κυωῆς αὐτοῦ μὲν εἰς; Ποῦτα aliquis vetus Δρομιάφιον ἡμᾶρ appellauit. Itaque est inuenire in Glossis Hesychij. Δρομιάφιον ἡμᾶρ. ἀμφιδρόμια. Inde autem datum nomen, quod puerum curriculo circum focum ferrent. Harpocraton. Ἀμφιδρόμια. ἡμέρᾳ τις ἤγετο Ἰππὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ἣ τὸ βρέφῳ ὡρᾷ τῶν ἐστῶν ἔφερον πρέχοντες. Hesychius. Ἀμφιδρόμια. ἡμέρᾳ ἀγομῆ τῶν παιδίοις, ἐν ἣ τὸ βρέφῳ περὶ τ' ἐστῶν ἔφερον πρέχοντες κύκλῳ. Tunc panem etiam occultatum assabant, & nutrici puerum tradebant. Etymologici Auctor. Ἀμφιδρόμια, ἑορτὴ ἐστὶν Ἀθλήσων πελαμῆ. καθ' ἣ ἐγκρυφίς ἀρτῆς ὀπιόμενης, Ἰππὶ τ' ἐστῶν Ἰππιπρέχουσι. τὸ δὲ αὐτὸ πρῶτον καὶ μετὰ σκωθῆς εἰς τὰ βρέφη, ὡρᾷ τῶν ἐστῶν πεπιθρεκτοντες, ἐπεὶ δὴ κερροτρόφῳ, ἢ τροφὸς Ἰππίνων πεφημισαί. Tum ianua etiam coronabatur, victimaq; pro vitâ pueri immolabatur, & conuiuium instruebatur. Hâc de re egregium exstat fragmentum ex Ehippi Geryone, apud Athenæum libb. II. VIII.

ἐπιτῶ πῶς;

οὐ σέφανῳ & δὲ εἰς ἐστὶ πρῶτον τ' Ἰππῶν,
οὐ κνίσα κρεττῆρος ὑπεροχῆς ἀκρετῆς,
Ἀμφιδρομίων ὄντων; ἐν οἷς νομίζεται
ὀπιᾶν τε τυροῦ χερρόνησιτῆ τῶμας,
ἔψην τ' ἐλάφῳ ράφανον ἠγλαῖσμηλιν,
Πνίχην τε παχέων δένων σηνύνια,
τίλλην τε φάπας & κίχλας ὀμοῦ σπίνουσι,

Κοινῇ τε χρυαύν τ' ὤθειν σηπίδια,
 Πιλῆν τε πολλὰς παλεκτῆνας Ἰπηρεφῶς,
 Πινῆν τε πολλὰς κύλικας Ὀζωρεσέρας.

De coronatione verò ianux, hoc sciendum est: discrimen in coronis obseruatum fuisse, pro sexu pueri. nam, si masculus ille esset, oleagina; si fœmella, lanea erat. Obseruo apud Hefychium. Ἐθ' ἰω, ὅποτε παιδίον ἄρρεν ἤνοιτο παρ' Ἀττικοῖς, ἐφάνον ἐλαίας ἕθεναι παρ' Ἱουρῶν. Ἰπὶ δὲ τῶν θηληῶν, ἐρμα, διὰ τὴν ἑλακισργίαν. De sacrificio, est locus etiam iste Plauti Truculento, Sc. *Nun tibi nam.*

*Quin Dijs sacrificare hodie pro puero volo,
 Quinto die, quod fieri oportet.* —

Tunc manus quoque purgabant mulieres, quæ in obstetricatu adiuuissent. Suidas. Ἀμφιδρόμια, τὴν πέμπτῃ ἄγχι Ἰπὶ τοῖς ἐρέφειν. ἐν ἣ ἄποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ σωμαψάμδρα τ' μαλώσεως. Tarrhæus in Prouerbijis. Ἀμφιδρόμια. τὴν πέμπτῃ ἄγχι Ἰπὶ τοῖς ἐρέφειν. ἐν ἣ ἄποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ σωμαψάμδρα τ' μαλώσεως, τὸ δὲ ἐρέφειν ὡραφίρεσι παρὶ τὴν ἐσίαν τρεχοντες. Vbi simul obseruo, quod Auctoribus alijs indictum, quinto post natum infantem die celebrari consueuisset. Corruptus est in diei numero Hefychij locus. Δρομιάφιον ἡμῶν. ἀμφιδρόμια. ἐστὶ δὲ ἡμερῶν ἐπὶ ἄλλο τ' γυνήσεως, ἐν ἣ τὸ ἐρέφειν βασιζοντες παρὶ τὴν ἐσίαν γυμνοὶ τρέχουσι. Rescribo. ἐστὶ ἡμερῶν πέμπτη ἄπο γ. Et quintum diem statuit etiam Plautus loco citato.

Quinto die, quod fieri oportet. —

Item.

Item Suidas. Ἀμφιδρόμια, τὴν πέμπτῃ ἄγχι Ἰπὶ τοῖς ἐρέφειν. Porro vt natiuitati Deus ἡμέθλιος præfens assignatus fuit, ita Amphidromijs hisce Ἀμφιδρομῖος præponitur apud Æschylum in Semele. Hefychius. Ἀμφιδρομῖος. Αἰγυλιος Σεμέλη ἐπλάσε δαίμονα καινὸν παρὶ τὸ Ἀμφιδρόμια. Ait verò Hefychius in Ἀμφιδρόμια, etiam nomen tunc imponi consueuisset. Ecce verba eius. καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ ἔνομα, ὅτι ἔσπε τ' οἰκείων, καὶ φίλων, δῶρα ἐπέμπετο. Verum, aut errauit doctissimus Grammaticus, aut mutilus est eius locus, exciditque decimi diei menrio. nam eo nomen imponebatur. Tarrhæus in Prouerbijis. καὶ δῶρα πέμπεσαν οἱ προσήκοντες ὡς Ἰπὶ τὸ πλεῖστον πολυπόδας, καὶ σηπίας, τῇ δεκάτῃ, ἣ τ' ἔνομα ἕθεναι. Et ipsum tibi pro se Hefychium dabo. Δεκάτῃ ἡμέρῃ, τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τὰ ὀνόματα τοῖς ἐρέφειν ἐτίθεισαν. Euripides Ægeo, apud Clementem Strom. vi. & Schol. Aristophanis Auibus.

Τίς σε μήτηρ ἐν δεκάτῃ τόνον ὠνόμασεν;
 Ixæus in Orat. Περὶ τοῦ Πύρρος κλήρος. Οἱ δὲ τοῦ Πύρρος θεοὶ ἐν τῇ δεκάτῃ φάσκοιτες ὡραφίρεται, τὸ τῆς τήτης ὄνομα κληθερέτω τὸν πατέρα ἑμαρτύρησαν θεῶν αὐτῇ. Demosthenes in Bœotum. καὶ τὴν δεκάτῃ ἐμοὶ πτωῶν τ' ἔνομα τὸ τὸ ἔθετο. Mos autem illo die conuocare propinquos, & amicos, tum nomen infanti dare, inde sacra facere, & conuiuium agitare. Videmus apud Polyænum Strateg. lib. vi. in Iasone. Ac de conuocatione quidem propinquorum, amicorumque, ecce tibi in istis verbis.

C 3

καὶ

καὶ δὴ ποτε παιδίς γυνήθει αὐτῷ μέλλοντι ὄνομα ἔθε-
 δον, τὰς δὲ τρεῖς θετηαλῶν καλέσας, παρεκάλεσε τὸ ἀδελ-
 φὸν προσεῖναι τὸ ὑποδοχῆς. Vbi hoc quoque ob-
 seruandum; electum fuisse, qui præsset huic
 nominis impositioni; & quasi susceptor consti-
 tueretur; planè vt apud nos Christianos vsita-
 tum: cuius rei non alibi testimonium legere
 memini. De sacrificio, & conuiuio, habes in
 sequentibus. μετὰ σπαρδῆς ἵππὶ τὸ δεῖπνον ἤλαθε, καὶ τῷ
 ἀδελφῷ ἀπονδῶν κατὰρχῆν ἐπέμψε, καὶ κύριον εἶναι τῆς
 θύσεως τοῦ ὀνόματι τοῦ παιδὸς. De conuiuio intel-
 ligendus quoque Aristophanes Auibus.

Εἰς δεκάτῳ γὰρ ποτε παιδαρχίᾳ κληθεῖς, ὑπέπνον
 ἐν αἴσῃ.

Vbi Scholiastes. Τῷ δεκάτῳ εἰσίων ἵππὶ τοῖς γυνη-
 θεῖσι, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ. Suidas
 plenè. Δεκάτῳ ἐστίασιν. ἐθελῶ παίδων συγγνωμέ-
 νων τοῖς Ἀθλιαίων ἀσπίς, τῇ δεκάτῃ τῶν νυκτῶν ἀπὸ τῆς
 θύσεως συγκαλεῖσθαι τὰς πατρὸς οἰκείας, καὶ τὰς
 ἐγγύτατα φίλους. καὶ παρόντων ἐκείνων τίτε ὀνόματα τοῖς
 παισὶ ἔθετον, καὶ καλλιερεῖσθαι τοῖς θεοῖς, ἐπειτα δὲ ὠχεῖ-
 σθαι τὰς σιωληλυθότας. Sacrificium illud, & con-
 uiuium, Δεκάτῃ dicebatur; & parentes, conui-
 uium cùm exhiberent, Δεκάτῳ ἐστίασιν diceban-
 tur, teste Suida; cùm sacrificarent, Δεκάτῳ θύειν.
 Obseruo ex Aristophanis Auibus.

οὐκ ἄρτι θύω πῶν δεκάτῳ ταύτης ἐγώ,

καὶ τενομὶ ὡσπερ παιδίφ νῦν δὴ ἴμελλω;

Nonnulli tamen etiam septimo die nomen da-
 bant nato infanti. Innuit Aristoteles De Hist.

Anim.

Anim. lib. vii. cap. xii. τὰ πλείετα δὲ αἰρεῖται
 πρὸ τῆς ἐβδόμης, διὰ καὶ τὰ ὀνόματα τότε ἔθενται, ὡς πρὸς δι-
 οντες ἤδη τῇ σωτηρίᾳ. Quem locum respexit Hesy-
 chius in Δεκάτῃ θύειν. οἱ δὲ Ἀριστοτέλης τῇ ἐβδόμῃ
 Φησί. Suidas. Ἐβδομομόμνα. τοῖς ἀποτιχθεῖσι παι-
 δίοις τὰς ἐβδομάδας καὶ τὰς δεκάτας ἤγον· καὶ ταῖς ὀνό-
 ματα ἐτίθεντο αὐτοῖς. Eadem habes apud Harpo-
 crationem in Ἐβδομομόμνα, & Etymologici Au-
 storem in Ἐβδομομόμνα. Hesychius celebra-
 tum hunc diem tradit, sed de nominis imposi-
 tione verbum nullum facit. Ἐβδόμῳ ἡμέραν ἀπὸ
 θύσεως παιδὸς εὐραΐσιν.

ΑΝΑΓΩΓΙΑ.

Festum Erycinorum, quo Veneri illi sacra fa-
 ciebant, tanquam è Sicilia in Libyam soluenti,
 vt benignè redire vellet. Ælianus Var. Hist.
 lib. i. cap. xv. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακλιῶς περὶ τὸν Ἀθω
 Φανίῳα περὶσερῆς λῦκαὶ λέγει, ὅτε ἐν ταύτῃ ἀπώλοντο
 αἱ τῶν Περσῶν τετήρηδες, ὡς ἔκαμψισσιν τὸν Ἀθω. ἐν Ἐρυκι
 ἢ τῆς Σικελίας, ἐνθα ἐστὶν ὁ τῆς Ἀφροδίτης νεῶς, σεμνός τε, ἔ-
 ἀγει, ἐνθα κατὰ ἴνα καιρὸν θύουσιν οἱ Ἐρυκινοὶ τὰ Ἀνα-
 γώγια, καὶ λέγουσι πῶν Ἀφροδίτῳ εἰς Διβύλῳ ἀπὸ τῆς
 Σικελίας ἀνάγεισθαι, ἀφανεῖς ἐκ τοῦ χώρου αἱ περὶσεραὶ
 γίνονται. Athenæus lib. ix. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἐρυ-
 κι καιρός ἕως ἐστὶν, ὃν καλεῖσιν Ἀναγώγια, ἐν ᾧ Φασὶ πῶν
 θεὸν εἰς Διβύλῳ ἀνάγεισθαι. Eustathius in aliam rem
 traduxit, de Amorigibus Ismenia, lib. x. οἱ ἡ ὅλοι
 πληρωθέντες ἡδονῆς καὶ χαρῆς, σῶσρα θύουσιν, ὡς ἐπὶ
 αἰαβιδῆ-

αἰαθιοῦσι παῖσιν. ἀδελφῶν αἰαγαῶγια, καὶ χορβούριον
Ἰπνίικια.

ΑΝΑΚΕΙΑ.

Festum Dioscurorum apud Athenienses.
Hesychius. Ἀνακείους. Διοσκύρων ἑορτὴ παρ' Ἀνακείας.
Iterum non multò post. Ἀνάκρον, τὸ Διοσκύρων
καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησιν. Celebrabant etiam alij. Vi-
de Διοσκύρια.

ΑΝΑΚΛΗΤΗΡΙΑ.

Instituta in honorem regis, principisve; cum
is rex, princepsve, renunciaretur. Polybius
Hist. lib. xvii. Ἐπιδή δὲ παρὰ κατὰ τὰς Αἰτωλίας ἔθεντο
καλῶς οἱ περὶ αὐτῶν, ὅθεν ἐγένοντο περὶ τὸ ποιῆν αἰα-
κλητήρια τοῦ βασιλέως, ἕδρα τῆς ἡλικίας κατεπύγ-
σης. Iterum Legat. Eclogâ lxxxviii. Γέγονεν
αὐτῶν τὰ νομιζόμενα γίνεσθαι τοῖς βασιλευῶσιν, ὅταν εἰς ἡλι-
κίαν ἔλθωσιν, ἀνακλητήρια.

ΑΝΑΚΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Apud Amphissenses festum erat, & sacrum
arcanum, Ἀνάκτων παίδων appellatum. Pausa-
nias Phocicis. Ἄγασσι δὲ καὶ τελετῶν οἱ Ἀμφισσῶες
Ἀνάκτων καλεσμένων παίδων. οἱ ἄλλοι δὲ θεῶν εἰσὶν οἱ
Ἀνακτες παῖδες, ἕκαστος αὐτῶν εἰρημόν· ἀλλὰ οἱ μὲν
εἶναι Διοσκύρους, οἱ δὲ Κέρκρας, οἱ δὲ πλέον τὴν Ἰπνίικια νο-
μίζοντες, καθ' ἑαυτοὺς λέγουσι.

ΑΝΔΡΟ-

ΑΝΔΡΟΓΕΩΝΙΑ.

Androgeonis in honorem celebrabant Athe-
nienses, ac certamen funebre erat in Cerami-
co. Hesychius commemorat. Ἐπὶ Εὐρυγύῃ ἀγών.
Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύῃν εἰρηδομῶν Φησὶ, τὸν
Μίνω· ἔφ' ὃ τὸν ἀγῶνα ἀπέθεσθαι Ἰπνίικιον Ἀθήνησιν ἐν
Κεραμεικῶ.

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ.

Dixi de ijs Atticarum Lestionum lib. iv. cap.
xiii. Hic reponam vberius multò, loco pro-
prio. Festum hoc, Baccho celebratum; atque
inde est, quod Hesychius ait. Ἀνθεστήρια, τὰ Διου-
νύσια. Etymologici Auctor. Ἀνθεστήρια, τὰ Διου-
νύσια. ἔτω γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν ἑορτὴν λέγουσι, ὡς καὶ τὸ παρ' Ἀ-
θήνησιν τῆς ἑορτῆς Ἰπνίικιον. Ecce, inferebant festo
hoc flores; atque inde nomen. Constabat au-
tem tribus diebus; quorum primus Πηθιογία, al-
ter Χόες, tertius Χύτροι dicebatur. Aristophanis
Scholiastes ad Acharnenses. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος·
Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς ὅλλω τὴν ἑορτὴν Διονύσιον ἀγο-
μῶν. κατὰ μέρη δὲ, Πηθιογίαν, Χόας, Χύτρος. Et
Grammatici passim testantur. Ac Πηθιογία qui-
dem celebrabatur mensis Anthesterionis xi;
Χόες, xii. χύτροι, decimo tertio. De Pithægiâ
clare Plutarchus Symposiac. lib. iii. Quæst.
vii. Τοῦ νέου οἴνου Ἀθλήνησιν μὲν ἐνδεκάτη (τοῦ Ἀνθεστη-
ριου) μένος κατάρχονται, Πηθιογίαν τὴν ἡμέραν καλοῦν-

D

τες. Ratio nominis; quia tunc nimirum dolia aperiebantur. Idem Plutarchus Sympotiac. lib. IX. Quæst. X. καὶ μὲν οἶνος τε τὸν νέον, οἱ περὶ αἵματα πίνοντες Ἀθηναίων πίνουσι μὲν μετὰ χυμῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡμεῖς μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, Ἀθληταῖοι δὲ Πιθουγίαν προσαιγοῦσιν. Vbi hoc quoque obiter obserua; Chæronenses, nam Chæronensis Plutarchus erat, Ἀγαθοῦ Δαίμονος appellasse. Et neque cuiquam, ne seruo quidem, vinum tunc fas prohibere; sed, peractis prius sacris, omnibus id communicabatur. Proclus ad Hesiodum lib. I. καὶ ἐν ταῖς πατρίοις ἐστὶν ἑορτὴ Πιθουγία, καθ' ἣν ἔτε οἰκέτω, ἔτε μισθωτῶν, εἰρήνην τῆς δημοκρατίας τοῦ οἶνου θεμιτὴν ἔν, ἀλλὰ θυσιάζει πᾶσι μετὰ δίδονα τοῦ Διὸς τοῦ Διονύσου. Malè apud Hesychium. Πιθουγία, ἑορτὴ Ἀθλητισ. Rescribendum, Πιθουγία. Idque Mauffaco etiam visum. Ergo sacra primo isto die facta, vt apparet; statuebanturque proprii in rem illam crateres: puerique trimi floribus coronabantur. Colligo ex Philostrato Heroicis, cuius iste locus est in Aiace Telamonio. καὶ ὅτ' Ἀθήνησιν οἱ παῖδες ἐν μύθῳ Ἀθηναίων σεφαινεῖται τῶν αἰθέων τρίτῳ δότῳ χυμαῖ ἔπει, κρατῆρας τε τὰς ἐκείθεν ἐθήσαστο, καὶ ἔθυσεν ὅσα Ἀθληταῖοις ἐν νόμῳ. Nam ad hoc festum pertinere morem istum equidem arbitrator. Meminit quoque τῆς Πιθουγίας Eustathius ad Iliad. ω. Τοῦ δὲ πύργου τῶν κακῶν πίθος εἴη αὐτῆ Πιθουγία, ἔχ' ἑορτῆσιν καθ' ἣν παρ' Ἡσίοδῳ, ἐν ἣ δὲ χορμῶν πίθος χεῖρ κερέννουσαι, ἀλλ' εἰς τὸ παῖ δότῳ φέρας. Die proximè insequente duodecimo χόες, decimo tertio

tertio χύτραι celebrabantur. De Choibus disertè Harpocratio. Χόες. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς ὀνομασίας. ἑορτὴ ἡς παρ' Ἀθληταῖοις, ἀγορῆν Ἀθηναίων δωδεκάτη. Inde etiam Δωδεκάτη illis nomen. Hesychius. Δωδεκάτη, ἑορτὴ Ἀθλητισ. ἡ δὲ χόας ἐλεγον. De origine, & nominis appellatione, plenissimè Athenæus lib. X. Τὴν δὲ τῶν Χόων ἑορτὴν, τὴν Ἀθλητισ Ἰππιτελεμῶν, Φανόδημος φησὶ Δημοφῶντα τὸν βασιλέα βελομόνον ὑποδέξασθαι τῷ ἄγονομόνον τὸν Ὀρέσην Ἀθληταῖοι. πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ ἔθελον αὐτὸν προσίναμι, ἔθ' ὁμοσπονδον γενέσθαι μήπω δικασθέντα, ἐκέλευσεν συγκληθῆναι τὰ τὰ ἱερὰ, καὶ χόας οἶνος ἐκάσθω τῷ ἄγονομῶν, τῷ πρώτῳ ἐκπιονῆ εἰπῶν ἄθλον δωθήσασθαι πλακόντα. παρήγγχε τε καὶ τῆς πίθος πεισομῶν τὰς μὲν σεφαινας, οἷς ἐσεφαινεῖτο, πρὸς τὰ ἱερὰ μὴ πῆναι, ἀλλ' τὸ ὁμοσπονδον γενέσθαι τῷ Ὀρέση. πρὸς δὲ τὸν χόας τὸν εαυτῶν ἐκάσθω θεθεῖναι, καὶ τῇ ἱερείᾳ δότῳ φέρειν τὰς σεφαινας πρὸς τὸ ἐν Λίμναις τέμενος. ἐπὶ τῷ θυεῖν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Ἰππιλοπῳ, ἔκποτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι χόας. Ecce, institutionem festi ad Demophontem refert. Alij verò ad Pandionem. Scholiastes Comici ad Acharnenses. φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος, ὅτε Ὀρέσης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθλητας ἀφικόμενος, ἡ δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ἀθληταῖοι, ὡς μὴ χροῖτό σφισιν ὁμοσπονδον, ἀπεκτονηκῶς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσαστο τῶν δὲ ἡ Πανδίων. χόας οἶνος τῶν δαιτυμόνων ἐκάσθω τῷ ἄγονομῶν, ἔξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομινύνας ἀλλήλοισι, ὡς μήτε δότῳ τοῦ αὐτῶν κρατῆρος τῶν οἰοῖ Ὀρέσης, μήτε ἐκείνην ἀχθοῖτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἀθληταῖοις ἑορτὴ ἐνομιάθη οἱ Χόες. Alij non duodecimo

Anthesterionis celebrari Choas consueuisse tradunt, sed Pyanepsionis octauo. Aristophanis Scholiastes. *Εἰς τὰς Χόας. εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χοῶν. ἐπεπελεῖτο δὲ Πυανεψιῶν ὄργασμα· οἱ δὲ, Ἀνθестηριῶν δεκάτη.* Sed scribendum illic, Ἀνθестηριῶν δωδεκάτη. Nam duodecimus Anthesterionis dies festo proprius erat; non decimus, vt iam ostendi. Ac consecratus ille dies Baccho erat; cui χοοπότη cognomento sacra faciebant. Colligo ex Themistoclis facto apud Magnesios, quod commemorat Athenæus lib. χιι. πόσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν, τὸν Θεμιστοκλέα Φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν σεφανηφόρον ἀρχὴν αἰαλαβόντα θύσσει Ἀθλίῳ, καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθλιῶν ὀνομάσσει. καὶ Διονύσῳ Χοοπότῃ θυσιάσωντα, καὶ τὴν Χοῶν ἑορτὴν αὐτῷ κατὰ δειξάει. Et conuiuia inter se priuatim agitabant. Idem Athenæus alibi, lib. vii. εἰ δὲ τὸ γινώσκων τῆς ἑορτῆς ἤρεσκεν, σὺν αὐτῷ ἐκοπίασε δὴ πρὸς τὰ αὐτὰ ταῦτα πρὸς ἀσκῶν ἢ βασιλῆα κατὰ πρὸς ἐν τοῖς Χοῶν. Ὁμοχῶνται μὲν γὰρ κατ' ἰδίαν. παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ὅτι τὴν ἐστίασιν. Vtque pridie, apertis dolijs, vinum gustauerant; ita tunc sese largiter admodum inuitabant, præmio etiam constituto ei qui plurimum potasset. Obseruo apud Ælianum, Var. Hist. lib. ii. cap. χλι. καὶ ἐν Διονύσῳ ἢ τῇ τῇ Χοῶν ἑορτῇ πρὸς ἀθλον τῷ πίνοντι πλέον. Indicebatur nempe per præconem certamen bibendi ad tubæ sonum, & pronuntiabatur præmium ab aliquo propositum vter inflatus; quem accipiebat, qui primus mensuram certam, congij instar magnam,

nam, ebibisset. Ecce apud Aristophanem Acharnensibus clamantem præconem.

Ἀ κέετε λεῶν, καὶ τὰ πάτρια τὰς Χόας
Πίνον ἐπὶ τῆς σάλπιγγος. ὅς δ' αὖ ἐκπῶν
Πρώτῳ, ἀσκὸν Κτησιφῶνι ληψεται.

Vbi Scholiastes. *Ἐτίθετο ἀσκὸς πεφυσμηδὺς ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ. ἐφ' ἧ ἑδὴ τὰς πίνοντας πρὸς ἀγῶνα ἐστῆναι, καὶ τὸν πρῶτον πίνοντα, ὡς νικήσαντα, λαμβάνειν ἀσκόν. ἔπινον δὲ μέτρον ἡ οἶον χοῶν.* Et obserua; oportebat insistere vtri, atque ita congium ebibere. Præmium, præter vtre, erat etiam corona, ex folijs contexta: vter verò, quod sciendum, vino plenus. Suidas docet. *Ἐν ταῖς Χοαῖς ἀγὼν ἦν πρὸς τὸν ἐκπῆν πρῶτον ἵνα χοῶν. καὶ ὁ νικῶν ἐπέφετο φυλλίνω, καὶ ἀσκὸν οἶνον ἐλάμβανε. πρὸς σάλπιγγας δὲ ἐπινον.* Item comessantes curribus vecti obuios deridebant, & conuitijs incessabant. Apostolius. *τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν. ὅτι τῶν ἀπεικαλύπτως σκωπτόντων. Ἀθλιῶσι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμαζόντες ὅτι τῶν ἀμαξῶν τὰς ἀπανηῶνας ἐσκωπῶν τε καὶ ελοιδόρην.* Quæ totidem verbis apud Suidam. Ab hoc potandi per festum istum diem more capiendus Aristophanes Thesmophoriaz. vbi anum bibulam irridens, filix eius ventricosa, & trium congiorum capaci, annos per Choas computat.

Πόσις ἐστὶν δὲ γέρονε; τρεῖς Χόας, ἢ πέπαιρος;
Insuper munera, mercedemque, sophistis mitebant; qui & ipsi familiares suos ad conuiuium vocabant. Athenæus lib. x. τῇ ἢ ἑορτῇ τῇ Χοῶν ἐστὶν Ἀθλιῶσι πέμπεται δῶρα τε καὶ τὰς μισθὰς τοῖς

σεφιστάς· ἔπειτα καὶ αὐτοὶ συνεκάλεσαν Ἰππὶ ξενία τὰς γνωρίμας. Huc pertinent ista Eubulida, in Comastis, apud eundem ibidem.

Σοφιστὰς κόνισσε, καὶ Χοῶν δέη

Τῶν μιθοδώρων, κ' οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

Meminit Choum Alciphron quoque in Epistola Menandri ad Glyceram. τῶν κατ' ἐτ' ἄλλοι Χοῶν, καὶ τ' ἐν τοῖς θεάτροις Ληναίων. Quod ad Chytros, eorum meminit Athenæus lib. iv. Σὺ ἢ μόνον ἐν Ἀθλίαις μῦθων σεαυτὸν δαδαιμονίζεις, τὰς θεοφράσας θεσσεῖς ἀκῶν, θύμα, καὶ δίζωμα, καὶ τὰς καλὰς ἐδίων σρεπῆδες, λῦαία, καὶ Χύτρες, θεωρῶν. Ælianus Hist. Anim. lib. iv. cap. xliii. Κεκήρυκται γὰρ Διονύσια, καὶ Λήναια, καὶ Χύτροι. Et Alciphron in Epistola Menandri ad Glyceram iam citata. Ποῦ δὲ θεσμοθετεῖς ἐν ταῖς ἱεραῖς κώμαις κεκισωμῶδες; ποῖον περιχοίνισμα; ποῖαν αἴρεσιν; ποῖας Χύτρες; Hoc ideo autem dicit, quia tunc Poëtæ quatuor dramatis inter se certabant. Ecce apud Diogenem Laërtium in Platone, lib. iii. Τετρασί δράμασιν ἡγωνίζοντο, Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις. Morem hunc exolescentem renouavit Lycurgus, lege lata, ut Comædi tunc certarent, victorque ciuitate donaretur, quod antea illicitum. Plutarchus in eius Vita. Εἰσώλεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν περὶ τ' κωμῶδων ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἄστυ καταλέγειν, περὶ πρὸν οὐκ ἐξόν, ἀγαλαμβαίων τὸν ἀγῶνα ἐκλελειπῶτα. Celebrabantur verò, ut dixi, die mensis decimo tertio, postridie Choum; quemadmodum Choes

Choes postridie Pithægia. Harpocraton. Ἔστι ἢ Ἐ Ἀ τῆς τις ἑορτῆ Χύτροι, ἧς μνημονοῦσθ' Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέα. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀ νθησερῶν ἢ τριτῆ Ἰππὶ δένα, ὡς Φησὶ Φιλόχορος ἐν τῷ Περὶ ἑορτῶν. Errat Aristophanis Scholiastes, qui Choum, & Chytro- rum, eundem esse diem statuit. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀγονται οἱ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες Ἀθήνησι. Meminit utro- rumque simul Comicus Acharnensibus.

Ἦ ποῦ τὰς Χόας γὰρ κ' Χύτρες αὐτοῖσι τις

Ἦ γὰρ λησεῖς ἐμβαλεῖν βοιωτίαις.

Ac Choibus quidem Mercurio τῷ χθονίῳ sacra faciebant; Chytis verò, ollam omnium feminum genere referunt tam coquebant, qui ex diluuiio euassissent; neque ex eâ quisquam quicquam gustabat, Mercurij reuerentiâ, quem placatum cupiebant. Scholiastes Comici, toties iam laudatus, ex Theopompo. Θεόπομπος τὰς Διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐψηῆσαι Φησὶ Χύτρες παναπορομίας. ὅθεν ἔτι κληθεῖσθαι τὴν ἑορτὴν. καὶ θύειν τοῖς Χεσὶν Ἐρμῆ Χθονίῳ. τῆς ἢ χύτρες ἐδένα γένουσαι. ποῦτο δὲ ποιῆσαι τὰς περὶ σωθέντας, ἰλασκομῶδες τὸν Ἐρμῆ. Vbi simul obserua originem nominis. Exacto festo, ac finitis comestationibus, quas commemoravi, ferui iterum ad opus protrudebantur, cum hoc dicto. Θύραζε Καρες, οὐκ ἐτ' Ἀ νθησερῶν. Hesychius. Θύραζε Καρες, οὐκ ἐτ' Ἀ νθησερῶν. Παροιμία, ἡ ἡ οἱ μὴ διατῶ πᾶσι τοῖς οἰκείων τ' Καρικῶν εἰρηδοταί Φασί. ὡς ἐν τοῖς Ἀ νθησερῶν δὲ ὡς χεμῶν αὐτῶν, κ' οὐκ ἐρραζομῶν. Plenius Tarrhæus. Habesq; apud Diogenianum, Zenobium, Suidam, alios.

ΑΝΘΕΣΦΟΡΙΑ.

Proserpinæ agitabant Siculi. Pollux lib. i. cap. i. sect. xxxii. κόρης ὡς Σικελιώταις Θεορά-
μια, καὶ Ἀνθεσφόρια. Sacris eius virgines opera-
bantur, Ἀνθεσφόροι nuncupata. Videntur au-
tem Argiui etiam celebraffe; dumque id virgi-
nes Ἀνθεσφόροι celebrabant; tibiâ illis accineba-
tur carmen quoddam, Θερακιὸν μέλῳ appella-
tum. Pollux lib. iv. cap. x. Θερακιὸν δὲ (μέλῳ)
τὸ Ἀργολικόν. ὃ τῆς Ἀνθεσφόροις ἐν Ἡρας ἐπηύλεν. Ita
locum illum restituo. Corruptè enim hodie edi-
tur. ὃ τῆς ἀνθεσμοφόροις ἐν Ἡρᾷ ἐπηύλεν. Et errat
insigniter Interpres eruditus, cum vertit. *Quam
in Proserpina festis in vere cantant. Debuisset. Quod
virginibus Anthesphoris in templo Iunonis tibiâ acci-
nebant.* Censeo autem apud Arguios fuisse fe-
stum Iunonis τῆς Ἀνθείας cognomento, quam ab
illis cultam commemorat Pausanias Corin-
thiacis.

ΑΝΤΙΓΟΝΕΙΑ.

Antigono instituta. Plutarchus in Agide,
& Cleomene. Ἴνα μὴ τῷ Κλεομένη πειεῖν δοκῇ τὸ πρε-
σβεπτόμερον, Ἀντιγόνοια θύων, Ἐπαιάνας ἄδων.

ΑΝΤΙ-

ΑΝΤΙΝΟΕΙΑ.

Antinoo suo ab Adriano Imp. apud Manti-
nenses instituta; erantque sacra annua, & cer-
tamen quinquennale. Pausanias Arcadicis. ὁ
βασιλεύς (Ἀδριανὸς) κατεστήσατο αὐτῷ (τῷ Ἀντίνῳ) καὶ
ἐν Μαντινείᾳ ἡμας, καὶ τελετὴ τε καὶ ἑτάσσαν, καὶ
αἰγῶν ἐστὶν αὐτῷ εἰς ἕτας πέμπτης.

ΑΠΑΤΟΥΡΙΑ.

Mentio huius festi apud Auctores plurima.
Herodotus in Vita Homeri. Ἐτυχον δὲ οἱ ὀκτεῖς τ'
τότε καιρὸν ἄγοντες ἑορτῇ Ἀπατούρεια. Alciphron in
Epistola Ægialei ad Struthionem. Πάντως γὰρ
πρὸς τῇ καθολῇ Ἐργυρία ἔστι παρ' αὐτῷ τις ὡς Ἀμυ-
θία, Διονυσίαν, ἢ Ἀπατερίων, τελευτήτων. Maximus
Tyrius Dissert. xxxiii. καὶ ἄλλαι ὡρᾶν ἔχει ἄλ-
λῳ θεῷ, Παναθηνάια, Σκίροφόρια, Ἄλωα, Ἀπατέ-
ρεια. Erat verò trium dierum; eorumque pri-
mus Δορπία, secundus Ἀνάρρυσσις, tertius Κερεῶνσις
dicebatur. Maximus est Hesychij error, qui
quatuor dies commemorat. Ecce, iste eius lo-
cus. Ἀπατέρεια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν ὅππῃ πένταρας ἡμέρας.
ῶν ἢ πρώτη, Δορπία καλεῖται ἢ δεύτερα, Ἀνάρρυσσις ἢ
τρίτη, Κερεῶνσις ἢ τέταρτη, Ἐπίβδα. Item Simplicij,
ad Phisic. lib. iv. Κερεῶνσις δὲ ἢ ἢ τρίτη τ' Ἀπατε-
ρίων ἡμέρα, ὡς περὶ ἢ πρώτη Δορπία, καὶ ἢ δεύτερα Ἀνάρ-
ρυσσις, καὶ ἢ τέταρτη Ἐπίβδα. Nam Ἐπίβδα dicebatur
E quili-

quilibet dies, qui festum aliquod sequeretur. De primo die, est locus Pollucis lib. iv. cap. xvii. Δορπία, ἡ πρώτη τῶν Ἀπατρῶν. Etiam Hesyhij. Δορπία, ἡ τῶν Ἀπατρῶν πρώτη ἡμέρα ἔτω καλεῖται. De secundo, est locus Scholiastæ Aristophanis ad Pacem. Ἀνάρρυσιν, κρυία τῶν Ἀπατρῶν ἡμέρα. Etymologici Auctor nimis generaliter dixit. Ἀνάρρυσιν, ἔτω δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους ἐκαλεῖτο. Neque enim festum illud totum erat, sed vnus tantum festi triduanus dies. De tertio, passim occurrit apud Grammaticos; & nos statim producemus. Primo die epulum erat luculentum circa vesperam, ad quod conueniebant tribules; secundo sacra faciebant, puerumque ad aram adducebant; quem tertio in album ciuium referebant. Suidas. Ἀπατρέμα, ἑορτὴ δημοτικῆς. ἤγετο δὲ παρ' Ἀθηναίους ὅτι τρεῖς ἡμέρας, ἐν ἧ ἑξάφῃ ὅτι τῆ πολιτεία ὁ υἱὸς Σιθῆλκῃ τῶν Θρακῶν βασιλείας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην Δορπίαν. ἐπεὶ δὲ Φερατρες ὀψίας συνεληθόντες, ὄωχοντο. τὴν δὲ δευτέραν, Ἀνάρρυσιν, ὁπό τῶν θύων. ἔθουον δὲ Διὶ Φερατρίῳ, καὶ Ἀθλῶα. τὴν δὲ τρίτην, Κερῶνιν, ὁπό τῶν κέρων, καὶ τῶν κέρων, ἐγχεράφῃ εἰς τὸν Φερατρίαν. Quæ totidem verbis habes apud Aristophanis Scholiasten Acharnensibus, & Apostolium, Cent. iii. Prouerb. lxxiv. De primo die, quo epulum erat, capiendus Xenophon Hist. Græc. lib. i. Μεῖα δὲ ταῦτα ἐγένετο Ἀπατρέμα, ἐν οἷς οἱ τε πατέρες, καὶ οἱ ξυγγενεῖς, ξυῖοισι σφίσιν αὐτοῖς. Et Herodotus in Vita Homeri, vbi vocatum eum ad hoc festum ait. οἱ δὲ, ἐντυχῶν τῶν Ὀμη-

τῶν Ὀμήρω, ἐλεξεν. Ὁ ξένη, Ἀπατρέμα ἀγῶσης τῆς πόλιος, καλοῦσι σε οἱ Φερατρες οἱ ἡμέτεροι συνεορῶσιντα. Et mox. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν Φερατρίαν, καὶ τοῦ οἴκου, ἔνθα δὲ εἰδάνωτο, ὅτι τὸν ἔδδον ἔση. Item Aristophanes Thesmoph.

Ὡς αὐτὰ κρέ' ἔξ Ἀπατρῶν ταῖς μαρσποῖς διδοῦσαι,
Ἐπέτα τὴν καλῶν Φάμην. —

Hinc insultans Tertullianus, coquorum tunc delectum indicendum esse inquit, Apologetici cap. xxxix. *Apaturijs, Dionysijs, mysterijs Atticis, coquorum delectus indicentur.* Secundo, vt dixi, sacra faciebant; eaque Ioui τῶν Φερατρίῳ cognomento, & Mineræ. Vides in citatis iam Suidæ verbis. τὴν δὲ δευτέραν, Ἀνάρρυσιν, ὁπό τῶν θύων. ἔθουον δὲ Διὶ Φερατρίῳ, καὶ Ἀθλῶα. Etiam Ioui Ἀπατρίῳ, ac Baccho. Colligere est ex istis Etymologici verbis. Ἀπατρέμα, Ἀπατρίῳ, ἔχ' ὁ Διόνυσος, ἀλλ' ὁ Ζεὺς. Et mox ibidem. Νικήσαντες ἐν Ἀθηναίῳ, Ἀπατρίῳ μὲν Δία προσήγορεύσαν. Ἀπατρέμα δὲ, ἑορτὴν τῶν Διονύσων. Bacchus verò iste erat Μελαταιγίς cognominatus. Scholiastes Aristophanis Acharnensibus. Ἐκ τῆς ἡτε ἑορτῆς Ἀπατρέμα, καὶ Διονύσων Μελαταιγίδος ἐδομήσαντο. Totidem verbis Suidas dicit; sed locus vtrouque mutilus. Restitue ex Apostolio, loco iam citato. Vbi plenius. Καὶ Διονύσων Μελαταιγίδος ἑωμόν ἐδομήσαντο. Dum autem sacra ista facerent, puerum illum, quem relatum in tribules cupiebant, ad aram quasi Dijs sistebant. Obseruo apud Andocidem Orat. Περὶ τῶν μυσηρίων. Λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ γυναι-

καὶ τὸ παιδίον, ἦγον ἄπὸ τὸν ἑωμὸν Ἀπατράοις, ἔχοντες
 ἱερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατὰρχαδαὶ τὸν Καλλιαν. Illo ipso
 die puto factum, quod, pulcherrimis stolis indu-
 ti, sumptis è foco facibus ardentibus, currentes
 Vulcanum celebrabant, in memoriam edocti
 ab eo ignis usus. Narrat rem Harpocraton in
 Λαμπάς. Ἰερὸ δὲ ἐν πρώτῃ τῇ Ἀΐσιδων εἶπεν, ὡς ἐν τῇ
 τῇ Ἀπατράων ἑορτῇ Ἀθηναίων οἱ καλλίστας στολὰς ἐνδεδυ-
 κότες, λαβόντες ἡμιδύας λαμπάδας ἀπὸ τῆς ἐστίας, ὑμνεῖ-
 σι τὸν Ἡφαίστον θεόντες, ὑπόμνημα τοῦ κατὰνοήσαι
 τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τὰς ἄλλας. Tertio die
 curiæ puerum quisq; suum parentes offerebant
 inscribendum, iurantes Atheniensem esse illum,
 ex ipsis Atheniensibus natum. Sic intelligi Ety-
 mologici Auctor debet in Ἀπατρέμα, cum in-
 quit. Ἀπατρέμα, ἑορτὴ Ἰππιτελεμένη τῷ Πυανεψίωνι
 μίω. ἐπεδὴ ἐν αὐτῇ τῇ ἑορτῇ τὰς ἡμιδύας ἐν τῷ ἐνιαυ-
 τῷ ἐκείνῳ παύσας τότε ἐνεγράφον ὀμνύοντες οἱ πατέρες, ἡ
 μίω Ἀθλωαίς ἐξ αὐτῶν Ἀθλωαίων. Atque hoc est
 illud quod ait Isæus Orat. Ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλοδώρου
 κληροῦ. Ἐστὶ δὲ αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, εἰ μὴ τε ἵνα φύσῃ γε-
 γονότα εἰσαράγη τις, εἰ μὴ τε ποιητὸν, Ἰππιθῆναι πῖσιν κατὰ
 τῶν ἱερῶν, ἡ μίω ἐξ ἀσῆς εἰσάγειν, καὶ γεγονότα ὀρθῶς. Mu-
 tilus verò est Etymologici Auctoris locus, qui
 ita habet. κρεῶν, ἑορτὴ ἐστίν, Ἰππιτελεῖται ἡμέρας πε-
 λεμένη. Nam non ἡ κρεῶν ἐστίν, Ἰππιτελεῖται ἡμέρας πε-
 λεμένη. Nam non ἡ κρεῶν ἐστίν, Ἰππιτελεῖται ἡμέρας πε-
 λεμένη. Nam non ἡ κρεῶν ἐστίν, Ἰππιτελεῖται ἡμέρας πε-
 λεμένη. Et mox apud eundem eodem loco
 est confusio, cum inquit. Τῇ μὲν ἐν πρώτῃ ἡμέρᾳ
 δειπνοῦσι, καὶ καλοῦσιν Ἀνάρρυσιν. (ita scribo, non
 Ἀναρρύ-

Ἀναρρύσια.) Διὰ τὸ τὰς ἀρχοντας ἀνακλῶντας τὰ ἱερεῖα,
 καὶ αὐτὸν ἐρύοντας, θύειν. τῇ δὲ τρίτῃ, τὰς κρεῶν εἰσά-
 γασιν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ σωσιῶσι τοῖς συγγενέσι, καὶ
 γνωστέοις, καὶ ἐγγράφασιν εἰς τὴν πολιτείαν. ἡ δὲ ἑορτὴ,
 καλεῖται κρεῶν. Nam primum diem ponit, qui
 est secundus; & secundum planè omittit. Ta-
 men video fauere Proclum in Timæum, Com-
 mentariorum i. qui primum diem non Δορπίαν,
 sed Ἀνάρρυσιν, nominat. Habes verba. Ἐπεπελεῖ-
 ται δὲ (τὰ Ἀπατρέμα) ἐν ἡμέραις τρεῖσιν. ὦν πρώτη μὲν,
 ἐκαλεῖτο Ἀνάρρυσιν· διότι πολλὰ θυσιά· ἐν αὐτῇ ἐδρῶντο.
 τὰ δὲ θύματα, ἐκαλεῖτο ἀναρρύματα· ἐπεδὴ ἀνελεόμενα, καὶ
 ἐρύομενα αὐτῶν, ἐθύετο. Verum enimvero ut hoc au-
 ctore errorem suum tueatur, tamen secundi
 diei eclipsis est. Porro etsi triduanum tantum
 festum istud fuerit, senatus tamen, curiæque
 aliæ, dies quinque feriabantur; quod Cephifo-
 doro archonte constitutum. Athenæus lib. iv.
 Εὐρύσκω ἢ καὶ ψήφισμα Ἰππιτελεῖται ἀρχοντῶν
 Ἀθλωαίων ἡμιδύων, ἐν ᾧ ὡσπερ πύσημα οἱ Προτένθαι εἰ-
 σὶ, κατὰπερ καὶ οἱ Παράσιτοι ὀνομαζόμενοι, ἐχον ἔτιως.
 φῶντες εἶπεν, ὅπως αὐτῇ ἐκλήθη ἡ ἑορτὴ. Ἀπατρέμα μὲν
 τῶν ἄλλων Ἀθηναίων, κατὰ τὰ πατέρα, εἰληφίδου τῇ βε-
 λῆ ἀφείδου τὰς βελόνας τὰς ἡμέρας, ὡσπερ καὶ αἱ ἄλ-
 λαι βελῆαι διαφένται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς οἱ Προτένθαι
 ἄγασιν, πέντε ἡμέρας. Iam, ut ad τὴν κρεῶν redea-
 mus; eo die, ut dicere cœpi, liberos suos, curiæ
 oblatos, in tribules referabant parentes; comæ-
 que ipsis capitibus sectâ, sacra Dianæ faciebant.
 Hesychius. κρεῶν, μίω δὲ τῷ Πυανεψίωνι ἡμέρᾳ,
 ἐν ἧς,

ἐν ἧ, τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρέχας, Ἀρτέμιδι ὕσσι. Atque hoc indigetabant, θύειν Φρατρίαν: quiq̄ue negligerent, Ἐπιπαΐζεν apud Lacones dicebantur. Hesychius. Ἐπιπαΐζεν, τὸ μὴ θύειν Φρατρίαν, Λάκωνες. Hostiam verò immolandam, ad certum pondus exhibere tenebantur; & quia tribules, cùm hæc ipsa exhiberetur, per ludum clamabant, Μείον, Μείον; infra iustum pondus esse illam significare volentes, Μείον ipsa; &, qui offerebant, Μειαγωγὸι dicebantur. Harpocraton. Μείον, ἡμᾶ ἐστίν, ὃ τῶς Φράτρισσι παρῆχον οἱ τὰς παῖδας εἰς τέτρας εἰσάγοντες. Ἐρατοδίνης δὲ ἐν τοῖς Περὶ τῆς κωμωδίας Φησὶν ἕτως. Νόμου ὄντος, μὴ μείον εἰσάξην ὡρσμηδύς ἴνός, ἴπτικώπιοντα μετὰ παιδίας πάντα τὸν εἰσάγοντα μείον ἐφασαν εἰσάγειν. ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα, Μείον προσσηγορεύθη. Μειαγωγὸς δὲ, ὁ εἰσάγων. Sed corrupta ibi Eratosthenis verba sic restituo. Ἐπισκώπιοντες μετὰ παιδίας πάντα τὸν εἰσάγοντα, Μείον ἐ. ἐ. Corruptus in hæc ipsâ re etiam Pollux lib. III. Κέκληται δὲ, ἢ ὅτι ἐσκώπιον, ὡς μείον τοῦ δέοντος ἢ, ὅτι κεκαλυμμένον ἴω, εἰσάξην. ὡς μὴ ἀμιλλῶντο, μηδὲ ἐμπίπτοιεν εἰς ἔραν, καὶ ἄραχλῶ. οἱ μὲν γὰρ ἐδίε ἤπιον ἐφιλοκμοῦντο. οἱ δὲ ἐπεβόων, μείοντος, ἐχ ὑπερβαίνοντων αὐτῶν τὸ μέτρον τοῦ νόμου. Postrema verba ita emendo. οἱ δὲ ἐπεβόων, μείον. ὡς ἐχ ὑπερβαίνοντων α. Clamabant enim tribules, cùm hostia appenderetur, μείον, μείον. Scholiastes Aristophanis ad Ranas. Μείον λέγασσι τὰς ὑπὲρ τῶν εἰς τὰ Ἀπατέρια οἷς, ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσαγομῆρας. Δὲ τὸ ἴπτικωνεῖν τὰς Φράτρισσι τὸν ἐκθεμὸν τοῦ ἱερείου.

ρεῖς, μείον, μείον. Tradunt rem etiam Etymologici Auctor, Hesychius, & Suidas. Apud Harpocratonem etiam existant Eupolidis versus. Ita enim inquit. Περὶ τοῦ μειαγωγῶ, Εὐπολις ἐν Δήμοις.

Τοιχρῆν σρατηγὸς ἐξ ἐκείνης τοῦ χρόνου
Οὐδείς δυνάται ὡσπερ μειαγωγὸς ἐστὼν
Τῆς τοῦδε νίκης πλείονα ἐλκύσει σαθμόν.

Quos non bene hodie conceptos sic restituo.

— τοιχρῆν ἔν
Οὐδείς σρατηγὸς ἐξ ἐκείνης τοῦ χρόνου
Δυνάται μὲν, ὡσπερ μειαγωγὸς ἐστὼν,
Τῆς τοῦδε νίκης πλείον ἐλκύσει σαθμόν.

Sed quænam hæc hostia? Ovis erat. Ecce tibi apud Suidam in μειαγωγεῖν. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων, Μειαγωγὸς ἐκαλεῖτο. Scholiastes Aristophanis, loco citato. μείον λέγασσι, τὰς ὑπὲρ τῶν ἡῶν εἰς τὰ Ἀπατέρια οἷς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσαγομῆρας. Vel capra. Et vt ovis φρατῆρ, ita hæc φράτριον nominata. Pollux loco citato. Τὸ ἱερόν, εἰς ὃ σιυήσαν, φράτερον ἐκαλεῖτο· καὶ τὸ σύστημα, φρατρία. οἱ καθ' ἕκαστον, φράτορες. καὶ οἷς, φρατῆρ. καὶ αἷξ, φρατρίον, ἢ θυμὸς ἢ τῆς φρατρισσιν. Sacrificium ipsum κερεῖον appellatum fuit, quia tunc ἐνεργάφοιτο οἱ κοῦροι εἰς τὰς φράτορας, vt inquit Etymologici Auctor. Et Scholiastes Aristophanis Ranas. Τοῦτο ἢ κέκληται κερεῖον, ἀπὸ τῶν κέρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο. Et apud Pollucem lib. VIII. cap. IX. sect. XXVIII. Κουρεῖον quoque scribendum, pro κέρων; vt statim dicam. Apud Suidam hic locus pessimè tractatus. Vide eum in μειαγωγεῖν. Et hinc dies, quo hoc
sacrum

facrum fieri solitum, *Κουρεῶπις* appellatus; vt testantur Grammatici, quos iam laudavi. Referebant autem in tribules quemadmodum filios, ita filias. Vtque illorum causâ institutum sacrificium, *Κουρεῖον*; ita harum, *Γαμηλία* dicebatur. Pollux loco statim citato, vbi de tribulibus agit. *Εἰς τέτους τὰς τε κέρους, καὶ τὰς κέρρας, εἰσηγον. καὶ εἰς ἡλικίαν παρελθόντων ἐν τῇ καλουμένῃ Κουρεῶνιδι ἡμέρα, ὑπὲρ μὲν ἀρρένων, τὸ Κουρεῖον ἔθνον· ὑπὲρ δὲ τῶν θηλειῶν, τὴν Γαμηλίαν.* Ita emendo. Hodie editur, τὸ κέρειον ἔθνον. Vbi valdè errat Interpres eruditus, cum vertit. *Coriandrum* offerebant. Atque ad τὴν γαμηλίαν quod attinet, de eâ ita Harpocraton ex Didymo. *Καὶ Δίδυμοσ ὁ Γραμματικὸς, ἐν μὲν τοῖς Ἰσάμιν ὑπομνήμασι φησὶν εἶναι τὴν Γαμηλίαν τοῖς Φράτορσιν Ἰππιάμοις διδομένῃ, ὡρασίμενον δὲ λέξις φανοδήμου, ἐν ἣ ἔδεν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Δημοδένῃ, τὴν εἰς τὰς Φράτορας εἰσαγωγῆν τῶν γυναικῶν, ἔδειμίαν δόξιν τῆς ἐξηγήσεως ὡρασίμενον.* Sed corrupta initio verba ita rescribo. *Τὴν γαμηλίαν τοῖς Φράτορσιν Ἰππιάμοις διδομένῃ.* Mendum item est apud Hesychium. *Γαμηλία, Φέρρη εἰς γάμον, ὡρασκοδῶν, καὶ δῆπνον, ὃ τοῖς Φράτορσιν ἐπιπέδον γαμῶν.* Corrige. *εἰς γάμου ὡρασκοδῶν.* Fiebat enim tum, cum nupturæ essent. Pollux lib. III. cap. III. *Ἡ δὲ Ἰππιάμου θυσία ἐν τοῖς Φράτορσι, Γαμηλία· Ἐπὶ τῷ ἔργον, Γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν.* Mentio eius apud Demosthenem Orat. Πρὸς Εὐβουλίδῃ. *Καὶ γὰρ ὁ πατήρ μου κατὰ τὰς νόμους ἔγημε, καὶ Γαμηλίαν τοῖς Φράτορσιν εἰσενεγκεῖν.* Et apud Isæum, Ὑπὲρ τοῦ Πύρρου κλήρα.

κλήρου. Ἀλλὰ μὲν ὡσγε ἔτε Γαμηλίαν εἰσενεγκεν ὁ θεὸς ὑμῶν, ἔτε τὴν θυγατέρα, ἢ φασὶ γησίαν αὐτῷ εἶναι ἔποι, εἰσαγαγεῖν εἰς τὰς Φράτορας ἡξίωσε. Et mox iterum. *Καὶ περὶ τῆς τοῖς Φράτορσι Γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε.* Deinde. *Ἐπειδὴ αὐτὴ καὶ Γαμηλίας ὑπὲρ αὐτῆς τοῖς Φράτορσιν εἰσενεγκεῖν.* Occurrit quoque semel, iterumque, in eiusdem Oratione Περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρα. Libanius Declam. XXXVII. *Ἐπιτὼν τὰς οἰκείας, τοῖς Φράτορσι τὴν Γαμηλίαν εἰσαγομένη.* Sed quoto nam ætatis anno offerre curiæ liberos solitum? Video dissensum; & intra primum visitatum, tradit Etymologici Auctor in Ἀπατέρμα. *Ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τὰς γυναικῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ παῖδας τότε ἐπέγραφον.* Proclus in Timæum Platonis, tertium, aut quartum, annum statuit. *Ἡ δὲ τρίτη, Κουρεῶνιδι· ἐν ταύτῃ γὰρ τὰς κέρρας ἐπέγραφον εἰς τὰς Φράτορας, τριετείς, ἢ τετραετείς, ὄντας.* Apud Aristophanem Ranis exagitat Archidemum Chorus, qui id necdum anno septimo fecisset.

Βλέπετε δὲ καὶ κεινὴν

Σκώψωμῳ Ἀρχιδέμου;

Ὅς ἐπλήτης ὢν σὺν ἐφύσε Φράτορας.

Nam ex hoc Atheniensium more explicandus iste Comici locus; neque hîc quicquam Scholiastes intellexit. Pollux adultâ demum ætate factum refert. *Εἰς τέτους (τὰς Φράτορας) τὰς κέρρας, καὶ τὰς κέρρας, εἰσηγον. καὶ εἰς ἡλικίαν παρελθόντων ἐν τῇ καλουμένῃ Κουρεῶνιδι ἡμέρα, ὑπὲρ μὲν τῶν ἀρρένων, τὸ Κουρεῖον ἔθνον· ὑπὲρ δὲ τῶν θηλειῶν, τὴν Γαμηλίαν.* De virginibus; certa res est; fieri solitum, cum

cas elocaturi patres essent: unde etiam Γαμη-
 λία sacrificium nominatum. Porro oblati curiæ
 liberi non duntaxat naturales, verum etiam
 adoptiui. Paret illud ex Ἰσæο, ἄπερ τοῦ Ἀπολλοδώ-
 ρου κλήρεα. Ἐστὶ δὲ αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, εἰ μὴ τε λῖνα φύσει
 γεγονότα εἰσιγαγῆναι, εἰ μὴ τε ποιητῶν. Istud tamen hic
 discrimen; vt naturales Apaturijs, adoptiui au-
 tem Thargelijis offerrentur. De illis sunt acci-
 pienda, quæ hæcenus dixi; de istis, obseruo
 apud Ἰσæum loco citato. καὶ ἐπεὶ δὴ Θαργήλια λῶ,
 ἡ γὰρ μετὰ τὰς Βωμῆς εἰς τὰς Ἰωνήτας τε καὶ Φεράστας.
 Loquitur ibi de Thrasyllo, quem Apollodorus
 adoptauerat. Præter hæc, ingenij explorandi,
 carmina Poëtarum filijs suis recitanda patres
 quasi in certamen proponebant. Plato in Τι-
 μάχο. Ἡ δὲ Κερειῶν ἡμῖν ἔσται ἐτύγχανεν Ἀπατέρων.
 τὸ δὲ τῆς ἑορτῆς σύνητες ἕκαστότε καὶ τότε σιπέθη τοῖς παι-
 σίν. ἀθλα γὰρ ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν ραψωδίας. πολλῶν
 μὲν ἔν τῃ καὶ ἐλέχθη ποιητῶν ποιήματα. αὐτὸς ἢ νεὰ κατ'
 ἐκείνον τὸν χρόνον ὄντα τὰ Σόλωνος πολλοὶ τῶν παιδῶν
 ἤσκειον. Ille autem in hoc certamine victor erat,
 qui memoriter plura carmina recitaret. Pro-
 clus in suo ibi Commentario. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ-
 τη (Κερειῶν) καὶ τῶν παιδῶν οἱ ἐντραχέστεροι ποιήματα
 ἀπαιτοῦν, καὶ ἐκράτην ἄλλοι ἄλλων, οἱ μνημεῖον πλεόντων
 ἔχοντες. Sed quo mense celebrata Apaturia?
 Pyanepsiōne, vt video. Harpocration. Ἀπατέρ-
 ρια. Δημοδότης ἐν τῷ Πρὸς Βοιωτῶν. ἑορτὴ ἐστὶ παρὰ Ἀθη-
 ναίοις, λῶ ἄγχι Πυανεψιών. Scholiastes Aristo-
 phanis Acharnensibus. λέγει ἢ νῦν παρὰ Ἀπατέρων,
 ἑορτῆς

ἑορτῆς Ἰππῆμα δημοτελεῖς, ἀγορῶν παρὰ τοῖς Ἀθλωαί-
 οῖς κατὰ τὸν Πυανεψίωνα μῶα. Etymologici Au-
 ctor. Ἀπατέρια, ἑορτὴ Ἰππικῆ παρὰ τῷ Διονύσῳ, τῷ
 Πυανεψίῳ μῶα. Theophrastus in Eth. Charact.
 Cap. περὶ ἀδολεγίας. βοηδρομιῶν μὲν, ἐστὶ τὰ μυσή-
 ρια Πυανεψιών ἢ Ἀπατέρια. Etiam Hesychius
 ostendit, vbi de Cureotide die illi sermo. Κου-
 ρεῶν, μῶος Πυανεψιών ἡμέρα. Vnde autem ori-
 ginem traxerint, docet Polyanus, vbi de Me-
 lantho agit, Strateg. lib. I. Ἀθλωαῖοι τῷ στρατηγῆ-
 ματι τῆς ἀπίτης νικήσαντες, ἐτήσιον ἑορτῶν κατέστησαν, λῶ
 γὰρ δὴ κλιύξουσιν Ἀπατέρια. Proclus in Timæum,
 Comment. I. τὰ Ἀπατέρια ἑορτὴ ἐστὶ λῶ εἰς Δίονυσον,
 Ἰππικῆ μελαίθη, καὶ Ζεῦθι τοῦ βοιωτοῦ, μονομαχία, ἐ-
 νίκη τοῦ μελαίθη δι' ἀπίτης, Βοιωτῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων
 ὑπὲρ Οἰνός πολεμῶντων ἀλλήλοισι. Habes eadem
 apud Etymologici Auctorem, Suidam, Aposto-
 lium, Scholiasten Comici ad Acharnenses, &
 Pacem. Instituta autem in honorem Bacchi.
 Proclus, ecce, in verbis citatis. τὰ Ἀπατέρια
 ἑορτὴ λῶ εἰς Δίονυσον. Etymologici Auctor. Ἀπα-
 τέρια, ἑορτὴ Ἰππικῆ παρὰ τῷ Διονύσῳ. Secretiorem
 festi instituti explicationem, è philosophiā peti-
 tam, tradit Proclus loco citato. Ἡ μὲν ἔν τῃ Ἀπα-
 τέρων ἑορτῇ, παρὰ τῶν ἔχουσα νίκης Ἀθηναίων, προσήκει
 τῇ ὑποθέσει κατὰ λῶ Ἀθηναῖοι νικῶσι. καὶ τὰ νοεῖα πάν-
 τα τῶν ἐνύλων Ἰππικῆ. τὸ δ' αὐτῆς ἀπίτης οἰκείον τοῖς
 ἐγκοσμίοις εἰδέσιν ἐξισομενοῖς διὰ τῶν ἀμερῶν καὶ αὐ-
 λῶν λόγων, καὶ φαινομενοῖς, ἀπὸ τῶν ὄντως ἡμερῶν.
 ἢ ἢ ἐγγραφῆ τῶν παιδῶν, μιμῆται τὰς τῶν μερῶν ψυ-
 χῶν

χῶν εἰς τὰς οἰκείας κλήρας κατὰ τάξιν, καὶ τὰς εἰς Δια-
 Φόρους ἡμέρας καθόδους. τὸ δὲ ἑορτῆς, πλὴν ἐν τῷ κόσμῳ
 Διαίωνιον Ὀτυμοσιώων. εἰ γὰρ πεποληρώμεθα θεῶν, αἰ-
 διον ἑορτῶν ἀγαθῶν. τὰ δὲ ἀθλα τῆς ραιφωδίας, ἀναλογεῖ τοῖς
 ἀγῶσιν, ἕως ὑπομνήσεων αἰ ψυχῶν, στυμφαίνεσθαι πλὴν
 εὐλιῶν ζωῶν τῷ παντί. αὐτὴ δὲ ἡ ραιφωδία, προσέοικε τῇ
 εἰρημένη ζωῇ τοῦ παντός. μίμησιν γὰρ ἔχθρῶν νοερῶν εἰ-
 δῶν, ὡς ἐκείνη προείξεον; καὶ ἠθῶν ἡρωϊκῶν, μετὰ τῆς κα-
 θηρμοσίδου ἔχειν τὸν εἰρμόν. τὰ δὲ πολλὰ ποιήματα τῶν
 πολλῶν ποιητῶν, τὰς πολλὰς ἀπεκονίζεσθαι φύσεως, καὶ τὰς
 πολλὰς περικουμίστας, καὶ ὅλως πλὴν τῶν φυσικῶν μιμημάτων
 Διαίρεσιν. τὰ δὲ νέα ποιήματα τὰ αἰεὶ ἀκμάζοντα εἶδη, καὶ
 αἰεὶ τέλεια, καὶ γόνιμα, καὶ δραῖν εἰς ἀλλὰ διωάμην. Ce-
 lebrabant autem non Athenienses tantum, sed
 & Samij. Herodotus in Vita Homeri. Εἰς Ἑλ-
 λάδα βελόμην ποιῆσαι τὸν πολόν, προείχει τῇ Σάμῳ.
 ἔτυχον δὲ οἱ ἐκείσε τὸν τότε καιρὸν ἀγόντες ἑορτῶν Ἀπαύ-
 ρια. Ac sacra tunc τῇ Κερροτρόφῳ in triuio mu-
 lieres faciebant, quibus interuenire virum ne-
 fas erat. Videre est apud Herodotum, eodem
 loco. Πορδύρην δὲ ἐγγεμίπλεται γυναιξὶ Κερροτρό-
 φῳ θυεσσαι ἐν τῇ τριόδῳ ἢ ἡ ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν, δυ-
 χειράνασαι τῇ οὐσῆ, Ἄ νερ δὲ τῶν ἱερῶν. ὃ δὲ Ὀμηρὸς εἰς
 θυμόν ἔβαλε τὸ ρητὴν, Ἐ ἦρεο τὸν ἀγοντα, τίς τε ὁ φθεγγά-
 μην, Ἐ πίνι θεῶν ἱερά θυεσται. ὃ δὲ αὐτῷ διηγήσατο, ὅτι
 γυνὴ εἶη, Κερροτρόφῳ θυεσσαι. Erat verò Cereris illud
 cognomentum. Hesychius. Κερροτρόφῳ, παι-
 δοτρόφῳ. ἢ Ἐπέρων, ἢ Δημήτηρ. Itaque scriben-
 dum apud Pausaniam Atticis puto. Ἐστὶ δὲ καὶ τῆς
 Κερροτρόφου, καὶ Δημήτηρ ἱερὸν Χλόης. Est etiam Κερ-
 ροτρόφου,

ροτρόφου, & Χλόης, Cereris fanum; inquit. Loqui-
 tur de ijs, quæ in arce Atheniensî. Perperam
 editur. καὶ Γῆς Κουροτρόφου.

ΑΠΑΥΡΙΑ:

Etymologici Auctor. Ἀπαύρεια, ἑορτὴ παρὰ Ἀθη-
 ναίοις. ὅτι τότε ἀρχεπὴν ἢ κέρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλιζε-
 σθαι. ἢ τότε ἐπαυλίετο τῷ ἀνδρὶ ἢ γυνή. Sed errare
 ego Grammaticum censeo. Neque enim fe-
 stum istud particulare aliquod erat, sed secun-
 dus nuptiarum dies; vt notum fatis ex Gram-
 maticis. Obiter corrigendus Hesychij locus,
 qui corruptus. Γάμοι, ἢ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν γάμων. ἢ
 δεῖ δὲ δῶτέρα, παλία. Restituo. ἢ δεῖ δὲ δευτέρα,
 ἀπαύρεια.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ.

Apollini sacra, vt ποσειδάνια Neptuno. Com-
 memorat Apollinis quoddam festum apud Si-
 cyonios Pausanias Corinthiacis. In hoc pueri
 ac puellæ septem ad Sytham flumen abeuntes
 Apollinem ac Dianam in Suadelæ fanum du-
 cunt. Rem, & originem, ita narrat. Ἀπόλλων ἔ-
 Ἀρπυμῖς, δαποκλείναντες Πύθωνα, παρεγένοντο εἰς πλὴν Λι-
 γιάλφου, καθαρσιῶν εἵνεκα. χρομῶν δὲ σφισὶ δείματι,
 ἐνθα καὶ νῦν φόβον ὀνομάζουσι τὸ χωρὸν, οἱ μὲν εἰς Κρήτιν
 πῶσα Καρμαίονα ἀπετραπῆλο, τὰς δὲ ἀνθρώπους ἐν τῇ
 Λιγαλείᾳ νόσῳ ἐπέλαβε. καὶ σφῶν ἐκέλευον οἱ μαί-
 νοντες

τεις Ἀπὸ πολλῶν ἰλιάσασθαι, καὶ Ἀρπυμιν. οἱ δὲ παῖδας ἐπιπλά, καὶ ἴσας περιθέντας, ὅππῃ τὸν Σὺνταν πῶμον ἀπεπέλασιν ἰκετεύοντες. Ἐπὶ τῶν δὲ περὶ τῶν τῶν Φασιῶν ἐς τὴν τότε ἀκρόπολιν ἐλθεῖν. καὶ ὁ πόσις ἐνθα πρὸς τὸν ἀφίχοντο, Πηθεύς ἐστὶν ἱερόν· τῶν τῶν εἰκοσίων καὶ νῦν ἐλπίσται. καὶ γὰρ ὅππῃ τὸν Σὺνταν ἴσασιν οἱ παῖδες τῆ ἑορτῆ τῶν Ἀπὸ πολλῶν, καὶ ἀγαγόντες δὴ τῶν τῶν εἰς τὸ τῶν Πειθεύς ἱερόν, αὐτοῖς ἀπαγγέλλει εἰς τὸν ναὸν Φασι τῶν Ἀπὸ πολλῶν.

ΑΠΟΠΟΜΠΑΙ.

Dies aliquot, per quos sacra Dijs ποῖς πομπαίοις facta. Hefychius. Ἀποπομπαί. ἡμέραι ἴνες, ἐν αἷς θυσίαι ἐτελοῦντο ποῖς πομπαίοις θεοῖς.

ΑΡΑΤΕΙΑ.

Arati honori institutum à Sicyonijs festum. Commemorat Plutarchus in eius Vita. κομιδείσης δὲ τῶν μαρτείας, οἱ τε Ἀχαιοὶ συμπαυῖες ἠδθησαν, καὶ ἀφαιρόντως οἱ Σικυώνιοι, μεταβαλόντες εἰς ἑορτὴν τὸ πένθαι, ὅπως ἐκ τῶν Αἰγίε τὸν νεκρὸν ἐσφαινωμένοι καὶ λυχνιμονοῦντες Ἐπὶ τῶν παλαιῶν Ἐχορῶν εἰς τὴν πόλιν ἀνήγον. Quin duo illi dies festi dati fuerunt; vnus, quo ciuitatem à tyrannide vindicasset, qui erat quintus Anthesterionis mensis: alter verò, quo natus esset. Vtroque etiam sacra illi faciebant; quorum priora, ob memoriam seruatae Urbis, Σωτήρια appellabant: eaque Iouis Seruatoris sacerdos peragebat; posteriora verò, Arati: isque fasciam

fasciam non ex toto candidam, sed purpurâ intertextam gerebat. canebanturque carmina ad citharam à symphonicis, ducente pompampueorum & adolescentum gymnasiarchâ, ac proficiente item senatu coronato, reliquisque ciuibus, quibus illud libitum foret. Plutarchus loco citato. Καὶ θύσαι αὐτῶν (τῶν Ἀράτων) θυσίαν, τὴν ἰδὴ, ἢ τὴν πόλιν ἀπήλλαξε τῶν τυραννίδαι, ἡμέρα πέμπτη Δαισις μινωός, ὃν Ἀθελωαῖοι καλοῦσιν Ἀνθηστηριῶνα, καὶ τὴν θυσίαν ἐκείνῳ Σωτήρια προσαγορεύουσι. τὴν δὲ, τὸ μινωός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἀνδρα Διαιμνημονεύουσι. τῶν δὲ ἐν προτέραις τῶν Διὸς τῶν Σωτήριαι κατήρχετο θυσιῶν. τῶν δὲ προτέραις, ὁ τῶν Ἀράτων, ἐρόφιον ἐκ ὅλων λυχνῶν, ἀλλὰ μεσοπέρφυρον, ἔχων. μέλη δὲ ἤδετο πρὸς κηθέραν Ἐπὶ τῶν τῶν Διόνυσον τεχνιῶν. καὶ συνεπομπαῖεν ὁ γυμνασιάρχης, ἡγεμῶν τῶν τε παιδῶν καὶ τῶν ἐφήβων, εἰς ἐφείπετο ἢ ἐκ τῶν σεφαινοφορέων, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ὁ βελοῦν.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Incertum, quod proprium nomen habuerit; illud certum, publicè omnes conuiuatos. Parthenius meminit Erotic. XIII. Καὶ ἴναι ἑορτῆς καὶ θυσίας παρ' Ἀργείοις τελεμῆνης, ἐν τῇ δημοσίᾳ πάντες ὄνωχενται, καὶ τότε σκιδάσασσι τὰ κρέα τῶν παιδῶν, ὡς ἀνιθισι τῶν πατρῶν. Apud eosdem in festo quodam, nescio an hoc ipso, pueri ludentes sese βαλλαχεράδας appellabant. Plutarchus in Quæst. Græcis. βαλλαχεράδας εαυτὰς Ἀργείων παῖδες ἐν ἑορτῇ τῶν

πνι παίζοντες ἀποκαλῶσιν. Erat quoque, in quo pompam armati ciues agitabant. Æneas Tacticus Poliorceticus cap. xvii. Ἐορτῆς πανδήμου ἕξω τῆ πόλεως Ἀργείων γυρομέδους, ἐξήγον πομπῶν σὺν ὄπλοις τῶ ἐν τῇ ἡλικίᾳ συχῶν.

ΑΡΙΑΔΝΕΙΑ.

Hic quoque rem potius, quàm nomen inuenio. Nam Ariadnæ sacra instituit Theseus, quæ celebrata Gorgiæi mensis die secundo; cum adolecens in lecto cubans vociferaretur, aliaque omnia faceret, quæ parturientes solent. Plutarchus in eius Vita. Ἐπελθόντα δὲ τὸν Θησέα, καὶ ἀειλυπὸν γυρομέδρον, ποῖς μὲν ἐγγχωλοῖς ἀπολιπεῖν χρήματα, σωθέντων τῶν τῆ Ἀριάδνης. Ἐν ᾗ τῆ θυσία, τῶ Γορπαιῶν μιλῶς ἰσαμέδους δύοτέρα, κατακλινομέδρον τινὰ τῶν νεανίσκων φέγγεσθαι, καὶ ποιεῖν ἅπερ ὠδινεσθαι γυναικες. Et mox, cum duas fuisse Ariadnas dicit statuere Naxios, vtramque addit festum suum peculiare habuisse. Ἀποθανεῖν δὲ καὶ τῶν Ἀριάδνων αὐτόθι, καὶ ἡμας ἔχον ἕχ ὁμοίως τῇ προτέρα. τῇ μὲν γὰρ ἡδαμέδους καὶ παίζοντας εορτάζειν, τῶ δὲ ταύτῃ δραμέδους θυσίας εἶναι πένθη πνι ἕ συγρότην μεμιγμέδους.

ΑΡΡΗΦΟΡΙΑ.

Alij Mineræ sacrum hoc festum existimabant; alij Ersæ, Cecropis filiæ; vnde etiam Ἐρσηφορία à nonnullis scribebatur. Etymologici Auctor.

Auctor. Ἀρρηφόρια, εορτὴ Ἰππελευθία τῇ Ἀθηνῶν, ἐν Σκιρροφορῶν μιλῶ. (λέγεται δὲ ἕ Δία τοῦ ἔρρηφορία.) τῶ δὲ τὸ ἀρρητὸ καὶ μυστήρια φέρειν. ἢ εἰαν Δία τοῦ ἔρρηφον τῶν Ἐρσῶν, Κέκροπος ἔρρηφον, Ἐρσηφορία. τῶν ἔρρηφον τῶν εορτῶν. Et apud Suidam. Δία τοῦ ἔρρηφορία, ἐπεὶ τὰ ἀρρητὰ ἐν κίσεις ἔφερον τῇ θεῶ ἀρρηφον εἰ δὲ Δία τοῦ ἔρρηφορία. τῇ γὰρ Ἐρση ἐπομπῶν, τῇ Κέκροπος ἔρρηφον. Celebrabant festum id virginēs, exque Ἀρρηφοροὶ δία. Eligebantur autem quatuor numero, genere nobili. Harpocraton. Τέσσαρες μὲν ἐχέροντο δὲ Ἀρρηφοροὶ. Atque hæ ipsæ annis septem non minores, nec maiores vndecim erant. Etymologici Auctor. Τέσσαρες δὲ παῖδες ἐχειροτονοῦτο κατ' Ἀρρηφοροὶ, ἀπὸ ἐτῶν ἐπὶ μέρους ἑνδεκα. Et insignis locus est apud Aristophanem Lysistratâ, qui huc pertinet.

Ἐπὶ μὲν ἐπὶ γεγῶσα

Ἐυθὺς ἄρρηφορον.

Vides clarè initium ab anno septimo fuisse. Ex his duæ eligebantur, quæ texturæ pepli præessent. Etymologici Auctor de illis ipsi. Τῶν δὲ δύο διακρίνοντο, αἱ Δία τῶ ἔρρηφο τοῦ πέπλου ἤρχοντο καὶ τῶν ἄλλων τῶ ἐπὶ αὐτῶν. Totidem penè verbis Harpocraton. Ordiebantur verò pepulum illum texere die tricesimo mensis Pyanepsionis, quo τὰ Καλιεῖα celebrabantur. Suidas in Καλιεῖα. Ἐστὶ ᾗ ἔνη καὶ νεὰ τοῦ Πυανεψίων, ἐν ᾗ καὶ αἱ ἱερεῖαι μετὰ τῶν ἀρρηφορων Δίαζονται. Eadem habes apud Etymologici Auctorem in eadem dictione. Gestabant

bant autem vestem albam, & in eâ aurum quoque. Etymologici Auctor. Λοκλῶ ἢ ἐδῆτα ἐφόρων, καὶ χρυσία. Et paullo ante. Ἀρρηφορεῖν, τὸ χρυσῶ ἐδῆτα φορεῖν, καὶ χρυσία. Harpocraton. Λοκλῶ δὲ ἐδῆτα ἐφόρων· καὶ εἰ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐχρυσίω. Item panis illis proprius, Νασὸς appellatus. Athenæus lib. ΙΙΙ. Κράτης δὲ ἐν δούπειρα Ἀπικῆς Διαλέκτῃ, θάρογγλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆ συγχομιδῆς πρώτων γινόμενον ἄρτον, καὶ τὸν σαμίτιον. εἰς εἰώσκει ἢ εἶδε τὸν νασὸν καλέμενον, ὃς ταῖς ἀρρηφοροῖς γίνεται. Etiam placentæ, Ἀνάσπι nuncupatæ. Suidas. Ἀνάσπιοι, παλακέντων εἶδος. ἐπι ἢ αὐταῖς ταῖς ἀρρηφοροῖς ἐγίνοντο. Sphæristerium quoque in arce habebant. Plutarchus in Isocrate. Ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀικροπόλῃ χαλκῆς ἐν τῇ σφαιρίστῃ τῶν ἀρρηφορῶν. Danti autem huic festo sui quoque præbitores, qui sumptus expenderent. Animaduerrere est apud Lysiam in eâ Oratione, quæ Ἀπολογία δωροδοκίας inscribitur. Χωρὶς ἢ ἀρχιθεωρίας, καὶ ἀρρηφορίας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται πλέον ἢ τριάκοντα μναῖ. Hæc mihi de hoc festo annotata etiam in Lectionibus Atticis; sed reponere hîc quoque visum auctiora, loco proprio.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ.

Dianæ cum alijs celebrabant Syracusani, vino multo, & lusu. Plutarchus in Marcello. Ἐορτῶν Ἀρτέμιδι τὰς Συρακουσίας ἄγοντας, καὶ πρὸς οἶνον ἑρμιωδῶν καὶ παιδιῶν ᾠδῶν φυλάξας, ἐλαθεν. Liuius in re eâdem lib. xxv. Occasio quærebatur, quam obtulit

obtulis transfuga, nuntians; diem festum Diana per triduum agi: Et, quia alia in obsidione desint, vino largius epulis celebrari. Ac panis ei offerebatur Λοκλὰ dictus. Hesychius. Λοκλὰ ἄρτος τῇ Ἀρτέμιδι θηρόμενος. Quæ sacra eius ordirentur, Λόμεαι dictæ. Idem Hesychius. Λόμεαι, αἱ τῇ Ἀρτέμιδι θυσίων δρχουσαι.

ΑΣΙΝΑΡΙΑ.

Festum, à Syracusanis institutum, ob profligatum captumq; Niciam ad Asinarum flumen, mensis Metageitnionis decimo septimo. Plutarchus in Nicia. Ἐκκλησίας δὲ πανδήμους Συρακουσίων καὶ τῶν συμμάχων θηρομῆτης, Εὐρυκλῆς δημαγωγὸς ἐγραψεν, πρώτων μὲν πῶν ἡμέραν, ἐν ἣ τὸν Νικίαν ἐλαβον, ἱερὰν ἐχθὴν, θύοντας, καὶ ἀγολάζοντας ἔργων, Ἀσινάρια πῶν ἐορτῶν ἀπὸ τῆς ποταμοῦ καλεῖσθαι. ἡμέρας δὲ πῶν πλεονεχθῶν τῆς Καρνείας μιλῶς, ὃν Ἀθλωαῖοι μεταχρητιῶνα περιουροῦσιν.

ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ.

Æsculapij in honorem instituta. Theodoretus Therapeut. vii. Ἐρμῆα, καὶ Κρόνια, καὶ Ποσειδῶνια, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Ἀσκληπιῆα, καὶ Πανάκεια. Celebrabant plures, sed magnificentissimè omnium Epidaurij. Pausanias Corinthiacis. τὰ γὰρ Ἀσκληπιῆα εὐρισκῶ τὰ Ἰππιφανέσσια ἐξ Ἐπιδαύρου. Et certamen quoque ab illis institutum. Scholiastes Pindari Nemeonic. Od. iii. Τίθεται δὲ ἐν

Ἐπδαύρω ἀγῶν Ἀσκληπιῶ, τῶν Ἀσκληπιδῶν πρώτων
 γενῶν. Meminit Inscriptio Vetus. ΣΤΗΣΑΣ.
 ΤΟΥΣ. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. ΕΠΙΔΑΥΡΟΝ.
 ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ. Et alia. ΤΩΝ.ΙΕΡΩΝ.ΜΕ-
 ΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΕΙΩΝ. Tertia. ΤΩΝ.
 ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ. ΜΕΓΑΛΑΣΚΛΗ-
 ΠΙΕΙΩΝ. Erat verò id certamen rhapsodo-
 rum, & cæteræ quoque Musices. Plato Ione.
 ΣΩ. Πόθεν τῶν ἡμῶν Ἰπιδεδήμηκας; ἢ οἴσθην, ἐξ Ἐφέ-
 σης; ΙΩΝ. Οὐδαμῶς, ὡς Σώκρατες, ἀλλ' ἐξ Ἐπδαύρας,
 ὅτι τῶν Ἀσκληπείων. ΣΩ. Μῶν ἔραψιδῶν ἀγῶνα ἡ-
 θεασί τῷ θεῷ οἱ Ἐπδαύριοι; ΙΩΝ. Πάνυ γε, καὶ τ' ἄλ-
 λης γε μουσικῆς.

ΑΣΚΩΛΙΑ.

Baccho sacra. Hæc cum celebrarent, in v-
 trem vinctum, & vino plenum, insiliebant vno
 pede, risus excitandi causa; quique ita insilij-
 set, ut insisteret, utrem illum præmium sibi au-
 ferebat. Scholiastes Aristophanis Pluto. Ἀσκώ-
 λια, ἑορτὴ Διονύσια. ἀσκῶν γὰρ οἶνος πληρῶντες, ἐνὶ ποδῶ
 τῷ ἐπὶ δῶν. καὶ ὁ πησῆσας, ἀθλον εἶχε τὸν οἶνον. Phur-
 nutus, vbi de Baccho. τὸν δὲ τράζον ἀυῶ θύξαι, καὶ
 τὸ λυμάνικον δοκεῖν τῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν σύκων, εἶναι τὸ
 ζῶον τῷ κατὰ καὶ ἐκδέρουτες αὐτὸν, εἰς τὸν ἀσκῶν, ἐλά-
 λοντα κατὰ τῆς Ἀθικῆς κώμας οἱ γεωργῶν νεαυίσκοι.
 Vbi hoc quoque observa; ex pellibus hircinis
 vtres illos factos fuisse. In hos verò insilire,
 Ἀσκωλιάζειν nuncupabant. Hesychius. Ἀσκω-
 λιάζειν. κινῶν μὲν τὸ ἴπιδ τῆς ἀσκῆς ἀλλεαται.

ΑΦΡΟ-

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ.

Veneri instituta. Athenæus lib. III. Ὀμοίως
 καὶ τὸ Ἀνιζόνος τὸ βασιλέως δῆπνον ἀφροδίτης Ἰπιδελῶν-
 τῶ Ἀφροδίσια. Iterum, initio lib. IV. Ἀνιζόνος
 τὸ βασιλέως δῆπνον, Ἀφροδίσια Ἰπιδελῶν τῶ Ἀθλίω-
 σι. Alciphron in Epistolâ Lamix ad Demetri-
 um. τὰ Ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα κατ' ἔτα. Xeno-
 phon Hellenic. V. τὰ τε ἐπεμελεῖτο τοῖς πολεμάρχοις,
 ὡς Ἀφροδίσια ἀγασιν ἐπὶ ἐξόδῳ τ' ἀρχῆς. Maximè
 autem Cyprij celebrabant, auctore Cinyra; vbi,
 qui sacris Deæ eius initiabantur, pugillum falis,
 & phallum, accipiebant: ipsi verò nummum of-
 ferebant. Clemens in Protreptico, vbi de his
 agit. Ἀσπλῶν ὑμῖν μορίων ἀξιῶ Ἀφροδίτη γίνετα
 καρπὸς ἐν ταῖς πελαγίαις. ταύτης τ' πελαγίας ἡδονῆς τι-
 μήμερον τ' γονῆς, ἀλῶν χόνδρῶ, καὶ φαλλῶς, πῆς μυρμι-
 νοῖς τῶν τέχνων τῶν μοιχαλιῶ Ἰπιδίδοται. νόμισμα δὲ αὐ-
 τῆ εἰσφέρεισιν οἱ μυρμινοῖ, ὡς ἐπάρα ἐραστῆ. Ex eo Ar-
 nobius lib. V. Nec non ἔ Cypriæ Veneris abstrusa
 illa initia prætereamus, quorum conditor indicatur Ci-
 nyras fuisse. in quibus sumentes ea certas stipes infe-
 runt, ut meretrici; ἔ referant phallos, propitij numi-
 nis signa, donatos. Firmicus nummi dati meminit,
 lib. De errore prof. relig. Statuisse etiam (Ciny-
 ram audio) ut, quicumque initiari vellet, secreto Vene-
 ris sibi tradito, assensum unum mercedis nomine Deæ tra-
 aceret. Meminit Veneris mysteriorum Aristæ-
 netus lib. I. Epistolâ XIV. Ὡθητε δὲ με παρὰ τῶ
 ἐξαπτι-

Ἰζαπιδῶν, ὡς ἐρωτικῶν ἀγύμνασον παῖδα, καὶ παντελῶς ἀμύητον Ἀφροδίτης. Iterum Epist. v i i. lib. i i. Παρθένη γὰρ, ἅτε τῆ Ἀφροδίτης ἀμύητι ἔη, πῶ σωσταίαν ἀπερπής ἐστιν. Praefectus sacrorum, Ἀγήτωρ dictus. Hesychius. Ἀγήτωρ, ὁ τῶν τῆ Ἀφροδίτης θυηλῶν ἡγέμενος ἱερῶς ἐν Κύπρῳ. Isque semper ex Cinyrae posteris aliquis erat. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. ii. Ὁ δὲ Κινύρας ἄτις ἐστιν, ἀφ' ἧς οἱ ἐν Κύπρῳ Κινυράδα τῆ θεᾶ ἀφιέρωντο. Huc pertinet ista Hesychij glossa. Κινυράδα. ἱερεῖς Ἀφροδίτης. Celebrabant etiam in vtrâq; Papho; & ab Agapenoris Papho ad veterem, quae sexaginta stadiorum via est, ducebant pompam viri, foeminaeque, ex alijs vrbibus confluentes. Strabo lib. xiv. εἰθ' ἢ Πάφῳ, κλισμα Ἀγαπύορ, ἔ λιμνὰ ἔχεζα, καὶ ἱερεῖς δ' ἡκαποκιδασμῶνα. διέχεθ' δὲ περὶ τῆς ἐξήκοντα τῆ Πάφου Πάφου. καὶ πανηγυρίζουσι Διὸς τῆ ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔθῳ. ὅτι πῶ Πάφου Πάφου ἄνδρες ὁμοῦ γυναῖξιν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντες. Etiam Amathunte, vrbe Cypri antiquissimâ, celebrari consueuisse, verisimile; vbi sacrum illi factum, Κάρπωσις dictum. Hesychius. Κάρπωσις. θυσία Ἀφροδίτης ἐν Ἀμαθοδύνι. Corinthi seorsim meretrices agitabant, & mulieres honestae. Athenæus lib. xiii. Ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσα ἴδια ἄγασιν αὐτόθι (ἐν Κορίνθῳ) αἰ ἐπάραται, Ἀλεξίς ἐν Φιλίσση Φησίον.

Ἀφροδίσι ἦγε ταῖς ἐπάραταις ἢ πόλις,

Ἐπερὰ δὲ χωρὶς ἐστὶ ταῖς ἐλθεθήραις.

Festum Veneris τῆς Πανδήμης commemorat idem Athenæus, lib. xiv. Διόπερ Μένανδρῳ ἐν Κόλακτι

τὸν τοῖς περαδισαῖς Δακονέμενον μάχρον ἐν τῇ τῆ Πανδήμης Ἀφροδίτης ἑορτῇ ταυτὶ λεγόντα.

ΑΧΙΛΛΕΙΑ.

Achilli festum celebrabant Lacedæmonij. Meminit eius in Laconicis suis Pausanias. Ἱερεῖς δὲ αὐτόθι, τὸ μὲν ἐστὶν Ἀσκληποῦ, τὸ δὲ Ἀχιλλέως. καὶ ἑορτὴν κατ' ἔθῳ ἄγασιν Ἀχιλλεῖ. Scholiastes Apollonij lib. iv. Ἀναξαγόρας Φησίον, ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλεῖα ἡμῶσι τοῖς περὶ Λακωνικῶν ταῦτα πέπλασαι,

IOANNIS MEVRSI
GRÆCIÆ
FERIATÆ,

SIVE,
DE FESTIS
Græcorum,

LIBER II.

ΒΑΚΧΕΙΑ.

BACCHO sacra. Hesychius. Βάκχια, ἑορτὴ Διονύσου. Et alibi. Θυρσοπλήγες, οἱ ἐν τοῖς Βακχείοις ἐνθεαζόμενοι. Plutarchus Aduersus Coloten. Πῶς δὲ φασφόρμα, Βάκχια, Προπέλεια γάμων ἀξίωμα; Glossæ Græcolatinæ. Βάκχια. Bacchanalia.

ΒΑΛΛΗΤΥΣ.

In honorem Demophontis, Celei filij, Athenienses celebrabant. Hesychius. Βαλλήτης, ἑορτὴ Ἀθλήων Ἰπὶ Δημοφῶντι τῷ Κελεοῦ ἀγομνή. Idque in

que in populo Eleusine. Athenæus nos hoc docet, lib. IX. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, τίς δὲ αὐτὴ ἡ λιθίνη Βαλλήτης; Ἐλθεῖν γὰρ τῇ ἐμῇ εἰδῆ ἵνα πανήγυρον ἀγομνήω, καὶ καλεμνήω Βαλλήτων. Et mox iterum. Αὐτὴ παρ' ἡμῖν, Οὐλπιανέ, ἡ Βαλλήτης, οὐ δὲ, ὅταν Βαλλήτης, ἐρεῖς ὡς ἔ' ἐν Ἐλθεῖν.

ΒΑΡΑΤΡΟΝ.

Festum apud Thesprotos, & certamen in eo de virilitate. Hesychius. Εὐανδρίας ἀγών. Βάρατρον. ἔτως ἑκαλεῖτο ἐν τῇ Θεσπρωσίᾳ.

ΒΑΣΙΔΕΙΑ.

Lebadeæ in Bœotiâ celebrata. Scholiastes Pindari Olymp. Ode VII. Ἐν δὲ Βοιωσίᾳ, ἐν μὲν Θεσπρωσίᾳ, Ἐρωσίᾳ ἐν τῇ Λεβαδείᾳ, πλὴν καλεμνήω Βασίλεια. Alibi in Eubœâ peracta tradit, nisi corruptus locus. Exstat is ad Isthm. Od. I. ἐν μὲν Θήβαις, Ἰόλαια, ἢ Ἡράκλεια. ἐν τῇ Ὀρχομνήῳ, Μινύεια. ἐν δὲ Εὐβοίᾳ, Βασίλεια. Sed legendum erit. Ἐν δὲ Λεβαδείᾳ.

ΒΕΝΔΙΔΕΙΑ.

Thraces agitabant in honorem Dianæ. Strabo lib. X. Τῆς τοῦ δὲ εἰσεκε καὶ τὰ ὡς τῶν τοῖς Θεραξί τὰ τε Κοτύπια, καὶ τὰ Βενδίδεια. Nam apud illos Diana Βένδης appellata. Hesychius. Βένδης, ἡ Ἀρτεμις, H Θεραξι-

Θρακισί. Itaque est alibi apud eundem. Αἰδήματα
 κρήνη. Εἰκάτη. Ἰνὸς δὲ, τὴν Βένδιν. Et Cratinus Θράτ-
 τας scripsit Δίλογγον Βένδιν. Idem Hesychius. Δί-
 λογγον. τὴν Βένδιν ἔτω Κρατῖν ἐν Θράτταις ἐκάλεσεν.
 ἤτοι, ὅτι δύο ἡμας ἐκλήρωσατο, ἔρατιαν τε καὶ χθηνίαν.
 λόγγον γὰρ ἐκάλεον τὰς κλήρας. ἢ, ὅτι δύο λόγγας Φέ-
 ρει, κωμηγικήν ἔσαι. οἱ δὲ, ὅτι δύο Φῶτα ἔχει, τὸ ἴδιον, καὶ
 τὸ ἡλίε. τὴν γὰρ σελήνην Βένδιν, καὶ Ἀρτεμιν, νομίζουσιν.
 Palæphato Βένδθα dicitur, vbi de filiabus Phor-
 cynis agit. Καλοῦσι δὲ τὴν Ἀθλιαν Κυρλιαιὶ Γοργό-
 νην, ὡσπερ τὴν Ἀρτεμιν Θράκες Βένδθαν. Quin Athe-
 nis etiam, qui urbem incolebant Thraces, pa-
 trio ritu celebrabant. Plato initio lib. i. De Rep.
 vbi de ijs illi fermo. οὐ μὲν τι ἦτιον ἐφαίνετο πρέ-
 πην, (ἢ πομπή) ἢ οἱ Θράκες ἦγον. Mox ad Thracum
 imitationem ipsi etiam Athenienses celebrare
 incœperunt. Strabo lib. x. Ἀθλιαιὶ δὲ ὡσπερ
 περὶ τὰ ἄλλα Φιλοξενόδους Διαπελοῦσιν, ἔτω καὶ περὶ τὰς
 θεάς· πολλὰ γὰρ τῶν ξενικῶν ἱερῶν παρεδέξαντο, ὥστε καὶ
 ἐκωμωδήθησαν· καὶ δὴ καὶ τὰ Θράκια, καὶ τὰ Φρύγια.
 τῶν μὲν γὰρ Βενδιδαίων Πλάτων μέμνηται. Ac Plato-
 nis quidem locus, quem respexit, est iste, quem
 citavi; & alter eius, sub finem eiusdem libri.
 Ταῦτα δὲ σοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰσιάδω ἐν ποῖς Βενδιδαί-
 οῖς. Hæc est causa, cur inter festa Atheniensium
 Hesychius ponat, cum inquit. Παρὰ δὲ Ἀθλιαι-
 οῖς ἑορτὴ Βενδιδαία. Institutum autem id in Piræeo,
 & quidem ætate Platonis. Satis clarè ipse lo-
 quitur ipso initio lib. i. De Rep. κατεβλῶ χθὲς εἰς
 Περραιῶν μῆτρα Γλαυκῶν τὸν Ἀρίων, περσοῦξόμε-

νός τε τῆ θεῶ, καὶ ἅμα τὴν ἑορτὴν Βεγλόμην θεάσασθαι
 τίνα τρόπον ποιήσασιν, αἴτε καὶ νῦν περὶ τὸν ἄγοντες. Quem
 Platonis locum Origenes sine dubio in oculis
 habuit, Contra Celsum lib. vi. Ἀλλ' οἱ ταῦτα περὶ
 τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ γράψαντες, κατὰβαίνουσιν εἰς Περραιῶν,
 περσοῦξόμενοι ὡς θεῶ τῆ Ἀρτεμίδι· καὶ ὀφόμενοι τὴν
 ὑπὸ ἰδιωτῶν ἑπιπελεμῶν πανήγυριν. Quæ verba
 etiam reperiuntur Philocaliæ cap. xv. Ac
 pompa deæ ducebatur. Plato ibidem. Καλὴ
 μὲν ἐν μοι καὶ ἡ τῶν ἑπιπελεμῶν πομπὴ ἔδοξεν εἶναι, ἔ-
 μὲντοι ἦτιον ἐφαίνετο πρέπην, ἢ οἱ Θράκες ἐπεμψιν. Errat
 Simplicius, qui lampadum quoque certamen
 tunc peractum tradit. Verba eius ecce ista ad
 Physic. lib. v. Τάχα τῆς ἐν Περραιῶν λαμπάδων τ' ἐν
 Βενδιδαίοις μνημονούει. περὶ ἧς ὁ Πλάτων ἐν ἀρχῇ τῆς Πο-
 λιτείας, Λαμπρὰς ἔσται, Φησὶν, ἀφ' ἵππων τῆ θεῶ. Neque
 rectè Platonis locum intellexit; nam certamen
 lampadarii hoc postridie Bendideorum actum
 fuisse dicit, cum nimirum Panathenæa minora
 agitarentur; vt in libro De Panathenæis ostendo.
 Hoc non attendebat philosophus ille do-
 ctissimus. Celebrabantur verò mensis Tharge-
 lionis die XIX. Proclus in Timæum Comment.
 i. Ἡ μὲν, ἐν ποῖς Βενδιδαίοις ὑπόκειται, ποῖς ἐν Περραιῶν
 δραμόροις· ὁ δὲ, ἐν τῆ ἐξῆς τῶν Βενδιδαίων. ὅτι γὰρ τὰ ἐν
 Περραιῶν Βενδιδαία τῆ ἐνάτη ἑπὶ δεκάτῃ Θαρρηλιῶν,
 ὁμολογῶσιν οἱ περὶ τῶν ἑορτῶν γράψαντες. Alij diem
 xx assignant. Proclus ibidem. Καὶ Ἀριστοτέλης ὁ
 Ῥοδίς ἰσχυρεῖ, τὰ μὲν ἐν Περραιῶν Βενδιδαία τῆ εἰκάδι τοῦ
 Θαρρηλιῶν ἑπιπελεῖσθαι. Quid autem institutio

festi significet, ac cur in Piræo facta, idem Auctor nobis exponit. Καὶ εἴκειν ἢ μὲν τῶν Βενδιδείων ἑορτὴ τῶν Ἰπποδῶν ἐξῶθεν ἐναντίωσιν τῷ παντὶ ἀπὸ τοῦ βαρβαρικῶς κλύδων ὁ δηλοῦν, ὑπὸ τῶν θεῶν, τῶν ἐφόρων τ' ἑορτῆς, κατὰσελλομύην. διὸ ἔν Πηραιῖ πελαγικήν ἀφ' ἀδέδοπι, ὡς τοῖς ἐσχάτοις καὶ περὶ οὐλοῖς οἰκειοτάτην τοῦ παντός.

ΒΙΣΒΑΙΑ.

Messapijs celebrabatur, nempe cūm vites putassent; ut scilicet id feliciter cederet. Hesychius. Βίσην, δρέπανον ἀμπελοτόμον. λέγεται καὶ Μεσαίποιο ἑορτῶν Βισβαίαν, ἧν ἡμεῖς Κλαδύτηριαν λέγομεν.

ΒΟΗΔΡΟΜΙΑ.

Atheniensium festum, cui origo ab auxilio Eumolpi. Etymologici Auctor in Βοηδρομεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἡ Βοηδρομία ἑορτὴ τῆς Ἀθηνῶσι καλεσμένη καὶ ἧν ἡμέραν ἐβόηθη ὁ ἔξθ' ἀπαθῆ πολλῇ πολεμικῶν Αθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶν. Iterum mox in Βοηδρομιῶν. Ἀπὸ ἐν τ' τοῦ στρατομαχῶν βοῆς, τ' ὅτι τὸ ἄστυ δραμίας, ὅτε Ἀπόλλων Βοηδρομίῳ ἐκλήθη, καὶ ἡ ἴσσια, καὶ ὁ μῦθος, καὶ τὰ Βοηδρομία ἐτελεῖτο ἑορτῆ.

ΒΟΡΕΑΣ-

ΒΟΡΕΑΣΜΟΙ.

Agitabantur ab Atheniensibus, Boreæ honori; nempe eum deprecantibus, utque Notus spiraret orantibus. Hesychius. Ἀθήνησιν αἱ ἕροντο τῶν Βορέα ἑορτῶν, καὶ θύοναι, ἵνα οἱ Νότοι πνέωσιν, ἐκαλοῦντο Βορεασμοί. Ita emendandum locum illum monui Attic. Lect. lib. II. cap. I. Aram eius commemorat Plato in Phædro. Κάτωθεν ὄσον δὴ ἢ τρεῖς ἐτάλλα, ἢ πρὸς τὸ τ' Ἀγλαίας Διαβαίνομεν, καὶ πρὸς ἑστὸν βωμὸς ἀπὸ τῆς Βορέας. Iurabant quoque per eum. Libanius Declam. XX. Πρὸς τὸν Πυθίαν, πρὸς Ἰακχῆν, πρὸς Βορέαν, πρὸς τ' Ἰσθμίας Σαλαμῖν, σβέσον τῶν ἔργων. Quin affinem sibi eum Atheniensis nuncupabant. Apollonius, ubi illos dehortatur à saltationibus Bacchanalibus, apud Philostratum lib. IV. cap. VII. Μηδὲ τὸν Βορέαν, κηδεσλεύει ὄντα, καὶ πρὸς πάντας τὰς ἀνέμους ἀρσενα, ποιῆσαι θῆλυον. Causa nempe, quod Orithyiam, Erechthei filiam, iuxta Ilissum rapuisset. Obseruo apud Pausaniam Atticis. Ὁ δὲ Εἰλιοςὸς ἐστὶν ἔτι ἐν τῇ παιζέσσει ὡς ῥεῖθραν ὑπὸ ἀνέμου Βορέα φασὶν ἀρπασθῆναι, καὶ συνοικεῖν ὡς ῥεῖθρα Βορέαν, καὶ σφίσι διὰ τὸ κηδῶν ἀμύναιτα, τῶν τριτηρῶν τῶν βαρβαρικῶν ἀπολέσαι τὰς πηλαίας. Plato Phædro. Ἀπὸ τοῦ Ἰλίουσοῦ λέγεται ὁ Βορέας τῶν ὡς ῥεῖθραν ἀρπασέσσει. Apollonius Rhodius Argonaut. I.

Ζήτης αὐτὸν Κάλαις τε Βορηῖοι ἕες ἵκοντο.

Οὐς ποτ' Ἐρηχθῆς Βορῆν ἔκεν ὡς ῥεῖθρα.

Ἐχάλῃ Θρηκῆς δυοχήμερον. ἐνδ' ἀεὶ τῶν γε

Θρηϊκὶ Βορέης αἰερίψατο Κεκροπήθεν,
 Ἰλίουσὸς περὶπαροίθε χορῶ ἐνὶ δινδύσσαι.
 Statius Theb. XII.

-- *Et raptæ qui conscius Orithyia*

Celauit Geticos ripis Ilissus amores.

Erechtheus Boream affatur apud Nonnum Dio-
 nyf. XXXIX.

Ἰλίουσὸν ἢ γέραιρε γαμοσόλον, ὅππότε κέρλω
 Ἀτθίδα, σὺ δὲ πρὸς αἰετὶν ἀνήρπασαι ἀρπαγὰς αὐραί,
 Ἐζομῶλεν αἰνῶνακτον ἀκινήτῳ σέθεν ὤμῳ.

Auienus in Orbis Descript.

Ilissi Boreas stagno tulit Orithyiam.

Alij id in Areopago factum dicere. Plato loco
 iam citato mox subiungit. Ἡ' ἐξ Ἀρείας πάγῃ. λέγε-
 ται γὰρ αὐτὴ καὶ εἶτ' ὁ λόγος, ὡς ἐκεῖθεν, ἀλλ' οὐκ ἐνθέν-
 δε, ἠρπάζθη. Atque hoc ὡς ἐν παρόδῳ. Celebra-
 bant porro etiam Boreæ festum, ceu præcipuo
 deorum, in Arcadiâ Megalopolitæ. Pausanias
 Arcadicis. Πεποιήται ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ βορέα τῷ αἰέ-
 μῳ πέμδρ, καὶ οἱ μεγαλοπολίται θυσίας θύσιν αἰά-
 πῳ ἐτ, καὶ θεῶν ἔθενός βορέαν ὑπερον ἄγχασι ἐς
 ἡμέλῳ.

ΒΟΤΤΙΑΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Ignotum festum, in quo puellæ choreas agi-
 tantes canebant, ἰώμδρ ἐς Ἀθήνας. Plutarchus in
 Quæst. Græcis. Ταῖς κέραις τῶν βοττιαίων ἐθ' ἑλὼ
 λέξαν χορδύσσας, ἰώμδρ ἐς Ἀθήνας. Et mox, cum rei
 causam reddidit. Ὅθεν αἱ θυγατέρες τῶν βοττιαίων,
 ἄπομνη-

ἄπομνημονύσσαι τὸν γένεσ, ἦδον ἐν ταῖς εορταῖς. ἰώμδρ
 ἐς Ἀθῶνας. Commemoratur quoque eadem in
 Thefed.

ΒΟΥΦΟΝΙΑ.

Dixi de hoc festo nuper Attic. Lect. lib. VI.
 cap. XXII. Hic reponam, loco proprio. Cele-
 brabant Athenienses Scirophorionis XIV, no-
 menque habebat à boum, qui in eo mactabant,
 multitudine. Etymologici Auctor. Ε'ορτή τις παρ'
 Ἀθῶναίοις τὰ βεφόνια, ἐν ἣ πολλοὶ ἐθύοντο βόες. καὶ ἦγετο
 αὐτῇ Σκίροφορῶν μίμδρ τετάρτη θητὶ δέκα. Memi-
 nit Harpocratio. βεφόνια. Ε'ορτή τις ἐστὶ παρ'
 Ἀθηναίοις. Eustathius ad Iliad. ἦ. Ἐκ τῶν βεφονείων ἐπε-
 νοήθη ταῖς Ἀθῶναίοις ὑπερον βεφόνια εἰπεῖν εορτῶν τινα
 μεγάλλῳ τῶν παρ' αὐταῖς. Origo inde, quod Diipo-
 lijs bos molam, ad sacrificium præparatam, de-
 uorasset, eaque de causâ à Thaulone securi in-
 terfectus esset. Suidas. βεφόνια, εορτὴ παρ'
 Ἀθηναίοις πᾶν δέχαία. ἐν γὰρ Διίπολις Φασὶ τὸν βοδὴν τὸ
 πόπανον φαγεῖν, τὸ παρεσκευασμῶν εἰς θυσίαν. Θαύλων
 δὲ ἵνα ὡς εἶχε τῷ πελέκῃ ἀποκτεῖναι τὸν βοδὴν, ὡς Ἀν-
 δροβίων Φησί. Et mox iterum. βεφόνια, εορτὴ πα-
 λαιά, ἣ Φασὶν ἀγέσθαι τὰ μυσήρια. ὅτε καὶ τὸν βοδὴν ἐθύον,
 εἰς ἄπομνησιν τῶν πρώτῃς φονδθέντος ἐν ἀκροπόλει βοός,
 αἰψαυδρ τῶν πελαγῶν ἐν τῇ θυσίᾳ τῶν Διίπολιων. Vide
 eundem rursus in Θαύλων. Strictim Hesychius
 rem commemorat. βεφόνια, εορτὴ Ἀθηνησιν. ἐν γὰρ
 ταῖς Διίπολις Φασὶ βοδὴν κατὰ φαγεῖν τὸ παρεσκευασμῶ-

νον πόπανον τῆ θυσία, οἷον πλακένθιον ἐξ ἄρτου. Corrigendus Aristophanis Scholiastes ad Nubes, vbi malè hodie editur, βαύλωνα δέ τινα ὡς εἶχε πελέκει σκοπιεῖναι τὸν βοῦν. Rescribe, vt est apud Suidam, Θαύλωνα δέ γ. Item. Ἐν τῆ ἑορτῇ Διίπολιων. Perperam editur. Ἐν τῆ ἑορτῇ Διονυσίων. Nam accidit hæc res in festo non Bacchi, sed Iouis Poliei; de quo est videre apud Pausaniam in Atticis, qui refert, Erechtheo rege contigisse. Variat paulum Porphyrius περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, lib. II. aitque non Thaulona dictum, qui occidisset bouem, sed Diomum; eumque Iouis Poliei sacerdotem fuisse: deinde, non fecisse solum; sed adiutantibus, qui adessent. βῶν δὲ Δίωμ ἔσφαξε πρῶτον, ἱερῶς ἂν τῆ Πολιέως Δίης. ὅτι τῶν Διίπολιων ἀγομῶν καὶ παρεσκευασμῶν κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθῳ καρπῶν, ὁ βῆς παρεσθλῶν ἀπεγώσατο τῆ ἱερῆ πελαγῆ. σιωεργῆς γὰρ λαβὼν τῆς ἀλλῆς ὅσοι παρήσαν, ἀπέκτανε τῆτον. Qui autem hæc facta peragebat, βῆτης dicebatur. Hefychius. βῆτης, ὀργανῶν ὑπὸ Κυδωνιαίων, καὶ βεκέλων. καὶ ὁ πῖς Διίπολιῶν τὰ βεφόνια δρῶν. Vel etiam, βεφόνος. Pausanias Atticis. τῆ Διὸς τῆ Πολιέως κρητῆς κατὰ γέντες ἵπτι τὸν βωμὸν μεμιγμένης πυρῆς, ἐδεμίαν ἔχουσι φυλακίω. ὁ βῆς δέ, ὃν ἐς τὴν θυσίαν ἐπιμαίασαι τις φυλάσσει, ἀπλεται τῶν ἀπερμάτων, φοιτῶν ἵπτι τὸν βωμὸν. καλεῖται δέ τινα τῶν ἱερέων βεφόνον. καὶ ταῦτα τὸν πέλεκυν ἐψῆας, (ἔτω γὰρ ἐστὶν οἱ νόμοι.) οἴχεται φάγων. οἱ δὲ, ἀπὲ τὸν ἀνδρα, ὡς ἔδρασε τὸ ἔργον, ὅτι εἰδότες, ἐς δίκην ὑπάγαγον τὸν πέλεκυν. ταῦτα μὲν πρόπον τὸν εἰρημῶν δρῶσιν

δρῶσιν. In quibus verbis vides sacrificij ritum; & τὸν βεφόνον, simul bouem interfecisset, abiectâ securi, aufugere solitum: Athenienses verò, ceu incognito cædis auctore, in securim sententiam pronuntiasse. Ecce iterum apud eundem Pausaniam alio loco. Ἀθιναίων βασιλεύοντι Ἐρεχθέως, τότε πρῶτον βοῦν ἐκτῆνε ὁ βεφόνος ἵπτι τὸ βωμὸν τὸ Πολιέως Δίης. καὶ ὁ μὲν σκοπιπῶν ταῦτα τὸν πέλεκυν, ἀπῆλθεν ἐκ τῆ χώρας φάγων. ὁ δὲ πέλεκυς ὠδραυτικά ἀφείθη κρητῆς. καὶ ἐς τὸδε αἰὶα πάν ἐτῶ κρένεται. Ælianus Var. Hist. lib. VIII. cap. III. Ἀθῆκον τῆτον τὸ ἔθῳ, ὅταν ὁ βῆς σκοπφαγῆ, τὸ μὲν ἀλλων σκοπιψηφίζονται, κρένοντες ἕκαστον ἐν τῷ μέρει φόνου. κατὰ γινώσκουσι δὲ τὸ μαχαίρας, καὶ λέγουσι ταῦτα σκοπιεῖναι αὐτὸν. καὶ ἐν ἡ ταῦτα ἡμέρα δρῶσι, Διίπολια τὴν ἑορτὴν καλοῦσι, καὶ βεφόνια. Et obseruandum; reum cædis etiam fuisse, qui bouem occidisset: quippe in Atticâ, & Peloponneso, capitale id crimen erat. Varro De Re Rust. lib. II. cap. v. vbi de boue agit. *Hic socius hominum in rustico opere, & Cereris minister. Ab hoc antiqui manus ita abstineri voluerunt, ut capite sanxerint, si quis occidisset. Quâ in re testis Attice, testis Peloponnesos.* Ælianus Var. Hist. lib. V. cap. XIV. Νόμοι καὶ ἔτι Ἀθῆκός, βῶν δρότιω, καὶ ὑπὸ ζυγὸν ποιήσαντα σὺ δρότρω, ἢ καὶ σὺ τῆ ἀμάξω, μηδὲ τῆτον ἴψιν, ὅτι ἔτι εἴη αὐ γεωργός, καὶ τὸ ἐν ἀνθρώποις καμμάτων κρινωνός. Hoc quoque sciendum βεφόνια hæc eadem fuisse cum Diipolijs, de quibus vide infra.

ΒΡΑΣΙΔΕΙΑ.

Braſidæ celebrabant feſtum diem Lacedæmonij; quo & oratio ei funebris recitabatur, & certamen peragebatur; in quo nulli, niſi Spartano, certare licebat. Pausanias Laconicis. Ἐκ δὲ τῆς ἀγορᾶς πρὸς ἡλιον ἰόντι δυόμῃμον, τὰ φεβὸν κενὸς Βρασίδα τῷ Τέλλιδῷ πεποιήται. ἀπέχθη δὲ ἔτι πολλὸν τῷ φεβῷ τὸ θείατρον λίθου λακκοῦ θείας ἀξίον. τὸ θείατρον δὲ ἀπανηκρὺ, Παισεῖν τὸ Πλατῆαιάσιν ἡγησαμένους μνήμα ἔστι, τὸ δὲ ἔπερον Λεωνίδου· καὶ λόγους κατὰ ἕταρον ἑκάστον ἐπὶ αὐτῶν λέγουσι, καὶ ἡθῆσιν ἀγῶνα, ἐν ᾧ πολλῶν Σπαρτιατῶν ἀλλοτρίω γε σῶμα ἐστὶν ἀγωνίζεσθαι. Et sacra quoque faciebant. Aristoteles docet Ethic. Nicomach. lib. v. cap. vii. Ἐπὶ, ὅσα ἴπτι τῶν καθ' ἕκαστα νομοθεῖσιν· οἷον, τὸ θύειν Βρασίδα. Quod si quis hæc negligisset, mulctabatur. Michael Ephesius in Commentario ad citatum Philosophi locum. τὸ θύειν ἢ μὴ θύειν Βρασίδα, ἀδιέφορον ἐτύγχανε. νόμος δὲ περὶ τῆς ἡρώϊ θύειν, τὸν μὴ θύοντα ἐζημίειν. Thucydides lib. v. Ὡς ἡρώϊ τε (τῷ Βρασίδα) ἐντέμνεσθαι, καὶ ἡμᾶς δεδώκασιν, ἀγῶνας, καὶ ἐπισηίας θυσίας.

ΒΡΑΥΡΩΝΙΑ.

De hoc festo dixi nuper per occasionem libro De Populis Atticæ, in Βραυρών. Libet hîc repone, loco proprio. Nomen datum, quod celebraretur in Braurone populo honori Dianæ, ab eo Brau-

eo Brauroniæ appellatæ. Capram verò tunc deæ maſtabant, & Iliada rhapsodi canebant. Hesychius. Βραυρωνίους τῶν Ἰλιάδα ἡδὸν ἐπιφῶδοι ἐν Βραυρώνι τῆς Ἀττικῆς. καὶ Βραυρώνια εὐροτῆ Ἀρτέμιδι Βραυρωνία ἀγεται, καὶ θύεται αἶξ. Agitabantur quinto quoque anno, curantibus ea decemuiris, qui ἱεροποιοὶ dicebantur. Pollux lib. vii. cap. ix. sect. xxxi. vbi περὶ ἱεροποιῶν agit. Δέκα ὄντες ἔπαι, ἔθρον θυσίας τὰς πενταετηρίδας, τῶν εἰς Δῆλον, τῶν ἐν Βραυρώνι. Ita emendandum monui nuper libro, De Pop. Atticæ. Celebrabant autem sacra virgines. Herodotus circa finem libri vi. οἱ ἢ Πελασγοὶ ἔπαι, Ἀθήνον τότε νεμόμενοι, καὶ Βελόμενοι τῆς Ἀθλῶναις ἡμωρησάμενοι, ὅτι ἐξεπεσάμενοι τὰς Ἀθλῶναιων ὄρτας αὐτῶν, πεντηκοντόρους κτησάμενοι, ἐλόχησαν Ἀρτέμιδι ἐν Βραυρώνι ἀγῶνας ὄρτων τὰς τῶν Ἀθλῶναιων γυναικας. Quo loco γυναικας vocavit virgines. Sic Suidas in eadem re. Ἐν Βραυρωνίους ἀρκτεῖσθαι γυναικας τῆ Ἀρτέμιδι εὐροτῶν ἐπέλεον, κροκῶτον ἡμφιεσάμενοι, ἔπει περὶ εὐρίδες δέκα ἐτῶν, ἔπει ἐλάτῃς πέντε. Vbi obserua etiam ætatem, quâ fuisse eas oportuit; nempe neque infra quintum, neque supra decimum annum. Quo tempore Ἀρκτεῖσθαι dicebantur. Harpocraton. Ἀρκτεῖσθαι, τὸ καθιερωθῆναι τὰς παρθένους τῆ Ἀρτέμιδι τῆ Μενουχίας, ἢ τῆ Βραυρωνίας. Item Ἀρκτεῖσθαι indigetabantur. Ille ipse Harpocraton. Αἱ δεκτεῖσθαι παρθένου, Ἀρκτεῖσθαι καλεῖται. Tempus ipsum, quod ita exigebant, Ἀρκτεῖσθαι nuncupatum. Hesychius. Ἀρκτεῖσθαι, ἢ τῶν δεκτεῖσθαι παρθένων πελεπῆ. Ita emendo. nam hodiè minus rectè editur, π. π.

λωτή. Etiam δεκατόειν dicebantur; quod nimirum ad decimum vsque ætatis annum eo ministerio fungerentur. Hesychius in δεκατόειν. Ἐλεγον δὲ καὶ τὸ δρεκτόειν, δεκατόειν. ἔπει εἰσετασον αὐτὸ αἱ παρθέναι πρὸς τὸν δεκάτην χρόνον ἔσται. Harpocration. τὸ δρεκτύσαι, δεκατύσαι εἰρηκεν ὁ ρήτωρ, ἐπεὶ δὴ αἱ δεκείλιδες ἠρκύσαν.

Γ Α Λ Α Ξ Ι Α .

Festum, in quo pultem hordeaceam in lacte coquebant. Hesychius. Γαλαξία, ἑορτὴ ἐν ἧ ἔψασι γαλαξίαν. ἔστι δὲ πόλις κρήθιν ἐν γάλακτι. Puto fuisse Apollinis πόλις Γαλαξίς, cuius mentio est apud Proclum in Chrestomathiâ.

Γ Α Λ Ι Ν Θ Ι Α Δ Ι Α .

Instituit Hercules in honorem Galinthiadis, Præti filix; & obseruârunt ex eo tempore Thebani, vt festo Herculis hoc præmitterent. Antoninus Liberalis Metamorph. xxix. Ἡρακλῆς δὲ, ἐπεὶ ἠνέστη, χάριν ἐμνημόνευσε καὶ αὐτῆς ἐπέησεν ἀφίδρυμα πρὸς τὸν οἶκον, καὶ ἱερὰ προσήνεγκε. ταῦτα νῦν εἰς τὰ ἱερὰ Θηβαῖοι φυλάττει, καὶ πρὸ Ἡρακλέως ἑορτὴ θύσκει Γαλινθιάδι πρώτη.

Γ Α Μ Η Λ Ι Α .

Festum erat priuatum, quod quisque priuatim

tim celebrabat, nuptiarum suarum causa. Moschopolus in Sylloge Dict. Attic. γενέθλια πλεθύνουσι, ἢ ἐν γένεσιν ἴνους πλεθύνουσι ἑορτὴ ὡς περὶ γαμήλια, ἢ ἐν γάμῳ. Ἐγκαίνια, ἢ ἐν ἐγκαίνισμῳ.

Γ Ε Ν Ε Θ Λ Ι Α .

Festum itidem priuatum, diei natalis. Etymologici Auctor. γενέθλια, ἢ δὲ ἐνιαυτοῦ ἑπιφοιτήσασα πόλις κρήθιν ἑορτὴ. Quæ totidem verbis apud Suidam. Plato in Alcibiade i. Ἐπιδαν δὲ γλήπη ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος (τῷ Περσῶν βασιλεῖ) ἔπερ ἢ δρεκί, πρῶτον μὲν ἑορτάζεισι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ, ὧν αὐτῶν ἀρχὴ, εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ βασιλείῳ γενέθλια ποιοῦσι θύσκει καὶ ἑορτάζει ἡ Ἀσία. Athenæus lib. xv. Ἐλλάδικα (Φησὶ) καὶ Ἄμασιν Αἰγυπτίῳ βασιλευσσι, ἰδιώτῳ ὄντι καὶ τῶν τυχόντων κατὰ τὸν πρῶτον εἶον, ἀλλὰ σεφαίς δωρεάν, ὃν ἐπεμψεν αὐθῶν πλεξάμενον τῇ ὥρᾳ πεικαλλέσασιν, γενέθλια ἑπιελέντι Παρτάμιδι, τῷ τῆς Αἰγυπτίας τότε βασιλεύοντι. Iulianus Misopogone. καὶ γενέθλια μὲν τις ἑστῶν, ἰκανῶς πρὸς ἀσφάλειαν δειπνον καὶ ἀρμον, ἵππῃ πολυτελεῖ τράπεζαν τρεῖς φίλους πρὸς λαμβάνων. Xiphilinus in Adriano. Ἐν τε ποῖς ἐαυτοῦ γενεθλίοις προῖκα τῷ δήμῳ τῶν θεῶν ἀπένειμε. Atque hoc erat, quod viuis quisque die natali anniuersario celebrabat. Simpliciter ἡμέρα dicebatur, κατ' ἐξοχλήν; quemadmodum etiam apud nos in nostro idiomate. Obseruo in Hesychij Glossis. ἡμέρα, τὰ γενέθλια. At verò, vt rectè discrimen capiamus,

ΓΕΝΕΣΙΑ

dicebantur, quibus amici, & familiares, defuncti memoriam conseruare cupientes, eundem eius natalem celebrabant. Ammonius De Diff. Voc. Γενέθλια, καὶ Γενέσια, Διαφέρει. ὅτι μὴ γὰρ Γενέθλια ἑορτάζονται ὅτι τῶν ζώντων, ἢ ἐν ἡ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐξηνήθη, αὐτὴ καλεῖται γυνέθλιον ἡμέρα. Γενέσια δὲ, ὅτι τῶν τεθνηκότων, ἐν ἡ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τελεσθήκει. Moschopolus in Sylloge Dict. Attic. Γενέθλιον ἡμέρα ὅτι τῶν ζώντων, ἐν ἡ' ἑκάστῃ ἐξηνήθη. Γενέσιον δὲ ἡμέρα, ἐν ἡ' ἡ' ἐτεθνήκει. Γενέσια γὰρ, ἡ' δι' ἐνιαυτοῦ ὅτι φοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη. Sed implicat ipse se; nec videt, quid dicat. nam verum est, memoriam natalis fuisse; non item, celebrari consueuisse, quo quis die mortuus esset. Omnino memoriam natiuitatis defuncti, id est, Γενέσια, ipso natali celebrabant, non minus quam Γενέθλια uiuentis. Etymologici Auctor. Γενέθλια, ἡ' δι' ἐνιαυτοῦ ὅτι φοιτῶσα τῷ τεχθέντι ἑορτή. καὶ Γενέσια, ἡ' δι' ἐνιαυτοῦ μνήμη. Suidas totidem verbis, sed diuersis locis. Elegans hac de re locus est apud Diogenem Laërtium in Epicuro, lib. x. vbi ipse Epicurus in testamento suo natalem patris, matris, fratrum, & suum, post mortem celebrandum ordinat. Εἰς τε τὰ ἑναγίσματα τῷ τε πατρὶ, καὶ τῇ μητρὶ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἡμῖν, εἰς τὴν εἰσοδικίαν ἀγαθῶν γυνέθλιον ἡμέραν, ἑκάστῃ ἔτος τῇ πενήντῃ δεκάτῃ τῶν Γαμηλιῶν. Sic τὰ τῶν Πλάτωνος γυνέθλια celebrabant

bant philosophi. Obseruare est apud Proclum, Commentario in librum De Rep. Ἐναγχοῦ ἡμῖν ἐν τοῖς τῶν Πλάτωνος γυνέθλοις Διαλεγομένοις παρέση Διασκεψασθαι, &c. Commemorat ea etiam Plutarchus Sympos. viii. Quæst. i. Ἀ' τοίνυν ἐν τοῖς Πλάτωνος γυνέθλοις πέρυσσι ἢ ἀκῆσαι καὶ εἰπεῖν σιωπέουσαν ἡμῖν, πρῶτα τῶν παλαιῶν τὸ βιβλίον. Et mox. καὶ φλωροῦ, ἔδδ' ἐκ Καρνεάδου ἀπαξιῶν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνος γυνέθλοις. Celebrabant quoque Socratis. Discimus ex eiusdem Plutarchi eodem loco. Τῇ ἑκτῇ τῶν Θαρηγιῶν ἰσακρίως, τὴν Σωκράτους ἀγαθόντες γυνέθλιον, τῇ ἐβδόμῃ τῶν Πλάτωνος ἡγοῦμεν. Meminit simpliciter τῶν γυνέθλων Pollux lib. iii. cap. xix. Ἐνάγχα, τριακοντάδες, γυνέσια, νεκύσια. Ἐῦται ὅτι φερπέα τῶν ἀπὸ πηλαγῶν νερόμισο. Dio lib. ix. τῷ δὲ Δρῶν τῷ πατρὶ, τῇ τε Ἀντωνία τῇ μητρὶ, ἰπποδρομίας εἰς τὰ γυνέσια ἔδωκε. Inuenio verò τὰ γενέσια romani etiam pro diei natalis celebratione, quam uiuentes peragebant. Ecce apud Mattheum Euangelistam cap. xiv. Γενεσίων δὲ ἀγοῶν τῶν Ἡρώδου, ἀρχήσαστο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ. Et apud Marcum, cap. vi. καὶ γενομένης ἡμέρας ὠκαίρε, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτῶν δαίπνον ἐπέειπε τοῖς μεγιστάσιν αὐτῶν. Et ex ijs Iustinus Martyr in Dialogo cum Tryphone. καὶ τῶν αὐτῶν τὸν περὶ Φίλιππου συγκεκλειῆ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν Ἡρώδης εἰς φυλακὴν, καὶ γενεσίων ἡμέρας τελευτήσας, &c. Sed impropriam loquutionem esse notat Ammonius, loco citato. ὅ' ἐν λέγων ὅτι τῶν ζώντων τὰ γενέσια, ἀκυρολογεῖ. Phrynichus etiam reprehendit in Ecloga Dict. Attic.

Γενέσια σὺν ἄρθῳς ἴθιται ὅτι τῆς γενεθλίας ἡμέρας. γενέ-
σια γὰρ Ἀθλήσιν ἑορτή. Qui locus profecto muti-
lus. nam quæ hæc est ratio? Γενέσια festum A-
thenis erat, ergo malè pro die natali vsurpatur.
Non dubito, quin scripserit Grammaticus iste.
Γενέσια γὰρ Ἀθλήσιν ἑορτὴ πένθιμῃ. Hoc omninò
voluit dicere. Γενέσια non rectè pro die natali
ponitur, quia erat id apud Athenienses festum
lugubre. Et hoc ipsum etiam Hesychius testa-
tur. Γενέσια, ἑορτὴ πένθιμῃ Ἀθλωαίσις. Nec Athe-
niensibus tantum mos iste τῶν γενεσίων celebran-
dorum fuit, verum etiam, qui ab istis mox acce-
perunt, Romanis. Vide, si tanti, librum nostrum
De Funere, cap. xxxvi.

ΓΕΝΕΤΥΛΛΙΣ.

Festum à mulieribus celebratum, ut puto, pro
felici grauidarum partu. Hesychius. Γενετυλλίς,
(ita scribo, non Γενετύλλίς.) γυναικεία θεός, πεπτι-
μύς τῶ ὀνόματι τῶν γενεσίων, εἰκὴν αὐτῆς ἑορτῆς. διὸ
καὶ αὕτη κωίως παρελήθησαν. ἐστὶ δὲ ξενικὴ ἡ θεός, καὶ ἑορτὴ
τῶν γυναικῶν.

ΓΕΡΑΙΣΤΙΑ.

Neptuno dedicatum festum à Geræstijis cun-
ctis, propter tempestatem, quæ circa Geræstum
acciderat. Scholiastes Pindari Olymp. Od.
xiii. Ἐν Εὐβοίᾳ Γεραίσια ἕκαστῶν Γεραισίων ἀγα-
πη

πη τῶ Ποσειδῶνι, διὰ τὸν συμβαίτα χημῶνα πρὸς Γεραισίων.
Certè fanum Neptuni apud Geræstios celeberrimum
commemoratur Strabo initio libri x. &
Stephanus in Γεραισίσις.

ΓΕΡΟΝΘΡΑΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Apud hos templum, & lucus, Martis; cui fe-
stum celebrabant singulis annis; quo tempore
mulieribus lucum intrare non licebat. Pausa-
nias Laconicis. Ἐν δὲ Γερόνθραις Ἀρξίως ναὸς, καὶ ἄλ-
σος. ἑορτὴ δὲ ἀγασσι τῶ θεῷ κατ' ἐστῆ, ὅς ἢ γυναικῶν ἐστὶν
ἀπηγορευμένον εἰς τὸ ἄλσος ἐσελθεῖν.

ΓΕΦΥΡΙΣΜΟΙ.

Inter festa numerantur ab Æliano Hist. A-
nim. lib. iv. cap. xliii. Κεκήρυκται γὰρ Διονύσια,
καὶ Λεωαία, καὶ Χύτροι, καὶ Γεφυρισμοί. Vide quæ
seorsim mihi notata in Eleusinijs.

ΓΗΣ ΕΟΡΤΗ.

Athenis in arce templum erat τῆς Γῆς. Thu-
cydides clarè lib. ii. τὰ γὰρ ἱερά ἐν αὐτῇ τῇ ἀκρο-
πόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστὶ, τότε τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον,
καὶ τὸ τῆς Γῆς. Ac festo huius certamen erat. Pin-
darus Pyth. ix.

Ἐν Ὀλυμπίαισι τε καὶ Ἐαθηναίοις
Γαζ ἀθλοῖς. —

Scholias. *Εν ποῖς ἀγομαῖς ἀγῶσι τῆ Γῆ. τρεῖσιν, ἐν Ἀθῶναις. ἐκεῖ γὰρ ἀρχεται τῆ Γῆ ἀγῶν, ὡς φησὶ Διδυμῶς.*

ΓΥΜΝΟΠΑΙΔΙΑ.

Laconum erat, ac cum saltationibus peragebatur; quamobrem cum inter illas locus illi proprius esset, nuper in Orchestrâ inserui. Itaque hîc nunc minimè repetam. Illic vide.

Δ Α Δ Ι Σ.

Festum erat triduanum, ita dictum, quod ad faces accensas celebraretur. Lucianus Pseudomanti. *Εἶτα Λητούς ἐγίγνωτο λοχεΐα, καὶ Ἀπόλλωνος γονή, καὶ Κορωνίδος γάμος, καὶ Ἀσκληπιὸς ἔκλυτο. ἐν δὲ τῆ δολιχῆρα, Γλύκωνος ἑπιφανεία, καὶ ἡμέρας πρὸ θεοῦ. τρίτη δὲ ἡμέρα, Ποδαλφεία τε ἰὼ καὶ τῆς μητρὸς Ἀλεξάνδρου γάμος. Δαδὶς δὲ ἐκαλείτο, καὶ διαδίδες δὲ ἐκαίοντο.*

Δ Α Ι Δ Α Λ Α.

Ita enim dicebantur, non Δαιδάλεια; quod minus rectè, corrupto Menandri loco adductus, existimaui: cum de ijs per occasionem agerem nuper in libro De Populis Atticæ. Nunc refingam; & hic reponam, loco proprio. Celebrabantur septimo quoque, vel minus etiam, anno. Ritus iste

iste erat. Lucus quidam in Bœotiâ est, omnium maximus; in quo quercus antiquissimæ multò plurimæ. Huc conuenientes Platæenses, elixarum carnum frustra exponebant, coruos ab his sedulo arcentes; quod si verò auium istarum quædam frustum aliquod abripiisset, in quâ arbore auolans inde confedisset, diligenter obseruabant: atque ex eâ materiam cædebant signo fabricando, quod δαίδαλον appellabant. Narrat Pausanias in Bœoticis, non longè ab initio. *Δαίδαλα ἐν ἀγῶσι οἱ Πλαταιεῖς ἐροτῶν δι' ἔτους ἐβδόμη μῆρ, ὡς ἐφασκεν ὁ τῶν ἑπιχωρίων ἐξηγητῆς: ἀληθεῖ μὲν τοι λόγῳ, δι' ἐλάσσονος, καὶ ἐποστὸς χρόνος. ἀγῶσι δὲ ἔτω πῶ ἐροτῶν. δρυμὸς ἐστὶν Ἀλαλκιδῶν ἐπὶ ῥῶ, μεγιστῶ τῶν ἐν βοιωτῖα. σελέχη δρυῶν ἐστὶν ἐνταῦθα. ἐς τῆσιν οἱ Πλαταιεῖς ἀφικόμενοι τὸν δρυμὸν, προσήθενται μίρας κρεῶν ἐφθῶν. ὄρνιθες δὲ οἱ μὲν ἄλλοι σφίσις ἡμισυ εἰσι δι' ὄχλων, τῶν κρεῶν δὲ (ἔτι γὰρ σφίσις ἑπιφοιτῶσιν) ἔχουσιν ἀκριβῆ τὴν φρεσάν, τὸν δὲ αὐτῶν ἀρπύσαντα κρέας, ἐφ' ὅτῳ τῶ δένδρων καθεσθῆ, τιμόντες ποιοῦσιν ἀπὸ τῆσιν τὸ δαίδαλον. δαίδαλον γὰρ δὴ καὶ τὸ ξόανον αὐτὸ ὀνομάζουσι. Ad Δαίδαλον autem lignum istud quod attinet, elegans de eo est Hesyichij locus, sed corruptissimus, & per occasionem corrigendus. Δαίδαλον, πόημα. Ἐτὸ κοσμέμενον ὑπὸ Πλαταιῶν ξύλον. Perperam hodie editur, τὸ κοσμέμενον ὑποπλάττων ξύλον. Fuerunt verò Δαίδαλα duplicia, hæc minora, illa maiora. Minora priuatim Platæenses celebrabant, maiora autem Bœotij omnes, anno quoque sexagesimo conuenientes,*

quia tam diu Plataenses domo eieci exulassent. Et signa quidem quatuordecim, quotannis Dædalis minoribus facta, in promptu erant; quæ fortitò inter se tollebant, Plataenses, Coronæi, Thespienses, Tanagræi, Chæronenses, Orchomeij, Lebadeenses, & Thebani. reliquæ verò minoris dignationis vrbes, itidem confortes erant. Inde ad ripam Asopi fluminis simulacrum ornabant, moxque mulieres pronubam in plaustrum impositam pompæ præficiiebant; deinde forte iterum missâ, quo quisque ordine pompam duceret, plaustrum à flumine ad Cithæronis iugum agebant. Illic ara parata erat, hunc in modum ædificata. Lignis quadratis ita aptè inter se compositis, vt lapidea planè structura videri posset, congesta in eo sarmenta in fastigium collocabant. Tum vrbes singulæ, quæ quidem opulentiores, Iunonem boue; Iouem tauro, hostijs vino & odoribus repletis, venerabantur; simulque ligna, quæ *Δαίδαλα* nuncupata dixi, super aram statuebant. Minores vrbes, quibusque sumptus ad magnifica adeò sacra non suppeteret, ritu quidem cum maioribus planè eodem, sed minores victimas dabant; quæ cum arâ vniuersâ concremabant. Pausanias loco citato. *Ταύτων μὲν ἴδια Πλαταιεῖς ἑορτὴν ἄγουσι, Δαίδαλα μικρὰ ὀνομάζοντες. Δαίδαλων ἡ ἑορτὴν τῶν μεγάλων ἔοσι Βοιωτοὶ σφίσι σιωροῦσθαι, δι' ἐξήκοσθ' ἢ ἄγουσιν ἔτη. Ἐκλιπεῖν γὰρ πρὸς τὸν χρόνον τὴν ἑορτὴν Φασί, ἡνίκα οἱ Πλαταιεῖς ἐφύζον. Ἐθνα δὲ πωσαρε-*

καίδεκα

καίδεκα ἔπιμα σφίσι ἐστὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον ὄρασκυαδέντα ἐν Δαίδαλοις πῆσι μικροῖς. Ταῦτα ἀναρξέντη κλήρω Πλαταιεῖς, Κορωνάιοι, Θεσπιεῖς, Ταναγραῖοι, Χαίρωνεῖς, Ὀρχομεῖοι, Λεβαδεῖς, Θεβαῖοι. Διαλλαγήνηαι γὰρ καὶ ἔπι Πλαταιεῦσιν ἡξίωσαν, καὶ συλλόγῃ μετὰ ἄλλων κοινῶς, καὶ ἐς Δαίδαλα θυσίαν ἀποσταλεῖν, ὅτε Κάσσανδρος ὁ Ἀντιπάτριος τὰς Θεβας ἀνέβησε. τῆ ἡ πολισιμάτων ὅποια ἐστὶν ἐλάσσονος λόγῃ, συυτέλεσαν ἀγροῦνται. τὸ ἀγαλλμα κρομήσαντες ὄρα τὸν Ἀζωπὸν. καὶ ἀναρξέντες ἵππ' ἀμάξαν γυαῖκα, ἐφίστασι νυμφότριαν. οἱ ἡ αὐθις κληροδοῦνται, καθ' ἡν ἡν ἡν ἡν ἀνάξασι. τὸ δὲ ἐντεῦθεν τὰς ἀμάξας ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πρὸς ἄκρον τὸν Θεβαῖον Κιθαιρώνα ἐλαύνουσιν. εὐτρέπεται ἡ σφίσι ἵππ' κερυφῆ πὸ ὄρας βωμός. ποιοῦσι ἡ τρέπω πῶδε τὸν βωμόν. ἔξυλα πετράγωνα ἀρμόζοντες πρὸς ἀλλήλα σιωλήσασι κατὰ ταῦτα καὶ εἰ λίθων ἐπιδοῦντο οἰκοδομίαν. ἐξάραντες ἡ ἐς ὑψὺ Φρύγαναι ἵππ' ἕρουν. αἱ μὲν δὲ πόλεις καὶ τὰ τέλη τελείαν ἵκταντες τῆ Ἡρα βωδὸν ἕκαστοι, καὶ ταῦρον τῶ Διὶ, τὰ ἱερεῖα οἶνε καὶ θυμιαμάτων πλήρη, καὶ τὰ δαίδαλα ὁμοῦ καθίζουσιν ἵππ' τοῦ βωμοῦ. ἰδιῶται δὲ ὅποια θύουσιν οἱ πλεῖστοι. πῆσι ἡ ἐχ' ὁμοίως δυνάμεις, τὰ λεπτιότερα τῶν περὶβάτων θύειν κατέστηκε. καθαρῶς ἡ δὲ τὰ ἱερεῖα ὁμοίως παύτα, σιω δὲ σφίσι καὶ αὐτὸν τὸν βωμόν ἵππ' ἀλάσων πῦρ ἐξανήλωσε. Origo autem festi ista. Iunonem ferunt, Ioui iratam, in Eubœam secessisse; ipsum verò, cum placare eam haud posset, ad Cithæronem, Plataensium id temporis principem, & versuriâ nulli secundum, accessisse. Cuius monitu fabricatum è ligno simulacrum quoddam, vestibus tectum, plaustro imposuisse, sparso cal-

K 3

lidè,

lidè in vulgus rumore, Platæam esse, Asopi filiam, sibi desponsam. Quod cum audiuisset Iuno, è vestigio accurrisse: cumque ad plaustrum mox accedens, reductâ veste, ligneum quoddam simulacrum, quam putarat nouam nuptam, comperisset; fraude lætam, cum Ioue in gratiam redijisse. In eius autem rei memoriam festum Δαίδαλα institutum, quia veteres signa lignea Δαίδαλα dicerent. Docet eadem Pausanias, loco eodem. Ἡραὸν ἐφ' ὅσῳ δὴ πρὸς τὸν Δία ἀργισμῶν ἐς Εὐβοίαν φασὶν ἀναχωρῆσαι. Δία ᾗ, ὡς οὐκ ἐπέθεν αὐτῷ, ᾧ δὲ Κιθαιρῶνα λέγουσιν ἐλθεῖν, διωκόμενοι ἐν Πλαταιαῖς τότε. εἶναι γὰρ τὸν Κιθαιρῶνα εὐδενὸς σφίαν ὑπερον. ἔτι δὲ ἐν κελύει τὸν Δία ἀγάλμα ξύλων ποιησάμενον ἀγὴν ἐπὶ βοῶν ζεύγους ἐγκεκαλυμμένων, λέγαν δὲ ὡς ἀγοίτο γυναικὰ Πλάταιαν τῷ Ἀΐωπῳ. καὶ ὁ μὲν ἐπεσάσε κατὰ τῷ ᾧ δὲ Κιθαιρῶν. Ἡρα δὲ ἐπέπυσέ τε αὐτίκα, καὶ αὐτίκα ἀφίκετο. ὡς δὲ ἐπλησίαζε τῇ ἀμάξει, καὶ τῷ ἀγάλματι τῷ ἐδῆτα περιέρρηξεν, ἡδὴ τε τῇ ἀπατῇ, ζόανον εὐρέσει αὐτὴ νύμφης γυναικός, καὶ ἀλλαγῆς ποιῆται πρὸς τὸν Δία. ἐπὶ ταύτης ταῖς ἀλλαγῆς Δαίδαλα ἑορτῶν ἀγασσιν, ὅτι οἱ πάλαι τὰ ζόανα ἐκάλουν Δαίδαλα. Plutarchus libro Περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδάλων eadem refert, nisi quod pro Cithærone Alalcomenem, pro Platæā Dædaliam dicat. Eius insigne fragmentum hæc de re istud est apud Eusebium De Præp. Euang. lib. III. in ipso initio. Λέγουται ὁ Ζῶος, τῆς Ἡρας αὐτῷ ἀφαιρεμένης, μήκετι φοιτᾶν εἰς τὸ αὐτὸ βελομένης, ἀλλὰ κρυπτήσης ἐαυτῷ, ἀμνηχανῶν, ἔτι πλαναμένη. Ἄλαλα.

Ἄλαλα κρύβει τῷ αὐτῷ σιωπῆσαι. καὶ διδάχθῃαι ὑπὸ τῆς, ὡς ἐξαπατητὸν τῷ Ἡραὸν σκεψάμενον ἐτέραι. σιωπεργῆται δὲ τῷ Ἄλαλα κρύβει, κρύβει τε μόνον αὐτὰς Δικταῖον καὶ παγκάλλω δρῶν, μορφῶσά τε αὐτῷ καὶ κατὰ εἶλα νυμφικῶς, Δαιδάλω πρῶτον ἀγορεύσας. εἶτα ἔτιως ἀναμέλπειται μὲν τὸν ὑμῶν, λατρεῖ δὲ ἐκμίσειν τὰς Τρῳαῖδας νύμφας, αὐτὰς δὲ καὶ κώμους τῶν Βοιωτῶν ᾧ δὲ Κιθαιρῶν. περὶ αὐτῶν δὲ τῶν, οὐκ εἶ τῷ Ἡραὸν καρτερεῖν, ἀλλὰ κατὰ εἶλα οὐκ εἶ Κιθαιρῶν, τῶν Πλαταιῶν αὐτῇ γυναικῶν ἐπομῶν, ὑπὸ ὀργῆς καὶ ζήλοπιτίας θύσαν ἐλθεῖν πρὸς τὸν Δία, καὶ τῷ πλάσματι φανερῆ γενόμενος, ἀλλαγῆσαι μετὰ χαρᾶς καὶ γέλωτι αὐτῷ νυμφαγωγεῖν. ἡμῶν δὲ τῷ ζόανῳ πρῶτον εἶναι, καὶ Δαίδαλα τῷ ἑορτῶν πρῶτον ἀγορεύσας. Meminit quoque festi huius, sed corrupto leuiter nomine, Menander Rhetor, cap. Πῶς δὲ δὲ ἐπιτηδύσειον ἐγκωμιάζῃν τὰς πόλεις. Ὡς τὰ Πύθια, ἔτι Ὀλύμπια, καὶ Δαίδαλα ἐν Πλαταιαῖς. Ita emendo. non rectè vulgatur, ἔτι Δαίδαλα. Singulare de his Opus scripserat Plutarchus. Ecce enim apud Lampriam in Catalogo. Περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδάλων. Ita titulum illum restituo; nam quod assutum est, Φιλολόγων, non est nauci; atque aliunde auulsum adhæsit. Ergo errat doctus interpres, qui vertebat; De artificiosis orationibus, d. ἑστὶς viris, apud Plataenses. Vera interpretatio est. De Platæensium Dædalii. Et ecce apud Eusebium De Præp. Euang. lib. III. Καὶ τί με δὲ ταῦτα περιλαμψάνειν, αὐτῷ παρὸν ἀγορεύσας τῷ αὐτῷ (Plutarchum designat) ᾧ δὲ πῶς ἐν οἷς ἐπεγράψε Περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαιδάλων.

Δαιδαλων, τὰ λαμβάνοντα τὰς πολλὰς τῆς διαπύξης πρὸς
θεῶν Φυσιολογίας ἐμφάνοντα. Moxque fragmen-
tum infigne illic representat; cuius partem iam
citaui.

ΔΑΜΕΙΑ.

Tarentini celebrabant. Hesychius. Δάμια, ἑορτὴ τῶν Ταραντίνων. Ita malo; quæm, vt editur, Δαμεια. Et quidem in honorem τῆς Δαμίας, quæ cum Bonâ deâ eadem putabatur, cui tunc sacra in operto fieri solita. Festus. *Damium, sacris-
cium, quod fiebat in operto, in honorem Bonæ Deæ; di-
ctum à contrarietate, quod minimè esset δημόσιον, id
est, publicum. Dea quoque ipsa Δαμία, ἑὸς sacerdos
eius Δαμιάς appellabatur.* Non possum sequi vi-
rum magnum, hîc mutantem. Fugit item Phi-
loxenum ratio, qui in Glossis Latinogræcis. *Da-
mium, θυσία. ὑπαίθεμον γινόμενον.* Bonæ deæ in oc-
culto, non sub diuo, sacra facta. Tarentini,
quorum dialectus Dorica, Δάμια ea indigeta-
bant, tanquam Δήμια; quia pro populo facie-
bant.

ΔΑΡΟΝ.

Hesychius. Δαρὸν, μακρὸν χρόνον, ἢ ἑπταπολύ. ἢ
ἑορτή. Nescio an dicam Macedonum fuisse,
apud quos erat genius quidem, Δάρρων appellat-
us; cui pro ægrotis vota nuncupabant. Ob-
seruo

feruo apud eundem Hesychium. Δάρρων, Μακε-
δονικὸς δαίμων, ὃς ὑπὲρ τῶν νοσήτων ὄχονται.

ΔΑΥΛΙΣ.

Argiuorum erat, ad imitationem pugnae Prie-
ti & Acrisij. Hesychius. Δαυλις, ἑορτὴ ἐν Ἀργείᾳ,
μίμημα τῆς Προίτης πρὸς Ἀκρίσιον μάχης.

ΔΑΦΝΗΦΟΡΙΑ.

Celebrabatur Apolloni Ismenio, & Galaxiæ.
Proclus in Chrestomathia: Παρέπεμπον δὲ τῶν Δα-
φνηφορέων εἰς Ἀπόλλωνος Ἰσμελίας, ἢ Γαλαξίας. Lo-
cus de eo festo prolixus valdè, & insignis, est in
eo Opere: quem quia Petrus Castellanus, vir
eruditissimus, suis inseruit, ego non transcri-
bam. Præerat illi puer patrimus, ac matrimus;
cui alius, qui familiaris maximè, lignum coro-
natum gestabat, κωπῶ dictum; ipso subsequen-
te, & laurum manu contingente; dicebatur au-
tem Δαφνηφόρος. Proclus ibidem. Ἀρχὴ δὲ τῆς
δαφνηφορίας παῖς ἀμφιθαλής. ἢ ὁ μάλιστα αὐτῶν οἰκείος
Βασίλειος τὸ κατεσεμνόμενον ξύλον, ὁ κωπῶ καλοῦσι. αὐτὸς
δὲ ὁ δαφνηφόρος ἐπίμυρος, ἢ δάφνης ἐφάπτεται. Me-
minit eius rei Pausanias, vbi dicit, electum pue-
rum claris natalibus; formâ, & robore, excel-
lentem. Verba in Bœoticis ista sunt. Τὸ δὲ γε ἑ
ἐς ἐμὲ εἰς γινόμενον οἶδα ἐν Θήβαις τῶν Ἀπόλλωνι τῶν Ἰσ-
μελίων. παῖδα οἶκα τε δακίμα, καὶ αὐτὸν δὲ μὲν εἶδεν, δὲ
L δὲ ἔχον-

δι' ἔχοντα καὶ ῥώμης, ἱερέα ἐνιαύσιον πιθεῖσιν. Ἰπικλησις δὲ ἐστὶν οἱ δαφνηφόρος. σεφάριος γὰρ Φιλίων δάφνης φοροῦσιν οἱ παῖδες.

ΔΕΛΦΙΝΙΑ.

Apud Æginetas peragebantur. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. Η' ἢ Σικυῶν, βοιωτίας· ἐν ἢ τὰ Πύθια ἀγεται. καὶ ἐν Αἰγίνῃ τὰ Δελφίνια. Et quidem in honorem Apollinis. Idem Scholiastes, Pyth. Od. VII. Ἐν Αἰγίνῃ ἢ πρὸ τέτων ἐνίκησε τὰ Δελφίνια, Ἀπόλλωνος ἀγῶνα. Et mox. Ἀγεται ἢ ἐν Αἰγίνῃ Δελφίνια Ἀπόλλωνι. Et is Apollo Δελφίνιος. Et cognomento dicebatur; & mensis, quo celebratum festum, item Δελφίνιος. Obseruo alibi apud eundem Scholiasten Nem. Qd. v. Παρ' Αἰγινήτης Δελφίνιος ἀγεται, Δελφίνιος Ἀπόλλωνος ἱερός. Mentio est eius mensis in Inscript. Vet. ΣΤΝΑΓΕΣΘΩ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ ΕΤΟΣ ΕΝ ΜΗΝΙ ΔΕΛΦΙΝΙΩ. Et in alterâ. ΤΑΝ ΔΕ ΣΥΝΑΓΩΓΑΝ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΕΝ ΜΗΝΙ ΔΕΛΦΙΝΙΩ. Sed Apollo Δελφίνιος non apud Æginetas tantum, sed & Athenienses colebatur; cui templum illi statuerunt non longe à Iouis Olympij. Pausanias in Atticis. Μετὰ δὲ ναὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, πολλήσιν ἀγαλλμά ἐστιν Ἀπόλλωνος Πύθια. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλο ἱερόν Ἀπόλλωνος Ἰπικλησιν Δελφίνιος. Meminit eius Plutarchus Theseo. Εἶτα τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δελφίνιῳ κατέψυσεν.

τέψυσεν. Et Diogenes Laërtius in Thalete. Θαλής Ἐξαμίς, Μιλήσιος, Ἀπόλλωνι Δελφίνιῳ Ἑλλείων ἄριστόν τις λαβών. Nec Apollo tantum Δελφίνιος Athenis erat, sed Diana etiam Δελφίνια; & utrique forum dedicatum erat, Ἐπὶ Δελφίνις dictum. Pollux lib. VIII. cap. X. τὸ δὲ Ἰπικλησίῳ Δελφίνιῳ, ἰδρύθη μὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, λέγεται ἢ Ἀπόλλωνι Δελφίνιῳ, καὶ Ἀρτεμίδι Δελφίνια.

ΔΗΛΙΑ.

Apollini Delio sacra. Theodoretus Therapeut. VII. Τετὸς ἔορτας, καὶ πανηγύρεις, ἔδθημοθινας, Ἰπικλεῖν ὁ τῶ ἀνθρώπων ἀλάστωρ ἐνομοθέτησε. Πανθλασίων, καὶ Διάστια, τῷ Διὶ καὶ Ἡραία, τῇ Ἡρᾷ καὶ τῇ Ἀθλιῶ, Παναθλιῶν καὶ Διονύσῳ, Διονύσιῳ καὶ Ἐλδσίνια, καὶ Θεομοφορία, τῇ Διοί καὶ Δήλια, καὶ Πύθια, τῷ Ἀπόλλωνι. Celebrantur autem quinto quoque anno. Thucydides lib. III. καὶ τὴν πενταετηρίδα τότε πρῶτον μετὰ τὴν καθαρσιν ἐπιήσαν οἱ Ἀθλιῶντες τῇ Δήλια. Curabantque ea οἱ ἱεροποιοί. Pollux lib. VIII. cap. IX. sect. XXVI. vbi πρὸς ἱεροποίων agit. Δέκα ὄντες ἔσσι, ἔχον θυσίας τὰς πενταετηρίδας, τὴν εἰς Δήλον. Atque hoc ipsum voluit dicere etiam Etymologici Auctor, cum in ἱεροποιοῖ ita inquit. Καὶ θυσίας τὰς νομιζομένης Ἰπικλεῖσι, ἔσσι τὰς πενταετηρίδας ἀπάσας διοικούσι, πολλῶν Παναθλιῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ:

Cereris erant. Pollux lib. i. cap. i. sect. xxxii. Δημήτρα (ἑορτῇ) Δημήτρια, Θεσμοφόρα, Ἐλδύσνια. Cleomedes Meteor. lib. ii. Ὅμοια πῖς λεγομένοις ἐν πῖς Δημητρίοις. Corrigendus Theophrasti locus, Hist. Plant. lib. v. cap. iii. Ὅπερ ἔπει τὸν κελινόν σωέβη τὸν ἐν Μεγάροις, τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἔκαστ' ἑκκοπέει, λόγιον ἦν ἀλῶναι καὶ Διὰ κροδῆναι πλὴν πόλιν, ὡς περ ἐγένετο Δημητρίοις. Hodiè corruptè editur. ὡς ἐγένετο Δημήτρι. Hoc se festo verberabant flagello è cortice contexto, quod Μόροπτον appellabatur. Hesychius. μόροπτον, ἐκ φλοιῶν παλέγμάρι, ὡς ἔτυπτον ἀλλήλους πῖς Δημητρίοις. Et in his sacerdos deæ, qui sacra faceret, ex Pæmenidarum familiâ. Idem Hesychius alibi docet. Ποιμνίδαι, γένος, ἐξ ἧς ὁ τῆς Δημήτρης ἱερέως. Alia erant eodem nomine, in honorem Demetrii instituta ab Atheniensibus, quorum meminit Diodorus Siculus lib. xx. vbi de Demetrio, & Antigono, agit. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, γράψαντες ψήφισμα στρατοκλέες, ἐψηφίσαντο καὶ σιωπελαῖν αὐτοῖς κατ' ἐνιαυτὸν ἀγῶνας, ἔπειτα πλὴν, καὶ θυσίαν. Celebrabantur verò mensis Munychionis die xxx. erantque re verâ Dionysia, sed mutato nomine Demetria dicta. Obseruo apud Plutarchum in Demetrio. τέλος δὲ τῶν τε μέλων τὸν Μεθυχῶνα, Δημητριῶνα καὶ τῶν ἡμερῶν πλὴν ἐνλω καὶ νέαν, Δημητριάδα προσσηγορεῖον καὶ τῶν ἐορτῶν τὰ Διονύσια, μετωνόμεσαν Δημήτρια.

In

In his repræsentabatur Demetrius in proscenio, orbe terrarum vectus. Athenæus lib. xii. Γενομένων δὲ τῶν Δημητρίων Ἀθλήσει, ἐγράφετο (Δημήτριος) ἵππὸ τοῦ προσκλιῖς, ἵππὸ τῆς οἰκημένης ὀχρέμῳ. Eustathius Iliad. ἐ. Δημητρίων φασὶν ἵππὸ Ἀθλήσειν ἀγομένων, ἐγράφετο Δημήτριος ἐν τῷ προσκηνίῳ, ἵππὸ τῆς οἰκημένης ὀχρέμῳ. Δημητρίος δὲ ἐνταῦθα μνεία, τοῦ Πολιορκητοῦ, ὃ καὶ ἤγοντο τὰ εἰρημνῶνα Δημήτρια, ὡς ἀλαζόνι.

ΔΙΑΜΑΣΤΙΓΩΣΙΣ.

Apud Lacedæmonios celebrabatur, annis singulis. Erat verò inter festa Græciæ nobilissima. Philostratus, vbi de eo agit, in Vita Apollonij, lib. vi. cap. x. Ἡ δὲ Ἑλλάς, πῶς, ἔφη, περὶ αὐτῶν γινώσκῃ; ξυμῶσιν, εἶπεν, ὡς περὶ ἐς τὰ Ἰακίνθια, καὶ τὰς Γυμνοπαιδίας, θεασόμενοι ξυμῶσιν τε, καὶ ὀρμῇ πάσῃ. Inde autem nomen accepit, quod adolescentes sese mutuò flagellarent, & quidem per totum diem. Plutarchus in Lac. Instit. οἱ παῖδες παρ' αὐτοῖς ξυμῶσιν μάστιγι δὲ ὅλης τῆς ἡμέρας ἵππὸ τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος, μέχρι θανάτου πλάκας διακαρτερῶσιν, ἰλαροὶ, καὶ γαῦροι, ἀμιλλώμενοι περὶ νίκης πρὸς ἀλλήλους, ὅστις αὐτῶν ἵππὸ πλεον τε καὶ μάλλον καρτερήσῃ. καὶ ὁ περὶ γενόμενος, ἐν τοῖς μάστιγι ἵππὸδοξός ἐστι. καλεῖται ἡ ἀμιλλα, Διαμασίγωσις. Lutatius ad Theb. viii. Incole Eurotae fluminis plagis prædurantur ad patientiam agonici certaminis. Vnde Horatius.

Nec me tam patiens Lacedæmon.

L 3

Agon

Agon ipse Διαμασίγωσις, dicitur. Certabant verò adoloscētes nobiles. Tertullianus ad Martyres, cap. iv. Nam quæ hodie apud Lacedæmonios solennitas maxima est Διαμασίγωσις, id est, Flagellatio, non latet. In quo sacro ante aram nobiles quique adoloscētes flagellis affliguntur, astantibus parentibus, & propinquis, & uti perseverent adhortantibus. Simplicius in Epictetum. Καν̄ περὶς ἡδονῶν γυμνάζεσθαι τις, ἵπτι τὸ κρατεῖν ἡδονῆς, ἀνάγκη, τῶν ἡδέων ἐφαπτόμενον, ἐπιζῶσα κατὰ φρονεῖν αὐτῶν· καν̄ περὶς λύπης, λυπηρῶν μετεχειν· καν̄ περὶς φόβου, φοβεροῖς ἴσιν εαυτὸν ἐμβάλλειν· καν̄ περὶς ἀληθόνος, τὸν Διαμασιγώσεως ἀγῶνα τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ νέων ἀγῶν ζήλων, καὶ τὰ περὶς ἐκείνου τὸν ἀγῶνα γυμνάσια, πάντῃ ἀληθῶς ὄντῃ. Ita locum illum emendo. Nam corruptè primùm editur, τὸν Διαμασιγώσεως ἀγῶνα. Et mox. νέων ἀγῶν ζήλων. Atque ita Lycurgus instituerat; postea tamen id neglectum, ut nobiles inter se certarent: & admissi ad hoc certamen etiam serui. Themistius in eâ Oratione, quæ βασιανισῆς, ἢ φιλόσοφος, inscribitur. Λακεδαιμονίους ἢ ἐγὼ πικρῶν ἰσχυροῦν τὰ τε ἀλλὰ τὸν Λυκοῦργον αἰσχυροῦν, καὶ ἵπτι τὸν βωμόν τῆς Ὀρθίας, ὁμοίως ἢ δὲ λῆξ, ὁμοίως ἢ ἐλθῆρες ἀνάγκη, τὸν τε εἰλωτῶ, εἰ τύχοι, τὸν τε Ἐρπονίδην, ἢ Ἀγαθὸν. ἢ τὸ τὸ γὰρ ἴσως σὺν δὲ τῶν περὶ μασιγῶν γὰρ τὸ ἀγῶνισμα, καὶ ὁ σέφανος. Fiebat autem flagellatio hæc ad aram. Lucianus De Gymn. Μαλιστὴ δὲ ὄρεῖς μασιγερῶν αὐτῆς (loquitur de Laconibus) ἵπτι τῷ βωμῷ, καὶ αἵματι ρεορῶν. Tertullianus loco citato. Ante aram nobiles quique adoloscētes flagellis af-

lis affliguntur. Inde est, quod ἐπιβώμιον αἶμα dicit Gregorius Nazianzenus, Orat. εἰς τὰ ἀγῶνα φῶτα. καὶ Λακωνικῶν ἐφήτων ἐπιβώμιον αἶμα, ξαινορῶν τῆς μάστιγι. Erat verò ara ista Dianæ τῆς Ὀρθίας. Ecce in citatis Plutarchi verbis. οἱ παῖδες παρ' αὐτοῖς ξαινορῶν μάστιγι δι' ὅλης ἡμέρας ἵπτι τὸ βωμόν τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος. Idem in Lycurgo. καὶ τὸ τὸ μὲν εἶδε δὲ τῶν νῦν ἐφήτων ἀπίσιν εἶναι, ὧν πολλὰς ἵπτι τὸ βωμόν τῆς Ὀρθίας ἐωρακαμὲν ἀποδινήσκοντες ταῖς πληγαῖς. Pausanias in Arcadicis. καὶ ἐν Διονύσει τῆς εορτῆς, κατὰ μανθῶμα ἐκ Δελφῶν, μασιγῶνται γυναῖκες, κατὰ καὶ οἱ Σπαρτιατῶν ἐφήβοι ὡρῶν τῆς Ὀρθίας. Alijs Diana Orthosia dicitur. Sextus Pyrrh. Hypotyp. lib. iii. cap. xxix. Lacedæmonij in ara Dianæ Orthosia flagris acerrimè ceduntur, ut multus in aram deæ defluat sanguis. Sed aut Sexti error est, aut mendum à librario; nam Diana Orthosia Byzantij colebatur. Herodotus lib. iv. τῆσι μὲν νῦν σήλησι τῷ τῆσι βυζανθίοι, κομιστῶντες ἐς τὴν πόλιν, ὑπερον τετῶν ἐξήσαντο περὶ τὸν βωμόν τῆς Ὀρθωσις Ἀρτέμιδος. Qui certabant, βωμονεῖκαι dicebantur. Hyginus Fab. cclxi. Sed cum postea Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quamquam serui immolarentur, ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificij consuetudo adoloscētum verberibus servabatur; qui vocabantur βωμονεῖκαι, quia ara superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. Lutatius ad Theb. v. Cum simulacrum (Dianæ Tauricæ) in Laconiam delatum fuisset, ne quod piaculum nasceretur intermissione solennis sacrificij, neve crudelitate Græciæ populus

populus obiret, inuentum est, ut inter se impuberes pueri de sustinendis verberibus contenderent, ac se in hanc patientiam prouocarent. & super aram impositi flagellis verberabantur tam diu, donec ex corpore humano sanguis flueret, qui instar esset sacrificij. hi autem appellabantur Βωμονεῖται. Institutum ex Historiâ referunt; Pausaniæ paullum extra aciem sacra facienti, irrupentes Lydos ea perturbasse, ac diripiisse; illum verò, eiusque comites, quando ad manum arma non essent, virgis illos, & flagellis, cecidisse: eiusque rei imitationem hanc Διαμασίγωσιν esse. Plutarchus in Aristide. Ἔνιοι δὲ Φάσι τῷ Πανσωνία μικρὸν ἔξω τῆς Ὀρτυγίας θύοντι, καὶ καλὸν χορδῶν, τῶν Λυδῶν ἵνας, ἀφῶν περὶ αὐτῶν, ἀρπάξιν καὶ ἀφῶν τὰ πρὸς τὴν θύσαν· τὸν δὲ Πανσωνία, καὶ τὰς πρὸς αὐτὸν, σὺν ἔχοντες ὄπλα, ράβδοις καὶ μάστιγι παίειν. διὸ καὶ νῦν σκίαν τῆς Ἰπποδρομίας μίμημα τὰς πρὸς τὸν βωμόν ἐν Σπάρτῃ πηλῶν τῶν ἐφήβων, καὶ τῶν τῶν Λυδῶν πομπῶν σὺν τελεῶν. Alij ad oraculum referunt, cuius sententiam solerti interpretatione mitigauerit Lycurgus. Pausanias in Lconicis, vbi De Dianæ Orthiæ arā. καὶ σφίσι ἐπὶ τῷ γίνεσθαι λόγιον, αἵματι ἀνθρώπων τῷ βωμῷ ἀμάσειν. θυομένη δὲ, ὅν ἵνα ὁ κληρὸς ἀπελάμβανε, λυκοδργὸς μετέβαλεν ἐς τὰς ἐπιτοίχας ἐφήβοις μάστιγας. Aliiter Vetus Horatij Interpres lib. i. Od. vii. In aris Dianæ adolescentes verberibus immobiles cadebantur. post matricidium namque Orestes furibundus adiit oraculum Apollinis de sanitate acquirendā. respondit oraculum, eum posse sanari, si ἐ Tauricā regione Diana

Scythica

Scythica simulacrum auferret. profectus itaque in Tauricam, vbi soror eius Iphigenia, Dianæ sacerdos, aduenas immolabat, ab eâ agnitus; cui parcens, interrogauit cur venisset: re itaque cognitâ, ipsa cum fratre, quem secuta est, simulacrum abstulerunt. delatig in Italiam, illud collocarunt in nemore Aricino, Dianæ sacro. At posteaquam videretur Italis numen immane, & asperum, illud orientem versus miserunt; atque à Lacedæmonijs susceptum est. sed ij quoque verentes, ne aut crudelitatem, aut seuitiam aliquam, Diana in ipsos exerceret, hoc statuerunt, ut iuuenis eius aras ascenderet, quem alius tam diu loris caderet, donec sanguis è visceribus in aras manaret, atq; ita numini satisfaceret. Philostratus in vitâ Apollonij lib. v i. cap. x. vbi de hoc festo agitur. τὸ δὲ τῶν μασίγων ἔθῃ, τῇ Ἀρτέμιδι τῇ διὰ Σκυθῶν δράται, χρησμῶν Φάσιν ἐξηγητῶν τῶντα. Alij virtutis militaris præexercitamenta esse cupiebant, atque ita futuros ad prælia interritos, & inuidtos, statuebant. Lucianus De Gymn. εἶποι γὰρ αὐτῷ σοὶ καὶ ὑπὲρ σκίαν Λυκοδργῶν, ὁ νομοθέτης αὐτῶν, πολλὰ τὰ ὄλογα, καὶ ἀστωιδῶν καλὰ αὐτῶν, σὺν ἐχθρῶν ὄν, εἰδὲ ὑπὸ μίσθου αὐτῶν δρῶν, εἰδὲ τῶν νεολαίων τῆς πόλεως εἰκὴ Ὀρτυγίας, ἀλλὰ καρπερῶν τῶν, & παντὸς δέουσι κρείττονας, ἀξίων εἶναι, τὰς σῶζειν μέλλοντας τὸ πατρίδα. Nicetas Commentario in citatam Nazianzeni Orationem. Lacedæmonij, Dianæ cultores, in ipsius honorem festum celebrabant; in quo adolescentes verberibus corpus profcindentes, aram cruce perfundeabant, virtutis suæ, magnitudinisq; animi specimen exhibentes; ac vulneribus perferendis seipfos as-

M

sueta.

Suscipientes, ut scilicet vulnera in bellis accepta contemnerent. Dum hæc flagellatio fieret, fœmina, quæ sacris præerat, simulacrum deæ illius præferbat; quod, cum leue admodum esset, quia exiguum, si cædentes, epheborum formæ, aut nobilitati, parcentes, remissiùs verberarent, adeo graue è vestigio fiebat, vt sacerdos sustinere id nequireret, flagellantesque accusaret, ipsorum culpâ onus sibi graue esse. Pausanias loco citato. Η δὲ ἱέρεια, τὸ ξόανον ἐχρῆσα, σφίσι δὲ ἐφέστηκε. τὸ δὲ ἐστὶν ἄλλως μὲν κοῦφον ὑπὸ σμικρότητι. ἡ δὲ οἱ μασιγοδόντις ποτε ὑποφειδόμενοι πάσι κατὰ ἐφῆρα κάλλος, ἢ ἀξιώμα, τότε ἤδη τῆ γυναικὶ τὸ ξόανον γίνεται βαρὺ, καὶ σκελετὸν ὄφρονον. ἢ δὲ ἐν αἰθίᾳ τῆς μασιγοδόντος πεπιήται, καὶ πιεζέσθαι δι' αὐτῆς φησὶν. Et exhortabantur eos astantes parentes, ac propinqui, vt fortiter facerent. Tertullianus in citatis initio verbis. *Flagellis affliguntur, astantibus parentibus; & uti perseuerent, adhortantibus.* De patrum hortatu, est Senecæ quoque locus, De Prouid. cap. iiii. *Nunquid tu inuisos esse Lacedæmonijs liberos suos credis, quorum experiuntur indolem publicè verberibus admotis? ipsi illos patres adhortantur, vt ictus flagellorum fortiter perferant; & laceros, ac semianimes, rogant, perseuerent vulnera præbere vulneribus.* Immò matrum in re istâ masculus animus, supra affectum, ac sexum suum; iuebant pati. Martialis lib. vii. Epigramm. lxxix.

Et non casus adhuc, matre iubente, Lacon.

Et

Et laudabant fortiter patientes. Staius de Menalca Lacone, Theb. viii.

— *dilectæ genis morientis oberrant*

Taygeta, & pugne, laudatæq; verbera matri.

Adeoq; minabantur, si verberibus cessissent. Lucianus De Gymn. *Μάλιστα δὲ, ἡ ὄρας μαστιγοδόντις αὐτῆς (τῆς Λακωνῆς) ἵπτι τῷ ἑωμῷ, καὶ αἱματι ρεομένης· πατέρα δὲ, & μητέρα παρεσώχας, ἔχ' ὅπως αἰωρόμενος ἵπτι τοῖς γιγνομένοις, ἀλλὰ ἔ' ἀπληχῆς, ἡ μὴ αὐτέχοιεν πρὸς τὰς πληγὰς.* Itaque nec exclamabant, neve etiam ingemiscebant. Cicero Tusc. ii. *Sparta verò pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, vt multus è visceribus sanguis exeat; nonnunquam etiam, vt cum ibi essem audiebam, ad necem; quorum non modo nemo exclamauit vnquam, sed ne ingemuit quidem.* Iterum Tusc. v. *Pueri Spartiata non ingemiscunt, verberum dolore laniati.* Et huc allusit ille apud Petronium. *Et ego quidem tres plagas Spartanâ nobilitate concoxi.* Ac Psellus De Dæm. Oper. *Μη θέλων δὲ ἐξενεγκεῖν τὸ δασύρητον, ὁμῶς, τῷ Λακωνικῷ πεπονθῶς αἰάγκῳ, τ' ἀληθῆς ἐξείπεν.* Quin cadere quoque in certamine, quàm cedere turpiter in suorum conspectu, malebant. Lucianus De Gymn. *Πολλοὶ γὰρ ἔ' ἐναπέθανον τῷ ἀγῶνι, μὴ ἀξιόσαστες ἀπαγορευομένη ζῶντες εἶναι, ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκειῶν, μηδὲ εἶσαι τοῖς σώμασιν.* Ac quos cadere contigisset, ij funere publico, & capite coronato, efferebantur. Staius Theb. i v.

Taygetiq; phalanx, & o'viferi Eurota

Dura manus. Deus ipse viros in puluere crudo

M 2

Arcus

*Arcas a'it. nudeq; modos virtutis, & iras,
 Ingenerat. vigor inde animis, & mortis honora
 Dulce sacrum. gaudent natorum in fata parentes,
 Hortanturq; mori. deflet iamq; omnis ephēbum
 Turba, corona contenta est funere mater.*

Vbi Interpres vetus, Lutatius. *Cur Eurota dixerit, ipse narrauit. Iuxta hunc fluuium Lacones captulando contendunt. gloriosior tamen ille est, qui iuxta prescriptum numerum plagarum anima non pepercit. qui, cum deuouerit spiritum, publice funeratur, & capite coronatur.* Insuper honoris ergo statuae illis ponebantur. Lucianus loco citato. Ὡν ἔ τες ἀνδριώτας εἰς ἡμιμέρας δημοσία, ὑπὸ τῆς Σπάρτης ἀναπέθεντας. Ad hoc certamen respexit Stratonicus isto apophthegmate apud Athenæum, lib. viii. Εἰ δὲ τις τῶν πηλημελοῖη, μασιγῶσαν Λακεδαιμόνιοι Ἰπποκώπων τὰς παρ' αὐτῶν ἀγορίας μασιγῶσης. Et Eunapius in Iuliano. εἶτα ἀπολαβὼν τὸν Θερμισκλέα, ἔ τες Λάκωνας, τῶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ μασιγῶν ὑπέμνησε. Nec aliunde *Plagipatide* dicuntur Lacones apud Plautum Capt. Sc. *Miser homo est.*

*Nihil moratur iam Laconas, imi subsellij viros,
 Plagipatidas.* —

Et Lacedæmon *Patiens* apud Horatium, lib. i. Od. vii.

*Me non tam patiens Lacedæmon,
 Nec tam Larissæ percussit campus opime,
 Quam domus Albunæ resonantis.*

ΔΙΑΝ-

ΔΙΑΝΤΙΝΙΑ.

Inuenio in Inscriptione quâdam antiquâ. ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ ΕΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ, ΚΑΙ ΔΙΑΝΤΙΝΙΑΝ.

ΔΙΑΣΙΑ.

Ioui sacra. Theodoretus Therapeut. vii. Τέτοις καὶ ἑορταῖς, καὶ πανηγύρεσι, καὶ δημοτικίαις, Ἰππιλεῖν ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀλάστωρ ἐνομοθέτησε. Παιδία μὲν, καὶ Διάσια, τῷ Διὶ Ἡραία, τῇ Ἡρᾷ. Etymologici Auctor. Διάσια, ἑορτὴ Ἰππιλεμῶν Ἀθλήσει τῷ Διὶ. ὡς καὶ τὰς ἄλλας, τὰς αἰίας. Mox hæc intermissa fuerunt. Lucianus Icaromenippo. καὶ δι' ἡμιμέρας ἐδίπτεον οἱ Ἀθληταὶ τῇ Διάσιᾳ πέντε ἔτων. Iterum Timone. οὐτίς ἐστιν, ὁ πηλάκις ἡμᾶς κατ' ἱερῶν πλείων ἐστάσας, ὁ νεώτερος, ὁ τὰς ὄλας ἐκατόμβας, παρ' ᾧ εἰώθαμεν λαμπρῶς ἑορτάζειν τὰ Διάσια. Eustathius De Ismenia & Ismenes Amoribus, lib. i. Παρὰ δὲ ταύτῃ τῇ Εὐρυκλείᾳ καὶ τὸς Διάσιον. Et plurima toto illo Opere occurrit mentio. Et emebant tunc parentes liberis munuscula. Inde est quod Strepfiades Phidippidem suum alloquitur apud Aristophanem Nubibus.

Ὅν πρῶτον ὄλορον ἔλαβον ἡλιασικόν,

Τέττε πειάμεν σοι Διασίσις ἀμαξίδα.

Hæc fuisse puto, quæ Munychionis die decimo nono acta, vbi pompa in equis etiam ducta, vt

M 3

Plutar-

ΔΙΟΚΛΕΙΑ.

Apud Megarenfes celebrata. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. XIII. Ἀγῆνη καὶ ἐν Διγίνῃ τῷ Δελφίῳ, καὶ Διάκεια. ἐν τῷ μεγάροις, τὰ Διόκλεια, καὶ Πύθια.

ΔΙΟΜΕΙΑ.

Sacra Ioui τῷ Διομῆϊ. Eustathius ad Iliad. δ'. Ἐν τῷ ἀναλογώτερον εἰπεῖν, ὅτι τὸ Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆος, τὰ Ἡρακλεια. καὶ μᾶλλον ὅτι τὸ Διομῆος Ζῶς, τὰ Διόμεια. Vel Diomo heroi, vt alij volunt. Etymologici Auctor. Δίομη, ὄνομα κύριον ἦρω, Ἀθηναίῳ. ἀφ' ἧς Διόμεια ἑορτή. Ita rescribo. Hodie editur. ἀφ' ἧς Διομιας ἑορτή.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ.

De his seorsim, libro singulari.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΑ.

Festum Dioscurorum, quod Cyrenæi celebrabant. Scholiastes Pindari Pyth. Od. v. Ἐπιφανῶς ἀγχοῖ Κυρηνάιοι τὰ Διοσκῆρα, Βάτης πρώτος κατὰ δειξάντων πῶς ὄχλω. Etiam Lacedæmonij. Pausanias Messeniæcis. Λακεδαιμονίων δὲ Ἰπὶ στρατοπέδῳ Διοσκῆροις ἑορτῶν ἀγόντων, καὶ ἦδη πρὸς πότον καὶ παιδίας τετραμ-

πλεαμμένων, μετὰ τὸ ἀρῆσον ὁ Γώνιστος, καὶ ὁ Παύρομτος, χιτῶνας λευκὰς καὶ χλαμύδας πορφύρας ἐνδύσει &c. Ac certamen tunc erat. Sidonius Carm. IX.

Non dicam Lacedæmonis iuventam
Vinctas Tyndaridis dicasse luctas.

ΔΡΥΟΠΙΑ.

Dryopi, Apollinis F. sacra apud Athenienses. Pausanias Messeniæcis, vbi de ijs agit. τῆτο μὲν γὰρ Ἀπόλλωνός ἐστιν αὐτῆς ναὸς, τὸτο δὲ Δρύοπος ἱερὸν, καὶ ἀγάλμα δὲ χαλκῶν. ἀγχοῖ καὶ τῶν ἑτῶν αὐτῶν πελετῶν, παῖδα τὸν Δρύοπος Ἀπόλλωνος εἶναι λέγοντες.

ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Alio nomine χόες dicta. Hesychius. Δωδεκάτη, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἢ Χόας ἔλεγον. Hoc per occasionem etiam supra à me dictum in Ἀθησῆρα.

IOANNIS MEVRSI
GRÆCIÆ
FERIATÆ,

SIVE,
DE FESTIS
Græcorum,

LIBER III.

ΕΒΔΟΜΗ.

SEPTIMO die à nato infante per-
agi solita. Hesychius. Ἐβδόμη, το-
μαί. ἢ, ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ γένεως παι-
δὸς εὐραΐσιν. Etymologici Auctor.
τοῖς ἀποπνεύσει παιδοῖς τὰς ἐβδόμας
ἤρον. Sed priuatum hoc festum erat; aliud eo-
dem nomine publicum, quod celebrabant sep-
timo quoque lunæ die. Ecce apud Athenarum
lib. XII. Περσικῶς πολλῶ ἡμφοισμῷ, περιέρχεται
ταῖς ἐβδόμας τὰς ἑορτὰς μετὰ τὸ πρῶτον. Et con-
uiuium tunc Athenis agitabant ephēbi. Aulus
Gellius lib. XV. In conuiujs iuuenum, quæ agitare
Athenis hebdomadibus lunæ solenne nobis fuit. Cele-
braba-

brabant autem Apollini, cui dies ille sacer. Sui-
das. Ἡμέραι ἑνὲς ἐνομιζόντο Ἀθλήσει θεοῖς ἰσίν. οἷον νε-
μηνία, καὶ ἐβδόμη, Ἀπόλλωνος. Causa, quod nata-
lem Apollinis istum ferrent. Hesiodus Ἡμέραις.

καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ.

Τῆ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσόορα γέιναι το Λητώ.
Eustathius ad Odysl. ψ'. Ἀπόλλωνος ἱερὰ πᾶσαι
νεμηνία, κατὰ τὴν τοῦ σελλωιακοῦ μύθου ἐβδόμη, ὡς γε-
νέθλι Ἀπόλλωνος. Vnde etiam Ἐβδομαγῆνης à sa-
cerdotibus, vatibusque, dicebatur. Plutarchus
Symposiac. lib. VIII. Quæst. I. Ἐβδόμη δὲ ἀμφο-
περαι εὐραΐσιν, (de Apollinis, & Platonis, natali
loquitur.) Ἐ τὸν θεόν, ὡς ταύτην γυνάμνον, ὑμεῖς, εἶπεν,
οἱ περφήται, Ἐ οἱ ἱερεῖς, Ἐβδομαγένην καλεῖτε. Pro-
clus in Timæum, Comm. III. Καὶ τῷ Ἀπόλλωνι
τὴν ἐπιτάδα ἀνείσαν, ὡς σωέχοντι πάσαις τὰς συμφωνίας.
ἐν γὰρ μονάδι, καὶ διυάδι, καὶ πετράδι, πρῶτον τὸ δις ἀξί-
πασῶν, ἐξ ὧν ἡ ἐβδόμας. διὸ καὶ Ἐβδομαγένην ἐκάλεον
τὸν θεόν, καὶ τὴν ἐβδόμην τοῦ θεοῦ ἱερὰν ἐλεγον, τῆ γὰρ
Ἀπόλλωνα χρυσόορα γέιναι το Λητώ. Ita locum illum
emendo. Primò enim corruptè editur. διὸ καὶ
Ἐβδομαγέτην ἐκάλεον Γ. Θ. Deinde, Ἀπόλλωνα χρυ-
σοραγέτης το Λητώ. Celebrabant autem hoc fe-
stum Athenienses, laurum gestantes, canistrum-
que coonantes, item hymnum Deo canentes.
Idem Proclus, in Hesiodi Ἡμέραις. Καὶ Ἀθλωαῖοι
ταύτην (τὴν ἐβδόμην) ὡς Ἀπολλωνιακὴν ἡμῶσι διαφνη-
φορῆντες, καὶ τὸ κανὼν ὀπιπέφοντες, καὶ ὑμνῶντες τὸν θεόν.

ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΑ.

Festum erat, & certamen, apud Arguios. Hefychius. Εκατόμβαια, εορτή ἐν Ἀργείῃ, καὶ ἀγῶν πέλ-
 μιν. Celebrabantur in honorem Iunonis; at-
 que ita dicebantur, quod centum tunc boues ei
 Deæ immolarentur. quin certamen quoq; erat,
 in quo victor præmij vicem scutum æreum ac-
 cipiebat, & coronam ἐ myrto. Schol. Pindari
 Olymp. Od. VII. τελεῖται γὰρ κατὰ τὸ Ἀργεῖον τὰ
 Ἡραία, ἃ καὶ Ἐκατόμβαια καλεῖται, ὡς τὸ ἑκατὸν ἔστι
 θύεσθαι τῇ θεῷ. τὸ ἢ ἐπαθλον, ἀπὸ τῆς χαλκῆς ὃ ἢ σέφανος,
 ἐκ μυρσίνης. Primus instituit Archinus, rex Ar-
 giuorum. Alius Scholiastes ibidem. Ἐν Ἀργεῖι,
 ἐν τῷ Ἐκατομβαίῳ ἀγῶνι, χαλκὸς τὸ ἀθλον δίδεται. ὅτι
 Ἀρχίνου, Ἀργείων γυμνασίου βασιλέως, ὃς καὶ ἀγῶνα
 πρῶτον συνεστήσατο, ταχθεὶς ἵππὶ τῆς τῶν ὄπλων κατα-
 σκευῆς, ὅσοι τέτων καὶ τῶν τῶν ἀθλων δίδου ἐποιήσατο.
 Carnes verò bouum istorum centum populo ex
 lege distribuebantur. Idem Scholiastes eodem
 loco. Ἐκατόμβαια ἢ ὁ ἀγῶν λέγεται, ὅτι πρὸς μεγί-
 λης προσηγορῆται ἑκατὸν βόες, ἐς νόμον κρεανομείδου πᾶ-
 σι τοῖς πολιταῖς. Didymus etiam Æginetis tribuit,
 qui nimirum ab Argiuis acceperant, quorum
 coloni erant. Schol. Pindari Pyth. Od. VIII.
 Ὡς καὶ ἐν Αἰγίνῃ Ἡραίων ἀγορῶν, κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν
 Ἀργεῖ ἀγῶν. ἀπικεῖ γὰρ Ἀργείων Αἰγινητῶν. Δίδυ-
 μος δὲ φησι τὰ Ἐκατόμβαια αὐτὸν νῦν λέγειν, ἵππων
 ἀγῶνα Αἰγινητῶν, ὡς τῶν συγγένειαν. Quin &
 Lacedæ-

Lacedæmonij quotannis celebrabant, quia re-
 gio ipsorum vrbes centum haberet. Eustathius
 ad Iliad. β'. Ἡ Λακωνικὴ τὸ παλαιὸν μὲν ἑκατόμπολις,
 καὶ τὰ Ἐκατόμβαια ὡς τὸ ἐθύετο ἐκεῖ κατ' ἔτος. Et
 ad Iliad. δ'. Ἐκ τῶν ἑκατόμβῃ Δωρικῇ τρῶπι, καὶ προσ-
 λήφει τὸ ἰ, τὰ Ἐκατόμβαια.

ΕΚΑΤΟΜΦΟΝΙΑ.

Peragebant Ioui Ithomata Messenij, si quan-
 do hostes centum cecidissent. Pausanias in Mes-
 senicis. Ἐθύσε δὲ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἰθωμάτῃ τῶν θυσίαν, ἢ
 Ἐκατομόφονια ὀνομάζουσιν. Αὕτη δὲ καλεσθῆναι μὲν ἐκ πα-
 λαιοτάτων. ὅθεν ἢ αὐτῶν Μεσσηνίων ἐνομίζετο, ὅποσοι πο-
 λεμίαις ἀνδρας καταργάσαντο ἑκατόν. Fulgentius lib.
 De Prisco Serm. in Nefrendes. Diophantus Lace-
 dæmonius, qui De sacris Deorum scripsit, ait apud
 Messenios Ioui solere sacrificari sacrum, quod Ἐκατομ-
 φόνια appellatur. Si quis enim centum hostes interfe-
 sisset, Ioui homine sacrificabat apud Ithomen.

ΕΚΑΥΣΙΑ.

Phæstij celebrabant, & sacra faciebant Lato-
 næ Phytixæ. Antoninus Liberalis Metamorph.
 XVII. ταύτης ἐπιμένωται τῆς μετὰ βόλης φαίσι. Ἐ
 θύσει φυλίη Λητοῖ, ἢ τις ἐθύσε μήδεα τῇ κέρῃ, καὶ τῶν εορτῶν
 Ἐκαύσια καλεῖται, ὡς ἐπὶ τὸν πέπλον ἢ παῖς ἐξέδου. Vide
 ibi totam festi originem.

ΕΛΕΝΙΑ.

Lacones celebrabant, in honorem, ut puto, Helenæ. Hesychius. Ἐλένια, ἑορτὴ ἀγυμνική ἐπὶ Λακωνῶν. Colebatur enim templo proprio iuxta Sebrium vicum, prope sepulcrum Alcmanis. Pausanias Laconicis. τὰ Σεβρίη δὲ ἐστὶν ἐν Διξιᾷ, μνήμα Ἀλκμανῶ, ᾧ ποιήσαντι ἄσματά, εἰδὲν ἐς ἠδονὴν αὐτῶν ἐλυμνώσατο τῶν Λακωνῶν ἢ γλώσσα, ἥκιστα παρεχόμενη τῷ ὄφωνον. Ἐλένης δὲ ἱερὰ καὶ Ἡρακλέους, τῆς μὲν πλησίον τοῦ Ἐφέου τοῦ Ἀλκμανῶ, τοῦ δὲ ἐγγυτέρω τοῦ τείχους. In Therapnis cultam, vna cum Menelao, Paride, ac Deiphobo, testatur Æneas Gazæus Theophrasto. τὸν γὰρ Μενέλεων, καὶ νῆ Δία πῶ Ἐλένω, μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον, μετὰ τὸν Διήφορον, ἐν Θερραπνίαις τῆ Λακωνικῆς τοῖς θεοῖς συναεθρομούντες μετ' ἐκείνων ἄδουσι, θυσίαις τε καὶ ἀναθήμασι θερραπνόντες. Ita rectè locum illum nuper restituit in Varijs suis Læctionibus, V. N. & A. Ioannes Rutgersius, Serenissimi Suecorum Regis consiliarius. De eâ, ac Menelao, refert Isocrates in Encomio. ἐν Θερραπνίαις τῆ Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς ἀγῆς καὶ παλῆας ὑπιπελοῦσιν, εἰς ὡς ἤρωσιν, ἀλλ' ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις εἰσιν. Celebrabant festum virginis, mulo vectæ, aut curru storeâ iniectâ tecto, sub quâ pompam deducebant in templum Helenæ. Obseruo alibi apud Hesychium. καὶ ἄθρα, ἀστράβη, ἢ ἄμαξα πλέγματά ἔχουσα, ὑφ' ὧν πομπὸν εἰσὶν αἱ παρθένοι, εἶτα εἰς τὴν Ἐλένης ἀπίωσιν.

ΕΛΕΥ-

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Plataenses celebrabant in Bœotiâ. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. τελοῦνται δὲ ἐν Βοιωτίᾳ Διὰ Φοροὶ ἀγῶνες. ἐν μὲν Θεσπειαῖς, τὰ Ἐραλίδια. ἐν δὲ Πλαταιαῖς, τὰ Ἐλευθερία. Heniochus apud Stobæum Serm. XXXIX. Ἐλευθερία ἀφίκετο θύσασαι ποτε. Erat autem agon gymnicus, coronarius, celebrabaturque in honorem Iouis Eleutherij. Strabo, vbi de Eleutheris agit, lib. IX. Ἰδρῦσαντό τε Ἐλευθερίας Διὸς ἱερόν, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτῳ ἀπέδειξαν, Ἐλευθερία προσαγορεύσαντες. Scholiastes Anthologiæ Epigramm. Græc. lib. II. Tit. I. μετὰ ζυὺ κιθαιρῶν καὶ Θηβῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθῶνας καὶ Μέγαρον. ὡς ἄρρ' εἰ δὲ αὐτὰς Ἀσωπῆς εἶθα Μαργώνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνας εἰψάντες ἰδρῦσαντο Ἐλευθερίας Διὸς ἱερόν. καὶ τὰς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες, ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτῳ ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθερία. Et quidem quinto quoque anno. Currebant autem armati ante aram, maximis cursus propositis præmijs. Pausanias Bœoticis. Οὐ πῶρ' ἄν δὲ διὰ τὰς κείνας τῶν Ἑλλήνων, Διὸς ἐστὶν Ἐλευθερίας βωμός. τῶν μὲν δὴ χαλκῆ, τῶν Διὸς δὲ τὸν τε βωμόν καὶ τὸ ἀγάλμα ἐποίησαν λῶκε λίθ. ἀγῶσι δὲ καὶ νῦν εἰ ἀγῶνα Διὰ ἔτας πεμπῆς, τὰ δὲ Ἐλευθερία, ἐν ᾧ μέγιστα δῶρα πρόκει' ὀρέμει. θεοσι δὲ ὠπλισμένοι παρὰ τὰ βωμῆ. Eustathius ad Iliad. β'. Πλαταιαί, μετὰ ζυὺ κιθαιρῶν καὶ Θηβῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθῶνας καὶ Μέγαρον. ὡς ἄρρ' εἰ δὲ αὐτὰς ὁ πορρ' ἠθῆς Ἀσωπῆς.

εἶθα

ἐντα Μαρδόνιον ἢ τὰς τεράκοντα μυριάδας Περσῶν Ἑλλη-
 ληνες ῥίψαντες, ἰδρύσαντο Ἐλδθέρμα Διὸς ἱερὸν. ἢ τὰς
 ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θύσαντες, ἀγῶνα γυμνι-
 κὸν σεφανίτιω ἀπέδειξαν τὰ Ἐλδθέρμα. Singulis
 quinquennijs celebrari consueuisse, obserua-
 mus quoque apud Plutarchum in Aristide. Ἐκ
 τῆς γυμνικῆς ἐκκλησίᾳς κρινῆς τῶν Ἑλλήνων, ἔγραψεν
 Ἀρκεσίδης ψήφισμα, σωίεναι μὲν εἰς Πλαταιὰς καὶ
 ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὰς δὲ τὸ Ἑλλάδ' ὑπεβέβηκεν ἢ ἡμε-
 ρὰς, ἀγεῶν δὲ πενταετηρικὸν ἀγῶνα τὸ Ἐλδθέρμα.
 Mox Platæenses quotannis celebrare cœperunt;
 quod hunc in modum faciebant. Mæmacterio-
 nis mensis die decimo sexto pompam agebant
 primâ luce, quam antecedebat tubicem classi-
 cum canens, sequebantur verò plaustra myrto &
 coronamentis plena, vnâ cum tauro nigro. in-
 ferium vinum, lacque in amphoris, olei item &
 vnguenti plenas hydrias, pueri ingenui porta-
 bant. quia enim pro libertate viri illi, quibus
 fiebat, occubissent; nulli seruo ministrare hîc
 licebat. Post hos omnes archon Platæensis
 ibat, cui aliâs neque ferrum attrectare, neque
 vestem, præter candidam, gestare permissum;
 isque tunc puniceo fago amictus, sumptâ ex ta-
 bulario hydriâ, gladiumque manu tenens, per
 mediam urbem ad monumenta procedebat. Ibi
 aquâ ἐξ ἑκείνου πηγαίου, abluere pilas, & inungere;
 immolatoque inde tauro, Iouem, Mercurium-
 que τὸν Χθόνιον, precatus, viros illos fortes, qui
 pro Græciâ occubissent, ad cœnam, & infe-
 rias,

rias, inuitasse. tum craterem vino plenum cum
 effudisset, propinare se illis viris, qui pro Græ-
 ciæ libertate vitam posuissent, inquebat. Nar-
 rat loco citato Plutarchus. Τοῦ μαίμακτηριῶ-
 νος μῶς, ὅς ἐστι παρὰ Βοιωτῶν Ἀλακτοκρήνη, τῆ ἕκτη
 ἡμέρᾳ δέκα πέμπησι πομπῶν, ἧς περιηγῆται μὲν ἅμ' ἡμέρα
 σαλπικτής, ἐγκελευόμενος δὲ τὸν πολεμικὸν ἔπονται δὲ
 ἅμαξαι, μυρρίνης μεσαι, καὶ σεφανωμάτων, καὶ μέλας
 αἶψοι καὶ χοῶς οἶνα, καὶ γάλακτι, ἐν ἀμφορεύσιν,
 ἐλαίᾳ τε καὶ μύρᾳ κρωσσῶν νεανίσκοι κομίζοντες ἐλδθέρ-
 μοι. δὲ λω γὰρ ἔδενός ἐξέσι τὸ παρὶ τῶν Δακονίων ἐκείνων
 προσάψασθαι, διὰ τὸ τὰς ἀνδρας δόξανεν ὑπερ ἐλδθ-
 θέρμας. Ἦτι πάνσι δὲ τὸ Πλαταιέων ὁ ἀρχων, ὡς τὸν ἄλλον
 χρόνον ἔτε σιδήρα θύειν ἐξέσι, ἔθ' ἐπέραν ἐδοῦντα πάλω
 λωκῆς ἀναλαβεῖν, τότε χιθῶνα φοινικῶν ἐνδεδυκώς, ἀργύ-
 ρητος τε ὑδρίαν δὲ τὸν χρυσοποφυλακίς, ξιφῆρας ἡπὶ
 τὰς ἄφες παρὰ τὴν μέσην τὴν πόλεως. εἶτα λαβὼν ὑδωρ
 δὲ τὴν κρήνης, δόξαται τὰς σήλας, καὶ μύρᾳ χρεῖα. καὶ τὸν
 αἶψον εἰς τὴν πυρᾶν σφάζει, καὶ κατὰ ξαμῶν Διὸς, Ἐ-
 Ἠρμῆ Χθονίᾳ, παρὰ καλεῖ τὰς ἀγαθῶν ἀνδρας, τὰς ὑπερ
 τὸ Ἑλλάδ' ἀποθανόντας, ἡπὶ τὸ δῆπνον, καὶ τὴν αἰμο-
 κρηίαν. ἐπὶ τὰ κρατήρα κεράρας οἶνα, καὶ χεαῖον,
 ἡπὶ λέγει. Προπίνω τοῖς ἀνδράσι τοῖς ὑπερ τὸ ἐλδθέρμα τὸ
 Ἑλλήνων ἀποθανούσι. αὐτὰ μὲν ἐν εἰς ἑνὶ νυκτὶ Δαφυλάτ-
 τασιν οἱ Πλαταιεῖς. Et Samij, cum gymnasium A-
 motori consecrassent, festum quoque hoc nomine
 instituerunt. Athenæus lib. III. Σάμιοι ἦ, ὡς φη-
 σιν Ἐρξίας ἐν Κολοφωναίᾳ, γυμνάσιον ἀναθέντες τῷ
 Ἐρωί, τὸ διὰ τῶν ἀγορεύων ἐορτῶν Ἐλδθέρμα προσ-
 ηγόρευον. Aliâs Ἐλδθέρμα priuatim celebrabant

itidem, qui è seruitute in libertatem essent restituti. Eustathius De Ism. lib. x. Συνορχήμεθα τῆς πρὸς ἡμᾶς, καὶ παλαιότερον Εὐρώπην. Iterum xi. Τῆ δὲ ὑπεραιαία πάλιν ἵπτι τὸν βωμὸν γυρόμενοι, διὰ φωνῆς ἐσεφανωμένοι τὰς κεφαλὰς, ἐπανηγουμένους Εὐρώπην. Et Toxilus seruus, quasi liber factus, peregrè profecto hero, apud Plautum Persâ, Act. i. Sc. i.

Basilicè agito Eleutheria. —

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

De his libro singulari à me dictum.

ΕΛΛΩΤΙΑ.

Europæ sacra, apud Cretenses. Hesychius. Ἐλλώλια. εὐρωπῆς ἐν Κρήτῃ. Dicta nimirum, quod coronam tunc è myrto, viginti cubitos in ambitu habentem, solenni pompâ cum Europæ ossibus veherent, quam Ἐλλωλίδα appellabant. Athenæus lib. xv. Σέλευκος δὲ ἐν ταῖς Γλώσσαις Ἐλλωλίδα καλεῖσθαι φησὶ τὸν ἐκ μυρρίνης πελεκόμενον σέφανον, ὅτι τὸν περὶ μετρετον πηχῶν εἴκοσι, πεμπόειν τι ἐν τῇ τῇ Ἐλλωλίων εὐρωπῇ. φησὶ δὲ ἐν αὐτῷ τὰ τῇ Εὐρώπης ὅσα κερμίζεσθαι, ἃ καλεῖται Ἐλλωλίδα. ἀγνοῦμαι δὲ καὶ ἐν Κορινθίῳ τὰ Ἐλλώλια. Alijs corona ipsa Ἐλλωπῆς dicta commemoratur. Hesychius. Ἐλλωπῆς, Εὐρώπης σέφανος, πηχῶν εἴκοσι. De Europæ isto nomine, est Etymologi quoque locus. Ἐλλωπῆς, ἢ Εὐρώπη τὸ παλαιὸν

λαῖον καλεῖται. ἢ ὅτι οἱ φοίνικες τὴν περιέχον Ἐλλωλίαν καλοῦσιν ἢ ὡς τὸ ἐλεῖν. ὅτι ὑπὸ ταύτης ἐάλω, κατὰ τὸ μῦθον. Quæ si vera etymologia fuerit, vnico λ nomen hoc scribendum erit. Sed duplicia τὰ Ἐλλώλια fuisse obseruo; hæc apud Cretenses, Europæ propria, de quibus nunc à me dictum: ista verò apud Corinthios, Mineruæ τῇ Ἐλλωλίῳ. Vtraque videmus in citatis Athenæi verbis. De postremis verò sunt ista apud Auctorem Etymologici. Ἐλλωπῆς, Ἀθλῶα ἔτω καλεσμένη ἐνματό ἐν Κορινθίῳ. καὶ εὐρωπῆς, Ἐλλωλία. εἰρηται ἢ Ἐλλωπῆς ἢ θεός, ὅτι βελλεροφόντης τῇ Πήρασον ἵππον ἐλὼν κατὰ ὑποθήκην καὶ συμμαχίαν τῇ Ἀθλῶας ἐχαλίωσε. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὸν ἵππον, Ἐλλωλίαν παρεσηγόρευσεν αὐτῷ. καὶ ἱερὸν αὐτῇ ἰδρύσασθαι. καὶ τὰ Ἐλλώλια, εὐρωπῆ. ἢ ἀπὸ τοῦ παρὰ Μαργαθῶνα ἔλκε, ἐν ᾧ ἰδρύται. Atque hæc sunt, quæ commemorat Pindarus Olymp. Od. xlii. vbi fusè Scholiastes rem exponit, cuius verba repræsentat in suo *De Festis* Opere eruditissimus amicus noster, Petrus Castellanus.

ΕΛΩΡΙΑ.

Apud Siculos agitata, iuxta Elorum; ac certamen tunc celebratum. Meminit eius Hesychius. Ἐλώριος ἀγων, πελέμενος ἵπτι Ἐλώριον ποταμοῦ.

ΕΜΠΛΟΚΙΑ.

Apud Athenienses erant. Hefychius. Ἐμ-
πλοκία, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων, ὡς τὸ σὺν ταῖς θεαῖς ἐπι-
κόμενον γυναιξίν.

ΕΝΗΛΙΑΞΙΣ.

Enyalij festum erat. Hefychius. Ἐηλίαξις,
ἑορτὴ τῆς Ἐνυαλίας. Sed scribendum censeo, Ἐνυα-
λίαξις. Sic postea. Ἐνηλιζέειν, τὴν Ἐνυαλίαν ἑορτὴν
ἀρᾶν. Iterum scribendum censeam, Ἐνυαλιάξις.

ΕΠΑΧΘΗΣ.

Celebrabatur à Bœotijs, in honorem Cere-
ris τῆς Ἀχαιᾶς; quod nimirum tunc Ceres ob
Proserpinæ descensum cum dolore conflictare-
tur. Plutarchus De Iside, & Osiride. Καὶ βοιω-
τοὶ τὰ τῆς Ἀχαιᾶς μέγαρα κινούσιν, Ἐπαχθῆ τὴν ἑορτὴν
ἐκείνῳ ὀνομάζοντες, ὡς διὰ τὴν τῆς Κόρης κάθοδον ἐν ἀχθῆ
τῆς Δήμητρος ἑορτῆς.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ.

Festum priuatum erat familiarium, & pro-
pinquorum, amicorumque; qui id celebrabant,
aliquo à peregrinatione domum feliciter reuer-
so. Himerius in Propemptico Flauiani. Περὶ
μεθρία-

μεθρίασι, ἐπιδήμια ἴσται, θεοῖς ἐνο-
δίοις ἐχόμενα.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Delphis agitabatur hoc festum, ceu in Apol-
linis præsentis honorem. Procopius in Episto-
lâ quâdam ad Zachariam. Οὐδὲ γὰρ οἱ Δελφοὶ ὅ-
λως αὐτῶν ἀπειναὶ τὸν Πύθειον ἔλοιπτο, εἰ κ' παρόντι Ὀ-
δύς ἑορτὴν ἀγασσι τὴν Ἐπιδήμιαν Ἀπόλλωνος.

ΕΠΙΘΡΙΑΔΑΚΙΑ.

In Apollinis honorem peragebatur. Hefy-
chius. Ἐπιθριάκια, ἑορτὴ Ἀπόλλωνος.

ΕΠΙΚΛΕΙΔΙΑ.

Cereri celebrabant Athenienses. Hefychius.
Ἐπικλείδια, ἑορτὴ Δήμητρος Ἀθήνησι. Eidem Deæ

ΕΠΙΚΡΗΝΑΙ

peragebantur apud Lacedæmonios. Idem
Hefychius nobis auctor. Ἐπικρῆναι, ἑορτὴ Δήμη-
τρος τῶν Λάκωνων. Puto vñâ literâ transpositâ
scribendum, Ἐπικρῆνια.

ΕΠΙΝΙΚΙΑ.

Celebrabant post victoriam aliquam partam; & Ἐπινίκια ἑορτὴ alibi dicitur apud Plutarchum. Itaque sacra tunc etiam faciebant, quod dicebant Ἐπινίκια θύειν. Dionysius Halicarnassensis Rom. Antiquit. lib. III. καὶ θύσαντες τὰ Ἐπινίκια τοῖς θεοῖς, ἐν Ὀπαθείαις ἦσαν. Polyænus lib. V. Καρχηδονίους νικήσας, θύων Ἐπινίκια πεντακισίους ἀνδρας, τὰς ὑπόπλους Ἰππὶ τ' ἐσίαν ἐκάλεσεν. Phalaris in Epistolâ ad Paurolam. Σπεραιωσάμεν ἡμεῖς αὐτὸν ἡμέραν μίαν, ἐν ἣ τοῖς πατρώοις θεοῖς Ἐπινίκια τ' ἄνευ Λεοντίνας μάχης ἔβουθεν, τὸν αὐτὸν ἀπέσπελκα δῶρον Ἐρυθρία τῇ μητρὶ σκ. Eruus in Epistolâ ad Cyzicenos. Νῦν δὲ τὰ βέλπιστα ἀχόρμφοι παρὶ σκ, καὶ νῆ Δία προσδοκῶντες, εἰ καὶ τῶν Ἐπινικίων ἀπελαθισόμεθα ὡς ἐχθροὶ, τ' ἄνευ χαρᾶς μετέξομεν ὡς φίλοι. Insignis est Andocidis locus κατὰ Ἀλκιβιάδου. Τὰ πομπεῖα ἄνευ τ' ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμεν, ὡς εἰς τὰ πινίκια τῇ ἑστίᾳ χρησιμότερα, ἐξηπάτησε. Sed legendum illic, εἰς Ἐπινίκια τῇ ἑστίᾳ τ' ἑστίᾳ χρησιμότερα, moneo in libro De Panathenæis, cap. XXIII. Herodianus lib. III. Ἐπέπεσε δὲ καὶ Ἐπινικίον ἀγῶνα, τὰς πανταχόθεν μεσαικῆς τε ὑποκρητὰς, καὶ αἰδρείας μαθητὰς, μετὰ περιψάμεν. Cydonius De Contemn. Morte. Πολλοὶ θύσας, καὶ ἀένδουσαν Ἐπινίκια, καὶ στεφανοῦνται, καὶ λαμβάνουσιν ἀργεῖα. Heliodorus lib. IX. Οὐσίας Ἐπινικίους commemorat. οὐτοὶ μὲν, ἔφη, πρῶτον ληφθέντες εἰς ἀπαρχὴν τῶν πολέμων σωζέσθωσαν κατὰ τὰς Ἐπινικίους

νικίους θυσίας. Quin choreas quoque agitabant. Eustathius De Amoribus Ismenia, lib. X. Ἀδύσιν ἀναγῶγια, καὶ χοροὺς ἐπινίκια. Et prænas quoque cantabant. Apud eundem initio libri XI. Ἐπανηγορεύσομεν ἐλθεῖν, ἐπαιονίζομεν Ἰπινίκια. Item conuiuium instituebant, idq; summâ cum hilaritate transigebant; itaque est in citatis Dionysij verbis. Οὐσαντες τὰ Ἰπινίκια τοῖς θεοῖς, ἐν Ὀπαθείαις ἦσαν. Et apud Polyænum vides, loco citato. Οὐσαν Ἰπινίκια πεντακισίους ἀνδρας, τὰς ὑπόπλους Ἰππὶ τῶν ἐστίαν ἐκάλεσεν. ἢ μὲν δὲ μεγαλοπρεπῆς ἡ τῶν κληθέντων ἐστία. Atque hoc est, quod Demosthenes alibi dicit, τὰ Ἰπινίκια ἐστίαν. Lucianus Var. Hist. lib. II. Ἐστίων τὸ τε Ἰπινίκια, καὶ ἑορτῶν μεγίστη ἦν. Huiusmodi autem sacrificia ac festa, præscribit Imperatori, seu necessaria, Onofander Strategici cap. XXXIII. Ἀνακαλεσάμεν ἡμῶν ἐκ τῆς μάχης, πρῶτον μὲν δωροδιδότω τοῖς θεοῖς θυσίας, καὶ πομπὰς, αἷς ἐκ τοῦ καιροῦ χρηστὰ παρέσι.

ΕΠΙΣΚΑΦΙΑ.

Apud Rhodios celebrabatur. Hesychius. Ἐπισκάφια, ἑορτὴ ἄνευ Ρόδιοις.

ΕΠΙΣΚΗΝΙΑ.

Lacedæmonij celebrabant. Hesychius. Ἐπισκλήνια, ἑορτὴ ἐν Λακεδαιμονίοις. Ita scribendum putato, non Ἐπίσκλωα.

ΕΠΙΣΚΙ-

ΕΠΙΣΚΙΡΑ. ΕΠΙΣΚΙΡΩΣΙΣ.

Cereri, & Proserpinæ, celebrabatur ab Atheniensibus. Stephanus in Σκίρα. Σκίρα δὲ κέκληται. πνὲς μὲν, ὅτι Ἰπὶ σκύρω Αθλίωσι. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῶν γιγνομένων ἱερῶν Δημήτερι καὶ Κόρη. καὶ ἡ ἑορτὴ ταύτη Ἐπισκίρα κέκληται. Straboni Ἐπισκίρωσις dicitur, lib. IX. Καὶ τόπ. Σκίρα ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Ἐπισκίρωσις ἱεροποιία ἴς.

ΕΡΑΤΙΔΙΑ.

Thespientes celebrabant, in honorem Cupidinis. Scholiastes Pindari. Olymp. Od. VII. Τελούνται δὲ ἐν Βοιωτίᾳ διάφοροι ἀγῶνες, ἐν μὲν Θεσπιαῖς, τὰ Ἐρατιδία. Sed legendum est, Ἐρωτιδία. Athenæus lib. XIII. Θεσπιαῖς τε τὰ Ἐρωτιδία ἡμῶσι, κατὰ Παναθλιώσια Ἀθηναῖοι. Eustathius extremo Commentario ad Iliad. ω. Θεσπιαῖς γοῦν Ἐρωτὶ χάριν τὰ Ἐρωτιδία ἤγον, ὡς οἶά τινα Ὀλύμπια, ἢ Παναθλιώσια. Eadem erant sine dubio.

ΕΡΩΤΙΑ,

Scholiastes idem Pindari loco citato. Ἐν μὲν Θεσπιαῖς, Ἐρωτία. Celebrabant autem quinto anno. Plutarchus in Erotico. τὰ Ἐρωτία Θεσπιαίων ἀγόντων. ἀγχοσι γὰρ ἀγῶνα πενταετηρικὸν, ὡσπερ καὶ ταῖς Μεσσηνίας, καὶ τῶ Ἐρωτί, Φιλολίμως πάνυ, καὶ λαμπρῶς.

Ita

Ita illic lego; non, τὰ Ἐρωτικά. Et corrigendus item Pausanias in Bœoticis, ubi grauius corruptum huius festi nomen. Περισκεδῶσι δὲ καὶ ἄνδρες τὸ ἄλλ. καὶ ἑορτῶν τε ἐν ταύτῃ οἱ Θεσπιαῖς καὶ ἀγῶνας ἀγχοσι Μεσσηνία. ἀγχοσι δὲ καὶ τὰ Ἐρωτία, ἄθλα ἔμμεσικῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀθλητικῆς πηθεντες. Perperam editur. Ἀγχοσι δὲ καὶ τῶ Ἐρωτί ἄθλα ἔμμεσικῆς μόνον, ἀ. Et video μεσσηνίας pro μεσσηνίας placuisse etiam doctissimo Interpreti, Romulo Amasæo. Nec placet verò, quod virum doctum arbitrari video, solennitatem Musis atque Amori communem fuisse; nam diuersa omnino erant, & diuerso item nomine appellabantur: atque ut hæc Ἐρωτία dicta, ita ista Μεσσηνία nominata. Celebrabant utrumque festum Thespientes, sed non simul. Isto festo sacra Amori faciebant, placandis inter coniuges dissidijs. Obseruo apud Plutarchum in Erotico citato, ὁ γὰρ πατήρ, ἐπεὶ πάλαι, πρὶν ἡμῶν γινέσθαι, τῶν μητέρων νεωστὶ κεκοσμημένων ἐκ τῆ γυρομένης ποῖς γονεῦσιν αὐτῶν διαφορῆς, καὶ ἐπίσεως, ἀφίκετο τῶ Ἐρωτί θυσῶν ἵπτι τῶν ἑορτῶν, καὶ ἦγε τῶν μητέρων. καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης ἡ δόχη, ἢ θυσία.

ΕΡΓΑΤΙΑ.

Herculi celebrabantur apud Lacones. Hesychius. Ἐργατία, ἑορτὴ Ἡρακλεῖ τελευτήσῃ Λακωνῶν.

P

ΕΡΕΘΥ-

ΕΡΕΘΥΜΙΑ.

Apollini τῷ Ἐρεθυμίῳ peragebant Lycij. Hefychius. Ἐρεθυμιά, Ἀπὸ τῶν Ἐρεθιστικῶν Λυκίας. καὶ ἑορτὴ Ἐρεθυμια.

ΕΡΚΗΝΙΑ.

Cereris festum erat. Hefychius. Ἐρκηνία, ἑορτὴ Δήμητρος.

ΕΡΜΑΙΑ.

Mercurio celebrabantur. Pollux lib. i. cap. i. sect. xx xii. vbi de festis agit. μεσῶν, μεσεῖα. Ἐρμος, Ἐρμαια. Theodoretus Therapeut. vii. Ἀπεκλήρωσε πανηγύρις ἐκάστῳ τῶν δαιμόνων, ἐκ τῆς μεσεσθίας ὀνομάσθαι πῶς ἑορτίζῃ. Ἐρμαια, καὶ Κρόνια, καὶ Ποσειδώνια, καὶ Ἡράλεια. Celebrabantur in palaestris. Æschines in Timarchum. Περὶ παιδαγωγῶν Ἰππικῆς, καὶ περὶ μεσεσθίων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ περὶ Ἐρμαίων ἐν ταῖς παλαίστραις. Et quidem per comestationem, promiscuamque libidinem. Exprobat id Diogenes Cynicus in Epistola quadam ad Græcos. Ἐν τε γυμνασίοις, ὅταν ἢ τὰ καλῶμεθα Ἐρμαια, ἐσθίετε, πίνετε, μεθύετε, σωσθίας περαίνετε, ἐκ τῶν ἐνανθίων περαίνετε. Hæc est causa, cur lege cautum apud Athenienses esset, ne id temporis gymnasiarchæ adultum quemquam ingredi in:

di in gymnasium sinerent; qui fecissent, lege de ingenuorum corruptelâ tenebantur. Verba legis ecce ista apud Æschinem in citatâ Oratione. Οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς Ἐρμαίοις μὴ ἐάτωσαν συγκαταίεναι μηδενα τῶν ἐν ἡλικίᾳ, τρεῖς μὴδενί. ἐὰν δὲ Ἰππικῆ, καὶ μὴ ἐξέργη πρὸς γυμνασίου, ἐνοχῶ ἔσω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. Celebrabant præter Athenienses etiam in Arcadiâ Pheneatâ. Pausanias in Arcadicis. Θεῶν δὲ ἡμῶσιν Ἐρμίου φενεάται μάλιστα, καὶ ἀγῶνα ἀγασσιν Ἐρμαια. Et in Elide Cyllenenses, apud quos membri arreæti specie Deus colebatur. Pausanias Eliac. ii. τοῦ Ἐρμῶς δὲ (ἐν Κυλλήνῃ) ἀγάλμα, ὃν οἱ ταύτη περὶ σῶς σέβασιν, ὄρθον ἐστὶν αἰδοῖον Ἰππικῆ τῷ Ἐρμῳ. Artemidorus lib. i. cap. xlvii. εἶδον δὲ καὶ ἐν Κυλλήνῃ γυμνασίῳ Ἐρμῶς ἀγάλμα, ἔδεν ἄλλο ἢ αἰδοῖον δεδημιουργημένον λόγῳ Ἰππικῆ. Hoc intellexit Philostratus in Vita Apollonij lib. vi. cap. x. καὶ Διονυσίων, καὶ Φαλλῶν, καὶ τῶν ἐν Κυλλήνῃ εἰδῶν. Item in Achiâ Pellenenses. Scholiastes Pindari Olymp. Od. vii. τελεῖται δὲ ἐν μὲν Πελλήνῃ τῷ Ἀχαιῶν ἀγῶνι, ὃ καλεῖται Θεοξένια. Ἰνὲς δὲ, καὶ τὰ Ἐρμαια. Iterum Od. ix. Ὁ δὲ ἀγῶν ἐν Πελλήνῃ, Ἐρμαια ἐκαλεῖται. Et Cretenses, apud quos epulantibus tunc seruis domini famulabantur. Athenæus lib. x. v. Ἐν Κρήτῃ γοῦν τῇ τῶν Ἐρμαίων ἑορτὴ τὸ ὅμοιον γίνεται, ὡς φησὶ καρύσι ἐν Ἰσορκοῖς Ἰππομένημασι. Ὁμοιωμένων γὰρ τῶν οἰκετῶν εἰ δεασόται τῶν ἑορτῶν πρὸς τὰς Διαιτησίας. Tanagræi in Bœotiâ Mercurij κροφῶν festum habebant, eoque, qui è iuuentute vrbana

pulcerrimus censebatur, arietem humeris portans muros circumambulabat. Pausanias in Bæoticis, vbi de eo agit. Ὅς δὲ αὐτὸν εἶναι τὸ ἐΦήβων ποικυλῆν πρὸ εἰδῶ καλλις, ἔτι ἐν Ἐρμῶ τῇ ἑορτῇ παρελήσιν ἐν κύκλῳ τοῦ τείχους ἔχων ἄρνα ἧτι τῶ μῶν.

ΕΡΣΗΦΟΡΙΑ.

Vide supra Ἀρρηφέλια.

ΕΡΩΤΙΑ.

Vide supra, Ἐραλίδια.

ΕΣΤΙΑΙΑ.

Vestæ sacra. Corruptissimus est locus in Excerptis Gloss. Græcolat. *Vestalia*, Θεραϊα. Emenda. V. Ἐστίαια. Hesychius. Ἐστίαια θυίμῳ. ἧσιν ἄνες θυσία, ἀφ' ὧν ἐχ εἶόν τε ἡ μεταδέναι, ἢ ἐξενεγκεῖν. Et obserua; ex ijs, quæ Vestæ immolabantur, neq; alteri quicquam dare, neque efferre etiam licebat. Ac nihil quidem dare licuisse inde alteri, etiam ex Tarrhæo constat. Ἐστία θυίς. ἧτι τὸ μηδενὶ ἐραδίως μεταδιδόντων. δι' ἔθους γὰρ ἡ τοῖς παλαιαῖς, ὅποτε ἐθρον Ἐστία, μηδενὶ μεταδιδόναι τὸ θυσίας. Ita rescribo; nam malè vulgatum est, μεταδιδόναι τῆς Ἐστίας. Porro efferri nihil solitum, testatur Apostolius Cent. IX. Prouerb. XXI. Ἐστία θυίς. οἱ γὰρ Ἐστία θυίτες, ἐδὲν ἐξέφερον τὸ θυσίας. Et Diogenianus

nianus Cent. II. Prouerb. XL. Ἐστία θυίς. ἧτι τῶν κρούφα παρὰ πόντων. οἱ γὰρ Ἐστία θυίτες, ἐδὲν ἐξέφερον τὸ θυσίας. Iterum Cent. IV. Prouerb. LXVIII. Ἐστία θυίς. ἧτι τῶν πολλὰ ἐσιώντων. παρὸσον οἱ ταύτη θυίτες, ἐδὲν τὸ θυσίας ἐξέφερον. Sacrificabant autem ei primitias. Hesychius. Ἀφ' Ἐστίας ἀρχόμῳ. παρομῖα. μετενήνεκται δὲ διὰ τῶν παρὰ τὰ ἱερά δρομείων. ἔθῳ γὰρ ἡ τῇ Ἐστία τὰς ἀπαρχὰς ποιῆσαι. Sed corrupta illic verba sic restituo. π. τὰ ἱερά δρομείων. Eustathius Odyss. ἦ. Ἀφ' Ἐστίας ἀρχόμῳ. ἦγεν ἐκ τῶν κρούφων, ἢ ἐκ τῶν οικείων. μετήνεκται δὲ Φασιν ὁ λόγῳ, ἐκ τῶν ἱερῶν. ἔθῳ γὰρ, Ἐστία παρὸν ἀπαρχεῖται. Habes quoque apud Zenobium Cent. I. Prouerb. XL.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Euangelo, antea Pixodoro dicto, ob nuntiatam marmoris inuentionem, Ephesij quotiens celebrabant; pœnâ etiam constitutâ, si fortasse neglexissent. Vitruuius lib. x. cap. vii. *Pixodorus fuerat pastor, is in his locis versabatur. Cum autem ciues Ephesiorum cogitarent fanum Dianæ ex marmore facere, decernerentq; à Paro, Proconosso, Heracleâ, Thaso, uti marmore, per id tempus propulsi; ouibus Pixodorus in eodem loco pecus pascebat. ibiq; duo arietes, inter se concurrentes, alius alium prætulerunt; & impetu facto, unus cernu percussit saxum: ex quo cristam, quæ candidissimo colore fuerat, deiecit. Ita Pixodorus dicitur oues in montibus reliquisse, & cristam*

cursum Ephesum, cum maximè eà de re ageretur, detulisse. Ita statim honores ei decreuerunt, & nomen mutauerunt, ut pro Pixodoro Euangtus nominaretur. hodie quoque mensibus in eum locum magistratus proficiscitur, & ei sacrificium facit; & si non fecerit, pœnâ tenetur. Aliàs *Δαγγέλια* dicebantur, ob res lætas nuntiatas indicta festa, quibus sacra faciebant, amicisq; partes victimarum mittebant. Plutarchus in Agestilao. *Εἴθυσεν Δαγγέλια, καὶ διέπεμπε μερίδας τοῖς φίλοις ἀπὸ τῶν πεθυμῶν.* Xenophon Hist. Græc. lib. I. *Αὐτὸς δὲ, ἐπεὶ δὴ ἐκεῖνοι κατέπλεον, ἔθυε τὰ Δαγγέλια, καὶ τοῖς στρατιώταις παρήγγιλε δεῖπνοποιεῖσθαι.* Iocrates Areopagiticâ. *Ἐπὶ ποσούταις πράξεσιν Δαγγέλια μὲν δις ἤδη πετύκαμην.* Aristophanes Equitibus.

— ἤδη μοι δοκεῖ

Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελημέταις

Εὐαγγέλια θύην ἑκατὸν βῆς τῇ θεῷ.

Julius Pollux lib. I. cap. xxv. *Ἡ μὲν τοι ἴππὶ τῷ σωῆδεαθ θυσία, Δαγγέλια.* Polyænus Strateg. lib. II. *Ἀλλὰ μὲν καὶ αὐτὸς παρῆλθεν ἐσεφανωμένῳ, εἴθυσεν Δαγγέλια, διέπεμψε τοῖς φίλοις πᾶς μερίδας ἀπὸ τῶν ἱερείων.*

EY MENIDeia.

Eumenidum propria, quæ Σεμναὶ θεαὶ ab Atheniensibus dicebantur. In his pompa ducebatur, ad quam serui nulli admissi; & solennia illic omnia per viros, fœminasque, vitæ inculpatæ agebantur:

bantur: bellaria autem spectatissimi è iuuentute apparabant. Est hæc de re elegans Philonis locus, lib. *Περὶ τοῦ πάντα παρδαῖον εἶναι ἐλδύθηρον.* Διό μοι δοκεῖσιν οἱ τῶν Ἑλλήνων ὀξύδεκέσσι τοὶ Ἀθῆναιοι, (ὅπερ γὰρ ἐν ὀφθαλμῷ κέρη, ἢ ἐν ψυχῇ λογισμὸς, τοῦτ' ἐν Ἑλλάδι Ἀθῆναιοι.) τῶν ἴππῶν Σεμναῖς θεαῖς πομπῶν ὄντων σέλλωσι, δῆλον μηδένα παρολαμβάνειν τὸ ὄψιν· ἀλλὰ δι' ἐλδύθηρων ἕκαστοι τῶν νενομισμένων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἴππιτελεῖν, & εἶχ' οἶων αὐτῶν τύχη, ἀλλὰ εἶον ἐξελωκῶτων ἀνεπίληπτον. ἐπεὶ ἔτι παρὰ τῶν εὐορτῶν πέμματ' αὐτῶν ἐφέβων οἱ δοκιμάσονται σιτοποιῆσιν, πρὸς ὀδοξίας καὶ ἡμῆς, ὅπερ ἐστὶ, τῶν ὑπερησίων ἡμέτεροι. Celebrabant quoque Sicyonij, oues illis immolantes grauidas, pro libamine mulsam, pro cœronis flores adhibentes. Pausanias Corinthiacis. *καὶ κατὰς θεῶν, αἷς Ἀθηναῖοι μὲν Σεμναῖς, Σικυώνιοι δὲ Εὐμενίδας ὀνομάζουσι. κατὰ ἣ ἐστὶ ἕκαστον εὐορτῶν ἡμέρας μία σφίσιον ἄγχι, θύοντες πρὸς βῆλα ἐγκύμονα, μελικράτω δὲ σπονδῇ, & αὐθῆσιν ἀπὸ σφαίων χερῶν νομίζουσιν.*

EY TPYΘIONION.

Cereri sacrum. Hesychius. *Εὐρυθιώνιον, τὰ Φῶ ἐπὶ Εὐρυθίῳ, ἔστι εὐορτὴ Δήμητρος.*

EY TPYKAEIA

Lacedæmonij celebrabant, in honorem Eucyclis, ut videtur. Inscriptio Vetus. **ΚΛΙΘΕΜΑΤΙ-**

ΜΑΤΙΤΑΣ. ΠΛΕΙΟΝΑΣ. ΕΝ. ΟΙΣ. ΕΥΡΥ-
ΚΛΕΙΑ. ΕΝ. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ.

ΕΥΡΥΝΟΜΕΙΑ.

Eurynomes festum apud Phigalenses, cuius-
que templum tunc apertum, reliquo anni
tempore clausum. Pausanias Arcadis. Τῷ δὲ
Εὐρυνόμῳ ὁ μὲν τῶν Φιγαλέων δῆμον Ἰπικλησίων εἶναι πε-
πίσκειν Ἀρτέμιδος. ὅσοι δὲ αὐτῶν παρελήφασιν ὑπο-
μνήματα δεξαῖα, θυγατέρα Ὠκεανὸς Φασίον εἶναι τὴν Εὐ-
ρυνόμην, ἣς ἔστι Ὀμηρὸς ἐν Ἰλιάδι ἐπιήσατο μνήμην, ὡς
ὁμοῦ θεοῖσι παρέδξατο Ἡφαίστιον. ἡμέρα δὲ τῇ αὐτῇ κα-
τὰ ἔτος ἕκαστον τὸ ἱερόν ἀνοιγνύσκει τὴν Εὐρυνόμην, τὴν δὲ
ἄλλον χρόνον ἔσφισιν ἀνοιγνύει κατέσκει. τῶν καὶ
δὲ καὶ θυσίας δημοσία τε ἔστι ἰδιώταις θυσιῶν. ἀφικέσθαι μὲν
δὲ μοι τὴν ἑορτῆς σὺν ἐξελύετο ἐς καιρόν.

ΕΦΕΣΕΙΑ.

Dianæ Ephesiæ in honorem celebrata. Pol-
lux lib. i. cap. i. Ἀρτέμιδος (ἑορτῆς) Ἀρτεμίσια, ἔστι
Ἐφέσια. Peragebantur verò multà cum hilari-
tate, & remulentiâ, pleno per totam noctem fo-
ro. Achilles Tattius lib. vi. Ἦν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος
(τῆς ἐν Ἐφέσῳ) ἱερομηνία, ἔστι μεθύσιον πάντα μεσά. ὡς
ἔστι δὲ ὅλης νυκτὸς τῶν ἀγορῶν ἀπαύσαν κατεῖχε πᾶσι
ἀνθρώπων. Celebrabant autem viri. Pausanias
in Melleniæ. Ἐφεσίαν δὲ Ἀρτεμίν πόλεις ὠνομάζε-
σιν αἱ πᾶσαι, ἔστι αὐτὰς ἰδίᾳ μάλιστα θεῶν ἄγασιν ἐν ἡμῇ.

Etiam

Etiam virgines; mulieri verò nulli ingenuæ tem-
plum accedere permiffum erat: si quæ fecisset,
ea crimen morte iuebat. ac feruæ tantum aditus
patebat, dominum nempe apud deam accusare
cupienti. Achilles Tattius lib. vii. vbi de eius
dex templo. Τὸ δὲ παλαιὸν ἄετι τῶν γυναιξίων ἐλδ-
θέραις ἔστι ὁ νεῶς. αὐδράσι δὲ ἐπέτετραπτο, καὶ παρθέ-
νοις. εἰ δὲ τις εἰσὼ παρελήθεν γυνή, θανάτου τῆς ἡδίκης. εἰ
μὴ δὲ τις, σιωπευκαλοῦσα τῶν δεσποτῶν. Similiter re-
tro templum nemus erat, in quo antrum; ad
quod aditum virgines habebant, exclusis itidem
mulieribus. Idem alibi lib. viii. Ὅρας τὸ πρὸς τὸ
ἄλλο τὸ κατόπιν τοῦ νεῶς; ἐνθαυτῶν ἐστὶ ἀνήλιον ἀπορρη-
τον γυναιξίων, καθαρῶς ἢ εἰσελθόντας σὺν ἀπορρητον παρ-
θένοις. Qui sacra eius curarent, Ἐσλώες dicti.
Pausanias Arcadicis. τοιαῦτα οἶδα ἔπρα ἐνιαυτὸν ἔ-
στι αἰεὶ πρὸς Ἐφεσίαν Ἰπικλησίοντας τὰς τῆς Ἀρτέμιδος
ἱσιάτρως τῆς Ἐφεσίας γυναιξίων, καλεωμένων δὲ τῶν
πληθῶν Ἐσλώας. Præerant factis οἱ Ἀκροβάται
appellati. Hesychius. Ἀκροβάται, ἀρχὴ τῆς
Ἐφεσίως τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν.

ΕΦΗΒΙΑ.

Agitabantur, cum in ephēbos filij iam adulti
referrentur; eoque tempore laurum bifidam,
quæ κορυβαλή, sive κορυβαλία, dicebatur, pro fo-
ribus ædium statuebant. Etymologici Auctor.
Κορυβαλή, ἢ πρὸς τῶν θυρῶν ἡγεμῶν δὲ ἀφῆ. ἣς; αὐτῶν
γὰρ τῶν νέων, καὶ θυγατέρων, δάφνας περιελίθων ἐφεβίως,

καὶ

καὶ γάμοις, εἰς τὸ δίκρον. Eratque hæc laurus coronata. Hesychius. κορυθαλία, δάφνη ἐσεμυδία. Deinde mensuram vini inferebant, è quo cum libassent Herculi, reliquum ebibendum dabant ijs, qui in vnum conuenerant: eaque libatio, οἰνισηρία appellata. Hesychius. Ἀθλήσιν οἱ μέλλοντες ἐφηβόων, πρὶν δαποκείρωσθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον Ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, ἔσπεύσιν, τοῖς στυελθοσιν ἐπέδιδαν πίνειν. Athenæus lib. xi. Οἱ μέλλοντες δαποκείρωσθαι τὸν σκόλλω, φησὶ Πάμφιλῳ, εἰσφέρουσι τῷ Ἡρακλεῖ μέτρον ποτήριον, πληρώσαντες οἴνου, ὃ καλεῖσιν οἰνισηρίαν. ἔσπεύσιν, τοῖς στυελθοσιν διδόναι πᾶν. Deinde comam quoque tondebant, vt obseruare est ex Hesychij, & Athenæi, citatis verbis: eamque Delphos proficiscentes Apollini consecrabant. Plutarchus ingerit in Vitâ Thesei. ἔθυσ δὲ οὐτως εἴη τότε τὰς μεταβαίνοντας ἐν παιδῶν, ἐλθόντας εἰς Δελφούς, ἀπέρχεσθαι τῷ θεῷ τῆς κέμης. Postea id desitum, & Athenis factitatum; nisi quod quidam μικροφιλόμοι morem priscum obseruarent. Inde est apud Theophrastum in Eth. Charact. Περὶ μικροφιλομίας. Καὶ τὸν ἕδον δαποκείρωσθαι ἀπαγαγὼν εἰς Δελφούς. Post hoc factum, inter ephobos iam adsciti, ἐφηβόων dicebantur. Hesychius loco iam citato. Ἀθλήσιν οἱ μέλλοντες ἐφηβόων, πρὶν δαποκείρωσθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον Ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου. Pausanias Achaicis. οὐδὲ εἰς τὴν πόλιν ἐγχεσθῆναι πρὸς τὸν κατῆσθαι ἐδένι, πρὶν αὐτὸν ἐφηβόωσιν. Inscript. Vet.

ΕΦΗΒΕΤΕΝ ΑΥΤΟΥ
ΥΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

Neque

Neque id fieri, nisi ingenuis, lex sinebat. Artemidorus Onirocrit. lib. i. cap. i. v. i. ἐφηβόων δὲ λῶσθαι εἰς τὸ δίκρον, ἐλθόντων ἐστὶ, ἐπὶ δὴ μόνοις ἐλθόντων ἐφήσαν ὁ νόμος. Athenis neque inquilinis, peregrinisve, permillum fuit; sed Hippocratis honori datum, vt Coorum quoque filijs id liceret. Ecce in Senatusconsulto Atheniensium, quod inter Hippocratis Opera vulgatum. Καὶ ἐξείναι πᾶσι κῶων πασι ἐφηβόων ἐν Ἀθῶναις, καθάπερ πασι ἐν Ἀθῶναις. Gymnasium autem proprium habebant, in quo exercebantur. Theophrastus in Eth. Charact. Περὶ δρεσκίας. τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τῶν Δελφῶν, ἔσπεύσιν γυμνάσονται. Idque ἐφηβόων dicebatur. Vitruuius lib. v. cap. xi. In duplici autem porticu collocentur hæc membra. Ephēbēum in medio. Et mox. Ad sinistram ephēbēi elaothesium. Ac præfectus quoque proprius, ἐφήβαρχος nuncupatus. Arrianus in Epict. lib. iii. cap. i. Ἀσπόμενον, ἢ ἐφήβαρχον, ἢ στρατηγόν, ἢ ἀγωνοθέτην. Iterum mox eiusdem libri cap. vi. i. τίς αὐτὸς παιδῶσ; ἢ ἐφήβαρχος; ἢ γυμνασίαρχος; Gymnasio quoque suo præfectum sibi peculiarem habebant. Meminit Arrianus loco citato. τίς αὐτὸς παιδῶσ; ἢ ἐφήβαρχος; ἢ γυμνασίαρχος; Idque in annum constituebatur. Apparet ex Inscriptioe istâ Vetere.

ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗΣΕΝ ΤΟΝ ΕΝΙΑΥ
ΤΟΝ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ

Q 2

Φ Δ.

ΦΛ. ΣΤΡΑΤΟΛΑΟΣ
ΦΥΛΑΣΙΟΣ.

Et ex istâ.

ΕΠΙ ΘΕΩΝΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΟΥ ΔΙΟΝ
ΥΣΙΟΥ ΜΑΡΚΟΣ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ.

Iraque est in alia quâdam.

ΤΟ Γ. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ.

Et famulum quoque proprium habebant, qui παιδικέωρ dicebatur. Helychius. παιδικέωρ, ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπερέτης. Locum quoque in theatro suum habebant, è quo spectarent, ἐφηβικὸν indigetatum. Vide quæ notata mihi Attic. Lect. lib. i. cap. xxiv. Durabat autem hæc ἐφηβία in annum vnum. Artemidorus loco citato. Πρὸς ἐνιαυτὸν δὲ εἶπον, διὰ τὸν τῆς ἐφηβίας χρόνον. Quo tempore peregre illi ire non licebat. Idem Artemidorus ibidem. Ἀποδημεῖν δὲ κωλύει, καὶ τὸν ὄπτι ξένης ὄντα εἰς τὴν ἰδίαν ἐπάγει· ἐν δήμῳ γὰρ χρὴ εἶναι τὸν ἐφηβον. Quo pertinent etiam ista in extremo capite. οὐ γὰρ ὑπερέτοι οἱ ἐφηβοὶ ἀγωνίζονται. Cum autem inter ephesos referrentur, nomina eorum in libro quodam, ei rei destinato, inscribebantur. Auctor Axiochi id nobis indicat. Ἐπιδαί δὲ εἰς τὰς ἐφέβους ἐγγράφῃ, καὶ Φίεσσι χείρων εἶναι, τὸ Λυ-

τὸ Λύκον, καὶ Ἀκαδημία, καὶ γυμνασιάρχια, καὶ ῥάδοι, καὶ κακῶν ἀμετεῖαι. Heliodorus lib. i. Καὶ τὰ πρῶτα τῶν γραμματικῶν διδαξάμεθα, εἰς τὰς φεάτους καὶ ἡμετέρας εἰσαγαγῶν, εἰς ἐφέβους ἐγγράψας, πολιτικῶν ὑμέτερον ἀποφύνας. Factum autem id, cum annum ætatis decimum sextum impleuissent. Obseruo apud Censorinum De Die Nat. cap. xiv. De tertiâ autem ætate adolescentulorum tres gradus esse factos in Græciâ, prius quàm ad viros perveniatur, quod vocent annorum quatuordecim παῖδα, μετὰ ἐφέβους autem quindecim, dein sedecim ἐφέβους, tunc septendecim ἐξέφηβους. Sed turbare hic videtur Theocriti Scholiastes, apud quem ἐνήβοι, qui ijdem τῶς ἐφέβοις, decimo quinto anno dicuntur. Verba eius ecce ad Idyll. viii. Ἄνηβοι, ἤτοι ἀτελεῖς ἐν τῶν ἡλικίαν. ἐνήβοι γὰρ, οἱ πεντεκαίδεκαετῆς. Verum Græculi istius non tam magna nobis ratio hîc habenda. Porro, vt hoc quoque moneam ἐν παρόδῳ, aliud erat, in tribules; aliud, in ephesos referre. Non satis distinxi pridem Attic. Lect. lib. iii. cap. i. Imò neq; veteres quidem Grammatici faciunt; qui me, minus attendentem, in errorem induxerunt.

ΕΦΙΠΤΟΣ.

Festum erat apud Lacedæmonios, in quo certamen quoque. Helychius. ἐφιπῆσι, ἀγων γυμνασικῶς ὡς Λακωνῶν. Nisi forte, quod existimo, mendosus locus, legendumque. Ἐφιπῶσι.

Q 3

Nam

Nam fuerit certamen equestre; de quo ista Suidæ verba. Εφίππιον, ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.

ΗΛΑΚΑΤΙΑ.

Apud Lacedæmonios acta, in honorem Elacati, ab Hercule adamati. Hesychius. Ηλικάτια, ἀγὼν ἐν Λακεδαιμονία ὅτι Ηλακάτω, ὃς ἐν ἐράμειν. Ηρακλίας, ὡς φησὶ Σωσίβι.

ΗΡΑΙΑ.

Iunoni sacra. Eustathius ad Iliad. δ'. Εὐλόγως ἐκ τοῦ Ἡρα γίνεται προσλήψις τοῦ ἰ πὰ ἐξ αὐτῆς Ἡραία, ἡ ἑορτή. Celebrabantur autem apud Argiuos. Pausanias Corinthiacis, vbi de illis agit. Ἐχεται δὲ τὸ σάδιον, ἐν ᾧ τὸν ἀγῶνα τῷ Νεμείῳ Διὶ, καὶ τὰ Ἡραία, ἀγασιν. Schol. Pindari Olympionic. Od. IX. Ἀρχὴ τ' ἐχεθε κῦδ' ἀνδρῶν. αὐτὶ τοῦ, καὶ ἐν Ἀρχῇ δὲ δόξαν προσείληφεν ἀνδρῶν, νικησας τὰ Ἡραία. Trahebatur hoc festo currus albis bobus ad templum Iunonis, quod extra urbem erat. Palæphatus. Ἀργεῖοι πολιορκῶντες αὐτοῖς τὴν Ἡραν ἠγῶντο. καὶ διὰ τοῦτο καὶ πανήγυριν αὐτῇ τετραγώνου ἀγασιν. ὁ δὲ τρώα τῆς ἑορτῆς, ἀμαξα βούων, τὸ χρῶμα λευκῶν. διὰ δὲ τῆς ἀμάξης εἶναι δεῖ τὴν ἱερείαν. ἔτω ἢ ἔχεν ἄλλο τοῦ νεώ. τὸ ἱερόν, ἔξω τοῦ ἄστε. Ac prima illic eius deæ sacerdos Callithea fuit. Docet Theon Commentario in Aratum. οἱ ἵμυθολόγοι τὸν ἡνίοχον

χον λέγασιν εἶναι εἰδωλον, ἢ Βελλεροφόντα, ἢ Τροχίλιν, ἢ Καλλιθέαν παιδός, τῆς πρώτης ἐν Ἀρχῇ γλυκομύτης ἱερείας. Dabaturque hoc sacerdotium nisi fœminis honoratissimis. Palæphatus, vbi de Ione agit. ταύτη οἱ διὰ τῆς πόλεως ἡμιῶ ἔδωκαν, τὸ, ἱερείαν εἶναι τῇ Ἀργείας Ἡρας. Ac computabantur per eas tempora, quemadmodum per archontes apud Athenienses. Videre est apud Thucydidem, initio libri II. Ἐπὶ Χρυσίδῳ, τότε ἐν Ἀρχῇ πενήκοντα δισυῖν δέοντα ἐπιγλυκομύτης. Ad quem locum Scholiastes. Ἡρῶν τὸν χρόνον οἱ Ἀργεῖοι διὰ τῶν ἱερῶν. Et pompa quidem illi ingens ab armatis ducebatur. Meminit Æneas Tacticus, Poliorceticici cap. xvii. Ἐορτῆς πανδήμης ἔξω τῆς πόλεως Ἀργείων γλυκομύτης, ἐξήγον πομπῶν ἐν ὄσπλοις τῇ ἐν τῇ ἡλικίᾳ συκῶν. Sacra item deæ facta, λεχέρνα dicta. Hesychius. λεχέρνα, ἔξω Ἀργείων ἡ θυσία ὀπιτελεμένη τῇ Ἡρᾷ. Immolabanturque boues centum; vnde Ἐκατόμβαια quoque festo illi nomen datum. Scholiastes Pindari Olymp. Od. vii. Τελεῖται κατὰ τὸ Ἀργὸν τὰ Ἡραία, ἃ καὶ Ἐκατόμβαια καλεῖται, ὡς τὸ ἐκατὸν βοῶς θύεσθαι τῇ θεῷ. Meminit alibi Hesychius in Glossis. Ἀγὼν χάλκει. τὰ ἐν Ἀρχῇ Ἐκατόμβαια. Et hi boues pompam, quam dixi, antecedeabant; ac deinde immolati, inter ciues diuidebantur: idq; factum ab institutione Archini, regis Argiuorum. Scholiastes idem, loco citato. Ἐν Ἀρχῇ, ἐν τῷ Ἐκατομβαιῶν ἀγῶνι, χαλκὸς τὸ αἶθρον δίδεται. ὅτι Ἀρχῆ, Ἀργείων γλυκομύτης βασιλῆος, ὃς καὶ ἀγῶνα πρῶτον συνεστήσατο, τεχθεῖς ὅτι τῆς

τῶν ὀπλων καλῶσινδης, ἀπὸ τῶν καὶ τῶν ἄλλων
 δόσιν ἐπιτίσαστο. Ἐκαπμῆαια ἢ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῆς
 μεγάλης προσηγῆνται ἐκαπὴν ἑσῆς· ἐς νόμῳ κρεατομοεῖδης
 πασι τοῖς πολίταις. Alij Lynceum auctorem fa-
 ciunt. Hyginus Fab. CCLXXIII. *Argis (lu-
 dos) fecit Lynceus, Aegypti filius, Iunoni Argiua, qui
 appellantur Ασπισναργῶες. Quibus ludis qui vicit,
 accipit pro coronā clypeum, ideo quod Abas, Lyncei &
 Hypermnestra filius, nuntiauit parentibus, Danaum
 perijisse. cui Lynceus de templo Iunonis Argiua detraxit
 clypeum, quem Danaus in iuuentā gesserat, & Iunoni
 sacrauerat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis
 qui semel vicit, & iterum descendit, ut nisi iterum
 vincat, saepe descendat. Sed corrupta initio verba
 sic restituo. qui appellantur Ασπῆς ἐξ Ἀργῆς. Et si
 erret non parum ille Auctor, ut statim osten-
 dam. Ecce autem, certamen quoque fuit; ut
 apparet ex proximè citatis Pindari Scholiastæ,
 & Hygini etiam, verbis: idque tale. Clypeus
 erat, quodam vrbis loco validè affixus, adeò ut
 nisi difficillimè auelli non posset; itaque inter se
 certantes, vires suas experiebantur: tentabant-
 que, quonam modo eum auellerent. atq; auel-
 lere potuisse, gloriosum valdè erat. Colligere
 licet ex Prouerbio, Ὡς τῶν ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθε-
 λῶν σεμνύνεται. Tarrhæus in Collectaneis. Ὡς
 τῶν ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθελῶν σεμνύνεται. οἱ μὲν ἱερῶν
 Φασὶν εἶναι ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθηλωμῶν, ὄχυρῶν, καὶ
 δυσκαθαίρετον. Corruptus hæc de re Suidæ locus.
 Ὡς τῶν ἐν Ἀργῇ ἀσπίδα καθελῶν. Ἐπὶ τῶν μεγαλοφρό-
 νων.*

νων. οἱ μὲν ἱερῶν Φασὶν ἐν Ἀργῇ εἶναι ἀσπίδα καθηλωμῶν,
 ὄχυρῶν, καὶ δυσκαθαίρετον. Rescribo. ἀσπίδα καθηλω-
 μῶν, ὄχυρῶν. Habes quoque apud Zenobium
 Cent. VI. Prouerb. LII. Ferebatur autem is
 clypeus Euippi regis esse. Lutatius ad Theb. II-
 Euippus, rex Argiuorum, mira felicitatis fuit; cuius
 clypeum, qui apud Argos nobiliter rem gessisset, acci-
 piebat; ut illo per urbem incedens honestaretur. Lo-
 cus verò, in quo affixus clypeus ille, supra thea-
 trum erat, munitus valdè, & tantum non inac-
 cessus; vnde ὄχυρῶν dici τῶν ἀσπίδα est animadu-
 uertere in Tarrhæi, & Suidæ, verbis, quæ pro-
 duxi. Ac disertè Plutarchus testatur in Agide
 & Cleomene, vbi de captis à Cleomene Argis
 agit. Νυκτὸς ἦγε πρὸς τὰ τεῖχη τὸ κράδωμα, καὶ τὸ πρὸ
 τῶν ἀσπίδα πόπον κατὰ λαβῶν, ὑπὲρ τοῦ θεάτρους, χαλε-
 πὸν ὄντα, καὶ δυσπροσόδον, ἕτως τὰς ἀνθρώπους ἐξεπλη-
 ξεν, ὥστε μηδένα τραπέσαι πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ φρου-
 ρῶν λαβεῖν, καὶ δοῦναι τὴν πολίων ὀμῆρας εἰσοσι. Me-
 minitque mox iterum. Ἐκὼψας δὲ τῆς ὑπὸ τῶν
 ἀσπίδα ψαλίδας, ἀνέβη, καὶ σιωέμιζε τοῖς ἔνδον, εἰς πρὸς
 τὰς ἀχαιῶν ἀντιχρῆσι. Vbi hoc simul obserua; &
 nomen loco eâ ex re Ἀσπῆς datum, & fornicibus
 subnixum fuisse. Ac de nomine, animaduerte-
 re est rursus apud eundem Plutarchum in Vitâ
 Pyrrhi, vbi itidem captos ab eo Argos tradit.
 Ἡ δὲ ἢ ἀλῆ ἀμπελῶν, ἢ τε Ἀσπῆς, ὀπλων πρὸς πλεως πο-
 λεμίων ἐφθεῖσαι, τὸν Πύρρον διετείραξε. Et hic clypeus
 formâ à cæteris differebat. Pausanias Corin-
 thiaticis. Ἐχθρὸν δὲ ἀσπίδας χῆμα Ἀργολικαῖς ἀπὸ φρο-
 νων.

μύθους. Iterum in Arcadicis. Πρὸς δὲ ἀσπίσιν Ἀργολικαῖς χρεῖσται, καὶ πῖς δόρασι μεγάλοις. Virgilius Æneid. III.

Argolici clypei, aut Phæbææ lampadis, instar.

Ælianus lib. III. cap. XXIV. Λέγεται ἐν ὁ τοῦ Γρύλλου τῶν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικῶν ἔχον, τὴν δὲ θώρακα Ἀττικὴν. Porro certaminis huius meminit etiam Inscriptio Vetus. ΙΣΘΜΙΑ. ΔΙΣ. ΝΕΜΕΑ. ΔΙΣ. ΤΟ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΣΤΗΣΑΣ. ΤΟΥΣ. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. ΚΑΙ. ΤΗΝ. ΑΣΠΙΔΑ. ΗΡΑΣ. Item alia.

ΤΗΝ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ
ΑΣΠΙΔΑ
ΤΡΙΣ.

Ex hoc, similive, loco animum induxit Hyginus, nomen certamini fuisse, Ἀσπίς ἐξ Ἀργεῖς, in citatis supra verbis; verum insigniter hallucinatus. Qui clypeum autem abstulisset, victoriæ præmium clypeum æneum, & coronam insuper myrteam, accipiebat. Scholiastes Pindari, loco citato. τελεῖται κατὰ τὸ Ἀργεῖον ἠέρα, ἀκὲς Ἐκατόμβαια καλεῖται, ὡς τὸ ἑκατὸν ἑορῆς ἴστανται τῆς θεῆς τὸ ἵππαλον, ἀσπίς χαλκῆ. ὁ δὲ σέφανος, ἐκ μυρσίνης. Inde nimirum est istud Pindari, Odā illā VII.

ὁ, τ' ἐν Ἀργεῖ χαλκὸς ἐ-
γνώμιν.

Erravit etiam hic Hyginus, qui, quasi coronata non esset, clypeum pro coronā datum fuisse commemorat, cum inquit. *Quibus ludis qui vicit, accipit pro coronā clypeum.* Ac oportebat, se-
mel!

mel victorem iterum vincere. Hyginus docet, loco citato. *In his ludis qui semel vicit, & iterum descendit ad certamen; ut, nisi iterum vincat, saepe descendat.* A victoriæ autem præmio, clypeo æneo, χαλκείῳ ἀγῶν dictum fuit à Poëtā quodam hoc certamen. Itaque est in Hesychij Glossis locus paullò ante citatus. Ἀγῶν χαλκείῳ, ἢ ἐν Ἀργεῖ Ἐκατόμβαια. Ad Argiuorum verò imitationem Æginetæ etiam, ipsorum coloni, celebrarunt. Schol. Pindari Pyth. Od. VII. Ἡρας τ' ἀγῶν Ἰππχώρον. ὧς ἐν Αἰγίνῃ Ἡραίων, κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Ἀργεῖ ἀγῶν. ἀποικεὶ γὰρ Ἀργείων Αἰγινήται. Etiam Samij. Polyænus lib. I. Πολυκράτης, μελλόντων Σαμίων ἐν τῷ ἱερῷ θυσίαν ποιεῖν τῆς Ἡρας πάνδημον, ἐν ἣ μεθ' ὄστων ἐπομπῶν, πλεῖστα ὅσα τῆς περὶ φασὸς τῆς εορτῆς ὄσθα συλλέξας, τρεῖς μὲν ἀδελφὸς Συλοσῶν, καὶ Πανταγνώστῃ, καὶ Πανταγνώστον, συμπομπῶν ἐταξε. Ac pompā finitā, sacra faciebant, positis ad aram armis. Polyænus ibidem. μετὰ δὲ τῶν πομπῶν, τῶν Σαμίων θυεῖν μελλόντων, οἱ πλεῖστοι τῆς πανοπαλίας ἀπέθεντο ὡς τῶν πῖς ἑωμόις, προσέχοντες τῆς δὲ χαλκῆς. Celebrabant quoque Elei, apud quos matronæ sedecim quinto quoque anno peplum dextera pertexebant; item ludos faciebant, in quibus cursus certamen virginibus propositum, in classes pro ætate tributis. Ac primæ currere puellæ impuberes, inde quæ adultiores, postremæ omnium natu maximæ. Ornatae omnes eodem modo, capillo passo, tunicā ad genua vsque demissa, dextroque humero ad pectus exerto. In stadium
R 2 quoque

quoque Olympicum descendebant, sed curriculo sextâ ferè parte ipsis imminuto. Quæ vi-
ctrices, coronam ex oleâ accipiebant, & partem
è boue, Iunoni immolata; pictasque ijs imagi-
nes suas dedicare permiffum erat. Præerant lu-
dis matronæ sedecim, quibus ministræ totidem
numero attributæ. Atque origo ad Hippoda-
miam referebatur; quæ Iunoni, vt gratiam re-
ferret de nuptijs Pelopis, & certamen illud in-
stituit; & mulieres item sedecim ei præfecit.
Pausanias Eliaε. ι. Δια πέμπτη δὲ ὑφαίνουσιν ἔτις τῆ
Ἡρα πέπλον αἰ εἶς καὶ δέκα γυναιῖκες· αἰ δὲ αὐτῆς ἡθέασι
καὶ ἀγῶνα Ἡραία. ὁ δὲ ἀγῶν ἐστὶν ἀμιλλα δρόμου παρθε-
νοῖς, ἔπει πάσαις ἡλικίας τῆς αὐτῆς. ἀλλὰ πρῶτον μὲν
αἰ νεώτεραι, μετὰ ταύτας δὲ αἰ τῆς ἡλικίας ἀσπτεραι, τελευ-
ταῖα δὲ θέουσι ὅσαι πρεσβύταται τῶν παρθένων εἰσὶ. Θέουσι
ἢ ἔτω· καθέπει σφίσις ἡ κόμη, χιτῶν ὀλίγων ὑπερ γονα-
τῶν καθηκῆ, τὸν ὤμον ἀρχὴ τοῦ στήθεος φαίνουσι τὸ δεξιόν.
ἀπεδεδεγμένον μὲν δὴ ἐς τὸν ἀγῶνά ἐστι καὶ ταύτης τὸ ὀ-
λυμπικὸν ἐσάδιον, ἀφαιροῦσι δὲ αὐτῆς ἐς τὸν δρόμου τοῦ πε-
δίς τὸ ἑκτὸν μάλιστ᾽. ταῖς τε νικώσας ἐλαίας δίδουσι σε-
φαίς, καὶ ἑοὺς μοῖραν περὶ μύρης τῆς Ἡρα. καὶ οὐ ἀναθεῖ-
ναὶ σφίσις ἐστὶ γραψαμένων εἰκόνας. εἰσὶ ἢ καὶ Διαιμονε-
μύρια ταῖς ἐκκαίδεκα κατὰ ταῦτα ταῖς ἀγνωστῆσας γυ-
ναιῖκες. Ἐπανάγουσι ἢ Ἐ τῶν παρθένων τὸν ἀγῶνα ἐς τὰ δε-
χαῖα. Ἰπποδάμειαν τῆς Ἡρα τῶν γαμῶν τῆς Πελοπιδος ἐκλήνε-
σαν χάριν, ἅς τε ἐκκαίδεκα ἀθροῖσαι γυναιῖκας λέγοντες,
Ἐ σὺ αὐτῆς Διαθεῖναι πρῶτον τὰ Ἡραία. Quin Coi
quoque; apud quos, vt & Argiues, dum sacra fa-
cerent, neque ingredi in templum seruo licebat,

neque

neque quicquam ex apparatis gustare. Athe-
næus lib. v i. φησὶ μακαρῶς ἐν τῇ τρίτῃ Κωακῶν, ὅτι,
ἐπὶ τῇ Ἡρα θύωσιν οἱ Ἀργεῖοι, ἔπει εἰσῆσαν εἰς τὸ ἱερόν
δοῦλοι, ἔπει γόεται ἡντὶ τῶν παρσευθασμένων. Iterum
lib. xiv. Κῶοι δὲ τετρακτῶν δρῶσιν, ὡς ἰσορεῖ μακαρῶς
ἐν τρίτῃ Κωακῶν. ὅταν γὰρ τῇ Ἡρα θύωσιν, δοῦλοι ἔπει
ραγίνονται ὅτι τῶν δωχίαν. Etiam Corinthij; sed
lugubre apud ipsos festum erat, à Medea insti-
tutum liberorum suorum honori. Ipsa in cog-
nomine fabulâ apud Euripidem, sub finem dra-
matis.

— σφαῖς τῆσ' ἐγὼ θάψω χεεῖ,
φέρου' ἐς Ἡρας τέμενος Ἀκράϊας θεοῦ,
ὧς μή τις αὐτῆς πολεμίων καθυβρίζη,
τύμβους αἰασπῶν· γῆ ἢ τῆδε Σισύφου
Σερμῶν ἑορτῶν, καὶ τέλη, προστάφισμα
Τολοῖπὸν ἀπὸ τοῦδε δυσεβοῦς Φόνου.

Vbi Scholiastes. Ἡραία, πένθιμος ἑορτὴ τῶν Κορινθίων.
Dicebatur verò Iuno hæc cognomento
Ἀκράϊα, & immolabant illi capram. Zenobius
Cent. i. Prouerb. xxvii. Κορινθιοὶ θυσίαν πλεον-
τες Ἡρα ἐνιαύσιον, τῇ ὑπὸ Μηδείας ἰδρυθείσῃ, καὶ Ἀ-
κράϊα καλεσμένη, αἶγα τῆς θεῶ ἐθυσον. Obseruare quo-
que est apud Hesychium, Diogenianum, Apo-
stolium, Suidam. Iniectum autem deæ simula-
cro amiculum, Πάτῶν dictum. Hesychius.
Πάτῶν· ἢ πεπαιτημένη, καὶ λεωφόρῶν ὁδός. καὶ ἐνδύ-
μα τῆς Ἡρας.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

Herculis erant. Theodoretus Therapeut vii. Α' πεκλήρωσε πανηγύρις εκάστῳ τῶν δ' αιμόνων, ἐκ τῆς παρεσηγορίας ὀνομάσας τὴν ἑορτήν. Ἑρμαια, καὶ Κρόνια, καὶ Ποσειδώνια, καὶ Ἡράκλεια. Demosthenes in Orat. Περὶ ὤρων. Περὶ τῶν Πέραια τειχίζειν, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐν ἀσφ' ἴδην. Celebrabant autem Athenienses quinto quoque anno; ut est obseruare apud Pollucem, lib. viii. cap. ix. sect. xxvi. vbi περὶ ἱεροποιῶν agit. Δέκα ὄντες ἔτι, ἔθνον θυσίας τὰς πενταετηρίδας· τὴν εἰς Δῆλον, τὴν ἐν Βραυρώνι, τὴν τ' Ἡρακλείων. Ita locum illum emendo, hodiè corruptum; neque enim rectè editur. 7. τῶν Ἡρακλειδῶν. Nam Heraclidarum nullum festum, aut sacrum, erat. Festum eius quoque erat actum à Diomensibus, Atticæ populo. Aristophanes Ranis.

— ἀλλ' ἐφρόνισαι,

Ὁ πόθ' Ἡράκλεια τὰ Ἰδιομείοις γίνεται. Nam templum illic Herculi fuisse, discas ex Athenæo lib. vi. τοῖς Ἀθλησιν εἰς τὸ Διομειῶν Ἡρακλειῶν ἀθροισμοῖς, τοῖς τὰ γελοῖα λέγουσιν, ἀπέσφλεν ἱκανὸν κερμάλιον. Ita scribendum illic, non Διομείων. Ac corruptus grauius alter eiusdem locus lib. xiv. ἐν γούν τῷ Διομείῳ, ἢ Ἡρακλείῳ, συνελέγοντο, ἐξήκοντα ὄντες τ' ἀριθμόν. Atque hoc αἰς ἐν παρόδῳ. Porro etiam à Melitensibus, altero Atticæ populo colebatur, cognomento Ἀλεξικάκῃ. Hefychius inquit. Καλεῖται ὁ ἐν Μελίτῃ Ἡρακλῆς, Ἀλεξικάκος. Sacra autem

autem ei pomis factitata, vnde & Μήλων cognominatus. Idem Hefychius alibi docet. Μήλων. Ἡρακλῆς. ὀνομαδ' ἴωαι φασὶ τὸν θεὸν ἔτως, διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τὰς Μελίεις, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. Celebrabant quoque Thibitæ in Bœotiâ. Pausanias in Bœoticis, vbi de ijs. Ἡρακλῆς δὲ ἱερόν; ἔ' ἀγαλμα ὄρθον ἐν αὐτῇ ἐστὶ λίθος. καὶ Ἡράκλεια ἑορτὴν ἄγουσι. Item Thebani; qui Ἰολαία etiam festum indigerabant. Schol. Pindari Olymp. Od. vii. ἐν τῇ Θήβαις, τὰ Ἡράλεια. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Ἰολαία καλεῖται. Iterum Isthm. Od. i. ἐν μὲν Θήβαις, Ἰολαία, ἢ Ἡράκλεια. Immò eodem, quo Melitenses, modo etiam eos sacra agitasse tradit Pollux lib. i. cap. i. sect. xxvii. Vbi rem, & causam, enarrat; nam antea quidem arietem ipsi immolabant. Ecce verba. Καὶ μῆλα θύουσι περὶ Βοιωτίαν Ἡρακλεῖ. λέγω ἢ τὰ πρόβατα, τῇ ποιητικῇ Φωνῇ, ἀλλὰ τὰ ἀκρόδρυα, ἐκ τοῖα σδε αἰτίας. ἐνεσηκὴ μὲν γὰρ ἡ πανηγυρὶς τοῦ θεοῦ, καὶ κατήχησε τοῦ θύειν ὁ καιρὸς. τὸ δὲ ἱερεῖον ἄρα, κερὸς λῦ. καὶ οἱ μὲν ἄγοντες, ἄκοντες ἐβράδυνον. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς σὺν λῦ διὰ βατὸς, μέγας ἄφνω ρυρεῖς. οἱ δ' ἀμφὶ τὸ ἱερεῖον παῖδες ὁμοδ' παίζοντες, ἀπεπλήρην τῆς ἱερχρίας τὸν νόμον. λαβόντες γὰρ μῆλον ὠραῖον, κάρφη μὲν αὐτῷ ἐπέθεσαν πέτηρα, ἴθην τὰς πόδας. δύο δὲ ἐπέθεσαν ἄμα. τὰ δ' ἰὺ τὰ κέρτα. καὶ κατὰ τὰς πιητὰς ἀποθύειν ἔφασαν τὸ μῆλον, ὡς πρόβατον. ἰδ' ἴωαι τε λεγεται τῇ θυσίᾳ τὸν Ἡρακλεῖα, καὶ μέχρι τῶνδε ὠραυθρεῖν τῆς ἱερχρίας τὸν νόμον. καὶ καλεῖται ὠραυθρεῖς τῶν Θηβαίων, καὶ τῶν Βοιωτῶν, Μήλων ὁ Ἡρακλῆς, ὄνομα ἐκ τοῦ τρέψασ τ' θυσίας λαβῶν. Meminit Herculis apud

apud Thebanos festi etiam Antoninus Liberalis Metamorph. xxi. ταῦτα νῦν ἐν τῷ ἱερῷ Φυλάτῃσι Θεβαῖοι, καὶ παρ' Ἡρακλέους ἑορτὴ ἦν ἐν Σικυωνίᾳ πρώτη. Celebrabant quoque Sicyonij, idque biduo; ac primum diem ὀνομάζαν, posterio-
 rem Ἡρακλέαν appellabant. Pausanias Corinthiacis. καὶ νῦν ἐν Ἄργασι οἱ Σικυωνιοὶ σφάζαντες, καὶ τὰς μηρὰς ὅτι τῷ Ἑρμοῦ καύσαντες, τὰ μὲν ἐδίξισιν ὡς ἀπὸ ἱερείας, τὰ δὲ ὡς ἥρωι τῶν κρεῶν ἐναγίζουσι. τῆς ἑορτῆς ἧ, μὲν ἄγουσι τῷ Ἡρακλεῖ, τὴν περὶ τῶν ἡμερῶν ὀνομάζαν ὀνομάζοντες, Ἡρακλείαν ἧ καλοῦσι τὴν ὑστέραν. Etiam Ambraciota. Antoninus Liberalis Me-
 tamorph. iv. Ἀμβρακιῶται ἧ Ἀπόλλωνι μὲν Σωτήρη ἦν, τὴν ἧ πόλιν Ἡρακλέας, ἔ τῶν ἐκείνης παιδῶν, νενομήσασιν. Κραχλαῖ ἧ μετὰ τὴν ἑορτὴν Ἡρακλέας ἐνομομάζουσι ἀρχὴν νῦν. Item Lindij; sed, diuerso à cæteris ritu, per maledicta, & execrationem. Lactantius lib. i. cap. xix. Apud Lindum, quod est oppidum Rhodi, Herculis sacra sunt; quorum à cæteris longè diuersus est ritus. siquidem non Ὀφημία, ut Graeci appellant, sed maledictis, & execratione celebrantur: eaq; pro violatis habent, si quando inter solennes ritus vel imprudenti alicui exciderit bonum verbum. Cuius rei rationem habes ibidem, in verbis sequentibus. Etiam Coi Antimachia: vbi sacerdos mitrâ redimitus, ac veste muliebri amictus, sacra faciebat. Plutarchus in Quæst. Græcis. Παρὰ Κώοις ὁ τῷ Ἡρακλέους ἱεροῦ ἐν Ἀντιμαχίᾳ γυναικείαν ἐνδεδυμῶσιν ἐδίξισιν, καὶ τὴν κεφαλὴν αἰαδεῖ μίτρα, κατὰρχεται τῆς ἡσυχίας.

HPΩΙΣ.

HPΩΙΣ.

Delphis celebrabatur, nono quoque anno. Plutarchus in Quæst. Græcis. τρεῖς ἄγουσι Δελφοὶ ἐναετηρίδας κατὰ τὸ ἐξῆς ὧν τὴν μὲν Σεπτήμηρον καλοῦσι, τὴν δὲ Ἡρακείαν, τὴν δὲ Χαλκίδα.

HPΦΑΙΣΤΕΙΑ.

Vulcano dedicata. Xenophon De Rep. Athenienium. Πρὸς ἧ τρεῖς, χορηγοῖς Διαδικασίᾳ εἰς Διονύσια, καὶ Θαρρήλια, καὶ Παναθηναῖα, καὶ Προμήθεια, ἔ Ἡφαίστεια, ὅσα ἔτη. Corruptus locus in Excerptis Glossarum Græcolat. Neptunalia. ε' Φέσια.

Rescribe, N. Ἡφαίστεια. Et erat tunc lampadum certamen, de quo vide infra in Λαμπάδαις.

S

IOAN.

IOANNIS MEVRSI
 GRÆCIÆ
 FERIA TÆ,
 SIVE,
 DEFESTIS
 Græcorum,
 LIBER IV.

ΘΑΛΥΣΙΑ.

 ERERI, dijsque cæteris, agitata post comportatas fruges, quasi in gratiarum actionem, propter eius anni fertilitatem. Etymologici Auctor. Θαλύσια, ὑπὲρ Ὀψαλίας, & Ὀφορίας τῶν καρπῶν διδομίας θυσίας μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῇ Δημήτρει. Totidem verbis habes apud Scholiasten Homeri Iliad. i. Menander Rhetor cap. περὶ λαλιαῶ. τῶν λόγων ἄς ἀπαρχαὶ ἀναλήθεις τῇ πατρειδί, καὶ τοῖς πολιταῖς, ὡς περ τῇ Δημητρει, καὶ τῷ Διονύσῳ, οἱ γεωργοὶ ἔθθαλύσια. Vbi obserua; non minus Baccho, quàm Cereri, celebrata: nam veteres etiam ad hunc deum

deum arationem, sationemque, referebant. Diodorus Siculus lib. III. καὶ ἀρότρα, (ita lego; non, ἀρότρα.) καὶ ἀρότρα, πολλοὶ τὸν θεόν (τὸν Διόνυσον) ἀρχηγὸν γεγονέναι νομίζουσιν. Atque hinc est, quod cum Cerere eum quoque coniungit Virgilius Georgic. i.

*Liber, & alma Ceres, vestro si munere tellus
 Chaoniam pingui glandem mutauit arista.*

ΘΑΝΑΤΟΥΣΙΑ.

Cum certamine celebrata. Lucianus Veræ Hist. lib. II. Προϊόντ' ἔθδε τὸν χρόνον, ἐπέση ὁ αἰγῶν, τὰ παρ' αὐτοῖς Θανατούσια.

ΘΑΡΓΗΛΙΑ.

Athenienses celebrabant. Etymologici Auctor. Θαργήλια. ἑορτὴ Ἀθηνῶσι. ὀνομάζεται διὰ τῶν θαργηλιῶν. θαργήλια δὲ εἰσι πάντες οἱ δόδο γῆς καρποί. Vbi vides originem nominis. Sacra autem erant Apollini, & Dianæ. Suidas. Θαργήλια. ἑορτὴ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἀρτέμιδος. Ac fiebant mense, qui Θαργηλιῶν inde appellabatur. Etymologici Auctor. Ἀργηται δὲ μὲν ἑορτὴ Ἀθηνῶν, Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀπόλλωνος. Apollinem autem hunc scito τὸν Δῆλιον cognomento. Obseruare est apud Athenæum, vbi de eo agit, lib. x. οἱ δὲ Ἀπόλλωνος ἑορτὴ ἐστίν, ἣ ἑορτὴ Ἀργηλια ἄγεται. Alij tradunt. Soli, qui idem cum Apolline, & Horis, celebrata. Scholiastes

Aristophanis Equitibus. Πυανελίοις, καὶ Θαρρηλί-
 cis, Ἡλίω καὶ Ὠραῖς ἐορτάζουσιν Ἀθλιῶται. Φέρουσι δὲ
 οἱ τε παῖδες θαλάσσης, ἐρλοῖς περὶ εὐληθῶν, ὅθεν εἰρεσιῶνα
 λέγονται. Et obserua; ramos oleaginos, lanâ ob-
 uolutos, circumferri tunc solitos, quos εἰρεσιῶ-
 νας appellârint. Dependebant autem ex eo ra-
 mo panis, cotyla, ficus, alijque fructus omnes.
 Quâ de re vide infra, vbi de Pyanepsijs ago. At-
 que hæc est pompa, de quâ Porphyrius, περὶ ἀπο-
 χῆς ἐμφύχων lib. II. Οἱς μαρτυρεῖν ἔοικε καὶ ἡ Ἀθλιῶ-
 σιν ἐν καὶ νυῖ δρωμένη πμπή Ἡλίας τε Ἐ Ὠρῶν. πμπῶει
 γὰρ εἰλὺς, πῶα, ἀχρωσις, ὅπτι πυρῶν ἡγητορίας, ὄσπερα,
 δρῦς, μιμῶκυλα, κριθαί, πυροί, παλαση, ἡγητρια ἀλδι-
 ρῶν πυρῶν καὶ κριθῶν, ὀρσοσάδη, χύτρη. Festo bi-
 duum imputatum; sexta nempe, & septima,
 mensis Thargelionis. De sexta; nemo disertè
 dicit, quod quidem memini; sed est obseruare
 tamen. Nam ecce, urbem tunc lustrabant: duos-
 que viros extra urbem educebant: quorum ille
 masculinum, iste fœmininum sexum expiaret.
 Harpocraton in φαρμακῆς. Δύο ἀνδρας Ἀθλιῶσιν
 ἐξῆγον, καθάρσια ἐσομένης τῆς πόλεως, ἐν Θαρρηλίοις ἕνα
 μὲν, ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν ἕνα δὲ, ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. Et
 hæc lustratio facta mensis dicti die sexto. Cla-
 rè docet Diogenes Laërtius in Socrate, lib. II.
 Θαρρηλιῶν ἕκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθλιῶται.
 Ergo Thargelia necessariò celebrata Thargelio-
 nis die sexto. De altero die, septimo nimirum,
 locus vnus est Plutarchi, Castellano etiam ob-
 seruatus, Symp. lib. VII. Quæst. I. οἱ δὲ φλω-
 ρῶ

ρῶ δὲ καρνεάδω ἀπιξιόν ἐφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτω-
 νῶ ἡμεθλίσις, ἀνδρα τῆς Ἀκαδημίας διηλέσσει τον ὀρσο-
 σίω. Ἀπὸλων ἕνα γὰρ ἀμφοτέρως ἐορτῆ ἡμεῶσιν. τὸν μὲν
 γὰρ Θαρρηλίοις Ἀθλιῶσι, τὸν δὲ Κάρνεια Κυρηναίων ἀγόν-
 των. ἐβδόμη ἡ ἀμφοτέρως ἐορτάζουσι. Dixi initio, lu-
 strari tunc urbem viris duobus consueuisse; at-
 que hi quidem φαρμακῆι dicebantur, vt est vide-
 re apud Harpocratonem in φαρμακῆς, aliosque
 Grammaticos. Etiam Σύμβακχοι nuncupati. Hel-
 ladius Chrestomathix lib. III. apud Photium
 in Bibliothecâ. Ἐθῶ λῶ ἐν Ἀθλιῶσις φαρμακῆς
 ἀρχὴ δύο τὸν μὲν, ὑπὲρ ἀνδρῶν τὸν δὲ, ὑπὲρ γυναικῶν.
 καὶ ὁ μὲν τῶν ἀνδρῶν, μέλαινας ἰσάδας περὶ τὸν τεράχηλον
 εἶχε ἰσάδας δὲ, ἀπὲρ. Σύμβακχοι δὲ, φησιν, ἄνο-
 μάζοντο. Alij non viros duos; sed virum, & fœ-
 minam, tradunt: vtrunque pro suo sexu. Hefy-
 chius. φαρμακῆι, καθαρτήροι, περικαθαίροντες τῆς πό-
 λης, αἰὴρ καὶ γυνή. Et alebantur hi quidem de
 publico in illam rem. Suidas. φαρμακῆς, τῆς δη-
 μοσία τερομοδῆς, οἱ ἐκαθαίρον τὰς πόλεις τῶ ἑαυτῶν
 φόνω. Ritus verò lustrationis vniuersus iste erat.
 Immolandis è collo caricæ suspendebantur; ni-
 græ, illi qui pro viris; albæ, qui pro fœminis ef-
 fet. Videre est in Helladij verbis iam citatis.
 καὶ ὁ μὲν τῶν ἀνδρῶν, μέλαινας ἰσάδας περὶ τὸν τεράχη-
 λον εἶχε ἰσάδας δὲ, ἀπὲρ. Præterea in manus
 dabant cascum, mazam, & caricas; deinde sep-
 ties colaphis, scillis, ficubusque agrestibus, &
 alijs eiusmodi verberantes, igne cremabant, ex
 lignis infelicibus exstructo, cineresque in ma-

re spargebant. Ioannes Tzetzes Chil. v. cap.
XXV.

Ο Φαρμακός, τὸ κάθαρμα, τοιοῦτον ἔω τὸ πάλαι.
 Ἀν συμφορᾷ κατέλαβε πόλιν θεμελιώτα,
 εἴτ' ἐν λοιμὸς, εἴ τι λιμὸς, εἴ τι καὶ βλάβῃ ἄλλῃ,
 τὸν πάντων ἀμορφότερον ἦγον ὡς πρὸς θυσίαν,
 εἰς καθαρμὸν, καὶ Φαρμακὸν, πόλεως τῆς νοσέσης.
 εἰς τόπον δὲ τὸν περισφορον ἐήσυχες τινὲ θυσίαν,
 τυρόν τε δόντες τῇ χερὶ, ἔμαζαν, ἔιχαδάς,
 ἔπιπικας ἔραπίσαντες ἐκείνον εἰς τὸ τότε
 σκίλλαις, συκαῖς ἀγρίαις τε, καὶ ἄλλοις τ' ἀγρίων,
 τέλει πύρι κατέκαιον ἐν ξύλοις πῖς ἀγρίοις,
 καὶ τ' σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔρριπνον εἰς ἀνέμους,
 εἰς καθαρμὸν τ' πόλεως, ὡς ἐφύω, τ' νοσέσης.

Quæ ille omnia collegit ex varijs Hipponactis
locis, quæ ibi repræsentat. De caricis, mazâ, &
caseo, sunt isti eius versus.

Δεῖ δ' αὐτὸν εἰς τι Φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι,
 ἃ Φῆ παρέξην ἰχαδάς τε καὶ μάζαν,
 καὶ τυρόν, οἷον ἐδίξισι Φαρμακοῖ.
 Πάλαι γὰρ αὐτὸς προσδέχασι χάσκοντες,
 κραδάς ἔχοντες, ὡς ἔχασι Φαρμακοῖ.

De colaphis, scillis, & ficibus, ecce isti.

Βάλλοντες ἐν χεῖμωνι, καὶ ραπίζοντες,
 Κραδῆσι, καὶ σκίλλησιν, ὡσπερ Φαρμακοῖ.

Et rursum de ficibus.

Πόλιν καθαίρειν, καὶ κραδῆσι βάλλεσθαι.
 Ἀ ficibus autem, quibus inter alia ὁ Φαρμακὸς
 petebatur, etiam κραδῆσις appellatus fuit. He-
 sychius. Κραδῆσις, Φαρμακός, ὁ τῆς κραδάς Βαλ-
 λόμενος.

λόμμενος. Præterea veste ornatiore induiti pro-
ducebantur. Suidas in καθάραι. Ὑπὲρ ἣ καθαρμῶ
πόλεως ἀήρην ἐσολισμῆον ἴνα, ὃν ἐκάλειν κάθαρμα. Vbi
obseruare licet, etiam καθάρματα appellatos
eiusmodi homines. Sic est in citato Tzetze
versu.

Ο Φαρμακός, τὸ κάθαρμα, τοιοῦτον ἔω τὸ πάλαι.

Ac deducebantur ad tibie tantum, cuius mo-
dulus κραδῆς νόμος dicebatur. Hesychius. Κρα-
δῆς νόμος. νόμον ἴνα ἐπαυλοῦσι πῖς ἐκπεμπομένους Φαρ-
μακοῖς. Quin olla quoque illis parabatur, φαρ-
μακῆ appellata. Idem Hesychius alibi. Φαρμα-
κῆ, ἡ χύτρα, ἣ ἠπίμαζον πῖς καθαίρεισι τὰς πόλεις.
Dicti autem φαρμακοῖ homines isti à Pharmaco
quodam, qui furatus sacras Apollinis phialas,
cum deprehensus esset ab Achille, lapidibus ob-
rutus, commissum crimen morte luit. Eiusque
rei hic τῶν Φαρμακῶν occidendorum in Tharge-
liorum festo ritus imitatio quædam erat. Do-
cet Auctor Etymologici, in φαρμακός. ὁ φαρμα-
κός, ἱεραὶς Φιάλας πρὸς Ἀπόλλωνος κλέψας, ἀλγὺς ὑπὸ τ'
πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, κατελθόντη. καὶ τὰ πῖς Θαργηλίοις ἀ-
γόμμενα, τέτων δαρμομῆματα ἐσιν. Et Harpocration
in eadem dictione. ὅτι ἡ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ φαρμα-
κός, ἱεραὶς δὲ Φιάλας Ἀπόλλωνος κλέψας, καὶ ἀλγὺς ὑπὸ
τῶν πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα κατελθόντη, ἔτι τὰ πῖς Θαργηλίοις
ἀγόμμενα τέτων δαρμομῆματα ἐσιν, ἱερῶ ἐν πρώτῳ τῶν
Ἀπόλλωνος Ἰππιδανίων εἴρηκεν. Præterea chororum
etiam virilem exhibebant. Lysias in eâ Oratio-
ne, quæ inscribitur, Ἀπολογία Διωροδοκίας. Καὶ

τρίτω μὲν Ἐσθλησίους νικήσας αἰδολογῶ χορῶν, (αἰήλω-
 σα) διαχίλιας δραχμαῖς. Etiam circulare; quique
 eo victor esset, tripodem dedicabat in æde
 Apollinis, à Pisistrato ædificata. Suidas. Πύ-
 θιον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἐσθλησίον, ὑπὸ Πεισιστράτους γενο-
 νός, εἰς ὃ τὰς τρίποδας ἐτίθεισαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῶν νι-
 κήσαντες τὰ Ἐσθλησία. Quin liberos quoque ad-
 optiuos per hoc festum moris erat curiæ of-
 ferre; cum naturales Apaturijs offerrent, ut
 supra in illo festo ostendi. Animaduerto apud
 Isæum in Orat. Ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου. καὶ
 ἐπὶ τῇ Ἐσθλησίᾳ λέγει, ἡγάγε με ἵππῃ τὰς βωμὰς εἰς τὰς θρη-
 τὰς τε Ἐσθλησίας. Loquitur ibi de Thrasylo,
 quem Apollodorus adoptauerat. Hoc verò fe-
 sto binæ tribus impensarum præbitorem vnum
 habebant. Vlpianus in Orat. πρὸς Λεπιδίον. Ἐν
 ταῖς Ἐσθλησίαις δύοιν φυλακῶν εἰς μόνον καθίστατο χορη-
 γός. Porro neque pignus tunc capere, neque
 quicquam, quod alterius esset, licebat. si quis
 contra admisisset, iniuriam passo aduersus eum
 actio erat in conuentu, qui in æde Bacchi habe-
 batur. Demosthenes in Midianâ. καὶ Ἐσθλησίῳ
 τῇ πομπῇ, καὶ τῷ ἀγῶνι, μὴ ἐξεῖναι μήτε ἐνεχυροῦσαι, μήτε
 λαμβάνειν ἕτερον ἕτερον, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων, ἐν ταύ-
 ταις ταῖς ἡμέραις. εἰὰν δὲ ἕτερον ὑποβάλλῃς, ὑπέστι-
 κεν ἔσω τῷ πατρὶ, καὶ περὶ βολαὴ κατ' αὐτὸ ἔσσωσιν τῇ
 ἐκκλησίᾳ, τῇ ἐν Διονύσει, ὡς ἀδικούντων. Idque ob-
 seruatum à se affirmat Antiphon in Orat. Περὶ
 χοροῦ τοῦ. Ἐπὶ τῇ χορηγῶν κατεσάθην εἰς Ἐσθλησία, τὸν
 χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδωάμην ἀρετῶν, ἔτε ζημιώσας ἐδέ-
 να, ἔτε

να, ἔτε ἐνεχυροῦσα Ἐσθλησίας, ἔτε ἀπεχθανόμην Ἐσθλησίας.
 Celebrabant porro etiam festum hoc Milesij.
 Hesychius. Ἐσθλησία, ἑορτὴ καὶ ἑορτὴ Μιλησίοις ἀγο-
 ραῖα. Et quidem multo cum vino, aliarumque
 rerum pretiosarum impensâ. Clarè videre licet
 apud Parthenium Erotic. ιχ. τοῖς Μιλησίοις ἑορτὴ
 μετὰ τρίτῃ ἡμέρᾳ Ἐσθλησία ἐπιήει, ἐν ἣ πολλὸν τε ἀπερα-
 τὸν εἰσφοροῦνται, Ἐ τὰ πλείεσθ ἀξία καὶ ἀναλίσκασθ.

Θ Α Τ Λ Ι Α.

Tarentini celebrabant. Hesychius. Θ α ὑ λ ι α.
 ἑορτὴ Ταραντίνων, ἀχθῆσαι ὑπὸ Κτεάτης.

Θ Ε Ο Γ Α Μ Ι Α.

Proserpinæ honori celebrabant Siculi. Pol-
 lux lib. i. cap. i. sect. xxxiii. Κόρης (ἑορτὴ) ἑορτὴ
 Σικελιώταις, Θεογάμια.

Θ Ε Ο Γ Ν Ι Α.

Demosthenes Orat. in Neæram. τὰ Θεογονία,
 καὶ Ἰσθακχεῖα, γεραιρῶ τῷ Διονύσει κατὰ τὰ πάτρια.
 Interpres eruditissimus vertit. *Diuinum natalem,*
 & *Isbachia, celebros.* Sed corruptus sine dubio
 est locus, scribendumque. τὰ Θεογονία, καὶ Ἰ. Et
 vertendum. *Theania, & I. c.* Nam

T

Θ Ε Ο Ι-

ΘΕΟΙΝΙΑ

Baccho agitabant Athenienses. Hesychius. Θεοίνια, θυσία Διονύσου Ἀθλήσι. Immo proprie ita dicebantur, quæ populi Atticæ celebrabant; cum Athenienses sua Διονύσια vocarent. Hoc est quod Harpocration inquit. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο.

ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Pellenenses in Achaiâ celebrabant. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. τελείται δὲ ἐν μὲν Πελλῶν τῆς Ἀχαιῶν ἀγῶν, ὁ καλέμενος Θεοξένια. Et quidem in honorem Mercurij, atque Apollinis. Idem Scholiastes ad Oden IX. Ἀρεταὶ δὲ Ἐρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος ἑορτὴ, Θεοξένια καλεῖται. Aristides Orat. De Smyrnâ. οἱ μὲν, Θεοξένια ἤσαν. ὑμεῖς δὲ, ὡς ἐν τοῖς ἡμερωτάτοις ὦν κέντησθε, ἀναπαύεσθε.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

Pollux lib. I. cap. I. sect. XXX. καιροὶ δὲ ἱεροί, πανηγύρεις, ἑορτῆ, ἱερομηνίαι, Θεοφάνεια, Θεοξένια. Synesius in Calu. Encomio. οὕτως ἐστὶν ὁ νεοτελής, ὁ μεμνημένος τὰ Θεοφάνεια.

ΘΕΡΜΙΑ.

ΘΕΡΜΙΑ.

Apud Lacones celebrabantur. Hesychius. ἑραπναλίδια, ἑορτὴ τῶν Λάκωνσι.

ΘΕΡΜΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Thermi, Ætoliæ oppido, Ætoli mercatum, & festum, celebrabant; & comitia illic habebant. Polybius Hist. lib. V. vbi de eâ vrbe agit. κατ' ἑκάστον γὰρ ἔτος ἀγορῆς τε ἑ πανηγύρεις ἰππιφανεστάτας, εἰ δὲ καὶ τὰς τ' ἀρχαιρεσιῶν κατὰστάσεις ἐν τετῶ τῶ τόπῳ σιωπελῶντων αἰῶν, ἕκαστοι πρὸς τὰς ὑποδοχὰς, καὶ εἰς αὐτὰ τῶ δρασκώσας, τὰ πολυτελέστατα τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρχόντων, εἰς τούτον ἀπέβηθητο τὸν τόπον.

ΘΕΡΤΗΡΙΑ.

Incertum quorum hoc festum fuerit. Hesychius. ἑρτήρια, ἑορτὴ τις.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ.

Celebrabantur Cereri τῇ Θεσμοφόρῳ. Dixi de ijs nuper in Lectionibus Atticis, sed hîc repositam, & plenius multo, loco proprio. Instituta autem ab Orpheo, vt testantur Demosthenes, Diod. Siculus, ac Plutarchus; & ex ijs Theodoretus Therapeut. I. ὅτι ἡ καὶ τῶν Διονυσίων, καὶ τῶν Παναθη-

Παναθηναίων, καὶ μὲν τοὶ καὶ τῶν Θεσμοφορέων, καὶ τῶν
 Ἐλευσινίων τὰς πελετας Ὀρφείας, αἰὲρ Ὀδρύσης, εἰς τὰς
 Ἀθηνᾶς ἐκόμισεν, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενον, τὰ δὲ
 Ἰσίδου καὶ τοῦ Ὀσίριδος εἰς τὰ δὲ Δηοῦς καὶ τοῦ Διονύ-
 σος μεταπέθηκεν ὄργανα, διδάσκει μὲν Πλατάρχου, ὁ δὲ Καί-
 ρωνείας τὴν Βοιωτίας, διδάσκει δὲ ὁ Σικελιώτης Διόδωρος.
 μέμνηται δὲ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. Alijs traditur fuisse
 Triptolemus, rex Atheniensium. Lutatius ad
 Theb. II. *Postquam domum redijt (Triptolemus) Ce-
 pheus rex eum, tanquam amulus, interficere conatus est.
 Sed re cognita, iussu Cereris Triptolemo regnum tradi-
 dit, ibiq; oppidum constituit, quod ex patris sui nomine
 Eleusinum appellauit. Cereri sacra primus instituit, qua
 Thesmophoria appellantur. Sed corrupta paullu-
 lum verba ita restitue. Celeus rex. Nam Celeus
 Atheniensium rex fuit, non Cepheus. Deinde.
 Triptolemo regnum tradidit, ibi qui oppidum condidit.
 Triptolemus enim Eleusinem condidit, nomen-
 que à patre Eleusino imposuit, non Celeus;
 quod prior lectio innuit. Verum hæc ὡς ἐν παρό-
 δῳ. Herodotus lib. II. ad Danai filias refert, eas-
 que ex Ægypto ad Pelasgicas scæminas attulisse;
 postea verò, Peloponneso vniuersâ à Dori-
 bus euersâ, intercuisse: atque apud Arcades
 solos, quibus parçitum erat, remansisse. Acci-
 pe verba. καὶ τὸ Δημήτερος πελετῆς πέρι, τίς οἱ Ἐ-
 λλῶνες Θεσμοφόρα καλοῦσι, καὶ ταύτης μοι πέρι δῶσιμα
 κείσθω, πῶς ὅσον αὐτῆς ὁσίη ἐστὶ λέγειν. αἱ Δαναοῦ θυγα-
 τῆρες ἦσαν αἱ τῶν πελετῶν ταύτων ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγαγῆσαι,
 καὶ διδάξασθαι τὰς Πελασγιῶνιδας γυναῖκας. μετὰ δὲ,
 ἐξανα-*

ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων, ἐξαπά-
 λετο ἢ τελετή. οἱ δὲ ὑπολειφθέντες Πελοποννησίων, ἔσκη
 ἐξανασταῖτες Ἀρκάδες, διέσωζον αὐτῶν μοῦνοι. Errat
 Arnobius lib. v. qui Thesmophoriorum origi-
 nem narrat, quæ erat Eleusiniorum. Sciendum
 autem varia illa, & à varijs celebrata omnino
 fuisse. Apud Lacedæmonios triduana erant.
 Hesychius. Τρημέρος. Θεσμοφόρα ὑπὸ Λακεί-
 νων. Celebrabantur etiam Drymææ, apud Pho-
 censes. Pausanias in Phocicis. Δημήτερος δὲ Θεσ-
 μοφόρα Δρυμῶν ἱερόν ἐστιν ἀρχαῖον, καὶ ἀγάλμα ὄρθον
 λίθου πεποίηται. καὶ αὐτῆ Θεσμοφόρα εορτῶν ἀγασθῆναι
 ἐπέτηον. Quem locum laudat etiam Stephanus
 in Δρυμῶν. Item Thebis, apud Bœotios. Plutar-
 chus in Pelopida. Πειθέοντος δὲ ἐκείνης, ἔμην πρὸς
 δοκῶσι τοῖς θεβαίοις Ἰππικῶν, Θεσμοφορέων ὄντων, καὶ
 τὴν ἀκρας κυρτοῦσαν, Ἰσμελίας μὲν σωμαρπαδοῖς εἰς
 Λακεδαιμόνα, μετὰ πολὺν χρόνον ἀνέστη. Xenophon
 Hist. Græc. lib. v. ἢ μὲν Ἑσλή ἐκλήθητο ἐν τῇ ἀγο-
 ρῆς σοῦ, ἀλλὰ τὸ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ Καδμείᾳ (erat illa
 arch Thebarum) Θεσμοφορέαζεν. Et Miletis, apud
 Iones. Obseruare est apud Stephanum, in μίλη-
 τος. Ἐν τοῖς Θεσμοφορέσις πίτυος κλάδον ὑπὸ τῶν ἐ-
 βάδα, καὶ τῆς τῆς Δημήτερος ἱερῶν κλωνίων πίτυος ἐπι-
 θεσαν. Parthenius Erotic. VIII. Ὅτε δὲ οἱ Γαλά-
 ται κατέδραμον τῶν Ἰωνίων, ἔσκη πόλεις ἐπόρθεν, ἐν μίλη-
 τῶ Θεσμοφορέων ὄντων, ἔσκη σιωθηροισμῶν γυναικῶν ἐν
 τῶ ἱερῶ, ὁ βραχὺ τὴν πόλεως ἀπέχει, &c. Et hic quo-
 que triduana erant, pariter atque apud Lacedæ-
 monios. Animaduerto apud Diogenem Laër-

tium in Democrito Milesio, lib. IX. Τελυτήριαι
 ἦν τὸν Δημοκρίτων Φησὶν Ἐρμιπποῦ τῆν τὸν τρεῖσπον.
 ἡδὴ ὑπερρηθρῶν ὄντα, πρὸς τὸ καθαρέφειν εἶναι. τῶν ἐν
 ἀδελφίῳ λυπέαται, ὅτι ἐν τῇ τῶν Θεσμοφορίων ἐορτῇ
 μέλλοι πενήθεσθαι, ἔτι τῇ Θεῶ τὸ καθήκον αὐτῶν ἔποιήσῃν.
 τὸν δὲ θαρρῆν εἰπεῖν, καὶ κελεύσῃ αὐτοῦ προσφέρειν ἄρτους
 θερμῶς ὁσημέραι. τῆς δὲ πᾶσι ρισὶ προσφέρων, διεκρά-
 τησεν αὐτὸν τῶν ἐορτῶν. ἐπεὶ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι (τρεῖς
 δὲ ἦσαν) ἀλυπότατα τὸν βίον παρήκατο. Item Megaris.
 Pausanias Articis, vbi eam urbem describit. Ἐστὶ
 δὲ καὶ Δήμητρος ἱερὸν Θεσμοφόρος. Huc pertinet il-
 lud Clementis, in Protreptico. Ἐν πῶσι Θεσμοφο-
 ρίοις Μεγαρίζοντες χοίρας ἐκβάλλουσι. Item Syracu-
 sis, vbi extremo festo muliebria pudenda, ex se-
 famo & melle facta, quæ μυλλοὶ per Siciliam to-
 tam dicebantur, Cereri & Proserpinæ circum-
 ferebantur. Athenæus lib. XIV. Ἡρακλείδης ὁ
 Συρακῆσι ἐν τῷ Περι Θεσμῶν Φησὶ τοῖς παντελείοις τῶν
 Θεσμοφορίων ἐκ σποάμεν καὶ μέλιτι καθαροκιδιάσασθαι
 ἐΦήβαια γυναικεῖα, ἀκαλείσθαι καὶ πᾶσαν Σικελίαν
 μυλλῶς, καὶ περὶφέρεισθαι τῆς θραύσεως. Etiam Eretriæ,
 vrbe Euboæ; vbi carnes, quas comederent,
 non ad ignem, sed ad solem, assabant mulieres;
 neque Calligeniam quoque inuocabant. Plu-
 tarchus in Græcis Quæst. Διὰ τί τῶν Θεσμοφορίων
 αἱ τῶν Ἐρετριῶν γυναικεῖς ἔτι πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον,
 ὁπῶσιν τὰ κρέα, καὶ Καλλιγένειαν ἔτι καλοῦσι; Video De-
 lios quoque celebrasse, ac panes item magnos
 fecisse, quos Ἀχαινας appellarent, solenni pom-
 πᾷ inferri solitos, dictitantibus qui inferrent,

Ἀχαι

Ἀχαιῶν, ἑτάσθη ἔμπλεον, τράζον.

Item festum Μεγαλάρια ex re illâ nuncupasse.
 Nam de Delijs fanè loqui intelligendus est Se-
 mus Δηλιάδου lib. V III. apud Athenæum lib. III.
 Locus eius ecce iste est. Ἀχαινας. τῆς δὲ ἄρτης
 μνημονοῦσθαι Σημῶν ἐν ὁμοδοῦ Δηλιάδου, λέγων τῆς Θεσ-
 μοφόροις γίνεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι. καὶ ἐορτὴ καλεῖται
 Μεγαλάρια. Ἰππικῶν τῶν Φερόντων,

Ἀχαιῶν, ἑτάσθη ἔμπλεον, τράζον.

Mihi propositum, de ijs tantum hîc differere,
 quæ Athenienses celebrare consueuerunt. Ac
 initio de dierum numero dicam, quem incer-
 tum satis video. Hesychius ait, quatruiduana
 fuisse. Τρίτη Θεσμοφορίων. ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν
 λέγῃ τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσῳ, τετάρτων
 ἡμερῶν. Respexit autem versum istum Ari-
 stophanis Thesmoph.

Ἐπεὶ τρίτη ἐστὶν Θεσμοφορίων ἡ μέση.

Certè, si tertius dies medius fuit, vti clarum est
 ex citatis Aristophanis verbis, errare equidem
 Hesychium existimo, qui de quatuor diebus ait.
 Legebantur ad hæc celebranda, quæ præessent,
 in singulis populis fœminæ binæ, legitimo ma-
 trimonio natæ; fiebatque ea electio à mulieri-
 bus. Obseruo apud Isæum Orat. Περι τοῦ Κίρωνος
 κληῖρα. Οὐ ποίνω ἐκ τῆς δὴλόν ἐστὶ μόνον ὅτι ἡμῶν ἡ μή-
 τρη θογάτηρ γνησία Κίρωνος, ἀλλὰ ἔτι ὅτι πατὴρ ἡμῶν ἐ-
 πεσῆξε, καὶ ἐξ ὧν αἱ γυναικεῖς αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγί-
 νωσκον. ὅτι γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐλάμβανε, γάμους εἰσιασσε, καὶ
 ἐκάλεισε τρεῖς αὐτοῦ φίλους, μετὰ τῶν αὐτῶν προσσηθηθῶν, ἔτι τῶν
 Φε-

Φράτρισιν γαμηλίαν εἰσήνεγκε, κατὰ τὸς ἐκείνων νόμους. αἱ περὶ γυναικὲς ἐκ τῶν δημοσίων μετὰ ταῦτα περὶ κερναὶ αὐτῶν μετὰ τῶν Διοκλέους γυναικῶν τοῦ Πιθίου ἀρχεῖν τὰ Θεσμοφόρια. Et ad sumptus contrituebant pro vxoribus mariti locupletiores; qui tunc Θεσμοφόρια εἰσφέρειν dicebantur. Animaduertere est apud eundem Ixum in Orat. Περὶ τοῦ Πύρρου κλήρου. Δῆλον γὰρ ὅτι, εἰ ἐπειδὴ ἐγγυήσασθαι, ἐπειδὴ αὐτῶν καὶ γαμηλίαν ὑπὲρ αὐτῆς τοῖς Φράτρισιν εἰσνεγκεῖν, καὶ εἰσαγαγεῖν τὴν ἐκ ταύτης δωρεῶν θύρα, ὡς γυήσιας εἶναι αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ δήμῳ κεκτημένης τὸν τριτάλαντον οἶκον, εἰ μὴ γαμηλικῶς, μὴ ἀγκάζοτο αὐτῶν ὑπὲρ τῶν γαμηλικῶν καὶ Θεσμοφόρια ἐς πιαύτας γυναικῶν, καὶ τάλλα, ὅσα προσήκε, λειτεργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, δὲ πὸ γε εἰσίας τηλικαύτης. Tenebanturque, si tria talenta in dotem attulisset. Colligere licet ex citatis istis verbis. Καὶ ἐν τῷ δήμῳ κεκτημένης τριτάλαντον οἶκον, εἰ μὴ γαμηλικῶς, μὴ ἀγκάζοτο αὐτῶν ὑπὲρ τῶν γαμηλικῶν καὶ Θεσμοφόρια, ἢ τάλλα, ὅσα προσήκε, λειτεργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, δὲ πὸ γε εἰσίας τηλικαύτης. Et habebant sacerdotem sibi proprium, Στεφανηφόρον appellatum; quod nimirum coronatus sacra obiret: eumque mystæ conuenientes statuebant. Inscriptio Verus.

Η. ΣΥΝΟΔΟΣ. ΤΩΝ. ΜΥΣΤΩΝ. ΤΗΣ.

ΜΕΓΑΛΗΣ

ΘΕΑΣ. ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥ. ΔΗΜΗΤΡΟΣ.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

ΜΑΤΡΩΝ

ΣΥΜΜΑΡ-

ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΑΣ. ΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΗ-
ΦΟΡΟΝ.

Celebrabant verò mense Pyahepstone; ascende-
bantque ad ea peragenda die xi. qui illa de
causâ Anodion nuncupatus fuit. Hesychius. Ἄνο-
διον. ἀνάστασις. ἡ ἐνδεκάτη τοῦ Πυανησιῶν, ὅτε αἱ
γυναικὲς ἀνέρχονται εἰς τὰ Θεσμοφόρια, ἕτω καλεῖται.
Et quidem Eleusine, pariter atque Eleusinia.
Æneas Tacticus Poliorceticus cap. i v. Πεισιγρά-
τῳ γὰρ Ἀθλωαίων στρατηγῶν ἐξηγγέλη, ὅτι οἱ ἐκ με-
γάρων οἱ Ὀπιχρῶτες, ἀφικόμενοι παλαιοῖς, Ὀπιχρῶται νυκτὸς
παῖς Ἀθηναίων γυναιξί, Θεσμοφόρια ἀγέσσης ἐν Ἐλ-
δύσιν. Ascendebant autem Eleusina, cumque as-
cenderent, libros legales, in memoriam accep-
tarum à deâ legum, capiti impositos defere-
bant. Theocriti Schol. Idyllio xiv. Νόμος μὲν ἡ
Ἀθλωαίοις, κατ' ἐτὸς τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια, καὶ παρ-
θένοι γυναικὲς, καὶ τὸν βίον σεμεῖναι, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
τελετῆς, τὰς νομικὰς βίβλους, καὶ ἱεράς, ὑπὲρ τῶν κορυ-
φῶν αὐτῶν ἀνέλθειν, καὶ ὡσανεὶ λιλανύσασθαι ἐπύρχοντο
εἰς Ἐλδύσινα. Ante tamen, quàm se illuc confer-
rent, castitati operam dantes, per dies aliquot
rebus Venereis abstinebant. Atque huc perti-
net responsum Theanús Pythagoricæ; quæ inter-
rogata, quoto die post viri congressum mulie-
ri ad Thesmophoria accedere liceret, à suo qui-
dem, inquit, statim; ab alieno verò, nunquam.
Narrat Clemens Strom. i v. τῆς αὐτῆς φέρεται
σεμνότητι καλεῖται τὸ δὲ φηγεῖται. ἐρωτηθεῖσα γὰρ (ἡ
Θεανώ) πῶς αἰ γυνὴ δὲ πὸ ἀνδρὸς εἰς τὸ Θεσμοφόριον κά-
τῃσιν;

τῆσιν; διὰ μὲν τοῦ ἰδίου, καὶ ἀναχρησῆμα, ἔφη. διὰ δὲ τοῦ
 ἀλλοτρίου, ἐδεπόπιε. Habet quoque apud Theo-
 nem in Progymn. cap. περὶ χρείας. Itaque eneo-
 rum substernebant sibi in lecto. Hesychius.
 Κνέωρον, φυτὸν τι, ὃ τοῖς Θεσμοφοροῖς ὑποστέρνεται. Ite-
 rum alibi, in βαθυμαλλον. Ἀπὸ κνεωροῦ φυτοῦ, ὃ ἐ-
 χρῶντο πρὸς κάθαρσιν. Item viticem. Plinius lib.
 XXIIV. cap. IX. *Non multum à salice vitilium usu
 vitex distat, foliorum quoque aspectu, nisi odore gratior
 esset, Greci λύγον vocant, alij Ἄγρον: quoniam matro-
 nae Thesmophorijs Atheniensium castitatem custodien-
 tes, his folijs cubitus sibi sternunt.* Atque inde no-
 men Ἄγρον accepit. Ælianus Hist. Anim. lib.
 IX. cap. XXVI. Ἐλαύνει δὲ ἰαχυρῶς τῆ Φυγῆ τὰς ὄφεις
 ἢ ἐνδροσὺς τε καὶ νοτιεῖα καλαμίνθη, φασι, καὶ ὁ ἄγρον.
 τῆσιν τι καὶ ἐν Θεσμοφοροῖς ἐν ταῖς τιβάσι τὰ γυναικῶν
 τὰ Ἀθηναῖα ὑποστέρνεται. καὶ δοκεῖ μοι καὶ ἐχθρὸς εἶναι τοῖς
 δακτύλοις ὁ ἄγρον. ἤδη δὲ καὶ ὀρμῆς τῆ Ἀφροδίτης κάλυ-
 μά ἐστι. καὶ εἰοικε τὸ γε ὄνομα λαβεῖν ἐνταῦθα. Discori-
 des lib. I. cap. CXXXV. Ὀνόμασται δὲ ἄγρον, διὰ τὸ
 τὰς ἐν τοῖς Θεσμοφοροῖς ἀγνώστους γυναικῶν εἰς ὑπό-
 σωμα χρεῖσθαι αὐτῆ. Scholiastes Nicandri ad The-
 riaca. Πολυαυθῆς δὲ ἐστὶ ὁ λύγρον τοῦ ἄγρου, ὃν ἐν τοῖς
 Θεσμοφοροῖς ὑπεσπώνωντο αἱ γυναικῶν. αὐτὴ πρῶτον
 γὰρ εἰς σωμασίαν. διὸ καὶ ἄγρον λέγεται, ἄγνος ἵς ἐσσι.
 Idem legere est apud Eustathium, Comment. in
 Odyss. I. Substernebant autem totum fruticem.
 Galenus περὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων διωάμεως, lib.
 V. cap. περὶ ἄγρου. Ἐπέχθη δὲ καὶ τὰς πρὸς ἀφροδίσιαν
 ἔρμας, ὅτε πεφυγμένον, καὶ ὁ ἀφροδίτη καρπὸς καὶ τὰ
 φύλλα,

Φύλλα, καὶ τὰ αὐτῆ τοῦ θύμνου ταῦτο τὸ διώματι δραῦν,
 ὥστε ἔ μόνον ἐδιόμνη καὶ πινόμνη πρὸς ἐγνείαν πεπί-
 σθηται σωματεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑποσπώνωνμνη. ταῦτα ἄρα
 καὶ τοῖς Θεσμοφοροῖς αἱ γυναικῶν ἀθλήσιν ὑποσπών-
 νουσιν αὐταῖς ὅλον τὸν θύμνον. Etiam conyzam sub-
 sternebant. Nicandri Scholiastes loco citato.
 Κόνυζα, εἶδος βοτάνης. κατὰ ψυχικὴν δὲ αὐτῆ πρὸς σωμα-
 σίαν, διὸ ἐ τοῖς Θεσμοφοροῖς ἐσπώνωντο. Item Theo-
 criti, ad Idyll. IV. Κνύζα, φυτὸν χορτῶδες, ὃ αἱ Θεσ-
 μοφοροῦσσαι διὰ τὴν ἐγνείαν τιβαδοποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ
 ἢ βοτάνη, ὑψιχρῶσα, ἐπέχειν τὰς πρὸς σωμασίαν ὀρέξεις.
 Etiam allia edebant, castitatis studio. Etymo-
 logici Auctor. Ἐν ταῖς τῆ εορτῆς ἡδίων σκόροδα, ἐνεκα
 τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδίσιων. Eodem modo in rem-
 eandem Milesiæ pinus folia sternebant. Step-
 hanus in μίλητον, verbis iam citatis. Ἐν τοῖς Θεσμο-
 φοροῖς πίτυον κλάδον ὑπὸ τὴν τιβάδα, καὶ ὑπὸ τῆς
 Δήμητρος ἱερῆ κλωνίον πίτυον ἐλίθεσαν. Quin & fœ-
 minæ quædam, quæ sacris nimirum ministra-
 rent, in summâ castitate publicè alebantur; if-
 que locus ex re dictus Θεσμοφορεῖον. Obseruo
 apud Hesychium in-Πρυτανεῖον. Τετρα Ἀθλήσι συσ-
 σίλια. Πρυτανεῖα, Θεσμοφορεῖον, Πρυτανεῖον. Ab hac
 re capiendus est iocus ille Luciani in Timone.
 Εἰ δὲ ἵς ἐμπαλιν ἐλθῆσαν γυναικῶν εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ
 ὤρλαβων ἐπὶ ἀρότω παίδων γνησίων, ὅδε μῆτε αὐτὸς
 πρὸς ἀπλοῦ ἀκμῆς καὶ καλῆς παρθένης, μῆτε αἰλῶ πρὸς-
 βλέπῃν ἴππερῆσι, ἄγρον δὲ καὶ σείραν κατὰ κλείρας παρ-
 θενοῖσι, καὶ ταῦτα ἐρᾶν φάσκων, καὶ δὴλῶ ὦν διὰ τῆς
 χρείας, καὶ τῆ σαρκὸς κατετηκίας, ἐστὶ ὅπως ὁ ποιῆται ἔ
 φύλλα,

ᾧ ῥαπαίην δόξεν αἰ, δέον παιδοποιεῖσθαι, καὶ δολοαυθῆν
 τοῦ γάμου, καταμαραίνων ὁ παρ' ὧσιν ἔτω καὶ ἐπέρασον
 κέρων, καθάπερ ἰέρειαν τῆ Θεομοφόρου τρέφων Διὰ παν-
 τὸς τοῦ βίαι; Iterum in Dialogo Matris, & Musar-
 rij. αἰέρας ὅ σὺ μὲν εἶς Διὰ ποῦτο, ἔ σωφρονήσας, κα-
 θάπερ ἔχ ἐπῆρα, ἡ δὲ Θεομοφόρος ἰέρειά τις ἔσται; Hæ
 puellæ, quæ ita publicè alebantur, quæque se ad
 sacra obeunda præpararent mulieres, dum re-
 bus Venereis abstinebant, Ἀγνείαν dicebantur
 Græcis; Latinis, *in casto esse*. ~~ἰστορῶν~~ rectè Theo-
 logi Latini veteres, Arnobius, Hieronymus, &
 Tertullianus, pro cibi abstinentiâ posuerunt;
 ac Ἀγνείαν & Νησείαν inter se confuderunt. Ab-
 stinebant verò etiam coronis floreis, quibus uti
 illis nefas. Schol. Sophoclis Oed. Col. αὐθις
 γούν Φασὶ τὰς θεὰς αἰθινοῖς μὴ κεχεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ πῆς
 Θεομοφοραζέσθαις τῶν τῶν αἰθινοῦν σεφαιῶν ἀπερῆσθαι
 χεῖσθαι. Item mali Punici grana non edebant.
 Clemens Protreptico. καὶ αἱ Θεομοφοραζέσθαις τῆ
 ρεῖας τῆς κόμης ᾧ ῥα φυλάττεισιν ἐδίη. Medium
 verò diem, quem iam antè tertium dixi, totum
 ieiunio transigebant; atque inde ille Νησεία di-
 cebatur. Athenæus lib. VII. Τῆτων ποτὲ λεχθέν-
 των ἵπτι τῷ καλῷ τῆτω ὄψω, τῶν Κυρικῶν ἵς εἰσέρχονται
 ἔλθων, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, μὴ ἔ ημεῖς Νησείαν ἀγορεύ-
 Θεομοφορίων τῶν μέσων, οὐ δικλὴν κερσέων νησεύομεν;
 Erat autem Pyanepfionis decimus sextus. Plu-
 tarchus in Vita Demosthenis. κατέσπεψε δὲ ἕκτη
 ἵπτι δέκα Πυανεψίων ἡμεῖς, ἐν ἣ τῶν σκυθροποτῆτων τῶ
 Θεομοφορίαν ἀγορεύσῃ ᾧ ῥα τῆ θεῶ νησεύοσιν αἱ γυναι-

κες. Ieiunium verò hoc agitabant in templo deæ,
 ad eius simulacrum desiderantes. Hoc innuunt
 illa verba. Παρὰ τῆ θεῶ νησεύοσιν αἱ γυναικες. Et
 quidem humi. Plutarchus De Iside & Osiride.
 καὶ γὰρ Ἀθλίησι νησεύοσιν αἱ γυναικες ἐν Θεομοφο-
 ροῖσι χαμαὶ καθήμεναι. Intelligit hoc ieiunium
 Phurnutus, vbi de Cerere. Νησεύοσιν δὲ εἰς ἡμεῖς
 τῆ Δήμητρε, ἡ γεραίρητες αὐτῶ ἰδίω τρέπω, ἡ Διὰ τὸ
 πρὸς μίαν ἡμέραν ἀπέχεσθαι τῶν δεδομῶν αὐτοῖς ἕτω
 αὐτῆς, ἡ κατ' ὀλίγα ἐνδείας ᾧ ῥα τῆ θεοῦ ποτὲ γμορεύσῃ.
 Porro hinc colligere si licet; initium sacro-
 rum celebrandorum ~~ἡμέρας~~ decimum quartum men-
 sis istius, finem in decimum octauum incidisse:
 ab vndecimo verò, quo ascendisse eas ostendi,
 vsque ad decimum quartum sese præparasse. At-
 que hoc omninò obseruandum; neque enim te-
 merè aliunde discamus. Ergo triduum castita-
 ti, & purificationi, est impensum. Atque eò re-
 spexisse est censendus Aristoteles De Cælo, lib.
 I. cap. I. vbi de ternario numero ei sermo. Διὸ
 ᾧ ῥα τῆ φύσεως εἰληφότες ὡσπερ νόμος ἐκείνης, καὶ πρὸς
 τὰς ἀγιστείας τῶν θεῶν χεῖμα τῶν δειθμῶν τῆτων. Vbi
 Simplicius. Ὅτι δὲ τὰ τῆτα πάντα, καὶ τέλεια, ἔδειξεν,
 ἐκ τοῦ καὶ τὰς ἱεράς ἀγιστείας τῶ ἀριθμῶ τῆτων χεῖσθαι.
 Illud quoque non prætereundum, quod porcos
 expulisse Clemens tradit in Protreptico. βάλει
 δὲ τὰ φερεφάτης ἀηθολόγια διηγομαι σοι, καὶ τὸν κάλα-
 θον, ἔ το ἄρισμα τῆ γῆς, καὶ τὰς ὑς τὰς Ευδελείας, τὰς συγ-
 καταποθείσας τῶν θεῶν. διὸ ἡ αἰλίαν ἐν τοῖς Θεομοφο-
 ροῖσι μετὰρρίζοντες, χοίρες ἐκβάλλουσιν. Sed errare

ego eum omninò existimo; & in Eleufinijs potius factum id verifimile. Certè ad ifta facra hæc omnia pertinent, quæ commemorat. Nam diuerfa fuerunt Eleufinia à Thefmophorijs. quippe illa, inftituta in memoriam errantis Cereris in quærendâ raptâ Proferpinâ, & tunc acceptarum frugum: hæc verò, ob acceptas leges. Talis quoque Theodoretî hallucinatio, qui membrum muliebri ab illis cultum refert, Therapeut. lib. III. *Καὶ τὸν κτήνα τὸν γυναικεῖον. ἔτω δὲ τὸ γυναικεῖον ὀνομάζουσι μύθων. ἐν τοῖς Θεσμοφορῶσι τῶν τελεσεμνῶν γυναικῶν θείας ἡμῆς ἀξιόμυθον.* Hoc itidem Eleufinijs factum affirmare non dubitauerim; idque in memoriam obfcœni iftius Baubonis facti, cùm reuelatâ parte pudendâ triftem Cererem, nec bibere volentem, ad rifum, & fumendam oblatam portionem, tandem permouit; vt narrat Clemens libro citato, & ex eo etiam Arnobius lib. v. Profectò illis magis conuenit; fi quidem obfcœniffimâ licentiâ celebrari confueuiffe, fati conftat. Contra verò Thefmophoria summâ fanè cum ueneratione à matronis longè caftiffimis; grauiffimifque, peragebantur. Ecce apud Schol. Theocriti Id. iv. *Νόμος δὲ τῶν Ἀθλωαίων, κατ' ἔτος τελεῖν τὰ Θεσμοφόρια. καὶ παρθένοι γυναικες, καὶ τὸν βίον σεμναί, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πελετῆς, & quæ fequuntur, iam femel citata. Tamen conuitia illic vfitata, in memoriam Iambe, quæ conuitijs dex mœftæ rifum expreflerat. Apollodorus lib. I. Ἐπέτα πρὸς Κελεὸν ἔλθῃσαι*

(ἡ Δη-

(ἡ Δημήτηρ) τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔνδον ἐξῶν γυναικῶν, καὶ λεγεῶν τέτων παρ' αὐτὰς καθίζουσα, γραία τις Ἰάμβη, σκώψασα τὴν θεόν, ἐποίησε μὴδίασαι. διὰ τὸ τὸ ἐν τοῖς Θεσμοφορῶσι τὰς γυναικὰς σκώπτειν λέγουσιν. Huc respexit Cleomedes Meteor. lib. II. *καὶ ἄλλας τοιαύτας κακὰς ἀτας· ὧν τὰ μὲν ἐκ χαρμητυπείων αὐτῆς εἶναι φήσασιν. τὰ δὲ, ὅμοια τοῖς λεγομένοις ἐν τοῖς Δημητρείοις ὑπὸ τῶν Θεσμοφοραζέων. Porro factum item arcanum, quodque effari non liceret, faciebant, Δίωγμα prius, postea Ἀπὸδίωγμα dictum. Hesychius. Δίωγμα, θυσία τις Ἀθλωαίων, ἐν ἀπορρήτῳ πελαμνῶν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορῶσι. τὸ αὐτὸ καὶ Ἀπὸδίωγμα ὑπερον ἐκλήθη. Ac originem eius sacrificij apud Suidam obseruare mihi videor, istis uerbis. Καλκιδικὸν δίωγμα. τοῖς Θεσμοφορῶσι Ἀθλωαίῳ ἡ νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν Ἐξαμνῶν, διωχθῆναι τὰς πολεμίους. καὶ συνέβη Φυγεῖν εἰς Καλκίδα. Et attingit obiter alibi Hesychius. Καλκιδικὸν δίωγμα, διὸ εἰς Καλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις. Inuocabant etiam Calligeniam. Huc pertinent illa Aristophanis in Thefmoph. vbi ita mulieres Thefmophoria celebrantes præco affatur.*

Εὐχεσθε τῶν Θεσμοφόρων,

τῇ Δημητρὶ καὶ τῇ Κόρη,

καὶ τῷ Πλάτῳ, καὶ τῇ Καλλιγείᾳ.

Omittebant hanc inuocationem mulieres Eretrienses. Docet Plutarchus in Græcis Quæst. *Διὰ τί τοῖς Θεσμοφορῶσι αἱ τῶν Ἐρετρίων γυναικες ἔσπευον πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἡλίον ὀπιῶσι τὰ κρέα, καὶ Καλλιγείαν καλεῖσιν; Ἰαμὸν καλλιγείαν dicebatur Ceres; vel,*

vel, ut alij, nutrix eius : alij sacerdotem faciebant, alij pedissequam. Hesychij hæc de re locus planè corruptus est. Καλλιγένειαν, ἀλλὰ τὴν Δημήτραν γλυῦ. εἴδεις γὰρ ἔγω εἶπον τὴν γλυῦ Καλλιγένειαν. οἱ μὲν, προσφὸν αὐτῆς. οἱ δὲ, γενεῖαν· οἱ δὲ, ἀκόλῃθον. Restituo. Καλλιγένειαν, τὴν Δημήτραν, ἀλλὰ μὴ τὴν γλυῦ. εἴδεις γὰρ ἔγω εἶπον ε. τ. γ. κ. Et deinde. οἱ δὲ, ἱέρειαν· οἱ δὲ, ἀ. Quin carmina quoque illic quædam cantata videntur Elegiaca, præpositâ in initio syllabâ vnâ, alterâque in medio insertâ. Coniecturam inde facere est, quod talia Θεσμοφορεῖα nuncupata. Marius Victorinus Artis Grammaticæ lib. iv. *Item è duobus dactylis & semipede repetiti faciunt Elegiacum, adiectâ in primâ syllabâ vnâ, & in medio alterâ insertâ, quod Thesmophorion vocatur; ut,*

O perpetuò tellus qua nunc viget ussa gelu.

Aliud quoque sacrificium peragere solitæ, puto vltimo festi die, ad auerruncandam deæ iram, si quid fortè, dum id celebrant, non ritè factum; idque, ceu mulctæ instar esset, Ζημία appellatum. Hesychius. Ζημία, θυσία πῆς, ἀποδομορμῆ ἢ ὑπὲρ τῶν θυορμῶν ἐν πῆς Θεσμοφορεῖοις. Atque hæc omnia à fœminis facta. Iam viri quoque Athenienses festum illud agitabant, & in honorem etiam deæ captiuos è carcere dimittebant. Marcellinus ad Hermogenem. Νόμος, ἐν τοῖς Θεσμοφορεῖοις λύεσθαι τὰς δεσμώτας. Sopater De Diuif. Quest. Νόμος, τὰς δεσμώτας τοῖς Θεσμοφορεῖοις λύεσθαι. ἰσοπίδως τις ὅτι τῆ ἑαυτῆ γυναικί, πὸν οἰκέτιον ἔδησεν. καὶ δῆρας, ἀπεδήμησεν. Ἰστινάτων τῶν Θεσμοφορεῖων, ἔλυσε τὸν

τὸν οἰκέτιον ἢ γυνή. Sciendum tamen, illis tantum liberationem permissam, qui sacrorum adhuc participes; at, si qui polluti essent, quibus interdictum sacris; eos soluere non licebat. En mox ibidem apud illum ipsum Sopatrum. Ἐξάρχῃ δετμωτηρῆς δίδωσιν, εἰς μετέχην ἱερῶν, καὶ ἀπονοδῶν, ὕαγεις. εἰ τὰς ἀκαθάρτους, καὶ ἀναγείς, καὶ τῶν πεύρραντηριῶν ἀπελαυνομήεις. Et medio die, tertio, à iure dicendo abstinebant: Obseruare licet ex istis Aristophanis verbis Θεσμοφορεῖα.

Καὶ πῶς, ἔπει νῦν γ' ἔπει δικαστήρια
Μέλλει δικάζην, ἔπει βελῆς ἐσθ' ἔδρα,
Ἐπεὶ τρίτῃ τι Θεσμοφορεῖων, ἢ μέση.

Ac sciendum, præter morem publicum esse, & extra ordinem, quod mox mulieres τὰς Θεσμοφορεῖαζέσας introducit eo die concionem conuocantes, ad ferendam in Euripidem sententiam.

Ἄκουε πᾶς, ἔδοξε τῇ βελῆ Ἰάδε
Τῆ τὴ γυναικῶν, Τιμόκλει' ἐπιεσάτη,
Λύσιλλ' ἐξαμμάτθεν. εἶπε Σωσράτη
Ἐκκλησίαν ποιῆν ἕωθεν τῆ μέση
Τῶν Θεσμοφορεῖων. ———

Accedere verò ad hæc sacra seruis, ancillisque, veritum. Itaque Euripides apud eundem, eandem fabulâ.

——— οὐδ' ἀπιθ' ὦ θροῦτ' ἐκποδῶν.
Δελοῖς γὰρ σὸν ἔξες' ἀκρῆν τὸ λόγων.

ΘΗΣΕΙΑ.

Festum Thesei Athenis. Hefychius. Θήσεια, ἑορτὴ Ἀλώσει. Epulum tunc pauperibus dabatur. Hinc est istud Aristophanis Pluto.

Ὡς πλείους Θησείους μεμисуλλημένοι,
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις.

Mentio Theseorum iterum apud eundem in Thesmoph.

Προεδρίαν ταυτὴν δίδουσι Θησείοι, ἔ Σκίροις.

Et certamen etiam fuit. Ecce apud Aulum Gellium, lib. x v. cap. x x. *Eleusinio, ἔ Theseo, certamine pugnavit, ἔ coronatus est.* Celebrata autem die mensis octauo. Schol. Aristophanis Pluto. Ταῖς ὀγδόαις τὰ Θήσεια ἤγετο. Plutarchus Theseo. Καὶ ταῖς ἄλλαις ὀγδόαις ἡμῶσιν αὐτῶν. Suidas. Ἡμέραι ἑνὲς ἐνομίζοντο Ἀθλώσει θεοῖς ἰσίν. οἷον νεκρωσία, καὶ ἐβδόμη, Ἀπόλλωνι· τετάρτη, Ἐρμῇ· ὀγδοή, Θησεί. Et quod sacrum illi factum, ὀγδόδιον dictum. Hefychius. ὀγδόδιον, ἡσία τῶν Ἀθηναίων, τελευτή Θησεί.

ΘΡΙΑ.

Apollini celebrabatur hoc festum. Hefychius. Θριά, λίπῶν, ἑορτὴ Ἀπόλλωνος.

ΘΥΙΑ.

ΘΥΙΑ.

Baccho agitabant Elei stadijs circiter octo extra urbem; credebantque ad illa deum accedere. Celebrabant verò hoc modo. In sacello sacerdotes lebetas tres vacuos deponabant, præsentibus ciuibus, & peregrinis, si quos fortè adesse contigisset; mox verò templi fores vel sacerdotes ipsi, vel alij, quibus mandatum huius rei periculum facere, suo quisque annulo obsignabant: ac postridie, inspectis signis introgressi, lebetas vino repletas inueniebant. Pausanias narrat in fine Eliac. II. Θεῶν δὲ ἐν ταῖς μάλισσι Διόνυσον σέβασιν Ἡλείοι, καὶ τὸν θεὸν σφισιν Ἰππιφοιτῶν ἐς τῶν Θήων τῶν ἑορτῶν λέγασιν. ἀπέχθη μὲν γὰρ τὴ πόλεως, ὅσον τε οὐκὼ ἐπέδια, ἔνθα τῶν ἑορτῶν ἄρχασιν, Θύια ὀνομάζοντες. λέβητας ἢ δριθμὸν τρεῖς ἐς οἶκημα εἰσκομίζαντες οἱ ἱερεῖς κατὰ Ἰθηντη κενὸς, παρόντων καὶ τῶν πολιτῶν, ἔξενων, εἰ τύχοιεν Ἰπιδημοῦντες. σφραγίδας ἢ αὐτοὶ τε οἱ ἱερεῖς, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοις αὐτῶν κατὰ γράμην ἢ, ταῖς θύραις τοῦ οἴκηματος Ἰπιβάλλασιν. ἐς ἢ τῶν Ἰπιδόσων, τὰ τε σημεῖα Ἰπιγῶναι πύρεσι σφίσι, καὶ ἐσελθόντες ἐς τὸ οἶκημα, εὐρίσκασιν οἶνον πεπλησμένον τρεῖς λέβητας.

ΘΥΛΛΑ.

Veneris festum. Hefychius. Θύλλα. κλάδες, ἢ Φύλλα. ἢ ἑορτὴ Ἀφροδίτης.

ΘΥΝΝΑΙΑ.

Neptuno peragebantur post thynnorum capturam ; quæ si felix extitisset, thynnium, quem cepissent primum, immolabant : & sacrificium Θωνναϊον dicebant. Athenæus lib. VII. Καὶ Ἀντίγονος ὁ Καρύσιος, ἐν τῷ Περὶ λέξεως, τῆς ἀλιείας λέγει θυσίαν ὀπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι, ὑπὸ τῶν τῶν θυνῶν ὠραν, ὅταν διαρρήζωσι, θύειν τῷ θεῷ τὸν πρῶτον αἰλόντα θυνῶν, καὶ τῶν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι Θωνναϊον.

ΙΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ.

In memoriam, ut puto, nuptiarum Iouis, ac Iunonis, agitabatur. Hesychius. Ἱερός γάμος. ἑορτὴ Διὸς καὶ Ἡραε. Non rectè faciunt viri docti, qui cum Heræis confundunt. Meminit Menander in Comœdiâ, μέγη inscriptâ, apud Athenæum lib. V I.

— ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
Κομφότατος ἀνδρῶν Χαυρεφῶν, Ἱερόν γάμον
Φάσκων ποιῆσαι ὀπίτερον μετ' εἰκάδα.

ΙΘΩΜΑΙΑ.

Celebrabantur à Messenijs, in honorem Iouis Ithomatæ ; & antiquitus certamen quoque Musicum erat. Pausanias Messeniæcis, ubi De Ioue Ithomatâ. Ἀγασί δι' ἑορτῶν ἐπέτρεπον, Ἰθώμαια. τὸ δὲ
ἀρχαῖον

ἀρχαῖον καὶ ἀγῶνα ἐπέτρεπον μεσσηνίης. Stephanus in Ἰθώμη. ἈΦ' ὃ ὁ πολίτης, Ἰθωμάτας, & Ζῶς Ἰθωμάτας. & ἑορτῆ, Ἰθώμαια.

ΙΑΑΡΙΑ:

Festa erant, non pietati, sed lætitiæ consecrata; eaq; duplicia: illa, publica; hæc, priuata. Maximus Monachus in Scholijs ad Dionysij Areopagitæ Epist. VIIII. Ἡ Ζαὶ ἴνες ἡμέραι πῆς εἰδωλολάτραις, αἱ ἱλαρίας ἐπάλλεν. καὶ αἱ μὲν ἦσαν ἰδαί, καὶ ἱλάριοι, (rescribo, ἦσαν ἰδικαὶ ἱλάριοι.) ὡς ὅταν τις ἐξημερῶν, ἢ ὑὸν ἐκτίητο. αἱ δὲ κοιναί, καὶ ἀημόσαι, ἱλάρια ἐκαλοῦντο, ὡς ὅταν βασιλῆος ἀναγορεύοντος ταῖς δημοσίαις ἱλαρίας παρεῖχε, καὶ ἔτε πένθημα ἐν ταύταις φορεῖν ἐξέλιτο, ἀλλὰ καὶ θυσίαι, καθ' ἐκάστην ἡμέραν διετελοῦντο δημοσίαι, & οἱ πενθοῦντες ἐπαύοντο, & ἐθεώρουν, καὶ ἐν ὠχίαις ἀπαύσεις διῆγον ταῖς ἡμέραις ταῖς ποιαύταις ἱλαρίας. Quæ verbo tenus descripsit Georgius Pachymerius, in eiusdem Epistolæ paraphrasi. Apud Romanos proprio nomine *Hilaria* dicebantur, festum Matri deum sacrum. Maximus ille loco citato. Ἡ δὲ & ἱλάρια ἑορτὴ ἰδικὴ Ρωμίων εἰς ἡμέρην τὴν μητρὸς τῆς θεῶν. Lampridius in Alexandro Seuero. *Hilaris matris deum, & ludis Apollinaribus, & Iouis epulo, & Saturnalibus, & huiusmodi festis diebus.* Vopiscus in Aureliano. *Hilaribus, quibus omnia festia, & fieri debere scimus, & dici.* Celebrataque ad diem VIIII. Kal. Apriles. Macrobius Sat. lib. I. cap. XXI. *Celebratur lætitiæ exordium ad VIII Kal.*

dicta. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. Ἐν δὲ
 ᾠδαῖς, τὰ Ἡράκλεια. τὰ ἢ αὐτὰ καὶ Ἰολαΐα καλεῖται.
 Iterum Isthm. Od. I. Ἐν μὲν ᾠδαῖς, Ἰολαΐα, ἢ Ἡ-
 ράκλεια. Etiam Sardi, vt est obseruare apud Pau-
 saniam Phocicis. Ἐστὶ δὲ ἐν καὶ κατ' ἐμὲ εἰς χωρία τε
 Ἰολαΐα ἐν Σαρδοῖ, καὶ Ἰολαΐα ὡς τῶν οἰκητόρων ἔχει
 ἡμᾶς. Apud Thebanos eo festo certamen quo-
 que erat, eoque qui vicisset, coronam ἐ μύρτο
 accipiebat. Docet Scholiastes Pindari Isthm.
 Od. IV. Μυρσίνης σεφαίσις ἐν ᾠδαῖς σεφανῆνται, οἱ
 νικῶντες τὰ Ἰολαΐα.

ΚΑΒΕΙΡΙΑ.

Ita legendum esse puto apud Hefychium.
 Καβείρια, ἑορτὴ ἀγορμῆ. Malè hodie editur, κάβ-
 βηρα. Festum autem erat τῶν Καβείρων, qui in
 Lemno colebantur. Ipse statim explicat. κάβει-
 ροι. καρκίνοι. πάνυ ἢ ἡμῶνται ἔπι ἐν Λήμνῳ ὡς θεοί. λέ-
 γονται ἢ εἶναι Ἡφαίστου παῖδες. Suidas. κάβειροι. ὄνο-
 μα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας. Etiam Thebani
 celebrabant, auctor Methapo Atheniensi. Pau-
 sanias in Messenicis. οἱ δὲ μέγα πρὸς ἡμῶν μὲν ἢ
 Ἀθλιαῖοι, πελετῆς, καὶ ὀργίων, καὶ παντοῖαν σιωπῆτης.
 οὐτὸ καὶ ᾠδαῖσι τῶν Καβείρων πλὴν πελετῶν καπετή-
 σαιτο. Plura apud eundem vide in Bæoticis. Item
 Samothraces. Himerius in Eclogis Declam.
 λέγεται ποτε ἢ Ὀλυμπάδα, πλὴν ἵπτι πῖς Ἀλεξάνδρου
 πῶσις ἀδαιμόνα, ὀργιάζουσαν τὰ Καβείρων ἐν Σαμοθράκῃ
 μυσηρία,

μυσηρία, ἰδεῖν κατὰ τὴν πελετῶν τὸν Φίλιππον. Inde est
 apud Dionysium Periegeten.

— Ὀρηκίη τε Σάμου, Κορυβαΐιον ἄστυ.

Ad quem locum Eustathius. πλὴν δὲ Σάμου πλὴν
 Ὀρηκίῳ, Κορυβαΐιον ἄστυ λέγει, Ἄλλὰ τὰ ἐκεῖ τῆς Κορυ-
 βαΐων μυσηρία. Scholiastes Apollonij lib. I. Μυ-
 ἔνται ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις. Erant autem
 antiquissima, & Ioue, vt fabulantur, priora;
 qui desita iam renouauit, & Iasionem, alterum
 ex Electrâ filium, quo honoratior esset, ijs præ-
 fecit. isque primus, antea non solitum, cum ex-
 teris communicauit; vt maior ceremonijs cele-
 britas accederet. Diodorus Siculus lib. V. τὸν
 ἢ Δία Βακχίην καὶ τὸν ἕτερον τῶν ἡμῶν (τὸν Ἰασιώνα) πι-
 μῆς τοχρῆν, ὡς ἀδελφῶν αὐτῶν πλὴν τῶν μυσηρίων πελετῶν,
 πάλαι μὲν ἔσαν ἐν τῇ νήσῳ, τότε δὲ πῶς ὡς ἀδοθεῖσαι, ὡς
 ἢ θῆμις ἀποδοῦσαι πλὴν τῆς μεμνημῶν. δοκεῖ δὲ ἔτι πρῶ-
 τῶν ἔθνους μυσηρία, καὶ πλὴν πελετῶν Ἄλλὰ τῶν ἐνδοξον
 ποιῆσαι. Huc respexit Iamblichus De Vita Py-
 thagoræ, lib. I. cap. XXVIII. Ἐν δὲ Φασί καὶ σι-
 θετον αὐτὸν ποιῆσαι πλὴν θείαν φιλοσοφίαν, & θεραπείαν.
 ἢ μὲν, μαθόντα ὡς τῶν Ὀρφυκῶν· ἢ δὲ, ὡς τῶν Αἰγυπτί-
 ων ἱερέων· ἢ δὲ, ὡς τῶν Καλκιδέων, καὶ μάγων· ἢ δὲ, ὡς
 τῶν πελοπῆς τῶν ἐν Ἐλευσίῃ γηρομῆς, ἐν Ἰβρωτε, & Σα-
 μοθράκῃ. Sed legendum illic primo, π. τῶν πελετῆς.
 quod viro erudito, Ioanni Arcerio, etiam visum;
 deinde, non ἐν ἡπείρῳ, vt idem existimat; sed, ἐν
 Ἰμβρῳ: nam Imbrus quoque Cabirorum erat.
 Stephanus. Ἰμβροῦ, νήσου ἱερῶν Καβείρων. Eusta-
 thius in Dionysium. ἢ δὲ Ἰμβροῦ, Ὀρηκίη μὲν

ἐστὶ νῆσος, ἱερὰ καθεύρων, καὶ αὐτή. De Samothracibus, est etiam locus Herodoti, lib. II. ὅστις δὲ τὰ καθεύρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρηκικὰ Ἰππιτελεῖσι, λαβόντες. Ἐξὲ Πελασγῶν, ἔτ' ὡς νῆρ' οἶδε τὰ λέγω. Vbi hoc obserua; illos à Pelasgis accepisse. Celebrabantur verò noctu. Cicero De Nat. Deorum, lib. I. *Præterea Samothraciam, eaq̄, quæ Lemni nocturno aditu occulta coluntur.* Initiabantur his pueri à certo tempore. Donatus ad Terentij Phorm. Act. I. Sc. I. *Terentius Apollodorum sequitur, apud quem legitur, in insula Samothracum à certo tempore pueros initiari, more Atheniensium.* Porro Cabirorum mysteria commemorat etiam Clemens in Protreptico, sed corruptis hodie verbis. καθεύρες δ' ἐ τῆς Κορυθαίας καλεῖντες, καὶ πελοπῶν καθεύρικῶν κατὰ γὰρ λέγουσιν. Restituo. καὶ πελοπῶν καθεύρικῶν κ. Etiam Athenagoras in Legatione. Διαγόρα μὲν γὰρ εἰκότως ἐνεκάλεον Ἀθλιῶσι, μὴ μόνον τ' Ὀρφικὸν εἰς μέσον κατὰ τὴν ἰστορίαν, καὶ τὰ ἐν ἑλθούσιν, καὶ τὰ τῶν καθεύρων δημόδιον μυστήρια. Macrobius Sat. lib. III. cap. I V. *Tarquinius, Demarati Corinthij filius, Samothracicis religionibus mysticè imbutus.* Scholiastes Aristophanis Pace. μεμνημένῳ. τὰ μυστήρια τῶν καθεύρων. Ἰσοκράτης γὰρ οἱ μεμνημένοι ταῦτα δίκαιοι τε εἶναι, καὶ ἐκ δευτέρων σώζεσθαι, ἔκ τινος χημῶνων. Vbi obseruandum; quod, qui illis initiati, tuti contra tempestates maris, aliaque item pericula, censerentur. Id ipsum tradit quoque Interpres vetus Apollonij lib. I. τὰς τελευτὰς λέγει, τὰς ἐν Σαμοθρηκίᾳ ἀγορεύσας, αἱ εἰς ἡμῶν μυστήρια.

θεῖη, ἐν τοῖς κατὰ Σαλασσῶν χημῶσι διασώζονται. Diodorus Siculus lib. V. Διαβεβόηται δὲ ἡ τῶν τῶν θεῶν Ἰππιφανία, καὶ Ἐξὲ δὲ ἐν τοῖς κινδύοις ἐσθῆθαι τοῖς Ἰππικαλασαμῶσι τῶν μυστήρων. Quo respexit Aristophanes Pace.

Ἀλλ' εἰς ἡμῶν ἐν Σαμοθρηκίᾳ τυχαίη μεμνημένῳ, νῦν ἐστὶν Ὀξεία καλόν.

His autem sacris quos initiare vellent, eos in folio collocabant, circum choreas agitantibus mystis alijs; idque ὀρονισμός, siue ὀρόνωσις; dicebatur. Obseruare est apud Platonem Euthydemo. Ποιεῖτον δὲ ταῦτον ὅπερ οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυθαίων, (hi verò ijdem cum Cabiris, vt nōrunt antiquitatis periti.) ὅταν τινὲς θρόνωσιν ποιῶνται περὶ τοῦτον ὃν αὐτῶν μέλλωσι τελεῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖ χορεία ἡ ἐστὶ, καὶ παιδιὰ, εἰ ἀρεὰ καὶ τετελεσται. Has ipsas Cabirorum initiationes intellexit Dion Chrysostomus, Orat. XII. καθάπερ εἰώθησιν ἐν τῷ καλεμῶν θρονισμῶ καθίσαντες τῆς μυκηδῶνος οἱ τελοῦντες, κύκλω περιχορεύειν. Hesychius. ὀρόνωσις. καθάρσις περὶ τῆς μυκηδῶνος. Platonis locum respexit Proclus, Theol. Plat. lib. VI. cap. XIII. περὶ τῶν τῶν τελετῶν ὁ Πλάτων, καὶ τοῖς περὶ αὐτὰς δρωμένοις, ἐνδείκνυται περὶ αὐτῶν, ἐν μὲν τοῖς Νομοῖς, τὸ ἐν Κορυθαίων κατὰ τὴν ἡμεῶν ἀγαμνησκῶν, τὸ παῦν τὸ ἀτακτον, καὶ Ἰορυσῶδες, κίνημα κατὰ τὴν ἰστορίαν. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδημῶ, τὸ θρονισμῶ μεμνημένῳ, ὃν ἐν τοῖς Κορυθαίων ἐπέτελεον. Descripserat huius in folio collocationis ritum Orpheus, siue Nicias Eleates, vt alij volunt; & Poëma ὀρονισμῶς inscripserat. Suidas in Ὀρφείῳ.

vbi eius Opera recenset. Θρηνησιμὸς, Μητρῶος, Βασιλική. Τούτοι Νικίαι τῶ Ελευσίης Φασιν εἶναι. Porro hoc pacto initiati fasciâ purpureâ ventrem circumligabant. Docet Scholiastes Apollonij loco iam citato, vbi de his mysterijs agit. Περὶ τῶ κοιλίαν οἱ μεμνημένοι ταγνίας ἀπὸσι πορφύρας. Caput autem oleæ germine coronabant. Proclus in Platonem De Rep. τὸ ἔλαιον, ῥώμης ὄν ποιητικόν, καὶ γυμναστικῆ προσήκον, οἰκείως ἔχει τῆ Κρητικῆ θεότητι. καὶ γὰρ οἱ πρῶτοι Κρηῖτες, τί τε ἄλλα τῆ τίξῃ τῆ Ἀθηνῶν αἰλώπι, καὶ πεισερέφθαι λέγονται τῶ Ἰαλλῶ τῆ ἐλαίας. Sacrorum eorum arcana prodit nobis Arnobius lib. v. *Oblivioni etiam Corybantia sacra donentur, in quibus sanctum illud mysterium traditur: frater trucidatus à fratribus.* Firmicus De errore Prof. Relig. *In sacris Corybantum parricidium colitur; nam unus frater à duobus interemptus est.* Inde alibi ab eodem dictum, eodem Opere. *Qui fraternum desiderat sanguinem, Corybantium sequatur institutum.* Confugiebant ad hæc sacra, qui cædem aliquam admisissent; vt à sacerdote, qui κοῖης; siue κόης, dicebatur, iustrarentur. Obseruare est in Hesychij Glossis. κοῖης, ἱερῶς Καβείρων, ὁ καθαίρων Φοινέα, οἱ δὲ, κόης.

ΚΑΛΑΟΙΔΙΑ.

Dianæ celebrabantur apud Lacedæmonios; eratque certamen. Hesychius. καλαοΐδια, ἀγῶν ἐπιελέμευ. Ἀρτέμιδι τῶ Λάκωσιν.

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ.

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ,

Lesbij celebrabant, & certamen erat in fano Iunonis inter mulieres de formâ. Schol. Homeri ad Iliad. i. Παρὰ Λεσβίοις ἀγῶν ἀγεται κάλλης γυναικῶν ἐν τῶ τῆ Ἥρας τεμένει, λεγόμενον Καλλιστεία. Mentio est in Hedijli Epigrammate, quod sine Auctoris nomine citat Suidas in Καλλιστεία; constatque Anthologiæ lib. vi. cap. viii.

Τῶ γὰρ ποι κρινανί τὰ καλλιστεία Περὶ τῶ
Νεβρίδα ἔχουσε τῶν δὲ ἔθετο παρεχόμεν.

Celebrarunt etiam Parrhasij, cum in urbem conuenissent, à Cypselo ad Alpheum flumen ædificatam; qui instituit festo Eleusiniæ Cereis: quæque concertarent mulieres, χρυσοφόροι appellabantur. Athenæus lib. xiii. οἶδα ἣ καὶ περὶ κάλλης γυναικῶν ἀγῶνα ποτὲ διετετέλετο. περὶ ἔξ ἰσορῆ. Νικίαις ἐν Ἀρκαδικαῖς. Διετέλεται Φασιν αὐτὸν Κύψελον, πόλιν κλισαντα ἐν τῶ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν. εἰς τὴν κατοικίσαντας Παρρῆσιων Ἰναις, τεμένει καὶ ἑωμόν ἀναστήσαντι Δήμητρι Ἐλευσινία. ἣς ἐν τῆ ἑορτῇ καὶ τὸν ποτὶ κάλλης ἀγῶνα διετετέλεται, καὶ νικῆσαν πρῶτον αὐτοῦ τῶν γυναικῶν Ἡροδίκην. διετετέλεται δὲ ἔτι μέχρι νῦν ὁ ἀγῶν ἔτι, καὶ ἀγωνίζονται γυναῖκες χρυσοφόροι ὀνομάζονται. Vt autem fœminæ, ita etiam hoc certamen viri certarunt apud Elienses; vbi victor præmium arma accipiebat, quæ Mineræ consecrabat, virtus redimitus ab amicis, & coronam ἐμυρτο gestans, ad deæ templum accedens.

Υ 3

Narrat

Narrat idem Athenæus, loco citato. Θεόφρα-
 ς ① δε αγωνα κάλλεος φησι γινέσθαι ὡς Πίλειοις, κὶ πῶ
 κέρσιν Ἰππιτελείδου μετὰ σπαρθῆς, λαμβανίην τε τὰς νικη-
 σαυίας ἀθλα ὄπλα, ἀπερ ἀνάλθεσσι φησι Διονύσι ① ὁ
 Λόκυρεὶος τῇ Α' θλώα. τὸν ἢ νικῆσαντα, ταμνικέμνον ὑπὸ
 τῷ Φίλων, καὶ πομπύοντα, ἕως τοῦ ἱεροῦ ὡς γινέσθαι. τὸν
 δὲ σέφανον αὐτοῖς δίδοσθαι μυρρίνης ἰσορρεῖ Μύρσιλ ① ἐν
 Ἰσορρεῖ Παροδόξοις.

ΚΑΛΛΥΝΤΗΡΙΑ.

Apud Athenienses celebrabantur. Etymo-
 logici Auctor. Καλλυτήρια, καὶ Πλυτήρια, ἑορτῆ
 δύο Ἀθλήσσι.

ΚΑΡΝΕΙΑ,

Instituta Sparta Olympiade xxvi. Athe-
 næus lib. xiv. Εἴθετο δὲ ἡ γέσις τῶν Καρνεῶν κατὰ πῶ
 ἐκτῶ καὶ εἰκοστῷ Ὀλυμπιάδα, ὡς Σώσιμ ① φησὶν ἐν τῷ
 Περὶ χρόνων. Et Anonymus in Descript. Olymp.
 ad eius Olympiadis annum primum ita disertè
 notat. Τα Καρνεῖα ἀγῶν πρῶτον ἐπέθη ἐν Σπάρτῃ. Ha-
 bebat autem festum hoc militiæ imitationem;
 quippe loca erant numero nouem, Σκιάδες ap-
 pellata: in quorum singulis viri nouem ad man-
 datum publicum, per præconem denuntiatum,
 cœnabant dies continuos nouem, quibus fe-
 stum terminabatur. Athenæus lib. iv. Δημή-
 ρει ① δὲ ὁ Σκηψι ① ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν Τρωικῶν Διακόσμου,
 πῶ

τῶν Καρνεῶν φησὶν ἑορτῶν ὡς Λακεδαιμονίοις μίμημα
 εἶναι στρατιωτικῆς ἀγωγῆς. τότε γὰρ εἶναι ἐννέα μὲν τῶ
 ἀριθμῷ. σκιάδες δὲ ἔπι καλοῦνται, σκλαυαῖς ἔχοντες πα-
 ραπλήσιον ἦ. καὶ ἐννέα καθ' ἑκάστων ἀνδρες δεῖπνοι, πάν-
 τα τε ἀπὸ πρῶτου γαμαλ ① κηρύσσεται. ἐχθὴ τε ἐκάστη σκιάς
 φρατρείας τρεῖς. καὶ γίνεται ἡ τῶν Καρνεῶν ἑορτῆ Ἰππι
 ἡμέρας ἐννέα. Et Eustathius extremo Commen-
 tario ad Iliad. ω. Ἡ τῶν Καρνεῶν ὡς Λακωνῶν ἑορ-
 τῆ μίμημα ἢ στρατιωτικῆς ἀγωγῆς. τότε μὲν γὰρ ἐννέα
 τῶν δεσμοῦ, σκιάδες μὲν καλεῖσθαι, σκλαυαῖς δὲ ἦ ἔχοντες
 ὡς παπλήσιον, ἐννέα δὲ καθ' ἑκάστων ἀνδρες ἐδείπνουν. Φιλία
 ἴσως καὶ ἐκεῖ δεσμοῦ Ὀμηρῆ Φίλκ τῶ ἐννέα. διὸ κ' ἐπαί-
 γη ὁ πῶ ἰσορρεῖας τὸ, γίνεται δὲ ἡ ἑορτῆ ἐφ' ἡμέρας ἐννέα.
 Primus autem festi dies erat mensis Carnei sep-
 timus. Obseruo apud Plutarchum Sympos. lib.
 viii. Quæst. i. Ὁ ἢ φλῶρ ① ἐδὲ Καρνεαδῶν ἀπι-
 ξισθὲν ἔφη μνήμης ἐν τοῖς Πλάτων ① γυμνασίοις, αἰδρα τῆς
 Ἀκαδημίας ἀνδρῶν ἐργασίῳ. Ἀ πολλῶν ① γὰρ ἀμ-
 φοτέρως ἑορτῆ γινέσθαι. τὸν μὲν γὰρ Θεσσαλίοις Ἀθήνησι,
 τὸν ἢ Κρόνεια Κυρῶναιων ἀγόντων. ἐδὲ δὲ ἢ ἀμφοτέρως
 ἑορτάζουσι. Ac certamen tunc quoque erat. Ano-
 nymus in Descript. Olymp. citatis iam verbis.
 Τα Καρνεῖα ἀγῶν πρῶτον ἐπέθη ἐν Σπάρτῃ. Eoque pri-
 mus victoriam retulit Terpander. Athenæus
 lib. xiv. Τα Καρνεῖα πρῶτ ① πάντων Τέρπανδρ ①
 νικῶν, ὡς Ἐλλαντικῶν ἰσορρεῖ, ἔν τε τοῖς ἐμμέτρωις Καρνεονί-
 καις, καὶ ἐν τοῖς κατὰ Λοχάδων. De eo ipso est Plutar-
 chi locus in Lac. Instit. Τιμοφῆς ἢ ἀγωνιστομῆς ①
 Καρνεῖα, εἰς τὴν ἑφόρων, μάχαιραν λαβῶν, κρῶτησεν αὐτὸν,
 ἐκ ποτέρω τῶν μερῶν δισπτεμοὶ τὰς πλείους τῶν ἐπὶ χερῶν.
 Sacer-

Sacerdos, qui hoc festo rem sacram faceret, Ἀγητής dicebatur. Hesychius. Ἀγητής, ἢ ἱερώμενος. ἄγημος. ἐν δὲ τοῖς Καρνείοις ὁ ἱερώμενος τοῦ Θεοῦ. Ita emendo. Non recte editur, ἱερώμενος τῷ Θεοῦ. Nam Apollini sacra Carneā erant.

ΚΑΡΥΑ.

Dianæ in honorem celebrabatur. Hesychius. Καρύαι. τὰς ἀμυγδάλας, καὶ κασάνδας. καὶ τὸ πῶς Ἀρτέμιδος, καὶ ἑορτὴ, Καρύαι. Fortassis idem est festum, quod

ΚΑΡΥΑΤΙΣ

eidem Hesychio commemoratur. Καρυατῖς, ἑορτὴ Ἀρτέμιδος, καὶ ἱερόν. Erat autem Dianæ id festum apud Laconas, celebratum Caryis; virginesque, dum id celebratum, choreas deæ in honorem agitabant. Pausanias Laconicis. Τρίτη δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Διόφειας ἐμβολὴ κατὰ τὴν δεξιὰ εἰς Καρύαιας ἀγὴ, καὶ εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος. τὸ γὰρ χωρίον Ἀρτέμιδος καὶ Νυμφῶν ἐστὶν αἱ Καρύαι. καὶ ἀγάλμα ἔστηκεν Ἀρτέμιδος ἐν παλαιῶν Καρυαίων. χορὸς δὲ ἐν ταῦτα αἱ Λακεδαιμονίων παρθένοι κατὰ εἶθός ἱστῶσι, καὶ Ἰππῶν αὐταῖς καθέστηκεν ὄρχησις. Diomedes Grammatices lib. III. Quo tempore, aduentante Xerxe in Graciam, omnes, desertâ Laconia, metu Barbarorum perterriti, in diuersas partes fugisse creduntur; & cum virgines timore laterent, ex hoc euenisse, ut eo die,

die, quo solitus erat chorus virginum Dianæ Caryatidi hymnum canere, nemo ad solenne sacrum inueniretur. Huc pertinet illud Statij Theb. I V.

Plaudentiq̄, habiles Caryæ resonare Dianæ.

Vbi corruptus valdè Lutatius Interpres, & per occasionem emendandus. *Templum in Laconia Dianæ sacrum, quod etiam Carratium nominatum est ex hac causa. Cum luderent virgines, meditatæ ruinam omnis chorus in arborem nucis fugit, & in ramo eius pependit; quam nucem Græci caram vocant. Ergo de arbore, & templo, & de deâ, nomen accepit. Restituo. q. etiam Καρυαίον nominatum. Deinde. q. n. Græci καρύαι vocant. Denique. Ergo de arbore & templo, & dea, nomen a,*

ΚΙΣΣΟΤΟΜΟΙ.

Festum isthoc apud Phliasios erat, Hebæ sacrum. Pausanias Corinthiacis. Παρὰ δὲ Φλιασίοις τῆς θεῶς ταύτης (τῆς Ἥρας) καὶ ἀλλὰ ἡμῶν, καὶ μέγιστον τὸ εἰς τὰς οἰκέτας ἐστὶ. δεδώκασι γὰρ δὴ ἀδελφῶν ἐν ταῦτα ἱκετεύσιν. λυθέντες δὲ οἱ δεσμῶν, τὰς πέδας πρὸς τὰ ἐν τῶν ἄλλοι δένδρα ἀναλιθέασιν. ἀγεται δὲ καὶ ἑορτὴ σφίσι ἐπιτεταῖ, ἧ καλοῦσι Κισσοτόμους.

ΚΛΑΔΕΥΤΗΡΙΑ.

Hesychius. λέγεται Μεσάποι καὶ ἑορτὴν Βισθαίαι, ἧ ἡμεῖς Κλαδεύτηριαν λέγομεν.

ΚΝΑΚΑΛΗΣΙΑ.

Dianæ Cnacalesiæ celebrabant quotannis in monte Cnacalo Caphyatæ. Meminit Pausanias in Arcadis. Καφυσάτης ἡ ἱερεὶα θεῶν Ποσειδῶνός ἐστι, καὶ Ἰππικλήσιν Κνακαλησίας Ἀρτέμιδος. Ἐστὶ δὲ αὐταῖς καὶ ὄρεσσι Κνάκαλλος, ἐνθα ἐπέτφον τελετῶν ἀγούσι τῇ Ἀρτέμιδι.

ΚΟΝΝΙΔΕΙΑ.

In Connidæ, Thesei pædagogoi, honorem celebrabant Athenienses pridie Theseorum, arietem ei immolantes. Plutarchus in Vita Thesei. Ἐπὶ σάτιν ἔχφν, καὶ παιδαγωγόν, ὄνομα Κορνίδα. ὦ μέγχερι νυῦ Ἀθιναῖοι μιᾷ πρῶτον ἡμέρᾳ τῶν Θεσιῶν κελόν ἐναγίζουσιν.

ΚΟΡΕΙΑ.

In Proserpinæ honorem agitata. Scholiastes Pindari Olymp. Od. v II. Πολλοὶ δὲ ἀγονταὶ ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ, Λύκαια, Κόρεια, Ἀλέαια. Plutarchus in Dione. Ταύτα ποιήσας ὁ κάλλιππος πίντα, ἔ τὸν ὄρεον δοπομόσας, ἔ τω κατεγέλασε τῶν θεῶν, ὡσεὶ περιμείνας τῶν ἑορτῶν ἢς ἠμοσε θεοῦ, δρᾶ τὸν φόνον ἐν τοῖς Κορείοις. Hesychius. Κορεία, θεραπωεία, καλλοπή. ἡ θυσία τῇ Κόρῃ πελαγῶν.

ΚΡΟΝΙΑ.

ΚΡΟΝΙΑ.

Saturno peragebantur. Theodoretus Therapeutico VII. Ἀπεκλήρωσε πανηγύρις ἐκάστῳ τῶν δαιμόνων, ἐκ τῆς προσήγορίας ὀνομάσας τῶν ἑορτῶν. Ἐρμια, καὶ Κρόνια. Scholiastes Aristophanis Nubibus. Ἐστὶ Κρόνια τῶν ἑορτῶν Ἑλλήσιν ἑορτή, τὰ τῶν Ῥωμαίοις καλεῖται Σατυράλια.

ΚΥΝΟΦΟΝΤΙΣ.

Argiuorum festum erat, quod diebus canicularibus celebrabant; ita dictum, ut videtur, quia tunc canes occiderentur. Colligere est ex Athenæ, lib. III. Μὴ βαῦζε, εἶπεν, ὦ ἐπίτρε, μηδε ἀγριαίνε, τῶν κυνικῶν περιβαλλόμενος λύσαν, τῶν κυνῶν ἡμερῶν δεόν ἀικαλλεῖν μάλλον, καὶ προσσαινῶν τοῖς στυδεῖσσι, μὴ καὶ ἵνα Κυνοφόντιν ἑορτῶν ποιησώμεθα, ἀντὶ τῆς παρ' Ἀργείοις τελεμῆς.

IOANNIS MEVRSI
GRÆCIAE
FERIATÆ,

SIVE,
DE FESTIS
Græcorum,

LIBER V.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΕΟΡΤΗ.

NOMEN festi est ignotum. In hoc
fœminæ optimates seorsim in an-
drone magno peruigilium agita-
bant; reliquæ verò promiscuè cum
familiâ vniuersâ. Meminit Plu-
tarchus, Amat. Narrat. vltimâ, vbi de Alcip-
po Lacedæmonio, & vxore eius Damocritâ.
Πανταχόθεν δὲ ἡ Δαμοκρίτα περιελαωρομένη, ἐτήρησέ τι-
να πανδημον εορτῶν, ἐν ἣ γυναικες ἅμα παρθένους, καὶ
οἰκείους, καὶ νηποῖς ἐώρταζον. αἱ δὲ τῶν ἐν τέλει, καθ' ἑαυ-
τάς ἐν αἰδρῶνι μεγάλῳ διεπαννύχιζον. Aliud quoque,
pariter ignotum, in quo fœminæ viros cælibes,
circum

circum aram tractos, colaphis cædebant; vt hâc
contumeliâ eos ad vxorem ducendam impelle-
rent. Athenæus initio lib. xiii. κλέαρχος δὲ ὁ
Σολῶς ἐν τοῖς Περὶ παροιμιῶν ἐν Λακεδαίμονι, Φησὶ, τὰς
ἀγάμους αἱ γυναικες ἐν εορτῇ τινὶ παρὶ τὸν ἑωμὸν ἐλκυσσῶ
ραπίζουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγματι ὕβριν φέρουσι,
φιλοσοργῶσί τε, καὶ ἐν ὥρᾳ παρῴωσι τοῖς γάμοις.

ΛΑΜΠΑΣ.

Lampadum certamen erat. Dixi de eo nuper
libro *De Populis Attica*, quia occasio erat, in κε-
ραμικός. Hic reponam, emendatiùs, pleniùsque,
loco proprio. Hesychius. λαμπάς. λαμπάδιος
αἰγών. Andocides Orat. in Alcibiadem. καί τις
τυγχάνω νενικηκώς Δαυδρία, ἔ λαμπάδι, ἔ τραγωδοῖς.
Ita enim locum illum, corruptum hodie, emen-
dandum pridem monui; libro, quem iam dixi,
& loco. Arrianus De Exped. Alexandri, lib. iii.
Ἀλέξανδρος, καὶ λαμπάδα ποιήσας, καὶ αἰγῶνα γυμνι-
κόν. Aeneas Tacticus Poliorceticici cap. xviii.
Ἐν τῇ μὴ ὁμονοσση πόλει, ἔ ὑπόπλιως παρὰ ἀλλήλους ἐχόν-
των, καὶ παρονοῦντα δὴ λαβεῖσθαι τὰς μετ' ὅχλου ἐξόδους, ὅτι
θεωρεῖαν λαμπάδιος, καὶ ἵπποδρομίας, καὶ τῶν ἄλλων
αἰγῶνων. Isæus in Orat. Περὶ τοῦ φιλοκτήμονος κλή-
ρος. Τηλικούτος ἂν τετραηγερέθηκε, κεχωρήθηκε δὲ τρα-
γωδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι. Inscriptio
Verus.

Z 3

ΛΑΜΠΑ-

Α Λ Μ Π Α Δ Α
 Ν Ε Ι Κ Η Σ Α Σ
 Σ Υ Ν Ε Φ Η Β Ο Ι Σ Τ Υ Δ Α
 Ν Ε Θ Η Κ Α Σ Ο
 Π Α Ν Τ Ω Ν Ω
 Τ Υ Χ Ι Δ Ο Υ
 Α Θ Μ Ο Ν Ε Υ Σ .

Meminit etiam Xenophon *Περὶ περσῶν*, & Pol-
 lux lib. VII. cap. IX. Peragabatur autem in
 Ceramico extra urbem. Suidas. *Κεραμεικός, πό-
 ρος τῆς Ἀθηνῶν ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλεον Ἀθλωαῖοι κατ' ἐ-
 τὸ Λαμπαδῶν χοροδ' ἀγῶνα.* Erat verò triplex;
 unumque Panathenæis, alterum Vulcanalibus,
 tertium Promethæis celebrabatur. Scholiastes
 Aristophanis ad *Ranas*. Ὁ τὸ Λαμπαδῶν δὲ ἀγῶν
 τρεῖσιν Ἀθλωάσιν ἤγετο κατὰ τὰ Προμηθεῖα, Ἡφαίστεια,
 Παναθλωαία. Harpocraton. Τρεῖς ἀγῶσιν Ἀθηνῶσι
 εὐρτάς Λαμπαδῶν, Παναθλωαίσις, καὶ Ἡφαίστειαίσις, καὶ
 Προμηθεΐσις. Ac sacra singula dijs festorum præ-
 sidibus, Mineræ, Vulcano, & Prometheo.
 Scholiastes Aristophanis ad *Ranas*. *Λαμπαδη-
 δρομία γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμικῷ, Ἀθλωαῖς, Ἡφαί-
 στεις, Προμηθεΐσις.* Vide quoque Etymologici Au-
 ctorem in *κεραμεικός*. Plato *De Rep.* lib. I. *Λαμ-
 παδ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ ἑσέραν ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ.* Mineruam
 intelligit; cui ut proprium festum istud Panathe-
 naicum, ita, quod tum celebrari vsitatum, lam-
 padum certamen. Alterius, Vulcano sacri, me-
 minit Herodotus, lib. VII. *κατὰ περὶ Ἑλλήσιν ἡ
 λαμπα-*

λαμπαδηφορία, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἑπιτελέουσι. Etiam
 Themistius Orat. *De Theodosij Humanitate.*
καὶ τότε ἐγὼ μόνον ἠδόμενον Φωνῆς νικῶσης τῷ Ἐχθρῷ τὴν
*τῷ Ἡφαίστῳ τελειομένην λαμπαδηφορίαν, Ἐξ ἁπλῶν πομπῶ-
 νων ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλας, σιδήρας πόδας ἔτι πόδας, ὡσπερ*
Φρυκτωρίας ἀξιοπομπῶν. Et certaturi ex turri
 quâdam, quæ in Ceramico, accensas faces acci-
 piebant. Hinc Aristophanes *Ranis*.

HP. Καθ' ἑρπυσον νῦν ἐς κεραμικόν. ΔΙ. κατὰ τὴν;

HP. Ἀναβάς ὅστι τὸν πύργον ὑψηλόν. ΔΙ. ἢ δρῶ;

HP. Ἀφ' ἑμῶν τὴν λαμπαδ' ἐντεύξην θεῷ.

Κ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέδου Φῶσιν οἱ θεῶν ἄνθρωποι

Εἶναι, τὸ δ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν. —

Vbi Scholiastes. *κεραμεικός* δὲ τόπος Ἀθηνῶν, ὅπου
 σιωπέλιον οἱ Ἀθλωαῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπαδοδ' ἀγῶ-
 να. πρὸς δὲ τῷ τόπῳ τῆς πύργον ἵνα ὑπάρχειν Φῶσιν,
 ἐφ' ὃν συμβεβηκυῖαι αὐτὸν ἀναβαίνοντα θεοῦ τὴν λαμπα-
 δα. Dixi in Ceramico certatum; sed Prome-
 thea in Academia peragebant. Clarum ex Pau-
 saniâ in Atticis; qui tradit, aram in Academia
 Promethei fuisse, vnde accensas faces in urbem
 cursu deferebant. ἐν Ἀκαδημίᾳ δέ, inquit, ἐστὶ
 Προμηθεΐσις βωμός. καὶ θεῶσιν ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν
 ἔχοντες καιομένης λαμπαδῆς. Et accendi in Acade-
 miâ faces solitas tradit quoque Plutarchus So-
 lone, ad Cupidinis nempe statuam, quæ illic
 erat, à Pisistrato collocata. Verba eius ecce
 ista. λέγεται δὲ καὶ Πεισίστρατος ἑρασῆς Χάρμης ἡμέτερα,
 καὶ τὸ ἀγάλμα τῷ Ἐρωτὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ καθιερωσά,
 ὅπου τὸ πῦρ ἀνάπτεισιν, οἱ τὴν ἱερὰν λαμπαδα ἀξιομένους.

Soluam

Soluam nodum, ne quid turbet. Academia, & Ceramicus, idem erant. Hesychius. Ἀκαδημία, λατρὸν ἢ πόλις. λέγει δὲ γυμνάσιον Ἀθλήσιν διὰ Ἀκαδήμης ἀναθήνη. καλεῖται γὰρ ἔτι ὁ Κεραμικός. Sed hæc de eo certamine capienda, quod Vulcanalibus, Prometheifve, habebatur; nam quod Panathenæis fuit, in Piræeo celebratum: vt ostendo libro de illis singulari. Vt verò singula singulis sacra, ita vni Pani vniuersa. Accipio ex Libanij verbis Declam. xv. μηδὲ ὀρέσθω τίνων ὁ βωμὸς, μέγρις αὖ θεραπείῃται Παναθηναίοις μὲν Ἀθλοῦ, Μυσηροῖς ἢ Δημήτηρ, τῇ Λαμπάδι ἢ ὁ Παῦ. Inuenio eius rei originem apud Herodotum lib. vi. Περὶ τὸ Παρθένιον ἔρθω τὸ ἑστὸν Τεγῆς ὁ Παῦ περιπίπτει. βῶσαντα δὲ τένομα τὸ φειδιππίδω τὸν Παῦα, Ἀθλοῦ αἰοῖσι κελεύει ἀπαγγεῖλαι, διότι ἐαυτοῦ ἑδερμῶν Πιπέλαιαν πειεῦνται, εὐντὸν ὄντα ἤδη Ἀθλοῦ αἰοῖσι, καὶ πλάχου ἡμιδρῶν ἢ σφίσι χησίμω, τὰ δὲ ἐστὶ ἐσομῶν. καὶ ταῦτα μὲν Ἀθλοῦ αἰοῖσι, κατὰ σφίσι δὲ ἤδη τῶν πραγμάτων, πιστεύωσι εἶναι ἀληθῆ, ἰδρῶσαντο ἑστὸν τῇ ἀκροπόλι Πανός ἱερόν, καὶ αὐτὸν διὰ ταύτης τῆ ἀγγελίας ἡσίσθι ἐπετείησι, καὶ Λαμπάδι, ἰλάσκονται. Vbi non rectè eruditissimi Interpretes λαμπάδι vertunt; ex ardentī candelabro: debuissent, Lampadis certamine. Atque vt certamen erat triplex, ita tres numero, qui certabant. Certamen autem istud erat; vt facem ardentem in locum destinatum perferrent. nam cui exstingui illam contingeret, is victoriâ excidebat. Vtrumque est animaduertere apud Pausaniam loco citato. τὸ δὲ

δὲ ἀγώνισμα, ὁμοῦ τῶν δρόμω φυλάξαι τὴν δόδα ἐπὶ καιρομῶν, εἶναι. Δποσβεθείσης δὲ, ἔθεν ἐστὶ τῆ νίκης τῶ πρώτῳ. δεύτερῳ δὲ αὐτὸ αὐτοῦ μέπειν. εἰ ἢ μηδὲ τέτῳ καιοίτο, ὁ τρίτῳ ἐστὶν ὁ κρατῶν. εἰ δὲ καὶ πῶσιν Δποσβεθείη, ἔδει ἐστὶν ὅτῳ κατὰ λείπεται ἢ νίκη. Tradebant nempe inter currendum alter alteri. Interpres Vetus Persij Sat. vi. *Apud Athenas, cum iuvenes ludos cursu celebrabant, qui victor esset, primus facem tollebat, deinde sequenti se tradebat, & secundus tertio: similiter omnes, donec currentium numerus impleretur.* Psellus in Phys. v. vt quidem Ioannes Baptista Camotius vertit, nam Græcus textus nondum editus. *Quemadmodum & in cursu fiebat, in quo faces adhibebantur. Eo enim cursus certamine ἢ qui currebant, inter currendum vice inter se paritâ ἐκ διαδοχῆς facem accensam alius alij dabant, & accipiebant; rursumq; accensam conseruabant.* Inde nimirum dictum à Persio.

Qui prior es, cur me in decursu lampada possis?

Varro De Re Rust. lib. iiii. cap. xvi. *Sed, ὁ Merula, Axius noster ne, dum hoc audit, physicam addiscat, quod de fructu nihil dixit, nunc cursu lampada tibi trado.* Lucretius lib. ii.

Inque breui spatio mutantur secla animantum,

Et quasi cursores vitæ lampada tradunt.

Aristoteles Physic. lib. v. cap. iv. Ἡ λαμπάς, ἐκ διαδοχῆς, φορὰ ἐχομῶν. Et currebant quidem pedibus; nisi quod Panathenæis postea etiam in equis cæperunt. Obseruo ex Platonis verbis, iam antè citari à me cæptis. Ἀρχὴ γὰρ, ἢ δὲ ὅς, ἔδὲ

ἴσσε ὅτι λαμπράς ἔσμε πρὸς ἑαυτέραν ἀφ' ἵππων τῆ θεῶ; ἀφ' ἵππων, λέω δὲ ἐγὼ, καινόν γε ποδο. Quia autem, ne facem exstinguerent nimia cursus agitatio-
ne, segniùs interdum currebant, ea propter sese mutuò, risus excitandi causa, planis manibus verberabant. atque inde verbera, eo modo il-
lata, Κεραμικῆ καὶ πηληγαὶ dicebantur. Hesychius. Κεραμικῆ καὶ πηληγαὶ πλατεΐαι. ἀγὼν γὰρ Ἀθλήωσιν ἐπι-
λῆς ἐν τῷ Κεραμικῷ, ἐν ᾧ τύπῃσι πλατεΐαις χερσὶ τὰς μὴ τρεχόντας, καὶ τὰς ἄλλας ἀγωνιστὰς, γέλωδι χαίρει.
Schol. Aristophanis ad Ranas, istis verbis.

— καὶ οἱ Κεραμῆς
Ἐν ταῖσι πύλαις παίεσσ' αὐτοῦ
Γαστέρα, πλάτῃρας, λαγόναις, πυγῶ.
Ὅ δὲ τυπόμενον ταῖσι πλατεΐαις,
Ἐποπερδόμενον,
Φυσῶν τὴν λαμπάδι, ἔφωγε.

Ταῖς πλατεΐαις, inquit, χερσὶ δηλονότι, ἢ ἔτω λεγομέ-
ναις Κεραμικαῖς πηληγαῖς τε καὶ πλατεΐαις. Præerant
porro huic certamini ὁ βασιλεύς qui dictus, & οἱ
Ἐπιμεληταί. Pollux lib. viii. cap. ix. sect. iii.
Ὅ δὲ βασιλεύς, μυσηρίων παρεστήκε μετὰ τῶν Ἐπιμελητῶν,
καὶ Ἀλωαίων, καὶ ἀγώνων τ' ἑπι λαμπάδι. Qui victor
euaferat, λαμπαδηφόρος dicebatur. Hesychius.
λαμπάς. λαμπάδιος ἀγών. καὶ ὁ νικήσας λέγεται λαμ-
παδηφόρος.

ΛΑΜΠΗ.

ΛΑΜΠΗΡΙΑ.

Celebrabant Pellenenses in Achaiâ, in ho-
norem Bacchi ποδ λαμπήρης, faces in templum
noctu inferentes, & vini crateres passim per vr-
bem disponentes. Pausanias Achaicis, vbi de
Pellenensibus agit. Τοῦ δὲ ἄλσος τ' Σωτείρας ἱερὸν
ἀπὸ αὐτοῦ Διονύσου λαμπήρης ἐσιν ἑπίκλησιν. τετρω καὶ
λαμπηρίαν εορτὴν ἀγασσι, καὶ δάδας πρὸς τὸ ἱερὸν κομί-
ζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ οἶνα κρατήρας ἰσοῦσιν αὐτὰ τὴν πόλιν
πάντων.

ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ ΑΓΩΝ.

Certabant in eo iuvenes disco, alijsq; certam-
inibus fungillatim; quia nondum quinquert-
ium erat. Scholiastes Apollonij, lib. iv. vbi de
Perseo, & Acrisio. Καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, σιωπη-
χαίρῃ ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσει, ἔοπερσὺς ἀποδύεται
εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔλαβὼν τὸν δίσκον, δισκῶει. τὸ δὲ πέντα-
θλον ἔπω λέω. ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τ' ἀθλων ἤθλεν.

ΛΑΦΡΙΑ.

Dianæ Laphriæ agebant Patrenses, hunc in
modum. Ligna viridia, cubitorum sedecim sin-
gula, circa aram disponebant; intrâ aram aridissi-
ma: sub festi tempus ascensum ad aram exstruen-
tes, limum ad aræ gradus aggerebant. ac pom-

A a 2 pam

pam primùm deæ instruebant magnificentissimam; in eâ sacerdos virgo vltima omnium curru, quem trahebant cerui, vehebatur. postero die sacra facta, magno omnium publicè priuarimque studio. Intra aræ autem septem animalia viua conijciebant, & arborum pomiferarum fructus; inde igne iniecto incendebant. Pausanias Achaicis. Ἀγασσι δὲ καὶ Λαφρεία εἰσρτῶν τῆ Ἀρτέμιδι οἱ Πατρῆες αἰὰ παῦ ἐτ, ἐν ἡ τρεῖσι δῆπιν χάρμος θυσίας εἰσιν αὐταῖς. πρὶ μὲν τὸν βωμὸν ἐν κύκλῳ ξύλα ἰσαῖσιν ἐν χλωρῶ, Ἐ εἰς ἑκαταίδεκα ἕκαστον πῆχους. ἐν τῆς δὲ τῆ βωμοῦ τὰ αὐτάτα σφισι τῆ ξύλων κείτην. μηχαιῶνται ἡ ἴσπὸ τὸν καιρὸν τῆ εἰσρτῆς αὐοδὸν δῆπιν τὸν βωμὸν, λφοτέρων δῆπιν φέρωντες γλῶ δῆπιν τὸν βωμοῦ τῆς αἰαβαθμῆς. πρῶτα μὲν δὲ πομπῶν μεγαλοπεπεσῆται τῆ Ἀρτέμιδι πομπῆς Ἐ, Ἐ ἱερικὴν παρῆν ἔχεται τελευταία τῆ πομπῆς δῆπιν ἐλαφῶν ἴσπὸ τὸ ἄρμα ἐξὼ γυμνῶν. ἐς δὲ πῶν δῆπιν ἴσπιν, πλινκαῦτα ἡδὲ δρᾶν τὰ ἐς πῶν θυσίαν νομίζουσι, δημοσία τῆ ἡ πόλις ἔχῆσιν ἐς πῶν εἰσρτῶν ἡ οἱ ἰδιῶται φιλοθιμῶς ἔχουσιν εἰσβαλλουσι γὰρ ζῶντας ἐς τὸν βωμὸν, ὄρνιθας τε τῆς ἐδωδῆμης, καὶ ἱερεῖα ὁμοίως ἅπαντα, ἐν δὲ ὑς ἀγρίους, καὶ ἐλάφους τε καὶ δορκάδας. οἱ δὲ καὶ λύκων, καὶ ἀρκτων, σκύμνης. οἱ δὲ καὶ τέλεια τῶν θηρίων. καταλιθέασιν δὲ δῆπιν τὸν βωμὸν καὶ δένδρων καρπὸν τῆ ἡμέρων. τὸ δὲ δῆπιν τῆς πῦρ ἐνιαῖσιν ἐἰς τὰ ξύλα.

ΛΕΟΝΙΔΕΙΑ.

Leonidæ honori festum diem instituerunt Lacedæmonij; in quo oratio funebris dicta, &

certa-

certamen etiam peractum; in quo, nisi Lacedæmonio, nemini certare licitum. Pausanias tradit in Laconicis. Ἐ καὶ τῆς ἀγρῆς πρὸς ἡλιὸν ἰόντι δούρμιον, Ἐ φ κενὸς βρασίδα τῶ Τέλλιδ πειποίηται. ἀπέχεται δὲ ἐ πολὺ τὸν Ἐ φ τὸ θῆατρον λίθου λδουκῆ θῆας ἀξίον. τὸ θῆατρον δὲ ἀπαυλῆκρὸν Παυζανίης τὸν Πλαταιάσιν ἡγησαμῆν μνημά ἐστὶ τὸ δὲ ἕτερον, Λεωνίδης. καὶ λόγους καὶ ἔτ ἐκαστον ἐπὶ αὐταῖς λέγουσι, Ἐ ἡθῆσιν ἀγῶνα, ἐν ᾧ πλῶν Σπαρτιατῶν ἄλλω γε σῶν ἐσιν ἀγωνίζονται.

ΛΕΟΝΤΙΚΑ.

Incertum, cui deo, aut deæ. Sacra autem tunc peragi solita, quibus qui initiarentur, aquæ loco abluendis ipsis manibus mel infundere moris erat: quo testatum cupiebant, puras à re omni tristi, noxiâve, ac detestandâ, manus esse oportere. Porphyrius De Nymph. Antro. Ὅταν μὲν ἐν τοῖς τὰ Λεοντικὰ μυσημῆμοις εἰς τῆς χεῖρας ἀνθ' ὑδατῶν μέλι νίψασθαι ἐγχεῶσι, καθαρὰς ἔχῆν τὰς χεῖρας πρὸς ἀγγέλλουσιν δῆπιν τὸν βωμὸν, καὶ βλαπτικῶν, καὶ μυσσηροῦ. Mentio horum est in Inscrip. Vet.

CONSTANTIO. NONO. ET. IVLIANO. II
CON. NONIVS. VICTOR. OLYMPIVS
V. C. P. P. ET. AVREL. VICTOR. AVGEN
TIVS. V. OP. TRADIDERVNT. LEONTICA

Et in aliâ.

EVSEBIO. LIPPATIO. CONS
NONIVS. VICTOR. OLYMPIVS. V. C. ET

A a 3

AVREL.

AVREL. VICTOR. AVGENTIVS. V. C
 TRADIDERVNT. LEONTICA. V. IDVS
 MARTIAS. FEL

DATIANO. ET. CEREALE. CONS
 NONIVS. VICTOR. OLYMPIVS. V. C. PP;
 ET. AVR. VICTOR. AVGENTIVS. V. C
 P. TRADIDERVNT. LEONTICA
 XVI. KAL. APRIL. FELIC

ΛΕΡΝΑΙΑ.

Cereri agitabant Lernæi. Pausanias testis Corinthiacis. Η δὲ Λέρνα ἐστίν, ὡς καὶ τὰ παρ' ἑτέρων ἔχει μοι τὸ λόγος, πρὸς Θαλάσση. καὶ πελετῶν Λέρναια ἀγασιν ἐν αὐτῇ Δήμητρι. Sacra autem non Cereri tantum, sed Libero quoque, & Proserpinæ. Obseruo ex Inscriptione quâdam Antiquâ,

SACRATÆ. APVD. LÆRNAM. DEO
 LIBERO. ET. CERERI. ET. CORÆ

Atque instituisse Philammon fertur. Pausanias mox, loco citato. κατὰ σήσασαυ διέ τ' Λερναίων πῶν πελετῶν φιλάμμωνα φασί. Antiquitus ad ea ignem Argiui deportabant ἐ Dianæ Pyroniæ fano, quod in monte Crathide erat. Commemorat idem alibi in Arcadicis suis. Ἐν ᾗ τῷ Κραθίδι τῷ ὄρει, Πυρωνίας ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος. καὶ τὰ εἰς δευκαίοντα ἔτη τῆς θεῆς αὐτῆς ἐπιήγοντο Ἀργεῖοι πῦρ ἐς τὰ Λέρναια.

ΑΗΝΑΙΑ.

ΑΗΝΑΙΑ.

Suidas. Λύαια, ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθλαίαις. Celebrabantur autem mense ab illis Lenæone dicto. Hesychius in Ληναίων. Ἀθλαῖοι πῶν τ' Ἀθηναίων ἑορτῶν ἐν αὐτῷ ἀγασιν. Et quidem in honorem Bacchi; certamenque tunc Poëtarum erat. Unde Aristophanes ait in Equitibus.

Θόρυβον χρῆσθ' Ἀθηναίῳ,
 Ἴν' ὁ ποιητῆς ἀπὴν χαίρων,
 Κατὰ νῦν πράξας,
 Φαιδρὸς λάμπωνι μείωπῳ.

Vbi Scholiastes. ἑορτὴ ὡς καὶ τοῖς Ἀθλαίαις τὰ Ἀθηναία. ἐστὶ δὲ εἰς Διόνυσον. ἐν ᾗ μέχρι νῦν ἀγωνίζονται πιητῶν, συγγράφοντες ἵνα ἄσματα τῶν θελοδύων χάρων. Ac Tragicus quidem certabant quatuor dramaticis simul, quorum quartum Satyricum erat. Diogenes Laërtius in Platone, lib. III. Τετράσι δράμασιν ἠγωνίζοντο, Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύθροις. ὧν τὸ τέταρτον ἴσ' Ἔπιτυρικόν. Agebantur verò autumno, nec peregrini ijs intererant. Idem Scholiastes ad Acharnenses. τὰ δὲ Λύαια ἐν τῷ μείωπῳ ἠγετο, ἐν οἷς ἔπαρῆσαν οἱ ξένοι. Et quidem desinente, cum in propinquo hyems esset. Idem alibi eadem fabulâ. Ὅ τῶν Διονυσίων ἀγῶν ἐπελετο δις τὸ ἔτος. τὸ μὲν πρῶτον, ἔαρ' ἐν ἄσῃ, ὅτε οἱ Φόροι Ἀθλαίαν ἐφέροντο. τὸ δὲ δεύτερον, ἐν ἀρχαῖς, ὅτε οἱ Ληναῖοι λεγόμενοι, ὅτε ξένοι ἔπαρῆσαν Ἀθλαῖαι. χάρων γὰρ λοιπὸν ἴσ'. Dixerat Comicus nempe,

Αὐτὸι

Αὐτοὶ γὰρ ἰσμή, ἔ' πὶ Λλωαίῳ τ' ἀγών.

Κεῖνω ξένοι πύρρσιιν. —

Quem locum explicat quoque Hesychius in suis Glossis. Ἐπὶ Λλωαίῳ ἀγών. Ἐσιν ἐν τῷ ἄσθ' Ἀθηναίων, πρὸς ἑσλον ἔχον μέγα. καὶ ἐν αὐτῷ Λλωαίῳ Διονύσιον ἱερὸν, ἐν ᾧ ἐπετελέοντο οἱ ἀγῶνες Ἀθηναίων, πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι. Et obserua; Bacchi illic fanum fuit, Λλωαίῳ ex loco cognominati, cui agon ille facer. Certaminis tunc celebrati meminit Stephanus. Λλωαίῳ ἀγών, Διονύσιον ἐν ἀγοῖς. Diogenes Laërtius in Platone, lib. III. Τέτρασι δράμασιν ἡγωνίζοντο, Διονυσίοις, Λλωαίοις. Phylomachus apud Athenæum lib. x.

— ἐκ γὰρ ἀγώνων

Τῶν τότε Λλωαϊκῶν ἡλθ' ὑπὸ τὰν καπετόν.

Neque ipse Athenæus aliò respexit lib. iv. ubi inquit. Σὺ δὲ μόνον ἐν Ἀθλώαις μύρων σεαυτὸν οὐδαιμονίζεις, τὰς Θεοφράστου θέσθς ἀκκων, θύμα, καὶ ὄζωμα, καὶ τὰς καλὰς ἐσθίων σρεπῆς, Λλωαία, καὶ Χύτρες θεωρῶν. Clemens Protreptico. Ἀλλὰ γὰρ πρὸς μὲν δράματα, καὶ τὰς Λλωαϊζόντας πικητάς, τέλεον ἤδη παρονοούτας κινητῶν πα ἀναδησάτες, ἀφραίνοντας ἐκτόπως, πελετῆ Βακχικῆ, αὐτοῖς Σατύροις, καὶ θυσίῳ μεγάλη, σὺν καὶ τῷ ἀλλῷ δαιμόνων χορῷ, Ἐλικῶνι καὶ Κιθαιρῶνι κατακλείσωμεν γεγηρακόσιν. Demostheni ἡ δὲ πὶ Λλωαίῳ πμπῆ dicitur, non longè ab initio Midianæ. Præerat vero huic certamini ὁ βασιλῶς dictus, & οἱ Ἐπιμελητάι. Pollux lib. viii. cap. viii. sect. iii. Ὁ βασιλῶς μυσθηρίων παρῆσθηκε μὲν τ' Ἐπιμελητῶν, Ἐ Ληναίων.

ΛΙΘΟΒΟ.

ΛΙΘΟΒΟΛΙΑ.

A Troænijs celebrabatur in honorem Lamiaæ, & Auxesia; quæ virgines, cum ex Cretâ illuc aduenissent, laborante seditionibus ciuitate, à multitudine concitata lapidibus obruta. Pausanias Corinthiacis. Ἐς δὲ πλὴν Λαμίααν ἢ Αὐξησίααν, (καὶ γὰρ Τροϊζελίοις μέπεσι αὐτῶν) ἔ' τὸν αὐτὸν λέγουσιν ὃν Ἐπιδάυροιοι καὶ Αἰγινήται λόγον· ἀλλὰ ἀφικέσθαι παρθένους ἐκ Κρήτης, σεσιασάτων δὲ ὁμοίως τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων καὶ αὐτὰς φασὶν ἀπὸ τῶν ἀντισεσιωτῶν κατακτεθῆναι. καὶ ἐορτῶν ἀγασί σφισι, Λιθοβολίααν ὀνομάζοντες.

ΛΙΜΝΑΤΙΣ.

Dianæ Limnatidis festum, vt Καρυαῖς Caryatidis. Pausanias in Achaicis. Ἐπιδάυρ δὲ τῇ Λιμναϊκῇ πλὴν ἐορτῶν ἀγασί τ' θεοῦ, τ' ἡς οἰκετῶν ἐκ Μεσσίας ἐρχεται τὸ ξόανον κερμίζων τὸ δὲ χαῖον εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν τῇ πόλει.

ΛΥΚΑΙΑ.

Arcades agitabant; erantque ferè, qualia Romanorum Lupercalia. Plutarchus in vitâ Cæsaris. Ἦν ἡδὲ γὰρ ἡ τῶν Λυπερκαλίων ἐορτῆ, πρὸς ἧς πολλοὶ γράφουσιν, ὡς ποιμῶν τὸ παλαιὸν εἶη. καὶ ἡ καὶ παρῆσθηκε τοῖς Ἀρκαδικοῖς Λυκαίοις. Schol. Pindari Olymp.

Bb

Od.

Od. VII. πολλοὶ δὲ ἄγονται ἀγῶνες ἐν Ἀρκαδίᾳ. Λυκαία, Κόρεια, Ἀλειαία. Ac hominem tunc immolabant. Porphyrius Περὶ Διοχῆς ἐμφύχων, lib. II. Μέχρι τοῦ νῦν, ὅτι ἐν Ἀρκαδίᾳ μόνον τοῖς Λυκαίοις, εἴθι ἐν Καρχηδόνι τῷ Κρόνῳ, κεινῇ πάντες αἰθρωποῦσιν· ἀλλὰ κατὰ περιόδον, τὸ νομίμως χάριν μνήμης, ἐμφύλιον αἶμα ραῖνσι πρὸς τὰς βωμὰς. Instituta autem in honorem Iouis τοῦ Λυκαίου à Lycaone. Pausanias Arcadicis. Λυκαίων δὲ ὁ Πελασγὸς παῖδες εὗρεν ἢ ὁ πατὴρ οἱ σφώπερα. Λυκὸς ἔρανε τὸ γὰρ πόλιν ὠκισεν ἐν τῷ ὄρει τῷ Λυκαίῳ, καὶ Δία ὠνόμασε Λυκαῖον, καὶ ἀγῶνα ἐθηκε Λυκαία. Et, ecce, certamen quoque illo festo fuit. Meminit iterum postea, eodem libro. τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Λυκαίων ἦγον τὸν ἀγῶνα ἐν Τεῦχα.

ΛΟΥΚΟΥΛΕΙΑ.

Lucullo instituerunt Græci Asiatici. Plutarchus in eius Vita. Λεκελλῶ δὲ τῷ Ἀσίᾳ πολλῆς μὲν ὀνομίας, πολλῆς δὲ εἰρήνης ἐμπεπληκώς, εἴθε τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν ἠμέλησεν. ἀλλὰ πρὸς πᾶσι, καὶ πανηγύρεσιν Ἰππικίοις, καὶ ἀγῶσιν ἀθλητῶν καὶ μονομάχων, ἐν Εφέσῳ κατήλυον, ἐδημαγωγὴ τὰς πόλεις. αἱ δὲ ἀμφιπόμοι, Λεκελλῶ τε ἦγον Ἰππικίᾳ τοῦ αἰθρός. Et quotannis egerunt Cyziceni, quia eos à Mithridatis obsidione liberasset. Appianus De Bell. Mithrid. Ὡς δὲ μὲν οἱ Κυζικηνοὶ πολλὴν βασιλείαν (τοῦ Μιθριδάτη) πρὸς ἄσπιδόν τε διέφερον, αὐτοὶ τε γενναίως ἀγωνισάμενοι, καὶ λιμῶν πειθέοντο ὑπὸ Λεκελλῶ. ἀγῶνά τε αὐτῶν ἦσαν, μέχρι νῦν τελεῖται κατὰ Λεκελλῶ καλεῖται.

ΛΥΚΟΥ-

ΛΥΚΟΥΡΓΕΙΑ.

Lycurgo celebrarunt Lacones. Plutarchus in eius Vita. Ὅτι περὶ τῆ δόξῃ τὰς πρώτοις πολίτευσαι μύθους ἐν τοῖς Ἑλλήσι. δι' ὅπερ Ἀριστοτέλης ἐλάττονας ἀρεῖν φησὶ ἡμᾶς ἢ προσήκον ἑαυτὸν ἔχειν ἐν Λακεδαιμόνι, καὶ περὶ ἔχοντα τὰς μεγίστας. ἱερὸν τε γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ, καὶ ἴσχυσι κατ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ὡς θεῶν. Strabo lib. VIII. Ἐφορῶ δὲ Ἰππικίᾳ, Φήσας, Λυκεργῶ μὲν αὐτὸν μηδαμῶς μεμνησθαι, τὰ δὲ ἐκείνους ἔργα, τοῖς μὴ προσήκασιν ἀναλιθῆναι. μόνον γοῦν Λυκεργῶ ἱερὸν ἰδρῦσθαι, καὶ ἴσχυσαι κατ' ἐτῶν.

ΛΥΣΑΝΔΡΙΑ.

Samij celebrabant in Lyfandri honorem, mutato τῶν Ἡραίων nomine. Plutarchus in eius Vita. Σάμια δὲ κατὰ παρ' αὐτοῖς Ἡραία, Λυσάνδρια καλεῖν εἴσηφίσαντο. Athenagoras in Apologia. καὶ Χίσι Ἀρσεάν τὸν αὐτὸν καὶ Δία καὶ Ἀπόλλωνα νομιζόντες· Θεοῖσι Θεογενῆν, ὑφ' ἧ καὶ Φόνος Ὀλυμπιασιν ἐχλύετο· Σάμιοι Λυσάνδρον, Ἰππικίᾳ σφραγίς, ἔσπετο κακοῖς. Certamina tunc fuisse ait Hesychius. Λυσάνδρια, παλιγγυρεῖς, ὑπὸ Λυσάνδρου ὀνομασθεῖσαι. ἦγοντο δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες, ἔσπετο. Et est videre apud Plutarchum in eius Vita. Ἀντιμάχου δὲ τοῦ Κολοφωνίου, καὶ Νικηράτου υἱοῦ Ἡρακλεῶτος, ποιήμασι Λυσάνδρια διαγωνισαμένων ἐπ' αὐτῶν, τὸν Νικηράτον ἐσεφάνωσεν.

Bb 2

ΜΑΙΜΑΚ-

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΑ.

Sacra Ioui τῷ μαιμάκτῃ fieri solita, à quibus mensis, quo nimirum ea fierent, Μαιμακτηριῶν nuncupatus: quemadmodum reliqui quoque menses à sacris proprijs. Res ipsa loquitur; etsi nusquam expressum istud sacrorum nomen.

ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΑ.

In M. Marcelli, eiusque familiæ, honorem colebant Syracusani. Cicero in Verrem lib. 11. *Per eosdem istius iniuriarum, factorum, uxorumq; socios, istius imperio Syracusis Marcellæa tolluntur, maximo gemitu, luctuq; ciuitatis. Quem illi diem festum cum recentibus beneficijs M. Marcelli debitum reddebant, tum generi, nomini, familiæ Marcellorum maximâ voluntate tribuebant.* Sustulit mox Verres, & Verræa à se nominata instituit. Idem Cicero loco citato. *Tu Syracusanos unum diem festum Marcellis impertiri vetuisti, per quos illi adepti sunt, ut ceteros dies festos agere possent. At vero præclarum diem illis reposuisti, Verræa ut agerent, & ut ad eum diem, quæ sacris, epulisq;, opus essent, in complures annos locarentur.* Deinde iterum. *O Verræa præclara, quoquam si accessisti, quò non attuleris tecum istum diem.* Et mox. *Quare appellantur sanè Verræa, quæ non ex nomine, sed ex moribus naturæq; tuâ, constituta esse videntur*

ΜΕΓΑ-

ΜΕΓΑΛΑΡΤΙΑ.

Delij celebrabant. Vide supra in Θεσμοφόρεια. Meminit festi huius etiam Eustathius ad Iliad. β. Ἀρτε δὲ ἔνθ' μεγαλὰ Πιλεγομύρα, ἑορτὴ ἐπ' αὐτῷ ἐπιλείπεται μεγαλάρτεια.

ΜΕΝΕΛΑΕΙΑ.

Menelao festum celebrabant Lacedæmonij. Athenagoras in Apologiâ. Ἀθλωαῖοι μὲν, κελεῖν δὲ μετὰ τὴν ἰδρωπὴν θεῶν: Λακεδαιμόνιοι δὲ μενέλεων, καὶ θυσιῶν αὐτῷ, καὶ ἑορταῖσιν. Et quidem Therapnis. Isocrates in Encomio Helenæ, de eâ, & Menelao, ita ait. Ἐν Θεραπνίαις τὴν Λακωνικῆς θυσιᾶς αὐτοῖς ἀγίαν καὶ πατρῆαν Πιπλοδοσίαν, ἣν ὡς ἡρώσιν, ἀλλ' ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις εἶσιν. Æneas Gazæus in Theophrasto. Τὸν γὰρ μενέλεων, δὲ νῆ Δία πῶν Ἐλένῃ, μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ Διήφοβον, ἐν Θεραπνίαις τὴν Λακωνικῆς ποῖς θεοῖς σωμαριθμοῦντες μετ' ἐκείνον ἀδασί, θυσιᾶς τε καὶ αἰαθήματι θεραπνίωντες. Et Pausanias quoque in Laconicis templum Menelai commemorat in Therapnis. Θεραπνίη δὲ ὄνομα μὲν τῷ χωρίῳ, ἀπὸ τῆς Δέλεγος θυγατρὸς. μενέλαος δὲ ἐστὶν ἐν αὐτῇ ναὸς. Quin è regione Spartæ, trans Eurotam, in collibus quibusdam etiam fuisse discimus ex Polybio, Hist. v.

Bb 3

ΜΕΣΟΣ-

ΜΕΣΟΣΤΡΟΦΩΝΙΑ.

Lesbij celebrabant, communia tunc omnes sacra facientes. Hesychius. μεσοστροφώνια. ἡμέρα, ἐν αἷς Δέσβιοι κρινῶ θυσίαν Ἰσιτελοῦσιν.

ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΑ.

Celebrabantur à Melitensibus, Atticæ populo, qui Dioméa commigrârunt, mense inde Metageitnionē dicto. Plutarchus De Exilio. Ἀρα ἐν ξένοις κ' ἀπόλιδες εἰσιν Ἀθλωάων οἱ μεταγαίτες ἐκ μελίτης εἰς Διόμεια, ὅπως ἔμεινα μεταγαιτνίονα, καὶ θυσίαν ἐπάνυμον ἀγασσι τοῦ μετοικισμῶ μεταγαιτνιαί. Fiebantque tunc sacra Apollini τῶ μεταγαιτνίῳ. Atque hæc sunt illa, de quibus Suidas. μεταγαιτνίων, δ' ἄπερ μὲν παρ' Ἀθλωάοις. ἐν δὲ τῷ Ἀπόλλωνι μεταγαιτνίῳ θύσιν. Idem legerē est apud Harpocrationem.

ΜΙΛΤΙΑΔΕΙΑ.

Miltiadis honori festum Chersonesitæ instituerunt, atque in eo certamen equestre, gymnicumque; ad quod Lampfacenus nemo admitti solitus. Herodotus lib. VI. μετὰ δὲ ταῦτα (ὁ μιλλιάδης) τελευτᾷ ἄπαις, πῶν δὲ χεῖρα τε κ' τὰ γρήματα ὡς ἀδὲς Σπυσαγόρη, τῶ Κίμωνι ἀδελφεῷ παιδὶ ὁμομητρίῳ. καὶ οἱ τελευτήσαντι Χερσονησίται θύσιν, ὡς ὁ νόμος,

νόμος, οἰκιστῆ, κ' ἀγῶνα ἰππικὸν τε κ' γυμνικὸν Ἰππιαῖσι, ἐν τῷ Λαμψακηνῶν ἔδενι ἐγγίνεσται ἀγωνίζεσθαι.

ΜΙΝΤΕΙΑ.

Orchomenij celebrabant. Scholiastes Pindari Isthmiotic. Od. I. ἐν δὲ Θήβαις, Ἰολαία, ἡ Ἠράκλεια. ἐν δὲ Ὀρχομενῶ, μινύεια.

ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Festum Mitylenenses celebrabant extra urbem in honorem Apollinis μαλόεντος. Thucydides initio lib. III. Εἰσηγγέλη γὰρ αὐτοῖς ὡς εἶη Ἀπόλλωνος μαλόεντος ἔξω τῆ πόλεως εορτή, ἐν ἣ παυδημεῖ μιτυληναῖοι εορτάζουσι.

ΜΟΥΝΥΧΙΑ.

Sacra erant Dianæ τῆ μυνυχία, celebrabanturque die decimo sexto mensis inde Munychionis appellati. Obseruo apud Plutarchum De Gloria Atheniensium. πῶν δὲ ἐκτῶν Ἰπὶ δέκα τοῦ μυνυχίωνος, Ἀρτέμιδι καθιέρωσαν, ἐν ἣ τοῖς Ἑλλήσι περὶ Σαλαμίνα νικῶσιν ἐπέλαμψεν ἡ θεὸς παρσέλλω. Vbi etiam causam institutionis animaduertis ab historiâ. Meminit breuiter Harpocration. μυνυχίων, ὁ δέκα μὲν παρ' Ἀθλωάοις ἔτω, καλεῖται. ἐν δὲ τῷ μὲν Ἀρτέμιδι θύεται μυνυχία. In hoc festo placentæ, Ἀμφιφῶντες dictæ, in Munychiæ Dianæ tem-

na templum deæ isti offerebantur, affixis circumquaq; facibus, vnde etiam nomen illis placentis datum. Habes ecce apud Suidam in *Ανάστασι*. Οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται μενυχῶν ἢ μηνὸς ἐκτὴ Ἰπὶ δέκα, οἱ εἰς τὸ μενυχίας ἱερὸν τῷ Ἀρτέμιδι κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν πινες, ὅτε τότε γίνονται, ὅτε ἡλιὸς τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ὡς δὲ Ἀπολλόδορος, οἱ κομίζουσιν αὐτὰς διαδία ἡμερῶν ἑξαπηγνυῖτες ἐπὶ αὐτῶν. Pollux lib. v. i. cap. xi. μάζα δὲ, αἱ μὲν ἱεραὶ, ἀμφιφῶντες μὲν, αἱ ἔφερον εἰς μενυχίας Ἀρτέμιδι, δάδα δὲ ἡμερῶν περιπέζαντες. Athenæus lib. xiv. Ἀμφιφῶν, πλακοῦς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος. ἔχει δὲ ἐν κύκλῳ καρόμυρα διαδία. Philemon Πτωχῶ ἢ Ροδία.

Ἀρτεμι, φίλη δέσπονα, τέτοισι φέρω,

ὦ πόρτι, ἀμφιφῶντα, καὶ σπονδήσιμα.

Hesychius. Ἀμφιφῶν, πλακοῦς πινος, Ἀρτέμιδι μετὰ δάδων προσφερόμενος. Etymologici Auctor. Ἀμφιφῶν, εἶδος πλακοῦντος, τελευτῶν τῇ Ἀρτέμιδι. Δία τὸ κύκλῳ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν δάδων. ἢ Δία τὸ παισελῶς εἶσθαι πέμπουσαι τῇ ἑκάτῃ. Erant autem hæ placenta à caseo facta. Eustathius ad Iliad. σ'. Ἀμφιφῶν προσσηγορεύθη πλακοῦς Δία τυροῦ, ἐφ' ᾧ δάδα πῆσοντες ἀπίσαι πύφωτος χάρμη.

ΜΟΥΣΕΙΑ.

Musis instituta erant. Iamblichus De Vita Pythagoræ, lib. xxv. Τὸ δὲ ὄλον ἔτω τῇ Διὰ βολῇ τὸς ἀκρόντας ἐξηγεῖσθαι, ὡς μετ' ὀλίγας ἡμέρας μά-

σα

σα θύοντων αὐτῶν ἐν οἰκίᾳ τῷ Πύθιον, ἀθροῖσι σωμαδραμόντες οἱοῖ τ' ἴσθαι, τὴν Ἰπὶθεσιν ἐπὶ αὐτὰς ποιήσασθαι. Pollux lib. i. cap. i. vbi festa quædam commemorat. μεσῶν, μεσῶτα. Ἐρμῶς, Ἐρμαία. Διὸς, Διάσια. Celebrabant autem etiam pueri in scholis. Æschines in Timarchum. καὶ περὶ παιδαγωγῶν Ἰπὶμελείας, καὶ περὶ μουσείων ἐν διδασκαλείοις. Maximè verò omnium Thespieses. Pausanias Bœoticis. Περιουῖσι δὲ καὶ ἄνδρες τὸ ἀλλεῖν, καὶ εορτῶν τε ἐν αὐτῇ οἱ Θεσπείας, καὶ ἀγῶνα ἀγασσι, μεσῶτα. Et quidem quinto quoque anno. Plutarchus Erotico. Ἀγασσι γὰρ (οἱ Θεσπείας) ἀγῶνα πενταετηρικόν, ὡς περὶ καὶ τῆς μεσῶτας, καὶ τῶν Ἐρωπι, Φιλοῦμῶς πᾶν, καὶ λαμπρῶς. Erat porro Musarum quoque, ac louis, festum apud Macedonas, ab Archelao rege institutum; durabatque id nouem dies, ita vt Musæ cuiusque nomini vnus propriè dicaretur. Diodorus Siculus lib. xvii. Καὶ οὐλοῦκας ἀγῶνας (σωπετέλεσε) Διὶ καὶ μεσῶτας, ὡς Ἀρχελαῦ ὁ προβασιλεύσας πρῶτος κατέδηξε. τὴν δὲ πανήγυριν ἐφ' ἡμέρας ἐννεα σωπετέλεσεν, ἐκάστῃ τῶν μεσῶν ἐπ' ὀνυμῶν ἡμέραν ἀναδείξας.

ΜΟΥΤΙΑ.

Q. Mutio Scæuolæ, quia Asiam eximiâ virtute rexerat, festum hoc Græci honoris ergo decreuerunt. Cicero in Verrem lib. ii. Mithridates in Asia, cum eam prouinciam totam occupasset, Mutia non sustulit; hostis, & hostis in cæteris rebus nimis ferus, & immanis, tamen honorem hominis, deorum religione

Cc

ligione

ligione consecratum, violare noluit. Asconius in Diuinat. Q. Mutius. Scauolam significat. huius quæstor Rutilus Rufus damnatus est, quod cum pratore consenserit suo, ne publicani aliquid agerent in prouinciâ suâ. quo cognito equites Romani, (nam tum ante Syllanâ tempora iudicabant.) damnarunt eum. Hic est Mutius, in honorem cuius Asiani diem festum Mutia nominabant. Idem iterum in Verr. III. Q. Mutius Asiam singulariter rexerat, ad eò ut dies festus à Græcis in honorem eius constitueretur, qui diceretur Mutia.

ΜΥΣΙΑ.

Cereris ἢ μυσίας festum erat apud Argiuos, agitabaturque per dies septem; quorum tertio viri omnes, & canes masculi, templo arcebantur: mulieres verò, intus relictæ, noctu sacra ritu patrio peragebant. postridie verò redibant, ac risu, & dicitur, sese mutuò excipiebant. Pausanias in fine Achaicorum. Πελλωνῆς δὲ ὅσον σταδία ἐξήκοντα ἀπέχεται τὸ μυσῆον, ἱερὸν Δημητρὸς μυσίας. ἰδρύσασθαι δὲ αὐτὸ μυσίον Φασίν, ἀνδρῶν Ἀργεῖον. ἐστὶ δὲ ἀλλοῦ ἐν τῷ μυσῆϊ ὁμοίως τὰ πάντα, καὶ ὑδωρ ἀφθονον ἀνδρῶν ἐκπηγῶν. ἄγχοσι δὲ καὶ εορτῶν τῆς Δημητρὸς ἐν ταύτῃ ἡμερῶν ἐπιτά. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῆς εορτῆς ὑπεξίασιν οἱ ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. κατελεγεῖν δὲ αἱ γυναῖκες δρῶσιν ἐν τῇ νυκτὶ ὅποσα νόμοι ἐσὶν αὐταῖς. ἀπελευνονταὶ δὲ ἐχ οἱ ἀνδρῶν μένον, ἀλλὰ ἔ τ κωῶν τὸ ἄρρεν. ἐς δὲ πῶν Ἰππιδαν ἀφικόμενων ἐς τὸ ἱερὸν τῶν ἀνδρῶν, αἱ γυναῖκες πρὸς αὐτὰς, καὶ ἀναμέρου ἐς τὰς γυναῖκας οἱ ἀνδρῶν.

δρῶν, γέλωτι τε ἐς ἀλλήλους χρώσονται καὶ σκώμμασιν. Alij pro mysterijs illis celeberrimis Cereris Eleusiniæ, de quibus libro singulari à me dictum, accipiebant. Phurnutus, vbi de Cerere agit. Πιθανὸν γὰρ ἐντεῦθεν ὀνομασθαι τὰ μυσήρια, ὅθεν καὶ μύσια ὠρεῖται ἵσι λέγεται.

ΝΕΚΥΣΙΑ.

Glossæ Latinogræcæ. Parentalia, Νεκύσια. Et ita est quoque apud Charifium, Gramm. lib. I. Artemidorus lib. IV. cap. LXXXIII. τὰ ἐν νεκυσίῳ καὶ πειδείπνοις ὠρεῖται γέμνα ἵσι, ἕτε ἰδεῖν, ἕτε φαγεῖν ἀγαθόν. Hefychius. Ὠραῖα, νεκύσια. Recenset quoque inter festa mortualia Pollux lib. III. cap. XIX. Ἐνάια, τριακοντάδες, γενέσια. νεκύσια. ταῦτα γὰρ Ἰππιδανία τῶν ἀπηλαγαμμένων νενομιστοῦ. Eustathius ad Odijf. I. Ἀρριανὸς δὲ λέγει, ἔ ὅτι Βιθυνοῖς τελοῦνται τὰ νεκύσια, καλεῖν ὀνομασθαι τὰς τῆς καταχομῶν ψυχῆς, ὅσοι τελοῦσιν ἐτυχον ὑπερόροι, ἔ κατεκαλεῖν αὐτὰς εἰς τρεῖς, ἔ δέεσθαι ἀελεθεῖν, ὡς μετὰ χροῖεν δαιτός.

ΝΕΜΕΣΙΑ.

Nemescos festum. Moschopulus. Νεμέσια, εορτὴ Νεμέσεως, κατὰ τὴν τῶν καταχομῶν ἐπετέλεσαν τὰ νομίζοντα.

NEOINIA.

Ita emendandum apud Hesychium arbitror. Hodie editur. Νεοίνια, ἑορτὴ Διονύσου. Nomen indicat, noui vini tempore celebrata. Censeo illud ipsum esse, de quo Longus, lib. II. Οἶνον ἔν ειπὸς ἐν ἑορτῇ Διονύσου, καὶ οἶνον ἡνίοχον, αἱ μὲν γυναικες, ἐκ τῆς πολλοῦ ἀγρῶν εἰς ὀφθαλμοῦν κεκλημηθεῖαι, τῷ Δάφνιδι τὰς ὀφθαλμοὺς ἐπέβαλλον. Similiter *Meditrinalia* agitabant Latini veteres; quo die primūm nouum vinum bibentes ominis gratiā dicebant; *Vetus nouum vinum bibo, veteri nouo morbo medeor.* Festus. *Meditrinalia dicta hāc de causā. Mos erat Latinis populis, quo die quis primūm gustaret mustum, dicere ominis gratiā; Vetus nouum vinum bibo, veteri nouo morbo medeor. A quibus uerbis etiam Meditrina dea nomen captum, eiusque sacra Meditrinalia dicta sunt.*

NEOPTOLEMEIA.

Neoptolemo, Achillis F. celebrabantur quotannis Delphis. Pausanias Phocicis. Ἐξελθὲν δὲ τοῦ ναοῦ, καὶ τραπέζην εἰς δεξιὰ, πρὸς τοὺς εἰσι, καὶ Νεοπτολέμω, τοῦ Ἀχιλλεύου, ἐν αὐτῷ τὰ Φεῖα. καὶ οἱ κατ' ἐτὸς ἐναγίζουσιν οἱ Δελφοί. Meminit Heliodorus extremo secundo *Æthiopic.* Τεκμήριον λαμβάνει πρὸς τοὺς ἄλλοις, εἰς καθάλαρα καὶ τὸν ἐναγισμὸν τὸν Νεοπτολέμω πεμπομένων. Et mox. Συμπορεύειν γὰρ καὶ τῷ

τῷ Ζηνόφωνα καὶ Ἀρτέμιδι τῇ πομπῇ, καὶ τοῖς ἐναγισμοῖς τοῦ Νεοπτολέμου, πάριον. Habes eius plenissimam descriptionem apud eundem, incunte lib. III.

NΗΛΗΙΣ.

In honorem Dianæ agitabatur apud Milesios. Plutarchus De Virt. Mul. οὐσης ἔν ἑορτῆς Ἀρτέμιδι καὶ θυσίας πρὸς Μιλησίοις, τῷ Νηληίδα προσεγορεύουσιν, ἐπέμφε τῷ γυναικα, καὶ τῷ θυγατρῶν, δευθείας ὁπως τῆς ἑορτῆς μεταχῶσι. Polyænus lib. VIII. Πύθος, αἰδρός ἐνδοξός, θυγατρὸς Πιερίας, ἑορτῆς ἕσης πρὸς Μιλησίοις, τῷ Νηληίδα κληζουσιν, ἦκεν εἰς Μίλητον. Eiusdem festi, in eadem historiā, sed sine nomine, meminit Aristænetus lib. I. Epist. XV. μίλητῶν πόνην ἔμυθος αἱ πόλεις ὅτι μήκιστον χρόνον πρὸς ἀλλήλους ἀνεπίμικτοι διετέλεον. πολλῶν ὅσον εἰς Μίλητον οἱ τῆς ἐτέρας ὑποπτονδοὶ βραχὺ προσεφοίτων, καιρὸν εχοντες καὶ μέτερον τῆς αὐτοῦ ἡμετέρας Ἀρτέμιδι τῷ πανηγυρῶν, σμικρὰν ἀνακωχὴν ἐκατέρῳ τῷ ἑορτῶν ἐποιῶντο.

NΗΣΤΕΙΑ.

A Tarentinis celebrabatur in memoriam ieiunij, a Rheginis decimo quoque die acti; vitusque eius ipsis submissi, dum a Romanis obsiderentur. *Ælianus Var. Hist. lib. v. cap. xx.* Ταραντίνων πολιούχων πρὸς Ρωμαίων, καὶ μελλόντων ἀλῶναι πρὸς λιμῶν, οἱ Ρηγίνοι ἐψηφίσαντο μίαν ἡμέραν ἐν τῆς δεκά νηστῶν, καὶ ἐκείνας τὰς προφῶν ἐκχωρήσαι

Ταραντινούς. Διπλοκλήτων ἔν' αὐτῶν ἐσώθησαν, καὶ μεμνη-
 μένοι τοῦ πάθους, εορτῶν ἀγασί τῶν καλεσθῆναι Νησεΐων
 οἱ Ταραντινοί.

NIKH H EN MARATHONI.

In memoriam victoriæ ad Marathonem cele-
 brabatur ad diem sextum mensis Boëdromionis.
 Plutarchus De Gloria Atheniensium. Ἐκτῆ μὲν
 ἡμερῆ Βοηδρομιῶν ἐστὶ νῦν ΤΗΝ ΕΝ ΜΑΡΑ-
 ΘΩΝΙ ΝΙΚΗΝ εορτάζει.

NIKH THRIA AΘHNas.

In honorem Mineræ celebrabant Athenien-
 ses, ob deictum ab ipsâ Neptunum. Proclus
 in Timæum, Comment. I. Ἐπιπίνω τῆς ΑΘΗ-
 ΝΑΣ ΤΑ ΝΙΚΗΤΗΡΙΑ παρ' Ἀθηναιοῖς ἀνύμνηται,
 καὶ εορτῶν ποιῆνται ταύτων, ὡς τοῦ Ποσειδῶν ἐπὶ τῆ
 Θύλας νικωμένης.

NOYMHNIA.

Marinus in Vita Procli. τὰς νεμελίας λαμπρῶς
 ἐπετέλει, καὶ ἱεροπρεπῶς. καὶ τὰς ἁρῶν πᾶσι δὲ ὡς εἰπῶν
 Ἰπποσύμους εορτῶν κατὰ τὰ παρ' ἐκάστοις πάτρια δρῶν ἐνθέσ-
 μως διετέλεσε. Erat sacra omnibus dijs. Scholia-
 stes Homeri Anonymus in Odyss. Ὑ. Ἐπεὶ ἔστι πᾶσιν
 εορτή. τῶν νεμελιῶν πάντων τῶν θεῶν νομίζουσιν εἶναι.
 ταύτων γὰρ οἱ παρονομοῦσι θεοῖς ἀνέθεσαν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον
 αὐτῶν

αὐτῶν εἶναι τοῦ μῦθου. Plutarchus in Quæst. Rom.
 Ἐλλοιες ἐν τῇ νεμελίᾳ τὰς θεῶν σεβόμενοι, τῶν δὲ ἄλλων
 ἤρωσι, καὶ δαίμοσιν, ἀποδεδώκασιν. Alij Apollini pri-
 uatim tribuebant. Suidas. Ἐξω τῶν εορτῶν ἡμέρας
 τινες ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς ἕσιν. οἷον νεμελίᾳ, καὶ ἐβ-
 δόμῃ, Ἀπόλλωνος. Causa erat, quod ille, veluti
 sol, lucis auctor esset; atque inde etiam Νεο-
 μελίᾳ cognomento appellatus. Scholiastes
 Homeri, quem laudavi, loco citato. τοῦ δ' Ἀ-
 πόλλωνος ταύτων εἶναι νομίζουσιν ἡμέραν εἰκότως, τὸ πρῶτον
 φῶς τῶν αἰθιωπέων τοῦ πυρός· ἐκάλειν τε αὐτὸν καὶ Νεο-
 μελίον. Apollini sacrum fuisse diem istum, tra-
 dit quoque Eustathius ad citatum Odyssæ li-
 brum. Νεομελίᾳ γὰρ ἡ ἡμέρα. ὡς ἐρρέθη, Ἀπόλλωνος
 ἱερός, τὰς τῆς ἡλίου, ὡς αἰθῆ νεομελίᾳς, συνοδοῦν τιμι-
 καύσει τῇ σελλίῃ. Iterum ad Odyss. Φ'. Εορτῆ δὲ τῶν
 ἀρῶν, ὡς περιείρηται, Ἀπόλλωνος ἡλίου. ἀλλὰ τῶν ἐν τρια-
 κἀδι, ὡς δεδήλωται, συνοδόν. Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶ-
 σα νεμελίᾳ. Certè Plutarchus sacratissimum die-
 rum vocat, lib. De vitando ære alieno. οὐδὲ
 ἀνύμνησεν τῶν καλεσθῆναι, καὶ τῆ νεμελίᾳς, τῶν ἱερῶν τῶν ἡ-
 μερῶν ἔσαν, ἀπὸ φρεσὶν ποιῆσιν οἱ δαιμόνες, καὶ εὐχίον.
 Certamen tunc erat. Hinc sunt illa hominis ru-
 stici apud Theophrastum in Eth. Charact. cap.
 Περὶ ἀρχοικίας. Εἰ σήμερον ὁ ἀγαθὸς νεμελίαν ἀρχή. Et
 in arcem tunc ascendebant, vota facturi, vt
 vrbi publice, & sibi priuatim, fausta omnia toto
 mense insequente euenirent. Demosthenes in
 Aristogitonem Orat. I. Πῶς δὲ τὰς νεμελίαις εἰς
 τῶν ἀκροπόλιν αἰαβαίνοντες, τὰς γὰρ τῇ πόλει δίδοναι, καὶ
 ἕκαστος

ἐκαστῷ ἑαυτῷ πῖς θεοῖς ὄξεται. Votum pro vrbe publice commemoratur apud Etymologici Auctorem. Ἐπιμύια, τὰ καθ' ἑκάστην μύια θύομενα. ἢ τὰ ὑπερ ὄλα πῶ μύια ἀπαξ ποτὲ θύομενα θύματα ὑπερ τὸ πόλεως. Corrigendus Suidas in eadem dictione, apud quem male est Φυόμενα, pro θύομενα. De priuato, est videre apud Libanium Declam. XL. καὶ ταῦτα εἰ ψόδεμα, ὡς πῖτερ, οἶδα γὰρ, ὡς ἠδομεν ὅτι εἴης, ὅποτε σε ὡς ἀπέμπευμεν εἰς ἱερά τῆς νεμυῖαις, ὁ μὲν ἐνθεν, ὁ δὲ ἐνθεν βαδίζων. ὅτε σοι, καὶ τοὺς παῖδές σου τὸ ὄχης λῶ, τῶ παῖδε σοι τὸ εἰσίας κληρονομῶ θύομεν. καὶ μηδένα δαίμονα, μηδὲ φόνον, κινῆσαι ἢ τὸ παρόντων ἀγαθῶν. Lucianus Icaromenippo. καὶ πῖδαυ ἄρχισα κατὰ πῶμα πάλιν ἐς τὴν Ἑλλάδα, μεμνήσομαι ἀνένδην τε σοι ὅτι τὸ καπνοδόχης, καὶ τῆς νεμυῖαις, πῶς τὴν σελήνῃ τῆς ἐγχανῶν, πῶς ὄχεσθαι. Nec vota tantum faciebant, sed & sacra. Idem Libanius alibi, Declam. VIII. ταῖς νεμυῖαις νόμῳ μὲν πόλεως ἐθύομεν. Theon in Paradigmati. καὶ τῆς νεμυῖαις μεθ' ὑμῶν προσήλθε πῖς ἱεροῖς, καὶ τῆς χειρῶν, αἷς ἔδρασε τὸν φόνον, συνεφίψατο τὸ ἱερῶν θυσῶν. Estque in citatis Etymologici Auctoris verbis. Ἐπιμύια, τὰ καθ' ἑκάστην μύια θύομενα, &c. Atque vt festum Νεμυῖαις, ita sacra Ἐπιμύια, ac sacrifici Ἐπιμύιοι, dicebantur. Docet illud nos Hesychius, sed loco hodie valdè corrupto. Ἐπιμύιον, οἱ ἱεροποιοί, ὀκαλεῖτο ἢ καὶ θυσία τις. Ἐπιμύια, ἢ κατὰ μύια τῆς νεμυῖαις σωτηριεμένη. Restituo, & interpungo. Ἐπιμύιοι, ἱεροποιοί. ὀκαλεῖτο ἢ καὶ θυσία πῖς Ἐπιμύια, ἢ κατὰ μύια ἱ. ν. σ. Ac sacrifici quidem Ἀρξέμονες etiam

etiam dicti. Hesychius. Ἀρξέμονα, τὸ Ἐπιμύιον. Offerebant autem in istis sacris placentam ἐ melle serpenti, qui in arce. Herodotus lib. VIII. λέγουσι οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι μὲγαλὸν Φύλακα τὸ ἀκροπόλει ἐνδοξαῖα ἐν τῷ ἱερῷ. λέγουσι τε ταῦτα, καὶ δὴ ὡς εἰόντι Ἐπιμύια πέλεσι προσήθεντες. τὰ δὲ Ἐπιμύια, μελιτόεσσα ἐστὶ. Et quidem in fano Erechthei. Obseruare est apud Hesychium. Οἰκὸν ὄφιν, τὸ τὸ Πολιάδῃ Φύλακα δράκοντα. καὶ οἱ μὲν ἕνα φασὶν, εἰ δὲ δύο, ἐν τῷ ἱερῷ πῶ Ἐρεχθίως. πῶτον δὲ Φύλακα τὸ ἀκροπόλεως φασὶν, ὃ καὶ μελιτήεταν προσήθενται. Iubebatur hæc sacerdos cum parasitis facere, decreto Alcibiadis, quod Cynosarge in templo Herculis ἐ columnā affixum erat. Athenæus lib. V. I. ἐν Κνωσῶν ἱερῷ ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλῃ τις ἐστὶν, ἐν ἣ ἕψησθαι μὲν Ἀλκιβιάδῃ, γραμματῶς δὲ Σπίφῃ ὁ ὀγκυθίδῃς. λέγεται τὸ ἐν αὐτῷ πῶ τὸ προσήγορας ἔτω. τὰ δὲ Ἐπιμύια θύετω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρχόντων. Quin panes tunc fieri soliti, qui à festo Νεμυῖοι dicti: Lucianus in Lexiphane. Ἄρτοι μὲν ποὶ ἦσαν σιφαῖοι, καὶ φαῦλοι, καὶ ἄλλοι νεμυῖοι, ὑπερήμεροι τὸ εορτῆς. Mulieres quoque se lauabant. Libanius Declam. XXXVII. vbi de muliere fordida, & quæ vix vel nouilunio, cum nimirum festi lege teneretur, se lauaret. τὴν μὲν ἐν γυναικῇ ἑσπαιῶν τὸ μμησεως, λῶ με ἐμμησάτο, ἀστὶ τὰ πολλὰ ἀσπελούσαι, πῖς προσήεμασι τὸ ἄρτων ὡς ἀρεφομένη. ὕδαρ αὐτῆς πῖνεσαι, καὶ τὰς θεραπείας ἐθίζουσι. μόλις τῆς νεμυῖαις λουομένη. Et egeni ad potentiores ibant, vt ab ijs aliquid acciperent. Ecce apud Herodotum in

Vita Homeri. ταῖς νημελῖαις περσποροδέρμῳ
 πρὸς τὰς οἰκίας τὰς Ὀδαιμενεσάτας, ἐλάμβανέ τι. Fe-
 stum hoc colere, νημελιάζην; quiq̄ue colerent,
 Νημελιαστῆ dicebantur. Ecce apud Athenarum
 lib. XII. Ἀπολλοφωγῆς, καὶ μουσαλίδης δὲ, καὶ λυσί-
 θεῶ, σωεσιῶντο μίαν ἡμέραν τὰξάμενοι τὸ ποταμὸν,
 αὐτὴ νημελιαστῶν καθοδαιμονιστῶ σφίσιν αὐτοῖς τέγεμα
 θεῶμοι.

ΝΥΜΦΕΙΑ.

Nymphis olim apud Oetam Amphissus insti-
 tuit, propter merita in matrem Dryopen. Erat
 autem certamen cursus, neque ad illud foeminae
 vlli accedere licitum. Antoninus Liberalis Me-
 tamorph. XXXII. Ἀμφισσῶ δὲ αὐτὴ τὴ πρὸς τὴν
 μητέρα χάριτῶ ἱερὸν ἰδρύσατο Νυμφῶν, καὶ πρῶτῶ
 ἀγῶνα ἐπετέλεσε δρόμος. καὶ ἐλθὼν οἱ Ὀπιχωρεῖ τὸ ἀγῶ-
 να Δεφυλάσσει τὸ πόν. γυναικὶ δὲ ἔχουσιν ὄψιν
 χεῖν, ὅτι Δρυόπην ἀφανισθεῖσαν ὑπὸ Νυμφῶν δύο παρ-
 θένοι τοῖς Ὀπιχωρεῖσι ἐδήλωσαν.

ΞΑΝΘΙΚΑ.

Macedones celebrabant; eratque militum
 lustratio. Hesychius. Ξανθικὰ, ἑορτὴ μακεδόνων,
 Ξανθικὸ μῆνος, ἢ Ξανθικὸ ἀγομῆρη. ἐστὶ δὲ καθ' ἕρσιον τὸ
 ἐρατὸς μᾶταιν. Sed corruptus ille locus. Nam cur
 Xanthici mensis nomen bis commemorat? de-
 inde, quonam mensis die actum festum? Reij-
 cio

cio illud posterius Ξανθικὸ, à librario oscitante
 geminatum, & restituo. Ξανθικὸ μῆνος ἢ ἀγομῆρη.
 Nempe ad diem V III Xanthici celebrari id fe-
 stum solitum Hesychius scripserat. De lustratione
 militum, quod subungit, tunc peracta;
 eam ita describit Livijs, ab V. C. lib. XL. Fortè
 lustrandi exercitus venit tempus; cuius solenne est tale.
 Caput medie canis præcisæ, & prior pars ad dextram
 cum extis, posterior ad levam via ponitur. inter hanc
 diuisam hostiam copia armata traducuntur. præferuntur
 primo agmini arma insignia omnium ab ultimâ origine
 Macedoniae regum; deinde rex ipse cum liberis sequi-
 tur. proxima est regia cohors, cuiusmodi corporis: po-
 stremum agmen Macedonum cetera multitudo claudit.
 Mos erat, lustrationis sacro peractò, exercitum decurre-
 re; & diuisas bifariam duas acies concurrere ad simu-
 lacrum pugnae. Et mox, in Demetrii Oratione
 ad patrem Philippum. Quis dies? quo lustratus
 exercitus, quo inter diuisam victimam prælatis omnium
 qui unquam fuerunt Macedoniae regum armis regijs, duo
 soli tua regentes lætera, pater, præuecti sumus, & secu-
 tum est Macedonum agmen. De eadem lustratione,
 sed non adeò plenè, Curtius lib. X. Placet
 exercitum patrio more lustrari. & probabilis causa vi-
 debatur, præterita discordia. Macedonum reges ita lu-
 strare soliti erant milites, ut discissa canis viscera ul-
 timo in campo, in quem deduceretur, ab utraq̄ abicerentur
 parte. intra id spatium armati omnes starent; hinc
 equites, illinc phalaræ.

ΟΓΧΗΣΤΙΑ.

Neptuno τῷ Ὀγχησίῳ sacra, à Thebanis celebrata. Meminit Pausanias Bœoticis. κλύμδρον μὲν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ὀγχησίῳ Ποσειδῶν Ὁθηβαίων Φονάσιν αὐδρες.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

Elide celebrata, in honorem Iouis Olympij. Sed de istis nihil dicam, quia alij abundè dixerunt. Alia erant, quæ Athenis celebrata. Scholiastes Thucydidis lib. I. Ἔστιν Ὀλύμπια καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ Ἀθήναις. Estque de his Pindari locus, Pythionic. Od. IX.

Ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ Βαθυκέλευσιν.

Γαῖς ἀέθλοισι. —

Vbi Scholiastes. Ὀλυμπίοισι, ἔτις ἐν Πίσση νῦν. ἔτι γὰρ αὐτῶς ἔρρηξεν ἀπλῶς τὸν λόγον. ἀλλὰ τίς ἐν Ἀθήναις. Idem Olympionic, Od. VII. κρανααῖς ἐν Ἀθήναις. Τὴν ὄλιον Ἀθήκλιον, Ἀθλίνας εἶπεν. εἴη δὲ αὐτῶς, ἢ τοὶ τὰ Παναθλίνα νενικηκῶς, ἢ τὰ Ἡράκλειον, ἢ τὰ Ὀλύμπια, ἢ τὰ Ἐλφονίνα, ἢ τὰ Πανελλίνα. Erant autem tunc certamen. Hesychius. Ὀλύμπια. ὁ Ἀθλίωσιν ἀγῶν. Meminit Inscriptio Vetus.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΝΔΡΩΝ

ΠΑΛΗΝ.

Et:

Et agonistæ, Elide pariter atque Athenis, prius quàm certamen adirent, sacra faciebant, nempe pro felici successu. Obseruo apud Athenæum, qui indistinctè ita dicit, lib. XI V. Περίγνασιν μάλιστα λαβεῖν τὴν μητρὸς. ἔτι γὰρ οἶδε τὰ ἱεράσιν τὰ πατρῶα πάντα ἂν τρέπον ἴσεται, καὶ τὰ ὀργαστικά, καὶ τὰ βακχικά, ὅσα τε ἐν Ὀλυμπίοισι περὶ ἴσεται, ἔτι οἶδε. Ita enim ibi legendum; πον, ὅσα τε Ὀλυμπιαῖς περὶ ἴσεται. Erantque hæc item Ioui sacra, ut ista Elide. Accipio ex eodem Pindaro, iam citato, Nem. Od. II.

— τὰ δ' οἴχοι

Μάσων δριθμῶ

Διὸς ἀγῶνι. —

Vbi iterum Scholiastes. τῆσιν ἐν Ἀθλίαις Διὸς ἀγῶν, τρεῖσι τὰ Ὀλύμπια. Et mox. τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων, ἢ τὸν Δία, ὃ ἀναλήσεται ὁ ἀγῶν. Erant quoque apud Macedonas. Scholiastes Thucydidis, in verbis iam citatis. Ἔστιν Ὀλύμπια καὶ ἐν Μακεδονίᾳ. Etiam apud Smyrnæos. Inscriptio Vetus. ΟΜΟΙΩΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑ. Item apud Alexandrinos. In eadem Inscriptio. ΑΝΑΓΚΑΣΘΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ. Etiam apud Nicæenses. Eustathius in Dionysium. Ἴσεται δὲ κατὰ ζήλον ἵνα καὶ τὴν νικαεῦσιν πρῶτον ἵνα Ἀλφῶν ἀνομάσται, καὶ ὅρη ἵνα Ὀλύμπια. καὶ ἀγῶνα δὲ Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, κατὰ μίμησιν τῶν ἐν Ἠλίδι. Quæ Elide erant, præmium victori dabant coronam

D d 3

ex apio.

ex apio, vt notissimum; in alijs, si non omnibus, at quibusdam, corona è lauro dari solita. Obseruare est apud Chrysofostomum in Geneseos cap. xviii. Hom. xlii. καὶ ἐν μὲν τῆς Ὀλυμπιακοῦς τῆς ἀγῶσιν ὁ σέφανος μετὰ τῷ νίκῳ εἶδεν ἐπερὸν εἶναι, ἢ φίλλα δάφνης. Iterum De Nom. Mut. Hom. lxiv. οὐχ ὁρᾷ τις Ὀλυμπιακὸς ἀθλητὴς μέσον τοῦ θεᾶτος ἐστῶτος ἐν μεσημβρία μίση καθάπερ ἐν καμίνῳ τῷ σκαμνῶν, ἔν γυμνῷ τῷ σώματι τῷ ἀκτῖνα δεχόμενος, ὡσπερ ἴνας ἀδριατικὰς χαλκὰς, ἔν ἡλίῳ ἔκθινον τῷ κῆ πύργῳ μαχομένους, ἵνα τῷ ποσὺν ἑταίρων ἑσθῶσαν κεφαλῶν φύλλοις δάφνης ἀναδέξωνται; ὑμῖν δὲ εἰ σέφανος δάφνης, ἀλλὰ σέφανος δικαιοσύνης περικεῖται.

ΟΜΟΛΩΙΑ.

Puto Thebanos, Thessalosque, celebrasse; in honorem Iouis τοῦ Ὀμολωῖα, & Cereris τῆς Ὀμολωῖας: de quibus videre est apud Suidam in Ὀμολωῖα. Meminit Scholiastes Theocriti, Idyll. vii. καὶ Ἀρσιόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὀμολωῖων.

ΟΣΧΟΦΟΡΙΑ.

Alij Ὀσχοφόρια scribunt. Dixi de ijs per occasionem nuper libro De Pop. Atticæ. Hæc reponeam, loco suo. Instituta illa à Theseo. Plutarchus in eius Vitâ. Ἀγχοσι δὲ κῆ τῶν τῶν Ὀσχοφωρίων ἐρετῶν,

ἐορτῶν, Θεσείως κατὰ σήσασιν. Certabant autem cursu ephebi, palmitem gestantes vis onustum, quem ὀσχοφῶν nominabant. Currebant autem à Bacchi templo vsque ad Mineruæ τῆς Σκιραδῶν; quique prior peruenisset, is victor edebat ἐ φιαλῶν, quæ Πενταπόσια, siue Πενταπόλη, dicebatur: quia nimirum mixta in eâ erant vinum, mel, caseus, farina, & olei partim. Athenæus lib. xi. Ἀρσιόδημος δὲ ἐν τρίτῳ περὶ Πινδάρου, πῶς Σκίροις Φησὶν Ἀθλίωζε ἀγῶνα ἑπιτελεῖσθαι τῶν ἐφέσων δρόμου. τρέχειν δὲ αὐτοὺς ἐχούσας ἀμπέλας κλάδων κατὰ καρπὸν, τὸν καλῶμενον ὀσχοφῶν. Τρέχουσι δὲ ἐν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ Σκιραδῶν Ἀθλίωζε ἱερῶν. κῆ ὀνικήσας λαμβάνει κύλικα, τῷ λεγομένῳ Πενταπόσιον, καὶ κερματίζει μετὰ χοροῦ. Πενταπόσια δὲ ἡ κύλιξ καλεῖται, καθόσον οἶνον ἔχει, κῆ μέλι, ἔν τυρὸν, ἔν ἄλφιτον, κῆ ἐλαίαις βραχῦ. Atque erant isti iuuenes, qui utrunque parentem superstitem haberent, legebanturque ἐ singulis tribubus. Scholiastes Nicandri Alexiph. Ὀσχοφόροι δὲ λέγονται Ἀθλίωσι παῖδες ἀμφιθαλεῖς ἀμιλλώμενοι κατὰ φυλας, οἱ λαμβάνοντες κλήματα ἀμπέλας, ἐν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου εἰσερχομένους εἰς τὸ τῆς Σκιραδῶν Ἀθλίωζε ἱερὸν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα ἑστῶτες. Et quidem nobiles. Accipio ex Helychio. Ὀσχοφόρια, παῖδες ὀσχοφῶν τῆς ἐθῶν τῆς κατὰ λέγονται, οἱ φέροντες τὰς ἑσθῶνας εἰς τὸ τῆς Σκιραδῶν Ἀθλίωζε ἱερὸν. Dixi lectos ἐ singulis tribubus, & victorem ἐ phialâ quintuplicate edisse. Proclus confirmat in Chrestomathia. Ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἐφηβοὶ διημιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους δρόμῳ. καὶ τῶν ὀσχοφῶν ἐγούετο ἐκ τῆς

τῆς πενταπόλης λεγομένης Φιάλης, ἢ σικεκιριᾶτο ἐλαίῳ, καὶ οἴνῳ, καὶ μέλιτι, καὶ τυρῶ, καὶ ἀλφίτοις. De cursu è fano Bacchi ad Mineruæ Sciradis, idem refert. Ἦν δὲ τῶς Ἀθλωαίοις ἡ ᾠδὴ ᾠδὴ ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἱεροῦ εἰς τὸ τῆς Ἀθλωαῖς τῆς Σκιραδῶ πύργου. Erat item chorus, qui carmina cantabat, ὄρχοφορμὰ δι᾽ ἄλλα, in honorem certantium; eumque ducebant iuvenes duo, veste muliebri induti, & ipsi palmites, vuis maturis plenos, gestantes. Commemorat ibidem Proclus. ὄρχοφορμὰ δὲ μέλη ᾠδᾶ Ἀθλωαίοις ἤδετο. τοῦ χοροῦ δὲ δύο νεαῖαι, κατὰ γυναῖκας ἐσολισμῆοι, κλήματα ἀμπέλων κερμίζοντες μεσῶν ὄθλων βουτύρων, (ἐκάλειν δὲ αὐτὸ ὄρχιον, ἀφ' οὗ καὶ τῶς μέλεσιν ἢ ἐπανυμῖα.) τῆς ἑορτῆς καθηροῦντο. εἶπετο δὲ τῶς νεαῖαις ὁ χορὸς, καὶ ἤδη τὰ μέλη. Sed corruptus ille locus, legendumque. κλήματα ἀμπέλων κερμίζοντες μεσῶν ὄθλων β. Commemabant ad hos mulieres, quæ cibum illis ferrent, ex quæ Δήπνοφόροι dicebantur. Obseruo ex istis Hesychij verbis. Παρὰ Ἀθλωαίοις καθίστανται ἐν τῇ τῶν ὄρχοφορμῶν ἑορτῇ οἱ Δήπνοφόροι. Verum legendum, αἱ Δ. Nam fœminæ erant. Plutarchus in Theseo, vbi festum id describit. Αἱ δὲ Δήπνοφόροι ᾠδὴ λαμβάνονται, καὶ κεινωνοῦσι τῆς θυσίας, ὁπομιμῆδραϊ τὰς μητέρας ἐκείνων τῶν λαχόντων. ἐπεφοίτων γὰρ αὐτῶς, ὅσα ἐστιν κερμίζουσι. Ex illis fuerit Tritonis, ad quam est Cymothi Epistola apud Alciphronem. Ἀστυ δὲ θαμίζεις, καὶ ὄρχοφορμὰ, ἐκ Λήναια, τῆς πλεσίαις Ἀθλωαίων σικεκιριᾶσαι. Vbi hoc quoque animaduertere est, è ditioribus il-

las

las fuisse. Præco quoque aderat, caduceum gestans coronatum; interque libationem acclamabant astantes, ΕΛΕΛΕΥ, ΙΟΥ, ΙΟΥ. Plutarchus Theseo. Καὶ νῦν ἐν τῶς ὄρχοφορμῶς ἐφανοῦσθαι μὲν ἐπὶ τὸν κήρυκα λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ κηρύκρον. Ἰππωναῖν δὲ τῆς ἀπονδαῖς ΕΛΕΛΕΥ, ΙΟΥ, ΙΟΥ, τὴς παρόντας. ὧν τὸ μὲν ἀπόδοντες αἰαφωναῖν καὶ παιωνίζοντες εἰώθασιν, τὸ δὲ ἐκπλήξεως καὶ ταραχῆς ἐστίν. Eiusque rei causam habes illic explicatam pluribus verbis antecedentibus. Erat autem templum hoc Mineruæ Sciradis, quo currebant, non in Sciro, ne quid erres; sed alterum, quod Phaleri, vetustius scilicet, & exstructum à vate Sciro: cuiusque meminit Pausanias in Atticis, vbi de Phalero agit. Ἐνταῦθα καὶ Σκιραδῶ Ἀθλωαῖς ναὸς ἐστίν. Et alibi. Ἐλθόντιοις πολεμοῦσι πρὸς Ἐρεχθῆα, ἀνὴρ μαῖνις ἦλθεν ἐκ Δαδώνης, ὄνομα Σκιρῶ, ὅς καὶ τῆς Σκιραδῶ ἰδρύσεται Ἀθλωαῖς Ἰππωναῖν τὸ δὲ χαλκῶν ἱερὸν. Et locus, in quo templum, à ramorum illuc gestatione, quam dixi, ὄρχοφορμῶν. Ita interpretor Hesychij verba. ὄρχοφορμῶν, τῶν Ἀθλωαίων. Ἐνταῦθα τὸ τῶν Ἀθλωαίων ἱερὸν. Nam dubium nullum est, quin Mineruam hanc Sciradem intelligat.

ΟΥΕΡΡΕΙΑ.

Apud Syracufanos acta, cogente Verre; qui ea, sublatis Marcelléis, instituit. Vide supra Μαρκέλλαια.

Ee

ΠΑΜ-

ΠΑΜΒΟΙΩΤΙΑ.

Omnes Bœoti communiter celebrabant, atque inde etiam nomen datum. Eustathius ad Iliad. β': Ομοίς δὲ τῶν τῶν Παιωνίους καὶ τῆς Παναθλώαια ἡ εορτῆ, ὡς καὶ τῆς Παμβοιωτα. Et rursum alio loco. Παμβοιωτα, εορτῆ τῶν κωνη παύτων βοιωτῶν. Et quidem in campo ante Coronæam, in templo Mineruæ Itoniæ. Strabo lib. ix! vbi de ista vrbe. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τῆς Παμβοιωτα στυετέλχεν. Polybius Hist. lib. ix. τί δὲ Λάτταβοι, καὶ Νικεστράτῳ; ἔ τῶν τῶν Παμβοιωτῶν παύνηχρην, εἰρλένης ἔσης, παρεσσόνδρησαν, Σκυθῶν ἔργα καὶ Γαλατῶν Ἰπιπελοδύτες; Plutarchus in Amat. Narrat. Ἡ δὲ Διασθθεῖσα, ἐφύλαξε τῶν τῶν Παμβοιωτῶν εορτῆν. καὶ τότε εἰς Κορώνειαν ἐλθοῦσα, ἐκίετις καθεζεται Ἰπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς. Intelligit huius festi celebrationem Pausanias Bœoticis. Περὶν δὲ εἰς Κορώνειαν ἐξ Ἀλαλκωιδῶν ἀφικέσται, τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἐστὶ τὸ ἱερόν. καλεῖται δὲ ἄπὸ Ἰτωνίς τὸ Ἀμφικτύον. καὶ εἰς τὸν κωνὸν στυάσιν ἐνταῦθα οἱ βοιωτοὶ σύλλοχον. Peregebatur autem etiam cum choreis. Itaque inde intelligendus est Staius Theb. II. vbi ita Mineruam inuocans Tydeus loquitur.

*Seu Pandionio nostras inuisere cades
Monte venis, siue Ionia diuertis Itone,
Lata choris. —*

ΠΑΝΑ-

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ.

De his nobis libro singulari dictum.

ΠΑΝΑΚΕΙΑ.

Confecrata honori Panaces. Commemorat Theodoretus Therap. VII. Ἀπεκλήρωσε πανηγύρης ἐκάσῳ τῶν δαιμόνων, ἐκ τῆς προσηγορίας ὀνομάσας τῶν εορτῶν. Ἐρμῆα, καὶ Κρόνια, καὶ Ποσειδῶνια, καὶ Ἡρακλήα, καὶ Ἀσκληπία, καὶ Πανάκεια.

ΠΑΝΔΗΜΟΝ.

Aliter Χαλκεία vocabatur, & Ἀθλώαια. Suidas. Χαλκεία, εορτῆ Ἀθλώησι δημῶδης, καὶ ἀρχαία πύλα· ἄλνες, Ἀθλώαια καλοῦσιν· οἱ δὲ, Πανδημον, διὰ τὸ πᾶν πάντων ἀγῶδων.

ΠΑΝΔΙΑ.

Ioui, vel Lunæ, vt alij volunt, agebantur. Etymologici Auctor. Πανδία, εορτῆ Ἀθηνῆσιν. ἄπὸ Πανδίας τῆς σελεύης. ἢ ἄπὸ Πανδίων, καὶ καὶ ἡ Φυλὴ ἐπώνυμῳ. ἢ ὅτι τῷ Διὶ ἀγονται τῆς Πανδία. ἀνόμασαι ἢ ἄπὸ τῶν πάντων δινῶν τῷ Διὶ.

Ec 2

ΠΑΝ-

ΠΑΝΔΡΟΣΙΑ.

Pandroso festum agitasse Athenienses, discimus ex Athenagora in Apologiâ. καὶ Ἀγραύλω Ἀθλωαῖοι καὶ πελεταὶ καὶ μυσηρα ἄγασσι, καὶ Πανδρόσω. Ac templum habuisse, factumque illi oue fuisse, cum Mineræ boue fecissent, doceo Atticarum Lectionum lib. III. cap. XXI. Illic vide, si tanti est. Et vestis quoque, illi sacra, asseruabatur, Ποδώνυμο dicta. Hesychius. Ποδώνυμο, ἐσθῆς ἱερᾶς τῆς Πανδρόσης.

ΠΑΝΔΥΣΙΑ.

Erat illud tempus, cum clauso mari naues in terram protraherentur. Hesiodus de eo, Ἔργων lib. II.

Εἰ δέ σε ναυιλίης δυσσεμφέλας ἴμερσιν αἰρεῖ,
 εὐτ' ἂν Πληιάδες θένσιν ὄβριμον Ὠρίωνσιν
 φέγγασσι πίπλωσιν ἐς ἠεροῦδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύξσιν αἴηται.
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐν οἴνοπι πόντῳ.
 Γλυῖ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένῳ, ὡς σε κελδῶ.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπειρᾶς ἐρύσαι. —

Vbi Proclus. οἱ ναυίηκεῖ Πανδυσταὶ ναλοῦσι πύλον τῆς καιρόν. τότε ἐν παντοῖα πνέματᾶ πνεῖ δύσκατα, καὶ χεῖρηνα μᾶλλον ἐργάζεσθαι τῶν γλυῖ, ἢ πλεῖν. ἀνέλκειν ἐν τῶν ναῦν, καὶ ἐδράζειν ὅππῃ τῆς γῆς, λίθοις πυκνάσασθαι κελδῶει πάντοθεν, ἵνα μὴ σαλδύρωσιν οἱ ἀνεμοὶ τῶν ναῦν νεωληθηθεῖσαν.

Inter

Inter festa autem fuisse, discimus ex Ænea Tactico, Poliorcetici cap. XVII. Χρησθέντων τῶν ἀθλοῦντων μετ' ὅχλου ἐξόδους ὅππῃ θεωρεῖται λαμπροῦ, καὶ ἵπποδρομίας, καὶ τῶν ἄλλων ἀγώνων, ὅσαι γε ἱεροποιῖαι παιδῆμεῖ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ σὺν ὅπλοις πομπῶν ἐκπέμπονται· εἴη καὶ περὶ τὰς παιδῆμεῖς νεωλκίας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ.

Omnibus Græcis communia, ut Πανιώνια, Ionibus; Παμβοιωτῶν, Bœotis. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. Εἴη δ' ἂν, ἥτοι τὰ Παναθηναῖα νενικηκώς, ἢ τὰ Ἡρακλεία, ἢ τὰ Ὀλύμπια, ἢ τὰ Ἐλδσίονια, ἢ τὰ Πανελλήνια. Philostratus in Herode, Sophist. lib. II. καὶ μὲν καὶ ἐλφτέρησσαν Ἀθλωαῖοι τῶν περὶ ἑσώνυμον, καὶ τῶν τῶν Πανελλήνιων. Eustathius ad Iliad. β'. Ἐκ δὲ τῶν Παναχαϊῶν, ὑστερον οἱ Πανελλήνιοι εἴρωται. καὶ τὸ Πανελλήνιον, ὡς περὶ καὶ τὸ Πανιώνιον. Et in Inscriptione quâdam est legere. ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ.

ΠΑΝΙΩΝΙΑ.

Ionum omnium communia erant. Diodorus Siculus lib. XV. κατὰ τῶν Ἰωνίων ἐνέα πόλεις εἰώθησαν κεινῶν ποιῆσαι σπόδον τῶν τῶν Πανιώνιων, καὶ θυσίας σποδῶν ἀρχαίας καὶ μεγάλας Ποσιδῶνι περὶ τῶν ὀνομαζομένων μυκάλλω ἐν ἐρήμῳ τόπῳ. Eustathius ad Iliad. β'. Ὁμοίως ἢ τὴν τῶν Πανιώνιων καὶ τὰ Παναθηναῖα ἢ ἑορτῆ. Et iterum alibi. Παμβοιωτῶν, ἑορτῆ

Et 3

λυ

ὡς κενὴ πάντων Βοιωτῶν, ὡσπερ καὶ ἡ τῶν Ἰωνῶν πάντων Πανιώνια.

ΠΑΝΟΨΙΑ.

Vide infra, Πυανέψια.

ΠΑΡΑΛΙΑ.

Paralo heroi sacra. Eustathius ad Odyss. δ'.
Ἐκεῖθεν γίνεται ἡ Πάραλ. ναὺς Ἀθήνη. καὶ τὸ ἔκ
τῆς ποιαντὸς λέξεως ὡραγωγόν, ὡραλίον. ὡσπερ ὁμῶν-
μ. ἑορτὴ παλαιὰ, τὰ Παράλια.

ΠΑΥΣΑΝΙΕΙΑ.

Pausaniae diem festum Lacedæmonij institue-
runt, & certamen; in quo nulli, nisi Spartano,
certare licebat: quin oratio quoque in hono-
rem eius habebatur. Pausanias in Laconicis. τῶ
θεάτρῳ δὲ ἀπαντικρὺ, Πausanίης τὸ Πλαταιάσιν ἡγεσσομένης
μνήμα ἐστὶ, τὸ δὲ ἔμπροσθεν Δεωνίδῃ· καὶ λόγους κατὰ ἕτ. ἕκα-
στον ἐπ' αὐτοῖς λέγουσι, ἃ ἡγήσαντο ἀγῶνα, ἐν ᾧ πολλὰ
Σπαρτιατῶν ἀλλοφρεσίᾳ ἐστὶν ἀγωνίζεσθαι.

ΠΕΛΩΡΙΑ.

Et fœminino singulari, & neutro plurali effe-
rebant. Erat festum Thessalorum, Saturnalijs
simile. Athenæus lib. xiv. Βάτων δ' ὁ Σινοπίδης ὁ
ῥήτωρ,

ῥήτωρ, ἐν τῷ Περι Θεσσαλίας ἔ Αἰμονίας, σαφῶς ἐμφα-
νίζει, τὴν τὴν Σαπυραλίων ἑορτὴν Ἑλληνικῶς ἔτι, Φάσιων
αὐτῶν ὡρα: πῆς Θεσσαλοῖς Πελώρια καλεῖσθαι. Et mox
in subiectis illic verbis Batonis. Καὶ νῦν Θεσσα-
λὸς μεγίστην ἑορτὴν ἀγούσας, προσεργασθῆεν Πελώριαν.
Habes ibidem festi institutionem, ac celebra-
tionem. Operæ pretium est inspicere locum.
Refert quoque ex Athenæo Eustathius ad
Iliad. ρ'.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ.

Festum erat Macedonicum. Hesychius. πε-
ριπέτεια, ἑορτὴ Μακεδονική.

ΠΕΡΙΦΑΛΛΙΑ.

Phallorum pompa erat, in honorem Bacchi,
Bacchanalibus agitata. Hesychius. περιφάλλια,
πομπὴ Διονύσω περιμύμη τὴν Φαλλῶν. Sed eadem erat,
quæ φαλλαγωγία nuncupata. De quibus ago in
libro singulari, De Diomsijs.

ΠΙΘΟΙΓΙΑ.

Erat primus dies τῶν Ἀνθηστηρίων. Vide supra.
in Ἀνθηστηρια.

ΠΙΤΑΝΑΤΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Certamen in illo gymnicum erat apud Pitana-
tatas. Meminit Hesychius. ο' Πιτανάτης λόχ[Ⓞ]
αὐτοχρῆδιαζετα, σὺν ἂν πῆς ἀληθείαις. Πιτανάτη ἢ ἀγῶ-
νι, γυμνικῶ, ἐν Πιταίῃ ἀγομῆνῳ.

ΠΑΥΝΤΥΡΙΑ.

Dixi de his Atticarum Lectionum lib. II. cap.
XIII. Hic reponam loco suo. Celebrabantur
ab Atheniensibus. Harpocraton. Πλωτήρια.
Λυκοῦργ[Ⓞ] ἐν τῷ Περὶ ἱερείας. εορτὴ παρ' Ἀθῆναιῶσι.
Idem Suidas dicit in Πλωτήρια. Meminit eo-
rum Etymologici Auctor. Καλλιπτήρια, ἢ Πλω-
τήρια, εορτῶ δύο Ἀθῆνῶσι. Erant autem instituta
in honorem Agrauli, Cecropis filia. Hesychius.
Πλωτήρια, εορτὴ Ἀθῆνῶσιν, ἢ ὅτι τῇ Ἀγραύ-
λῳ, τῇ Κέκροπ[Ⓞ] θυγατρὶ, ἀγασιν. Plutarchus verò
in Alcibiade Mineræ tribuit. Ὅτῳ δὲ πρὸ Ἀλκι-
βιάδ[Ⓞ] λαμπρῶς ἀήμεροῦντ[Ⓞ], ὑπέθεσθη ἐνίς ὁμοῦς ὁ
τῆς καθ' ἑδ[Ⓞ]ς καιρός. ἢ γὰρ ἡμέρα κατέπελθεσιν, ἐδράτο πρὸ
Πλωτήρια τῇ θεῷ. Et ita Auctores quoque alij.
Sed concilio. Colebatur Minerua, cognomen-
to Ἀγλαυρ[Ⓞ], siue Ἀγραυλ[Ⓞ]; atque huic sacrum
illud festum. Errauit doctissimus Grammaticus;
&, quos ille secutus est, Auctores: qui Agrau-
lum, Cecropis filiam, acceperunt pro Mineruâ,
ita ab eâ cognominatâ. In hoc festo detracta
dex

dex ornamenta lauabant, unde nomen etiam
datum; tum simulacrum eius velabant: quique
id facerent, περξιεργίδαι dicebantur. Erat au-
tem dies Thargelionis xxvi. & veluti inter
maximè nefastos censebatur. Plutarchus in Al-
cibiade citato. Δρῶσι δὲ πρὸ ὄργια Περξιεργίδαι θαρ-
γηλιῶν[Ⓞ] ἕκτη Φθίνου[Ⓞ] δόπορρητα. τὸν τε κόσμον καθε-
λόντες, καὶ τὸ ἐδ[Ⓞ] κατακαλύψαντες: ὅθεν ἐν πῆς μάλι-
στα τ' ἀποφράδων τῷ ἡμέραν ταύτῃ ἀπερακτὸν Ἀθῆνῶσι
νομίζουσι. Itaque templa quoque fune circumda-
ta veluti obsepiri solita; quod diebus alijs nefa-
stis vsitatum. Pollux lib. VIII. cap. XII. Περξ-
χοινίσαι πρὸ ἱερῶ ἔλεγον ἐν πῆς ἀποφράσι, καὶ τὸ πρῶ-
φράσαι. οἷον πλωτηρίοις, καὶ πῆς πιαύταις ἡμέραις.
Ad simulacri velationem fieri solitam quod at-
tinet, de eâ quoque clarè Xenophon Hist. Græc.
lib. I. κατέπελθεσιν εἰς τὸν Πηραιῶ ἡμέρα ἢ πλωτήρια
ἦγεν ἡ πόλις, τὸ δ' ἕδ[Ⓞ]ς κατὰ κεκαλομῆδ[Ⓞ]ς τ' Ἀθῆνῶσι. Et
hanc ipsam designat quoq; Hesychius. Περξιεργί-
δαι, οἱ τὸ ἕδ[Ⓞ]ς τὸ δρῆχῶν τ' Ἀθῆνῶσι ἀμφιεννιώτες. Fere-
bant etiam in pompâ massam caricarum; quia
nimirum indigenæ post glandes hunc primum
fructum comedissent, quodque ille eos in ratio-
nem victus puriorem melioremque quasi intro-
duxisset: eaque massa ἠγητήρια, siue ἠγητορία,
nam utroque modo scribi video, nuncupabatur.
Etymologici Auctor. ἠγητορία, παλάθη σύκων, ἢ
ὅτι τῇ πομπῇ τ' Πλωτηρίων φέρουσι, ἐν ἡμέρῃ πρώτης
ταύτης προφῆς ἕδ[Ⓞ]σαντο. Hesychius. ἠγητήρια, πα-
λάθη σύκων. ἐν γὰρ τῇ εορτῇ πλωτηρίων φέρουσι παλά-
θην

Ἦσαν συγκομιδῶν ἐξ ἰσχυρῶν, ἀλλὰ τὸ τὰς ἀνύχθονας ἡμε-
ρον καρπὸν πρῶτον φαγεῖν τὸ σῆκον. Ita enim illic le-
gendum; non, τῇ ἑορτῇ ἀπαλωτηρίων. Nam
Πλωτήρια, non Παρωλωτήρια, festum illud in-
digetabatur.

ΠΟΛΙΕΙΑ.

Apollinis τὸ Πολιοῦ festum fuit apud Theba-
nos, cuius meminit Pausanias in Bœoticis. τῷ
δὲ Ἀπόλλωνι Θεβαῖοι τῷ Πολιῷ Ταύρος ἔθυσον τὸ δὲρχαῖον.
καὶ ποτε παρέσης σφίσι τὴν ἑορτὴν ἢ τε ὄρα κατήπερξε τὴν
σίαν, καὶ οἱ πεμφθέντες ἴππὸν τὸν Ταῦρον ἐχέον. ἔτω πε-
ρατυχέσης αἰμάξης, τὸν ἕτερον τὸ βοῶν τῷ θεῷ ἴψουσι, καὶ ἀπὸ
ἐκείνης ἐργάσας βοὸς ἴψην νομίζουσι.

ΠΟΜΠΕΩΝ ΔΑΙΜΟΝΟΣ ΕΟΡΤΗ.

Meminit huius festi Hefychius. Στεμμαλιαῖον,
δικηλόν ἢ ἐν ἑορτῇ πομπέων δαίμονος.

ΠΟΣΕΙΔΙΑ.

Neptuno sacra. Hefychius. Ποσειδία, ἑορτὴ
Ποσειδῶνι τελευτή. Sed rectius existimauerim,

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ.

Theodoretus Therapeut. vii. Ἀπεκλήρωσε
πανηγύρεις ἐκάστω τῶν δαιμόνων, ἅκ τὴν ποσειδηρίας ὀνομά-
σας

σας τῶν ἑορτῶν. Ἐρμαία, καὶ κρόνια, καὶ Ποσειδῶνια, καὶ
Ἡρακλῆα. Athenæus lib. xiiii. Ἀριστοπῶς ἢ κα-
τὰ ἔτος σιωδημέρῳ ἐν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ τοῖς Ποσειδωνίοις.
τῇ δὲ τῶν Ἐλθονίων πανηγύρι, καὶ τῇ τῶν Ποσειδωνίων, ἐν
οἷσι τῶν παλαιῶν πάντων ἀπολιθήμερη Ἰουμάια, καὶ λυ-
ρασα τὰς κόμας, ἐνέβαινε τῇ θαλάττῃ. Ac sacrum illi
quoddam factum, οὐκ ἔλεον dictum. Hefychius.
Οὐκ ἔλεον, Ἰουσία Ποσειδῶν. Occurrit passim men-
tio apud Auctores.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑΤΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Posidoniata, ad Tyrrenicum finem habi-
tantes, quum Græci ab origine essent, festo quo-
dam Græcis vſitato conuenientes, memoriam
renouabant nominum antiquorum, & consue-
tudinum patriarum; ac collacrymantes inter se
cum sortem suam deplorassent, iterum abi-
bant. Athenæus lib. xiv. Ἀριστοπῶς ἐν τοῖς
Συμποσιακοῖς, ὅμοιον, φησὶ, ποσειδῶνιᾶταις, τοῖς
ἐν τῷ Τυρρηνικῷ κόλπῳ κατοικοῦσιν, οἷς συνέβη τὰ μὲν
ἐξ ἀρχῆς Ἑλλήσιν εἶναι συμβεβαρβαρωτά, Τυρρηνίοις ἢ Ρω-
μαίοις γεγονόσι, καὶ τῶν τε Φωνίων μετὰ βεβληκέναι, τὰ τε λοι-
πὰ τῶν Ἰππιτηδωμάτων. ἀγὴν τε μίαν ἵνα αὐτὰς τῶν ἑορτῶν τῶν
Ἑλληνικῶν εἴη καὶ νῦν, ἐν ἣ συνιόντες ἀναμνησκονταὶ τῶν
δὲρχαίων ἐκείνων ὀνομάτων τε ἅκ νομίμων. ἀπολοφωρε-
μένοι δὲ πρὸς ἀλλήλους, ἅκ ἀποδακρυσσῶντες, ἀπέσχοντα.

ΠΡΗΡΟΣΙΑ.

Vide infra paullò in Προηρόσια.

ΠΡΙΑΠΕΙΑ.

Priapo celebrata. Theodoretus Therap. III. Καὶ τὸ μικρὸν ἐκείνο ζῶδιον, τὸν Πριάπον λέγω, μετὰ τὸ μέγιστον καὶ τετάρτον μέρος ἡμιάμβρον. Quin mysteria illi etiam propria fuerunt. Idem Theodoretus Therap. I. Καὶ ὅτι μὲν ὁ Πριάπος Διονύσος καὶ Ἀφροδίτης υἱός, ἵστανται τὰ αὐτὰ μεμνημένων ἱνέσ. αἰθ' ὅτι ἡ τέτων υἱός ὀνομάζεται, καὶ μικρῶ γε ὄντι ἐνίσταται μόνον ἐν τετάρτῳ, καὶ μέγιστον, ὃ τῶν μυστηρίων μυστηρίων ἱεροφάντης. Theophylactus in Oseam, cap. I V. Initiatus appellat huiusmodi idoli (Priapi) sacros mystas, dignos iam arcanis apud illos sacris indicatos, seu perfectiores. Et mox. Cum Priapo initiatis sacrificare dicitur. Meminit sacrorum eius Prudentius contra Symmachum, lib. I.

*Hic deus è patrio prænobilis Hellestonto
Venit adusq; Italos sacris cum turpibus hortos.*

ΠΡΟΑΚΤΟΥΡΙΑ.

Vide in Προηρόσια.

ΠΡΟΗ-

ΠΡΟΗΡΟΣΙΑ.

Cereri τῇ Προηρόσια propria. Dixi de ijs nuper in Atticis Lectionibus. hinc refingam, & reponam, loco proprio. Athenienses pro felici frugum prouentu, antequam ararent, sacra Cereri faciebant, & diem festum agitabant. Phurnutus, vbi de illâ deâ. Καὶ πρὸ τὸν τὸ ἀρόρον κειρὸν αὐτῆς ἀγασσι τὴν ἑορτήν. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXI. οὐδέ τι σπείρασαν ἀλλως οἱ ἀνθρώποι, εἰ μὴ τὴν Δήμητραν ἑπικαλεσάμενοι. Nomen festo ex re datum, Προηρόσια. Hesychius. Προηρόσια, τὰ πρὸ τὸ ἀρόρον ἡμέρα. Ita corrigo. Hodie editur, πρὸ τὸ ἀρόρον. Idemque mendum est apud Suidam, vbi itidem corrigendum. Ac habemus antiqui huius moris vestigium apud Euripidem in Supplicibus, vbi sic Æthra:

Μόνον τὸ δὲ ἔργον περὶθεῖς ἐμῶ τέκνω,
Πόλις τ' Ἀθηνῶν. πυγχανῶ δὲ ὑπὲρ χθονὸς
Ἀρόρον περὶθεῖς ὅκ δόμων ἐλθεῖς ἐμῶν
Πρὸς τὸν δὲ σπέν. —

Vel etiam dicebatur fœminino genere singulariter, Προηρόσια. Harpocraton. Προηρόσια. Ὑπερβόλης Δηλιακῶ. ὄνομα ἡσσίας. Etymologici Auctor. Προηρόσια, ὄνομα ἡσσίας ὑπὲρ τῶν καρπῶν χρομῆνης. Libanius Declam. XI X. εἰθ' ὑμεῖς ἐν κελθῶν, Ἐπυρῶν, μνημονόετε. καὶ τὴν προηρόσιαν ὑπὲρ τ' Ἑλλάδος ἡστέ. Per syncopen quoque dicebant, Πηροσία. Obseruo apud Hesychium alibi. Πηροσία, ἡσσία

Ff 3

Ἀθηνῶν

ἀθλήσιν. Vulgus προακτέρα appellabat. Hesy-
 chius, loco iam citato. Προηρόσια, τὰ πρὸ τοῦ
 δρότου (ita emendandum iam monui) θύματα. καὶ
 ὁ δῆμος δὲ αὐτὰ προακτέρα καλεῖ. Excidit sine du-
 bio huius sacrificij nomen apud Plutarchum
 Aduersus Coloten. Τίτι γὰρ προτέλφα θύσμεν; Ἰνι
 σωτήρα; πῶς ἢ Φωσφόρα, Βάκχεια, προτέλφα γά-
 μων ἄξιον, μὴ δολιπόντες μηδὲ Βάκχεις, καὶ Φωσφό-
 ρος, προηροσίας, καὶ σωτήρας; Neque simpliciter
 mutilus hic locus, sed præterea etiam corrup-
 tus. Primum enim, quænam hîc sacra, quæ dijs
 τοῖς Προηροσίαις respondent. Deinde, vbi dij γα-
 μήλιοι, quibus τὰ προτέλφα γάμων? &c, cur bis προ-
 τέλφα commemorat? Omnino censeo, priore
 loco rescribendum. Τίτι γὰρ προηρόσια θύσμεν; Ἰνι
 σωτήρα; in fine verò addendum esse. καὶ προη-
 ροσίας, καὶ σωτήρας, καὶ γαμηλίους. Opus habebat
 tam insignis locus curatione. Instituta verò hæc
 sacra ab Atheniensibus, suafu oraculi, cùm fa-
 me graui, siue peste, vt alij volunt, premerentur.
 Docet Scholiastes Aristophanis Equitibus. οἱ
 μὲν γὰρ Φασιν, ὅτι λιμοῦ, οἱ δὲ, ὅτι καὶ λοιμοῦ, τὴν πᾶ-
 σαν καταχρόντη οἰκισμῶν, χρωιδραν ἵνα αὐτὸν παύ-
 σαι τοῦ δεινόν, τὴν λύσιν ταυτὴν ὁ Ἄσθι εἰμαντῶσαιτο,
 εἰ προηροσίαν ὑπὲρ ἀπάντων Ἀθληαίων θύσαιεν. θυσαι-
 των ἐν τῶν Ἀθληαίων, τὸ δεινὸν ἐπαύσαιτο. Sed scriben-
 dum illic. ὑπὲρ ἀπάντων Ἀθληαίοι θύσαιεν. Nam
 Athenienses hæc sacra faciebant pro omnibus
 Græcis; siquidem vniuersa terra laborabat, vt
 est videre in ipsius Scholiastæ verbis, cùm ait.

τὴν

τὴν πᾶσαν καταχρόντη οἰκισμῶν. Et postrema ver-
 ba vincunt. θυσαιτων ἐν τῶν Ἀθληαίων, τὸ δεινὸν
 ἐπαύσαιτο. Suidas confirmat. Προηροσία, αἱ πρὸ τοῦ
 δρότου (ita scribendum iam monui, non δρότου)
 γινόμεναι θύσαι πρὸ τῶν μελλόντων ἐσεδαυ καρπῶν, ὡσε
 τελεσφορεῖσθαι. ἐγίνετο ἢ ὑπὸ Ἀθληαίων ὑπὲρ πάντων
 Ἑλλήνων. Aristides in extremâ Panathenaicâ.
 φανερα ἢ καὶ ἡ παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν Ὀνοια, καὶ ψῆφῳ,
 καὶ διὰ τοῦ κεινοῦ μάντιως καὶ ἐξηγητοῦ τοῦ πατρώου τῆ
 πόλε, θύει τε ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τὴν προηροσίαν κελύον-
 των, καὶ μητροπολιν τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπινομαζόντων.
 Huc pertinet locus Lycurgi in Orat. κατὰ Μενε-
 σάχημα. Καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ἔμιν ἡμᾶς
 ὀφείλω. καὶ ζητῶ πρὸς πᾶσιν Ἑλλήσι μαντιδομοῖς τὸν
 Δία προηροσίας ποιήσασθαι. Facta autem hæc sacra
 Cereri, vt initio dixi, quæ eâ ex re Προηρόσια di-
 στα. Suidas in εἰρεσιώνη. λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γλῶ κα-
 ταχρόντη, ὁ θεὸς εἶπε, Προηροσία τῆ Διοῦ ὑπὲρ πάντων
 θύσαι τὴν θύσαι Ἀθληαίους. Plutarchus in Conui-
 uio v 11. Sap. Ὁ μὲν γὰρ δὲ Διὶ, ἔ Προηροσία Δήμητρι,
 καὶ φυλαμίω Ποσειδῶνι ποδ' ἑωμός ἐστι; ποδ' δὲ θύσαι;
 Ad hoc Cereris cognomentum respexerit Ma-
 ximus Tyrius Dissert. xiv. φοβερός γεωργός ἐδε-
 νι, φίλῳ πᾶσιν. ἀπρῳ αἶμαῖῳ, ἀπρῳ σφαγῆς,
 ἱερός καὶ παναγῆς θεῶν Ἐπικαρπίων, ἔ Ἐπιλλωαίων, καὶ
 Ἀλώων, καὶ Προηροσίαν.

ΠΡΟΜΑ-

ΠΡΟΜΑΧΙΑ.

Lacedæmonij celebrabant, & arundine tunc coronabantur. Athenæus lib. xv. Καὶ γὰρ καὶ Λακεδαιμόνιοι καλὰ μὴν σεΦαιούσται ἐν τῇ τῶν Προμαχίων ἑορτῇ, ὡς Φησὶ Σωσίβις ἐν τοῖς Περι τῶν ἐν Λακεδαιμόνιοι θυσίων.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ.

Prometheo sacra erant. Meminit eorum Xenophon de Rep. Athen. πρὸς δὲ τέτις, χρηστὸς Διαδικασίᾳ εἰς Διονύσια, καὶ Θαρρήλια, ἔ Παναθλώαια, καὶ Προμήθεια, καὶ Ἡ Φαίσις, ὅσα ἔτη. Et Lysias in Oratione, cui titulus, Ἀπολογία δωροδοκίας. Ἐπὶ δὲ κατέπλευσε ἵππῃ Ἀλεξίς ἀρχοῖς, ὡς ἐγυμνασιάρχην εἰς Προμήθεια, ἔ ἐνίκων αἰαλώσας δώδεκα μναῖς. Mendum est apud Hæum, Orat. Ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου. Γεγυμνασιάρχηκα εἰς προμήθεια τοῦδε τῆ ἐνιαυτῆ φιλολίμως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν. Restituo. Γεγυμνασιάρχηκα εἰς Προμήθεια τῆδε γ. ἐ. Erat hoc festo etiam lampadum certamen. Scholiastes Aristophanis Ranis. Ὁ τῆς λαμπιδῶν δὲ ἀγῶν τρεῖτον Ἀθλήσιν ἤγετο, κατὰ τὰ Προμήθεια, Ἡ Φαίσις, Παναθλώαια. Harpocraton. Τρεῖς ἀγῶνι Ἀθηναῖοι ἑορταῖς λαμπιδῶν, Παναθλωαίους, καὶ Ἡ Φαισιέσις, καὶ Προμηθείσις. Atque hæc de causâ esse puto, quod Prometheus δαδῆχθαι appellatur ab Apollonio Atheniensi in Calliâ, apud Philostratum in eius

in eius Vitâ, Sophist. lib. II. Ἰὼ Προμηθεῦ δαδῆχε, καὶ πυρφόρε, οἶά σε τὸ δῶρον ὑβρίζεται.

ΠΡΟΣΧΑΙΡΗΤΗΡΙΑ.

Agitata eo die, quo à parentibus discederet filia, in mariti domum transitura. Innuit Harpocraton. Προχαιρητήρια. Λυκοδργῶ ἐν τῇ Κρωκωνιδῶν Διαδικασία. ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτι δοκεῖ ἀπίεναί ἡ κόρη. Habes totidem verbis apud Suidam.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ.

Ante nuptias celebrabantur, & in ijs sacra facta. Helychius. Προτέλεια. ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία, καὶ ἑορτὴ. τέλθαι γὰρ, ὁ γάμος. Maximus Monachus in Dionysij Areopagitæ Epistolam ad Demophilum VIII. Προτέλεια μὲν θυσίων ὕψας. τὸν γὰρ γάμον, τέλθαι ἐκάλεον ὡς πλειονῆ πρὸς τὸν βίον τὸν ἀνθρώπων. Quæ totidem verbis Georgius Pachymerius in paraphrasi eiusdem Epistolæ. Himerius in Eclogis Declam. Ἰδῆσαν τε (λέγεται) ἑραδοθῆναι τὸ νεανίσκος, καὶ ὁμολογῆσαι τὸν γάμον, πρὸς τὴν τελετὴν τε πιησιν μὲν τὸ γαμηλίον πρὸς τὸ μυστήριον. Eustathius ad Iliad. λ' ex Pausaniæ Lexico Attico. Προτέλεια. ἡ πρὸ τῶν γάμων θῆα. Rescribo. ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Scriptum fuerat per compendium, θῆα. Inde nobis illud, θῆα. Meminit Etymologici Auctor. Τέλθαι, καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος. ὅθεν

ὄθεν καὶ τὰ Προτέλεια. Sacrificabant autem Nymphis. Scholiastes Pindari Pythionic. Od. iv. οὐτε γάμοι εἰδὲ αὐτῶν Νυμφῶν, ἀλλὰ ταύτας πρῶτον πμῶσι, μνήμης χάριν, ὅτι Διοσεβείας καὶ Ἰσιότιος ἀρχὴν ἔχουσιν. Et Plutarchus lib. Aduersus Coloten. Πῶς δὲ Φωσφόρα, Βάνκησα, Προτέλεια γάμων ἀξιώματα; Iterum in Narrat. Amat. ἡ κόρη κατὰ πάρεια ἔπι τὴν Κισσέουσαν καλεῖται. ἢ κρήνη κατήει, πῆς Νυμφαίς τὰ Προτέλεια θύσσει. Athenis parentes filiam nupturam hoc die in arcem deducebant; ac Mineræ, pro felici eius matrimonio, sacra faciebant. Suidas. Προτέλεια. ἡμέραν ἕως ὀνομάζουσιν, ἐν ἣ ἐῖς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμικὴν παρθένον ἀγασσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεῶν, καὶ θυσίας ἔπιτελοῦσι. Item Iunoni, Dianæ, ac Parcisi, quasi præinitiantur; & comam deponentes, ijs illam dedicabant. Pollux lib. iii. cap. iii. Προτελεῖσθαι δὲ ἐλέγοντο ἡ μόνον αἱ νύμφαι, ἀλλὰ καὶ νυμφίοι. καὶ τέλος, ὁ γάμος ἐκαλεῖτο καὶ προστέλειοι, οἱ γαμικῆς. Διὰ τοῦτο καὶ Ἡρα Τέλεια, ἢ Ζυζυγία. ταύτη γὰρ τις Προτελείς προστέλειαν τὰς κόρας, καὶ Ἀρτέμιδι, καὶ Μοίραις. καὶ τὴν κόρης δὲ τότε ἀπὸ τῆς θεῶν αἱ κόραι. Sed corrupta ibi verba; ac primum lego. καὶ τέλος, ὁ γάμος. Deinde. Ἡρα Τέλεια, ἢ Ζυζυγία. De comæ dedicatione, est etiam legere apud Hesychium. Γάμων ἔση. Ἡ Προτελεια, καὶ ἀπαρχαί, καὶ τριχῶν ἀφαιρέσεις τῆς θεῶν πρὸ μιᾶς τῶν γάμων τὴν παρθένα. E quo loco istud quoque est discendum, pridie nuptiarum solita τὰ Προτέλεια agitari. Et Dianæ speciatim caniftra ferebant. Scholiastes Theocriti Idyll.

II. Εἰώθισι τῆς Ἀρτέμιδι κατηφορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖν, ἐπὶ ἀφοσιώσῃ τὴν παρθένας, ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν τῶν αὐτῆς. τὰ ἡ μνηστῆρα ταῦτα ἀθλῶσι πολιτεύοντες. ἐκατηφορῶν δὲ τῆς Ἀρτέμιδι αἱ ὄραν ἔχουσαι γάμους, ὡς περὶ δισπολογεῖσθαι περὶ τὴν παρθένας τῆς θεῶν, ἵνα μὴ ὀργισθῆ ἂν τῆς μέλλουσας τοιοῦτον φθείρεσθαι. Megarenses vitgines Iphinoæ primitias comæ consecrabant, Delia verò Hecaërgæ, atque Opidi. Pausanias Atticis, vbi de Megarensibus ait. καθέστηκε δὲ τῆς κόραις (τῶν μεγαρέων) χοὰς πρὸς τὴν Ἰφινόης μνήμα προσφέρειν πρὸς γάμους, ἢ ἀπαρχαί τῶν τριχῶν κατὰ τὴν Ἐκαίργη, ἢ Ὀπιδί, αἱ θυγατέρες ποτὲ ἀπενείραντο τὴν Δηλίαν. Argiæ, pariter atque Atheniensis, Mineræ comam defectam dicabant. Statius Theb. i i.

— hic more parentum

*Iufides, thalamis vbi casta adolesceret ætas,
Virgineas libare comas, primosq; solebant
Excusare thoros.* —

Vbi Lutatius. In templo Mineræ solebant virgines nupturæ placare deam, qua sit faulrix virginitatis; & excusare, quod necessitate, & lege naturali, nubere cogebantur. Antiquissimis verò Atheniensium legibus fiebant sacra hæc Cælo, & Terræ. Proclus in Timæum Platonis, Comment. v. καὶ εἶπε Διὰ ταῦτα ἢ Οὐρανῶ τῆς τῶν, καὶ Γῆς, προσήκειν ὁ γάμος ὡς ἐκείνον ἔρανόν, καὶ γὰρ ἐκείνῳ, ἐνεκονίζομενοι. ὁ δὲ καὶ οἱ θεομοὶ τῶν Ἀθηνῶν εἰδότες, προσεταίηον Οὐρανῶ, καὶ Γῆς, προστελεῖν τὰς γάμους. Atque hi sunt, qui γαμήλιοι θεοὶ dicebantur. Sopater De Diuif.

Quæst. Μαιχὸς ἴσταις γαμηλίαις τοῖς θεοῖς *πρὸς τὴν πανηγυρίαν*. Illud quoque hîc monebo. Videri facta ista sacra mense Gamelione: siquidem ille apud Athenienses nuptijs celebrandis proprius, atque ex eâ re appellatus. Olympiodorus in Meteora, cap. v i. Γαμηλιῶν δὲ ἐλέγχετο μὲν παρ' Ἀθῆναιῶν, Διὸς τὸ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν γάμους ἐπιπλεῖδεναι. Ὀλογον γὰρ ὄντο τότε ἀσείρειν, ὅτι καὶ ἡ γῆ δρῶδ' ἐπιπλεῖδεναι. Ἐπιπλεῖδεναι γὰρ ὁ καιρὸς πρὸς καρπῶν ἄφρασην. Eustathius ad Iliad. σ'. Οὐ παρώνυμον ὡσπερ ὁ γαμηλίαις λόγος, ἔγωγε καὶ μὲν Ἀθηναῖος ὁ Γαμηλιῶν, γάμοις ἀφρασημένον. Apud Lacedæmonios Veneri Iunoni mattes sacra faciebant. Pausanias in Lacedæmonicis. Ἐόανον δὲ ἀρχαῖον καλοῦσιν Ἀφροδίτης Ἡρας. Ἐπὶ δὲ θυγατρὶ γαμηλιῶν νενομίκασι τὰς μητέρας τῆς θεῶς ἴσταιν.

ΠΡΟΤΡΥΓΕΙΑ.

Festum erat Baccho sacrum, & Neptuno. Hesychius. προτρύγη, (ita scribo) non προτρύγεια. ἐορτὴ Διονύσου, ἢ Ποσειδῶν. nam proprium Baccho erat, cui προτρύγης cognomentum. Meminit eius Ælianus Var. Hist. lib. III. cap. XLII. τὸν Διόνυσον φλεῶνα ἐκάλεον, καὶ προτρύγην. Nempe idem est, qui προτρύγαι dicitur Achilli Tatio, initio libri secundi; vbi festum eius, apud Tyrios celebrari solitum, eiusque originem, prolixè describit.

ΠΡΟΦΘΑΣΙΑ.

ΠΡΟΦΘΑΣΙΑ.

Clazomeniorum festum erat, institutum ob Leucam præuertendo occupatam. Diodorus Siculus lib. xv. οἱ ἢ κλαζομήνιοι, Διῶσημα πλέον ἀπέχοντες, πεχναζόνται ἢ πρὸς τὴν νίκην. κληρώσαιτες ἐξ ἑαυτῶν δαποίκους, ἐκίχον πηλοσίον τῆς Λακωνίας πόλιν, ἐξ ἧς ὀρμηθέντες ἀμὲν ἠλίω ἀνατέλλοντι, ἐφθασαν τὰς κυμαίνουσας τὴν θύσιν ἔπιτελέσαντες. τῶν δὲ τῶν Φιλοτεχνήματι γυρόμενοι κύριοι τῆς Λακωνίας, ἐπαύνημον ἐορτὴν ἀγῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπέσησαντο, τὴν πανηγυρίαν ὀνομάσαντες Προφθασίαν.

ΠΡΩΤΕΣΙΑΛΕΙΑ.

Protesilai in honorem agebantur apud Thesfalos. Schol. Pindari Isthm. Od. I. Ἐν μὲν Θήβαις, Ἰολαία, ἢ Ἡράκλεια. ἐν ἢ Ὀρχομενῶ, Μινύεια. ἐν δὲ Εὐβοίᾳ, Βασίλεια. ἐν δὲ Θεσσαλίᾳ, Πρωπτεσίλεια. Etiam apud Cherronesitas. Lucianus in Deorum Concilio. Καὶ ἔκπερ θύσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωπτεσίλῳ κατὰν Ἰνκρυ ἐν Χερρόνησῳ.

ΠΥΑΝΕΨΙΑ.

Celebrabantur die septimo mensis ab ijs Pyanepsionis dicti. Harpocration. Πυανεψίων. ἐβδόμη πα Πυανεψία Ἀπιδώνι ἀγῶν φησί. Hesychius. Πυανεψία. ἐορτὴ Ἀθῆναιων. καὶ ἀγῶν Πυανεψίων.

G g 3

ψώνⓄ ἐβδόμη. Nempe ideo, quia Theseus eo die in urbem saluus rediisset. Ingerit Plutarchus in Theseo: Θάψας ἢ τὸν πατέρα, τῷ Ἀπόλλωνι τὴν ὄχλῳ ἀπέδιδε τῇ ἐβδόμῃ τοῦ ΠυανειῶνⓄ μινὸς ἰσχυρῆς. αὐτὴ γὰρ αἰέθησεν εἰς ἄστυ σωθῆντες. Nomen festo à fabis; quippe ΠύαμⓄ antiqui dicebant pro κύαμⓄ. Pollux lib. v. i. cap. ix. κύαμοι, οἱ ἢ πύαμοι ἀφ' ὧν ἢ τὰ Πυανείφια ἑορτῆ. Eustathius ad Iliad. χ'. καὶ Πυανείφια λέγεσθαι, οἷον Κυαμείφια, διὰ τὸ πύαμους πρῶτον τὰς κυάμους καλεῖσθαι. Apud alios, & quidem frequentius, ΠύανⓄ scribitur, aut neutro etiam genere Πύανον; & confirmat hanc scripturam, quod mensis ipse Πυανειῶν dicatur. Ad fabas tunc coqui solitas alludit ille apud Athenæum, lib. ix. Ἐκ τῶν δὴλόν ἐστιν, ὅτι ΤηλέμαχοςⓄ κυάμων χύτρας αἰεὶ στήμῳⓄ ἤγε Πυανειῶν προδιδῶ ἑορτῶν. Celebrabant autem in honorem Apollinis. Suidas. τὰ Πυανείφια Ἀπόλλωνι ἀγεσθαι φασί. Nempe Apollini quoque votum fecerat Theseus pro felici reditu, cuius rei memoria hinc repræsentabatur. Est videre apud Plutarchum loco citato, Scholiasten Aristophanis, & Eustathium ad Iliad. χ'. Verba statim in rem aliam producemus. Ergo à fabis, coqui tunc solitis, nomen festo. Sed non illæ tantum coctæ; verum ramus quoque oleaginus efferebatur, Εἰρεσιῶν appellatus. Harpocration, ubi de hoc festo. Πυαία γὰρ εἴσασιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ εἰρεσιῶν ἀγεσθαι. Suidas. Πυαία γὰρ εἴσασιν ἐν αὐταῖς, καὶ ἡ εἰρεσιῶν πάλαιεσθαι. Erat hic ramus lanâ coronatus, omnif-

que

que generis fructus circum pendentés habebat; & à puero ferebatur, cui parens uterque superstes; quique inter ferendum cantabat hos versus.

Εἰρεσιῶν σῦκα φέρει, καὶ πίνας ἄοτρας,
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, Ἐλαιὸν ἀναψήσομαι,
καὶ κύλικ' ὄζωρον, ἵνα μεθύσω καθ' ὅδῃ.

Eustathius ad Iliad. χ'. Εἰρεσιῶν, θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένη ἐρίῳ, πρῶτον ἀναψήσομαι ἔχων ἀφορὰς ἐκ γῆς καρπῶν. τὸ πρῶτον ἐκφέρει παις ἀμφιθαλής, καὶ ἔθισσι πρὸ θυρῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἐν ταῖς Πυανείφιοις. λέγεσθαι γὰρ, φησὶ, Ἔθισα. ὅτε εἰς Κρήτην ἐπέλθῃ, πρῶτον Δήλῳ τῇ νήσῳ διὰ χημῶνα, ὄζωρον Ἀπόλλωνι, κατὰ σέψασθαι κλάδους ἐλαίας, εἰ τὸν Μινώταυρον κτείνας σωθῆ, καὶ θυσιάσῃ. καὶ γούνην τὴν ἱκετηρίαν αὐτῷ κατὰ σέψασθαι, εἰψῆσαι λέγεσθαι χύτραν ἀθαίρας Ἐτνης, καὶ ἑωμὸν ἰδρύσασθαι. διὸ καὶ Πυανείφια λέγεσθαι, οἷον Κυαμείφια, διὰ τὸ πύαμους πρῶτον τὰς κυάμους καλεῖσθαι. ἤγον ἢ ἐὰν ὅτε αὐτῶν ἔσθαι ἀποτροπῆν λιμοῦ. ἤδον ἢ παῖδες ἔστω.

Εἰρεσιῶν &c.

Quæ totidem verbis Suidas in Εἰρεσιῶν. Fructusque hos omnis generis appensos, Διακόνια appellabant. Hesychius. Διακόνιον, μέλι, ἢ ζωμός, καὶ ἡ κρητὴς τὸ πάλαιον. οἱ δὲ, πέμματα ἐξαπόμματα τῆς εἰρεσιῶν. Sunt qui τῆς εἰρεσιῶν originem non ad Thesei votum referant, sed ad oraculum, Atheniensibus quondam datum, cum fame premerentur. Etymologici Auctor in Εἰρεσιῶν. Λυκῆρος ἢ φησὶν, ἀφορίας γλομφῆς Ἀθηναιοῖς, τούτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρῆσιν, ὡς περὶ ἱκετηρίαν. Suidas loco

loco citato. κρείττης ἢ ὁ Ἀθλωαῖος ἐν τῷ Περι τῶν Ἀθλώσει θυσιῶν, ἀφορίας ποτε τῶν πόλιν κατὰ χάσσης θαλλὸν κατὰ σέβαντας ἐρίοις, ἰκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. Quæ habes quoque apud Eustathium, loco citato. Et plenius narrat alibi Suidas. Εἰρεσιῶνῃ, κλάδῳ λυγαίας, ἐρίοις πεπλεγμένῳ. ἐξήρητο δὲ αὐτὸ πᾶσι πάντῃ. περιετίθητο δὲ αὐτὰ μετὰ τῆς εἰρεσιῶνῃς πρὸς τὴν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρησμόν. οἱ μὲν γὰρ φασίν, ὡς λοιμοὶ (scribe, λιμῆ.) πᾶσαι τῶν γῆν κατὰ χύματα, ὁ θεὸς εἶπε Προηροσία τῇ Διοί ὡς περ πάντων θυσαί θυσιῶν Ἀθλωαῖος. ἔνεκεν χαρμηγία παντὸς χόθεν ἐκπέμπεσιν Ἀθλωαῖος τὴν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. Super ramum verò istum, prius quam carmen ordirentur, bellaria effundebant, & craterem vino plenum. Etymologici Auctor in Εἰρεσιῶνῃ. Κατὰ χύματα δὲ, κύλικα οἶνῃς κεκραμμένῳ, κατὰ χέοντες αὐτῆς, Ἰππλέγασιν.

Εἰρεσιῶνῃ σὺκα φέρῃ, &c.

Eustathius loco citato. Ἀλλαχῆ δὲ λέγεται καὶ ὄλι σέμμα λυγῶν, καὶ φοινικῶν, ἀπὴρητο τῆς θαλλῆς. καὶ ὅτι περιετίθητο ἰκεσία τῷ Ἀπόλλωνι καθ' ἡμέραν οἱ περὶ θεοσεία σωθῆναι δοκῆσι. καὶ ὅτι κατὰ χύματα, καὶ κύλικα οἶνῃς κεκραμμένῳ, Ἰππλέγοντες αὐτῆς, ἐπέλεγον τῶν ρηθῆσαν ὀδῶν. Statuebatur autem ante fores templi Apollinis. Ecce in citatis iam verbis Eustathij. Τῆτον ἐκφέρῃ πᾶσι ἀμφιθαλῆς, καὶ ἕρησι πρὸς θυρῶν τῆς Ἀπόλλωνος ἱερῆς, ἐν ταῖς Πυανεισίοις. Hoc ipsum est, quod Etymologici Auctor innuit, istis verbis. Προετίθητο δὲ ἰκεσία τῷ Ἀπόλλωνι. Alij tamen ante xdes suas à pueris istis, qui ferrent, collocatas tradunt.

tradunt. Aristophanis Schol. Pluto. ταύτην ἢ τῶν εἰρεσιῶνῃν πρὸς τῶν οἰκημάτων ἐτίθητο οἱ Ἀθλωαῖοι, καὶ κατ' ἐτὸς ἡλλατῆον. Et Suidas, vbi de re eadem. Ταύτην ἢ πρὸς τῶν οἰκημάτων ἐτίθησαν, καὶ κατ' ἐτὸς αὐτῶν ἡλλατῆον. Sed explicabo. Ramus iste festo die ante templum Apollinis positus; eo exacto inde abductus ante ædium fores statuebatur. Ipse Eustathius disertis verbis non multo post in istius moris prisca enarratione. Μετὰ δὲ τῶν ἐορτῶν, ἐξω ἀρχῶν ἕλθασιν ὡς τὰς θυρας. Quæ totidem verbis habes etiam apud Suidam, & Apostolum, vbi explicat istum Aristophanis versum, etfi non nominato Auctore.

Ὡς περ παλαιῶν εἰρεσιῶνῃν καύσεται.

Dixi verò initio, ramum oleaginum fuisse; idq; præter Auctores iam citatos etiam testatur Hefychius, in cuius Glossis est. Εἰρεσιῶνῃ, κλάδῳ λυγαίας. Sed sciendum, è lauro quoque interdum fuisse. Clarè nobis discrimen indicat Scholiastes Aristophanis Pluto. Εἰρεσιῶνῃ, θαλλὸς ἐλαίας, ἢ δάφνης. Lutatius in Thebaida, extremo secundo Commentario, vbi τῶν εἰρεσιῶνῃν describit, ad illa Statij verba,

— Et ab arbore castâ

Nectent purpureas niveo discrimine vittas.

ita inquit. *Ab arbore castâ. Olinâ, siue lauro; pro inuentore, id quod inuentum est. nam casta non est olea, sed Minerva. Aliter. Castam arborem dixit, quæ post quinquennium Athenis Minerva offerebatur.*

tur * pestilentia civitatem * quam verbenam nominant, in qua omnium frugum, pomorumq; primitias obligabant, ut Cratinus ait. Hanc igitur castam arborem dicit; id est, in qua purpureis nexibus omnia supra dicta pendebant; qua tamen interiectis duobus pedibus candida fila discriminabant. Expediam hinc quoque istum nodum. Vtriusque honori η εἰρεσιώνη oblata fuit; Apollinis, & Mineruæ: itaque cum Apollini offerretur, è lauro fuerit, arbore illi sacra: cum Mineruæ, ex oliuâ, ipsi itidem consecratâ. Sed Lutatij ille locus, corruptus admodum, emendandus mihi nunc obiter per occasionem istam, & illustrandus. Itaque verba mutila, & deprauata, sic restituo. *Athenis Mineruæ offerebatur, ob liberatam pestilentiam civitatem, quam erefionam nominant.* Sed errat, quod pestilentiam dicat, quæ fames fuit; & decepit eum Auctoris, quem sequutus est, corruptus locus; in quo perperam λοιμοδ̄ pro λιμοδ̄ fuerat: quemadmodum etiam apud Suidam. Quod autem ait. *In qua purpureis nexibus omnia supra dicta pendebant, qua tamen interiectis duobus pedibus candida fila discriminabant.* Hoc est, quod dixit Etymologicus Auctor. Εἰρεσιώνη, θάλος ἐστὶν ἐλαίας, πάντας τὰς καρπὰς ἔχον ἀπήρητημύες, καὶ σέμμα λδοκὸν καὶ φοινικῶν. Et Eustathius, loco iam pluries citato. Ἀλλαχόθεν δὲ λέγεται καὶ, ὅτι σέμμα λδοκὸν ἔστι φοινικῶν ἀπήρητηται τοῦ θαλλοῦ. Deinde non Apollini tantum, aut Mineruæ, sed Horis quoque η εἰρεσιώνη ferebatur; idq; non Pyanepsijs duntaxat, de qui-

de quibus nunc agimus, verum enimvero etiam Thargelijijs. Suidas. Πυανεψίους, καὶ Θαργηλίοις, Ἡλίω, (qui idem cum Apolline.) καὶ Ὠραῖς, Ἰύξιν Ἀθλωαῖοι. Φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ περκατῆλεγμύρια ἀκρόδρυα, καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ἰυρῶν κρεμῶσι. Scholiastes Aristophanis Equitibus. Πυανεψίους, καὶ Θαργηλίοις, Ἡλίω, καὶ Ὠραῖς, ἐορταίξουσιν Ἀθλωαῖοι. Φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰς τε θαλλὰς ἐλαίας περκατῆλεγμύρας, ὅθεν εἰρεσιώνη λέγονται. Idem alibi, Commentario ad Plutum, de solis Horis loquitur. Πυανεψίους, καὶ Θαργηλίοις, Ὠραῖς Ἰύξιν Ἀθλωαῖοι. Φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ περκατῆλεγμύρια ἀκρόδρυα. Dixi porro omne genus fructus appensos fuisse, idque Auctorum testimonijs confirmaui; sed mala, ac pira, aliaque, quæ ferre haud poterat, abfuisse nos docet Strabo, cuius ista verba lib. 1. τὸ μὲν ἐν ἅπαντα ζητεῖν περκατῆλεῖν αὐτῶ, περκατῆλεῖν αὐτῶ ἕως ἐκθεῖν φιλολημία. ὡς αὖ ἐν ἕως, Φησὶν ὁ ἰππάρχου, Ἀπηνεῖς εἰρεσιώνης κατηγοροῖ, καὶ ἂ μὴ διώσται φέρει μύλα, καὶ ὀχνας, ἕως ἐκείνη πᾶν μᾶθημα, καὶ πᾶσαν τέχνην. Meminit τῆς εἰρεσιώνης Clemens Strom. 1 v. Ἀπηνεῖς Στρωματῆς ἡμῶν, κατὰ τὸν γεωργὸν Τιμοκλέες τοῦ κωμικοῦ, σῦκα, ἔλαιον, ἰχθὰδας, μέλι περσοδόξου, κατὰπερ ἐν παμφόρῳ χωρίῳ. δι' ἡν Ἰκαρπέαν, Ἰππέρει,

Σὺ μὲν εἰρεσιώνη, & γεωργίαν, λέγεις.

Ἐπιφωνεῖν γὰρ εἰώθεσαν Ἀθλωαῖοι,

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, καὶ πονας ἀρτας,

Καὶ μέλι ἐν κωτύλῃ, ἔλαιον ἀναψήσασθαι.

Denique ab alijs Πανόψια appellatum hoc festum fuit. Harpocration. Πυανόψια ταύτην εορτήν καλοῦσιν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἑλλήνες Πανόψια, οἳ πάντας αἶδον καρπὸς τῆς ἄψης.

ΠΥΛΑΙΑ.

Agebantur à Pylæis, in honorem Cereris τῆς πυλαίας. Nam Pylis sacra ei Deæ faciebant Pythagoræ. Strabo lib. ix. ἐν Πύλαις σωήροντο, ἅς ἐθερμοπόλας καλοῦσιν. ἔθνον τῆς Δήμητρος οἱ Πυλαγόραι. Et hinc illa Ceres πυλαία cognomento dicebatur, ibi culta proprio fano, & festo. Erotianus. Πύλας, πῶς θεσσαλίας, ἐν ᾧ καὶ τὸ τῆς Πυλαίας Δήμητρος ἱερὸν ἵδρυται. Et festum quidem, Πύλαια dictum. Hoc Stephanus vult in Πύλαι, cūm inquit. λέγεται καὶ Πύλαια τὸ ὑδέπρον, ὅτι τῆς Ἰουσίας.

ΠΥΡΣΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Ab Argiuis celebrabatur, in memoriam Lyncei, & Hypermnestræ; quorum ille Lyrceæ, ista Larissæ, accensâ face periculum se euassisse significabat. Pausanias Corinthiacis. ἐπεὶ δὲ ὁδοῦς διὰ τῶν πυλῶν τῶν πρὸς τῆς Δειράδος ἐστὶν ὅτι Λύρκειαι. ἐς τοῦτο λέγεται τὸ χωρίον Λυγκία διπασαθλιῶαι τῶν πενήκοντα ἀδελφῶν μόνον, καὶ λυγία αἰεσώθη, πυρσὸν αἰέχεν ἐν πύθην. συνέκειτο δὲ ἄρα αὐτῶ πρὸς τὴν Ἰπερμνήστραν αἰαχεῖν τὸν πυρσόν, ἢ διὰ φυγῶν Δαναὸν ἐς ἀσφα-

ἐς ἀσφαλὲς ἀφίκτηί ποι. τὴν δὲ καὶ αὐτῶ ἀνάψαι λέγασιν ἕτερον διὰ τῆς Λαρίσσης, δηλα καὶ ταύτην πιῶσαν, οἳ ἐν ὑδρὶ ὑδρὸς αὐτῆς κατέστηκεν ἐν κινδύῳ.

ὅτι τὰ τῶ δὲ Ἀργεῖοι κατὰ ἕκαστον ΠΥΡΣΩΝ ΕΟΡΤΗΝ ἀγασιν.

H h 3

IOAN

IOANNIS MEVRSI
GRÆCIÆ
FERIATÆ,

SIVE,
DE FESTIS
Græcorum,

LIBER VI.

ΡΑΨΩΔΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Æ c Dionysiorum tempore celebrabatur à rhapsodis, qui statuat Bacchi circumeuntes versus ei in honorem recitabant. Obseruare est apud Athenæum initio VII.

Φαλήσια, οἱ δὲ φαλησιπώλια, προσωροδοῦσι τὴν εορτήν. ἐξέλιπε δὲ αὕτη, καθότι περὶ τῶν ραψωδῶν, ἧν ἔχον κατὰ τὴν Διονυσίων, ἐν ἧ παρόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ οἶον ἡμιῶν αἰπετέλων τὴν ραψωδίαν.

Σ Α Β Α -

ΣΑΒΑΖΙΑ.

Festum Iouis πρὸ Σαβαζίας; cuius sacris qui ini- eiarentur, ijs anguis in sinum immissus per partes inferiores rursus eximebatur. Clemens Protreptico. Μίγνυται δὲ αὐθις ὁ γυνήσας ἐπὶ Ζῶς τῆ φερε- Φάτη, τῆ ἰδία θυγατρὶ, μετὰ τὴν μητέρα τὴν Δηῶ. ἐκλαθόμεν ὁ πρὸ προτέρων μύσας, πατὴρ ἢ Φροβός Κόρης ὁ Ζῶς. καὶ μίγνυται δράκων γρόμδρ ὅς ἴω, ἐλεγχθεῖς. Σα- βαζίων γόνυ μυστηρίων σύμβολον τοῖς μυσηδροῖς, ὁ Διὰ κέλευθός θεός. δράκων δὲ ἐστὶν ἕπος, διεκλόμενος τῶ κόλπῳ τῶν πελαγῶν, ἐλεγχθεῖς ἀπερσίας Διός. Arnobius lib. v. Ipsa nouissime sacra, & ritus initiationis ipsius, quibus sabazijs nomen est, testimonio esse poterunt veritati; in quibus aurcus coluber in sinum demittitur consecratus, & eximitur rursus ab inferioribus partibus, atque imis. Firmicus De errore Prof. Relig. Sabazium colentes Iouem, anquem, cum initiantur, per sinum ducunt. Alij Bacchi festum putant, Σα- βαζίας nuncupati, cui pater Caprius fuerit. Cicero De Nat. Deorum, lib. III. Dionysos multos habemus: primum, ἐ Ioue & Proserpinā natum; secundum Nilo, qui Nysam dicitur interemisse: tertium, Caprio patre, eum ἄρῃ regem Asia praefuisse dicunt: cui Sabazia sunt inscripta. Diodorus Siculus variat in patre lib. III. φασὶ γὰρ ἐκ Διός καὶ Περσεφόνης Δι- ονυσον γένεσθαι, τὴν ἰσπὸ Ἰωνῶν Σαβαζίων ὀνομαζομένην. ἔ τὴν τε γένεσιν, ἔ τὰς θυσίας, καὶ ἡμέρας νυκτερινάς, καὶ κρυ- Φίας, παρασάγγας, Διὰ τὴν ἀρχαίω τὴν ἐκ τῆς σωσ- σίας ἐπακροθεῖσσαν. Quique his sacris initiati, Σα- βαζ.

βοὶ dicti. Harpocraton. οἱ μὲν σαβῆς λέγονται
(Φασὶ) τὰς πελαγονίας τῷ Σαβαζίῳ, τὰ πῆσι τῷ Διονύσῳ.
Scholiastes Aristophanis Vespiis. Σαβαζίον δ' ἔστι τὸν
Διόνυσον οἱ Ἑρᾶνες καλεῖσι, καὶ Σαβῆς, τὰς ἱερεὺς αὐτῶ.
Oppianus Cyneget. i.

——— Ἐ Σαβαζία νυκτερὰ ἡύδαλα.

Σ Ε Β Α Σ Τ Ι Α.

In honorem Imperatoris passim celebrabantur. Menander Rhetor cap. Πῶς δὲ ἀπὸ τῶν Ἰππικῶν τῶν πάλαι ἐγκωμιάζειν. Ἐορτὴ δὲ τὰ Ἰσθμια, Παλαίμοι. καὶ Νέμεα, Ἀρχεμόρφ. Ἐαζιλεῖ δὲ, ὡς τὰ Σεβάστια πλλαχού.

Σ Ε Μ Ε Λ Η.

Incertum, quale festum fuerit. Hesychius. Σεμέλη, τῆραπέζα. τῆρα δὲ Φρυγίχῳ, ἑορτὴ. Puto Semcles fuisse.

Σ Ε Π Τ Η Ρ Ι Ο Ν.

Delphis celebrabatur nono quoque anno. Plutarchus in Quaest. Græc. Τρεῖς ἄγασσι Δελφοὶ ἑναετηρίδας κατὰ τὸ ἔξῃς ὧν πλὴν μὲν, Σεπτήριον καλοῦσι· πλὴν δὲ, Ἡρώϊδα· πλὴν δὲ, Χαρίλαν. Fæminino genere habes apud Hesychium. Σεπτήρια, καθαρμός.

Σ Θ Ε Ν Ι Α.

Σ Θ Ε Ν Ι Α.

Argiuorum erat. Hesychius. Σθένια, ἀγῶν ἕως ἐν Ἀργίᾳ ἔτω προσηγορεύοιτο.

Σ Ι Κ Ε Λ Ω Ν Ε Ο Ρ Τ Η.

Festum apud Siculos erat, in quo ephæborum certamen, scillis sese verberantium; quique victor euasisset, præmium à gymnasiarchis taurum habebat. Scholiastes Theocriti Idyll. vii. τῶν ἐφήβων ἐν Σικελίᾳ γίνεται ἀγῶν ἐν σκίλλαις· καὶ νικησάντες, ταῦρον ἕκαστος τῶν γυμνασιαρχῶν ἡξέμενον λαμβάνουσιν ἐπαθλον.

Σ Κ Ε Ι Ρ Α, αὐτὸ Σ Κ Ι Ρ Α.

De hoc festo dictum mihi libro *De Populis Attica*, in voce Σκίρον. Hic reponam, loco proprio. Etymologici Auctor. Σκείρα, ἑορτὴ Ἀθλαίῳ. Corruptus est Hesychij locus. Σκείρα, ἑορτὴ Ἀθλήσῳ Ἀρείον. Restitue, ἔ. Ἀθλήσῳ Ἀθλαίῳ. Nam Mineræ festum erat, ut ostendam. Deinde maiim. Σκείρα, quam Σκείρα. Ita alij omnes scribunt. Et mensis ab eo Σκίροφορέων appellatus. Harpocraton. Σκείρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθλαίῳ, ἀφ' ἧς ἔδομῶ Σκίροφορέων. Celebrabatur verò die mensis istius Scitrophorionis x i i. in honorem Mineræ Σκίρα δ' ἔστι; vel, ut alij volunt, Cereris, & Proserpina. Scho-

να. Scholiastes Aristophanis ad Concion. Σκί-
ρα, ἑορτή ἐστὶ τῆς Σκίραδ' Ἀθλωαῶ, Σκίροφορέων τῆ
δωδεκάτη. οἱ δὲ, Δήμητρι, καὶ Κέρη. Corruptus
Stephani quoque locus in Σκίρ. Σκίρα δὲ κέκλη-
ται. Ἰνὲς μὲν, ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ Ἀθλωήσι γύεται. ἄλλοι ἧ, ἀπὸ
τῆ γιγνομένων ἱερῶν Δήμητρι, καὶ Κέρη. καὶ ἡ ἑορτὴ ταύτη
ἐπὶ Σκίρα κέκληται. Rescribe primum, ἐπὶ Σκίρῳ
Ἀθλωαῶ γύεται. Deinde. καὶ ἡ ἑορτὴ ταύτη ἐν Σκίρα
κέκληται. Et sacrum, quod tunc fieri solitum, Σκί-
ρωσις dictum. Strabo lib. 11. Α' φ' ἔ μὲν Ἀθλωαῶ
τε λέγεται Σκίρας, καὶ τὸ πᾶν Σκίρα ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἐπὶ
Σκίρωσις ἱεροποιία τις, καὶ ὁ μὲν Σκίροφορέων. Hunc
diem, sacrum antea festo, multo magis sacrum
reddidit victoria ad Mantineam. Plutarchus De
Gloriâ Athen. τῶν δὲ δωδεκάτιν τῶν Σκίροφορέωνος
ἱερωτέρων ἐπίσησεν ὁ Μαντινιακὸς ἀγὼν, ἐν ᾧ τ' ἄλλων συμ-
μάχων ἐκβιασθέντων καὶ τραπέντων, μόνοι τὸ κατ' ἑαυτὰς
νικησάμενοι ἐσήσαστο τρεῖσιν αἰὼν ἀπὸ τῶν νικούντων πολεμίων.
Meminit festi etiam Polyænus lib. 111. Ἡ ἑορτὴ
Σκίρα. Τιμώμεται κατὰ ταύτην τῶν ἡμέραν μυρσίνη σε-
φωνώσας τὰς τριήρεις ἦρε τὸ σημεῖον. Sunt qui datum
nomen velint ab umbellâ, quæ Σκίρον nuncupa-
batur; ferebaturque à sacerdotibus Mineruæ,
Neptuni, & Solis, ex arce Scirum abeuntibus:
erat autem umbella ista alba; qui que gestabant,
Eteobutadæ. Harpocraton. Σκίρον, σκιάδιόν ἐστι,
μεθ' ἧ Φερόμενοι ἐξ ἐκροπόλεως, εἰς ἴνα πόρον, καλέ-
μαρον Σκίρον, πορεύονται. ἢ τε τ' Ἀθλωαῶ ἱερεῖα, καὶ ὁ τῶν
Ποσειδῶν ἱερῶν, καὶ ὁ τῶν Ἡλίου. κερμίζουσι δὲ τῶν ἐπο-
σπιδῶν. Totidem verbis Scholiastes Aristopha-
nis loco

nis loco citato, nisi quod Neptuni ibi sacerdotis
nulla mentio. Dixi verò umbellam istam albam
fuisse; idque eiusdem Comici Scholiastæ locus
testatur: qui hoc quoque addit, non ab Eteo-
butadis gestatam, sed à sacerdote Erechthei.
Ecce verba. ἐν ἧ ὁ ἱερῶν τῶν Ἐρεχθίδεω φέρει σκιάδιον
λευκόν, ὃ λέγεται σκίρον. Ea autem umbellæ porta-
tio significabat, tempus iam ædificando ido-
neum esse. Harpocraton. Σύμβολον δὲ τῶν γίνε-
ται τῶν δὲ οἰκοδομεῖν, καὶ σκέπασαι ποιεῖν, ὡς τὰ τὰ τῶν χρο-
νῶν ἀρίστη ὄντων πρὸς οἰκοδομίαν. Habes totidem ver-
bis apud Suidam, & Scholiasten Aristophanis.
Qui pompam hanc instruebant, pellibus victi-
marum, Ioui Milichio ac Ctesio immolatarum,
utebantur. Suidas. Διὸς κώδιον, ἔ τὸ ἱερεῖον Διὶ τεθυ-
ται. γύουσι δὲ τῶν Μελιχίῳ Διὶ. τὰ δὲ κώδια τῶν φυλάσ-
σασσι, Διᾶ παραγορεύουσιν. χροῶνται δὲ αὐτοῖς, οἱ τε Σκι-
ροφορέων τῶν πικρῶν σέλλοντες, καὶ ὁ δαδοῦχ' ἐν Ἐ-
λωσίνι. Apud Apostolium in Διὸς κώδιον luxata
verba. Restitue ad exemplar Suidæ, è quo trans-
scripta. Præterea tum quoque cursu ephebi
concertabant, palmitem visus onustum gestan-
tes, quem ὄχλω nuncupabant; & ab eo certa-
men istud ὄχοφόρα. De quâ re plenè à me di-
ctum est supra in ὄχοφόρα. Illic vide; neque
enim hîc repetere libet.

ΣΚΙΕΡΙΑ.

Festum hoc Alex celebratum, Arcadiæ oppido, in honorem Bacchi; in eoque fœminæ sese flagellabant, ex oraculi Delphici iussu, vt iuvenes Spartani ad aram Dianæ Orthiæ. Pausanias in Arcadicis. Μετὰ δὲ Στίμφαλόν ἐστιν Ἀλίας, σκεδρὶς μὲν πρὸ Ἀργολικῆς μετέχουσα καὶ αὐτῆς. Ἀλεὺν ἢ πὸν Ἀφείδαντες ἡμέρας σφίσιον σκοφαίνουσι εἰκιστῶν. Θεῶν δὲ κερὰ αὐτῶν, Ἀρτεμιδὸς ἐστὶν Ἐφεσίας, καὶ Ἀθηνῶν Ἀλίας, καὶ Διονύσου ναὸς καὶ ἀγάλμα. τῆτω ἄρχεται Ἐφείδαντες ἡμέρας ἐορτὴν ἀγχοσι. καὶ ἐν Διονύσου τῆ ἡορτῆ, κατὰ μανθῶμα ἐκ Δελφῶν, μασίγονται γυναῖκες, κατὰ καὶ οἱ Σπυμφαλῶν ἐφηβοὶ ἄρχεται τῆ ὁρτῆ. Polluci Σκιερὰ dicitur, nescio an rectius, lib. v. cap. xxxiii. sect. iv. Καὶ τὸ Σκιαδίων δὲ ἐστὶν ἐν χερσὶ, καὶ Σκιαδοφόροι, καὶ Ἐσκιαδοφόροι. καὶ Σκίας, ὑφ' ἧς ὁ Δίονυς καθύεται. καὶ Σκιερὰ ἡορτῆ. E quibus verbis colligere liceat, eo festo Bacchi simulacrum, sub umbellâ desidens, produci solitum.

ΣΠΟΡΤΙΑ.

Incertum cui deo, aut deæ, agitatum. Hesychius. Σπορτία, ἡορτὴ ἀγορμῆ.

ΣΤΟΦΕΙΑ.

ΣΤΟΦΕΙΑ.

Dianæ Stophææ erant, apud Eretrienses. Meminit Athenæus lib. v. i. Ἡν δὲ ἡορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγορμῆ Ἀρτεμιδὸς Στοφέας.

ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ.

Stymphaliæ Dianæ erant, vt Braurῶνία Brauroniæ. Meminit Pausanias in Arcadis. Ἐν Στυμφάλῳ τῆ Ἀρτεμιδὸς τῆς Στυμφαλίας τῶν ἡορτῶν κατὰ πᾶσα ἡγχοσι ἀποδοῖ, καὶ τὰ ἐς αὐτῶν καθύεται ἡορτῆς ἑταίρον τὰ πολλὰ.

ΣΥΓΚΟΜΙΣΤΗΡΙΑ.

Agitabantur post comportatas fruges. Hesychius. Συγκομισήρα, ἡορτὴ ἀπὸ καρπῶν συγκομιδῆς. Ita nimirum Oratores appellabant, quæ alijs θαλύσια dicebantur. Eustathius ad Iliad. i. Θαλύσια δὲ αἱ ἀπαρχαὶ, ἡγχοσι αἱ μετὰ συλλογῶν τῶν καρπῶν διδοῦμαι θεῶν, ἡορτῆ καὶ εἰς ἐπιπῶν ἡγχοσι τὰς ἀρχὰς. ἡνὲς ἢ τῶν ῥητόρων ἐ Συγκομισήρα ἡορτῆ καθύεται.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ.

Theseus instituit, cum xi Atticæ oppida in vnas Athenas coëgisset. Stephanus in Ἀθῶν. Ὁ Θεσῶς τὰς ἑνδεκα πόλεις, τὰς ἐν τῇ Ἀθῶν, συνοικί-

σας εἰς Ἀθῆνας, Συνοικία ἑορτῶν κατεσησθη. Thucydides Συνοικία Atticè dixit, lib. 11.

ΣΥΡΑΚΟΤΣΙΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Incertum, cuius dei, aut deæ; & quo item propriè nomine. Sacra in eo factitata à mulieribus per continuos decem dies. Plato in Epistolâ quâdam ad Dionis propinquos, vbi narrat, quæ à Dionysio facta Syracusis. καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς αἰροπόλεως ἐκπέμπη με, ὄρων πρὸ Φασιν, ὡς τὰς γυναικας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ κατώκην ἐγὼ, δεοὶ θύσαι θυσίαν ἵνα δεχήμερον. An Ennensis Cereris fuit, de quo Cicero Verr. iv. vbi Ennam, describit. Propter est spelunca quadam, conuersa ad Aquilonem, infinitâ altitudine; quâ Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse, abreptamq; ex eo loco virginem secum asportasse: & subito non longè à Syracusis penetrasse sub terras, lacumq; in eo loco repente existitisse: vbi usq; ad hoc tempus Syracusani festos dies anniversarios agunt, celeberrimo virorum mulierumq; conuentu.

ΣΥΡΜΑΙΑ.

Lacedæmonij celebrabant: habebantq; certamen, in quo præmium, Συρμαία dictum: quod edulij genus erat, ex adipe, & melle. Hefychius. Σύρμαμα. ἀγὼν ἕς ἐν Λακεδαιμόνι, ἑπαθλον ἔχων συρμαίαν· ἐστὶ Ἰβρωμαίον διὰ σέαι, καὶ μέλι.

ΣΩΤΗ-

ΣΩΤΗΡΙΑ.

Sicyonij celebrabant; in memoriam vrbis ab Arato tyrannide vindicatæ. Vide supra, in Ἀρᾷ τεια. Alia erant, de quibus Polybius Hist. lib. 1 v. Ἡ ῥέθηξε δὲ αὐτὸν καὶ τὸ δοκεῖν βυζανθίους πρὸς μὲν Ἀπάλον εἰς τὰς τῆς Ἀθῆνας ἀγῶνας τὰς σωτήριους ἐξαπεκαλέσθαι πρὸς αὐτὸν δὲ εἰς Σωτήρια, μηδένα πεπιφέναι. Nempe sacra, ac festa, ob salutem datam. Talia sunt, de quibus Plutarchus in Galbâ. Ἐθύσε Σωτήρια, καὶ παρεσκύασε λαμπρὰν ἐστίασιν. Herodianus lib. 1. καὶ Σωτήρια πρὸ βασιλείως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε. Lucianus Hermotimo. Σωτήρια τήμερον ἀξων. Et occurrunt passim apud Auctores.

ΤΑΙΝΑΡΙΑ.

Festum Neptuni πρὸ ταιναρίων, apud Lacedæmonios. Hefychius. ταινάρια, ὡς ἐκ Λακεδαιμόνιους ἑορτῆ Ποσειδῶν.

ΤΑΛΑΙΔΙΤΗΣ.

Puto fuisse Iouis πρὸ τάλαιδων, apud Cretenses. Hefychius. τάλαιδης, ὁ Ζῶς, ἐν Κρήτῃ. τάλαιδίτης, ἀγὼν γυμνικός.

ΤΑΥΡΕΙΑ.

ΤΑΥΡΕΙΑ.

Neptuni festum, puta τῶν Ταυρείων. Hesychius. Ταύρεια, ἑορτὴ ἴς ἀγοιδύη Ποσειδῶν. Censeo autem illud esse, quod Ephesij celebrabant; & in quo adolescentes, qui vinum ministrabant, ταῦροι dicebantur. Athenæus lib. x. Παρὰ δὲ Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοῶντες ἤθησι τῇ τῶν Ποσειδῶν ἑορτῇ, Ταῦροι ἐκαλεῖντο, ὡς Ἀμερίας Φασίν. Eustathius Iliad. υ'. Παρὰ Ἐφεσίοις οἱ ἐν τῇ τῶν Ποσειδῶν ἑορτῇ οἰνοχοῶντες ἤθησι, Ταῦροι ἐκαλεῖντο. Meminitque alibi illorum Hesychius. Ταῦροι, οἱ τῶν Ἐφεσίοις οἰνοχοῶντες.

ΤΑΥΡΟΠΟΛΙΑ.

Diarræ festum, nempe τῶν Ταυροπόλων. Hesychius. Ταυροπόλια, ἃ εἰς ἑορτῶν ἀγασιν Ἀρτίμιδι. Athenæus lib: vi. Μαγευόμεθα καὶ μαγεύομεν ταυροπολικά, τρεῖς οἱ ἄνθρωποι αὐτῶν πρὸς ἀλιθίαν ἐγγόνοι.

ΤΑΥΡΟΧΟΛΙΑ.

Cyziceni celebrabant. Hesychius. Ταυροχόλια, ἑορτὴ ἐν Κυζίκῳ.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ.

De hoc festo dictum mihi, lib. De Puerperio, cap. vii. Hic reponam, loco suo. Celebrabant ob felici-

ob feliciter transactum à puerperâ diem quadragesimum. Censorinus De die natali, cap. xi. In Græciâ dies habent quadragesimos insignes; namque pregnant ante diem quadragesimum non prodit in fanum; & post partum quadraginta diebus pleræque factæ sunt grauioræ, nec sanguinem interdum continent: & paruuli ferè per hos dies morbidî, sine risu, nec sine periculo sunt. ob quam causam, cum is dies perierit, diem festum solent agitare. quod tempus appellant Τεσσαράκιστον.

ΤΙΘΗΝΙΑΙΑ.

Apud Lacedæmonios agitabantur, isto modo. Nutrices pueros mares extra Urbem abducebant in Dianæ Corythalliæ templum, quod ad flumen Tiaffam situm, prope Cletam; ibique instituto pro puerorum istorum salute epulo, quod κοπίδα indigetabant, porcellos lactentes immobilabant, ac furnaccos in conuiuio panes præbebant. Athenæus lib. iv. κοπίζει ἢ ἑστ' ἄλλων Σπυριαιῶν ὁ Βαχλόμυ. ἐν ἣ τῇ πόλει κοπίδας ἀγασσι καὶ ποῖς Τιθηνίδοις καλεωμένοις ὑπὲρ τῶν παιδῶν. κοπίζει γὰρ αἱ ἕθεται τὰ ἀρρενα παιδία κατὰ τὸν καιρὸν ποδοῖ εἰς ἀγρὸν, καὶ πρὸς τὴν Κορυθαλίαν καλεωμένοι Ἀρτιμιν, ἣς τὸ ἱερὸν τῶν καλεωμένων Τίασάϊ ἐστίν, ἐν ποῖς πρὸς τὴν κλήσαν μέρεσι, τὰς κοπίδας ἴππι τοδοσι. ἴψισι ἢ καὶ τὰς γαλαθηνὰς ὀρθαγορίσκας, καὶ τῶν ἀλιθίαν, ἐν τῇ ἰόνῃ τὰς ἰπνίτας ἀρτας. Ac choreas quoque agitabant, κορυθαλίεσμα dictæ. Hesychius. κορυθαλίεσμα, αἱ

Kk . χορεύει-

χορδύσσει τῇ κορυθαλλία θεῶ. Erant etiam, qui per-
 ionis ligneis velati risum concitarent, κυρῆτοι
 appellati. Idem Hesychius alibi. κυρῆτοι, οἱ ἔχον-
 τες τὰ ξύλινα προσωπα κατὰ Ἰταλίαν· καὶ ἑορτίζοντες τῇ
 κορυθαλλία γελοιασί.

TITANIA.

Titanum in memoriam agitari solita. Mo-
 schopolus in Collect. Diſt. Attic. κρόνια, ἑορτὴ τοῦ
 Κρόνου. καὶ Διάσια, ἢ τοῦ Διός. καὶ Τίτανια, ἢ τῶν Τι-
 τάνων.

ΤΛΗΠΟΛΕΜΕΙΑ.

Tlepolemo instituta, apud Rhodios. Memi-
 nit Pindarus Olympionic. Od. VII.

Τέθι λύτερον συμφοραῖς
 Οἰκτραῖς γλυκὺ Τλαπολέμῳ.
 Ἰσάη, Τιρωθίων δὲ-
 χαρέτα, ὡπερ θεῶ,
 Μάλων τε κνισάεσσα πομπῶ,
 Καὶ κρήσις ἀμφ' αἰθλοῖς.

Vbi Scholiastes. Ἀγῶν ἐκῆ ἄγεται, Τληπολέμειο.
 Celebrabantur autem XXIIV mensis Gorpixi;
 certabantque pueri, ac viri: & victoriae præmi-
 um erat, corona populea. Idem mox. Τελεῖται
 αὐτόθι (ἐν Ρόδῳ) ἀγῶν, Τληπολέμειο Πρικαλέμῳ.
 πλεῖται δὲ μινὸς Γορπιαῖς εἰκοστῇ πεντήρτῃ ἡμέρᾳ. ἀγωνί-
 ζονται

ζονται διὲ παιδίδες, καὶ ἄνδρες. ὁ δὲ σέφου, λόνκη
 δίδοται.

TONEIA.

Apud Samios celebrata. Athenæus lib. XV.
 Διόπερ ἐξ ἐκείνων κατ' ἑκάστην ἔτ' ἀποκαμίζεσθαι τὸ βρέ-
 τας εἰς τὴν ἡϊόνα, καὶ ἀφανίζεσθαι. ψαισά τε αὐτῷ ὠρε-
 ῖσθαι, καὶ καλεῖσθαι, τόνεια τὴν ἑορτὴν, ὅτι σιωπῶνως
 σωέση πεπειληφθῆναι τὸ βρέτας ὑπὸ τῶν τὴν πρῶτον
 αὐτῷ ζήτησιν ποιησαμένων. Vide totam eorum ori-
 ginem pluribus illic pertractatam.

ΤΟΞΑΡΙΔΕΙΑ.

Toxaridis festum, apud Athenienses; quem
 ἰατρῶς ξένος nomine inter heroas relatum colebant.
 Lucianus Scythâ. ὁ Τόξαρις εἰδὲ ἀπῆλθεν ἐν ὀπίσω ἐς
 Σκύθας, ἀλλ' Ἀθλήσιν ἀπέθανε. καὶ μετ' εὖ πολὺ ἦρας
 ἔδοξε, καὶ ἐκτέμνεσιν αὐτῷ ΞΕΝΩ ΙΑΤΡΩ οἱ Ἀ-
 θηναῖοι. ποῦτο γὰρ τὸνομα ἦρας ἡρώδῳ ἐπεκλήσαστο.
 Et mox ibi causam eius cognomenti exponit
 pluribus. Atque hunc ipsum esse censeo, de
 quo est apud Hesychium. ἰατρὸς, θεραπείης, ἢ
 ἐφαππῆς, ἢ ἦρας Ἀθλήσιν δὲ χαῖ. Et candidus ei
 equus immolabatur ad sepulchrum. Idem Lu-
 cianus, loco citato. ὁ δὲ ἐν μισθῷ τῆ ἰάσεως εἶναι καὶ
 νῦν ἀπιδόσθαι αὐτῷ, λόνκῃς ἵππῳ, κατὰ τὸν ἡρώδῳ
 τῷ μνήματι.

ΤΡΙΚΛΑΡΙΑ.

Dianæ Triclarix propria, apud Iones quosdam. Pausanias Achaïcis. *Ἰώνων τοῖς Ἀρείω, ἔ Ἀνθήων, καὶ Μεσσίην οἰκοῦσαν, καὶ ἐν οἴκῳ τέλει, καὶ ναός, Ἀρτέμιδος Τρικλαρίας Ἰπικλησιν. καὶ ἑορτῶν οἱ Ἰῶνες αὐτῇ, ἔ παννυχίδα, ἤεν ἀνὰ ἔτ.* Vide illic historiam festi, bene longam.

ΤΡΙΠΟΝΗΤΑΙ.

Ignotum festum. Hesychius. *Τριπονήται. ἑορτή τις. An corruptus locus, legendumque? Τριπονήται.*

ΤΡΙΤΟΠΑΤΟΡΕΙΑ.

His Athenienses pro liberorum generatione vota faciebant dijs, qui *τριτοπάτορες* ipsis nuncupati. Repræsentat festum eorum nobis. Auctor Etymologici in *τριτοπάτορες*. *Φαιόδημος ἢ Φησίν, ὅτι μόνον Ἀθληαῖοι θύεσι καὶ ἄχονται αὐτοῖς (τοῖς τριτοπατορσιν) ὑπὲρ γνέσεως παιδων.* Hi ipsi sunt, qui θεοὶ γνέθλιοι dicuntur ab Aristæneto lib. i. epist. xix. *Παιδοποιεῖν ἐξ ἐκείνων πᾶσι τοῖς γνέθλιοις θεοῖς.* Item à Sopatro, libro De Diuis. Quæst. vbi eundem hunc Atheniensium morem est obseruare. *Ἡχώμιω γνέσται μοι παῖδα, καὶ πολλὰ τὰς γνέθλιος ἐλιπέρεν θεὸς πληρώσει μοι διὰ τῆς τῶ πατρὸς ζυγῶν.* Vocantur-

canturque hîc ab eo θεοὶ γνέθλιοι, qui alibi γενέσεως ἑφοροὶ δαίμονες, & θεοὶ, ab eodem. *λέγων, γάμων, καὶ γνέσεως ἑφοροὶ δαίμονες.* Iterum. *τῶν γάμων θεοὶ, καὶ γνέσεως ἑφοροὶ.* Latinis veteribus *Dij geniales* dicebantur.

ΤΡΟΦΩΝΙΑ.

Trophonio celebrabantur. Pollux lib. i. cap. i. sect. xxxii. vbi festa quædam enumerat. *Ἀπόλλωνος, Δήλια, Ἐκάτης, Ἐκατήσια, Τροφώνια, Τροφώνια.* Et quidem Lebadæ, in Bœotia. Scholiastes Pindari ad Olymp. Od. vii. *τελοδνται ἢ ἐν Βοιωτία διὰ φοροὶ ἀγῶνες. ἐν μὲν Θεσπιαῖς, καὶ Ἐρξίδια. ἐν δὲ Πλαταιαῖς, καὶ Ἐλωθέρμα. ἐν δὲ Λεβαδεία, καὶ Τροφώνια.*

ΤΥΠΑΙ.

Incertum festum, cuius mentio in Hesychij Glossis exstat. *τύπαι, ἑορτή τις.*

ΤΥΡΒΗ.

Festum Bacchi apud Achiuos. Pausanias Corinthiacis. *Πρὸς ἢ πρὸ Ἐρξίνης τῆς κατὰ τὸ ὄριον ἐκβολαῖς Διονύσω καὶ Παιὶ θύεσι, τῶ Διονύσω ἢ καὶ ἑορτῶν ἀγῶσι καλεσμένη τὴν Τύρβην.*

Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Α .

Celeberrimum apud Lacones festum. Meminit Thucydides lib. v. Ἐκέλευον δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τελευτᾶν τῶν αὐτῶν ἔχθρην, εἰς τὸ Ἄργον πρῶτον ἐπαναχωρήσασθαι αὐτοὺς, δεῖξαι τῶν πόλεων, ἔπειτα δὲ ἄλλοις ἀποδοῦναι τὰς ἑσθίας ἐν τῇ Υακίνθια, τὰς ὄρκους ποιησομένους. Philostratus in Polluce, Sophist. lib. i. Πόσι τῶν Λακεδαιμονίων Υακίνθια, καὶ τῶν Κορινθίων Ἰσθμια. Herodotus lib. ix. Οἱ γὰρ δὴ Λακεδαιμόνιοι ὠρτάζον τῶν χρόνων, καὶ σφι ἡ Υακίνθια. Et mox iterum. Ἐπελήθοντες δὲ, ἔλεγον τῶνδε. Ὑμεῖς μὲν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, αὐτὸς τῆδε ἡμέρας, Υακίνθια τε ἀγετε καὶ παίζετε. Plutarchus in Aristide. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἔφοροι, μετ' ἡμέραν μὲν ἔδοκον παίζειν καὶ ῥαθυμῶν ἐορτάζοντες. ἡ γὰρ αὐτοῖς Υακίνθια. Amplissimè verò totum hoc Hyacinthiorum festum è Polycratis Lconicis Didymus descripserat, à quo accepit Athenæus, quæ tradit lib. iv. Erat autem triduanum; & primo quidem die, ac tertio, quo occisum Hyacinthum deflebant, cœnabant sine vllis coronis, quod in alijs sacris solitum; neque panem appositum habebant, sed bellaria; neque hymnum deo item vllum canebant, sed à cœnâ ordinatè discedebant: secundo autem maxima lætitia agitabatur, ludique & spectacula edebantur, puerique in tunicis præcincti citharam pulfabant, atque ad tibiam caneabant. alij in equis exornatis per theatrum dis-

currebant. accedebant frequentes adolescentum cœtus, regionis suæ poemata quædam cantantium; & permixti his saltatores, staticulos prisca moris dantes ad tibiam, & cantum; virgines quoque, pars in pilentis tectis vectæ, splendide instructis, pars in curribus agonisticis, pompam spectatum veniebant. Ac publicum totâ vrbe eo die gaudium erat; multæque passim hostiæ cœdebantur; & vrbani familiares, ac seruos domesticos, ad cœnam vocabant. Locus Athenæi, qui nos hoc docet, ecce iste est. Πολυκράτης ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ, ὅτι τὴν μὲν τῶν Υακινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἵπτι τρεῖς ἡμέρας σιωποῦσιν, ἔπειτα τὸ πένθος τὸ γινόμενον περὶ τὸν Υακινθιον εἴτε ἐφανοῦνται ἵπτι τοῖς δειπνοῖς, εἴτε ἄρτον εἰσφέρουσιν, ἀλλὰ πέμματα, καὶ τὰ τέτοις ἀκροατῶν διδάσσει, καὶ τὸν εἰς τὸν θεὸν παῖνα σὺν ἀδύσιν, εἰδὲ ἄλλο ἢ τοιοῦτον εἰσιγάσιν εἰδὲν, καθάπερ ἐν τῆς ἄλλαις θυσίαις ποιοῦσιν. ἀλλὰ μετ' ὕψους πολλῆς δὴ πησάντες ἀπέρχονται. τῆ δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θεὰ ποικίλη, καὶ πανηγυρὶς ἀξιόλογος, καὶ μεγάλη. παῖδες τε γὰρ κίθαρίζουσιν ἐν χιτῶσιν ἀεζωσμένοι, ἔπειτα αὐλοὺν ἀδόντες, πάσας ἀμα τῶν πόλεων τὰς χορδὰς ἵπτιτρέχοντες, ἐν ῥυθμῶ μὲν ἀναπαύσῃ, μετ' ὕψους ἢ τὸν θεὸν ἀδύσιν. ἄλλοι δὲ ἀφ' ἵππων κεκοσμημένων τὸ θεῖον διεξέρχονται, χοροὶ τε νεανίσκων παμπληθεῖς εἰσέρχονται, καὶ τῶν ἵπτιχων ἵνα ποιημάτων ἀδύσιν, ὀρχησάμ τε ἐν τέτοις ἀναμειγμένοι, τὴν κίνησιν ἀρχαίῃ ὑπὸ τὸ αὐλόν, καὶ τὴν ὠδὴν ποιοῦνται. τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ἵπτι τὸ κανθρον καμαρατῶν ξυλίνων ἀρματων φέρονται, πολυτελῶς κατεσκευασμένων. αἱ δὲ ἐφ' ἰμίλλαις

ἀμιγλᾶις ἀρμάτων ἐξὺ γυμνῶν πομπύουσιν. ἅπανσι δὲ ἐν κινήσῃ καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν· ἱερεῖά τε παρωληθῆ ἴσως τῶν ἡμέραν ταύτων. καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τὰς γνωρίμους, καὶ τὰς δούλους τὰς ἰδίους. ἔδει δὲ ἀπολείπει τῶν ἴσως, ἀλλὰ κενόδοτον συμβαίνει τῶν πόλιν πρὸς τὴν θεῶν. In his verbis obserua, quod dicat, cum summâ lætitiâ, & voluptate, actum diei secundi festum. Ἄπανσι δὲ ἐν κινήσῃ καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν. Hoc est, quod Philostratus dicit De Vitâ Apollonij, lib. v i. cap. x. Ζωιάσιν, εἶπεν, ὡσπερ ἐς τὴν Γακίνθια, καὶ τὰς Γυμνοποδίας, θεασόμενοι ζῶν ἡδονὴν τε καὶ ὀρμὴν πάση. Et Nicephorus Gregoras Hist. Rom. lib. viii. καὶ τὴν παρέχον ἡμῖν ἡ παροδοτα πανήγυρις αὐτῆ ἀλλης ἀνέσεως, καὶ τρυφῆς, πολλῶν γε ἡδονῶν ἢ Ἀθλωαίοις καὶ Σπαρτιάταις, ὅποτε γε σφίσι ἐπέει τελεῖν πρὸς τοῦ ἀσεβῆ, τοῖς μὲν τὰ Διάσια, τοῖς δὲ ἄφασιν Γακίνθια. Deinde ait, amicos, familiares, seruosque, ab vrbanis ad cœnam aduocatos fuisse. καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τὰς γνωρίμους, καὶ τὰς δούλους τὰς ἰδίους. Quò referendum, quod Theodoretus ait, Therapeut. viii. καὶ τὰ Γακίνθια ἣ οἱ Σπαρτιάται ἐορτῶν μεγίστων, καὶ δημοφονίαν ἐνόμιζον. Sed nondum omnia de hoc festo narrat nobis Athenæus; neque enim quando celebrari solitum, neque à quibus, nec vbi etiam, nec in cuius honorem, scripto producit; deinde alia quoque omittit, quæ omninò addi oportuit. Ego hæc, alibi obseruata, hîc edisseram. Celebratum igitur fuit mense, qui Lacedæmonijs Ἐκατομβῶς nuncupatus. Hesychius.

Ἐκατομ-

Ἐκατομβῶς, μὲν τῶν Λακεδαιμονίοις, ἐν ᾧ τὰ Γακίνθια. Locus festi apud Amyclæos. Docet Xenophon Hist. Græc. lib. i v. οἱ Ἀμυκλαῖοι αἰεὶ ποτε ἀπέρχοντο εἰς τὰ Γακίνθια, ὅππῃ τὸν παιᾶνα. Et quidem in Amyclæo, id est, Apollinis Amyclæi templo. Strabo lib. v i. Συνέκειτο μὲν δὲ τοῖς Γακίνθιοις ἐν τῷ Ἀμυκλαίῳ στυπελεμίδος τοῦ ἀγῶν, ὡς καὶ τῶν κωμῶν περὶ τὸ φάλακρον, ποιεῖσθαι τῶν ὀπίθησιν. Agitabatur verò in honorem Apollinis, & Hyacinthi. De Hyacintho innuit Athenæus, cum ait. καὶ Δία τὸ πένθος, τὸ γινόμενον περὶ τὸν Γακίνθιον, ἔπε σφαιρόνται ὅππῃ τοῖς δέπνοις, ἔπε ἄρτον εἰσφέρουσιν. Clarè dicit Schol. Thucydidis, lib. v. Ἐς τὰ Γακίνθια, εἰς τῶν ἐορτῶν τοῦ Γακίνθου. De Apolline, Macrobius docet; cuius verba mox citabo. De utroque est locus Pausaniæ in Laconis. καὶ (ἐπεὶ γὰρ Γακίνθια) ἀφίησι τὰς Ἀμυκλαῖς οἰκαδε ἀπελθόντας, τὰ καθέστηκε τῶν τε Ἀπόλλωνι καὶ Γακίνθῳ δρᾶσαι. Ac Hyacintho quidem primùm inferias mittebant, inde Apollini sacra faciebant. Obseruare est alibi ex Pausaniæ eiusdem verbis, libro citato. καὶ Γακίνθιοις πρὸς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱστίας ἐς τοῦτον Γακίνθον τὸν Ἐωμὸν Δία ἵρας χαλκῆς, ἐναγίζουσιν. E-rantque hederâ coronati. Macrobius Saturnal. lib. i. cap. xviii. Apud Lacedæmonios etiam in sacris, quæ Apollini celebrant, Hyacinthia vocantes, hederâ coronantur, Bacchico ritu. Negat verò Athenæus, præanem illic cantatum fuisse. καὶ τὸν εἰς τὴν θεῶν παιᾶνα οὐκ ἄδουσιν. Verùm ego contrarium tibi affirmabo. Ecce apud Xenophontem, in

LI

verbis

verbis citatis. Οἱ Ἀμυκλαῖοι αἰείποτε ἀπέρχοντο εἰς τὴν Γακίνθια, ὅτι τὴν παῖα. Et in eo præfectus cho-
ri in ordinem omnes redigebat, ac suum cuique locum assignabat. Animaduerto apud eundem Xenophontem, lib. De Agefilao Rege. οἴκαδε ἀπελθὼν εἰς τὴν Γακίνθια, ὅπως ἔαχθη ὑπὸ τοῦ χοροποιοῦ, τὴν παῖα τῷ θεῷ σωεπετέλη. Sed concilio dissen-
sum; & de primo ac tertio die Athenæum, qui luctus erant, de secundo Xenophontem dicere arbitror. Quin certamen quoque erat. Vides in Strabonis verbis, semel citatis. τοῖς Γακινθίοις ἐν τῷ Ἀμυκλαίῳ σωτελεσθὲς τοῦ ἀγῶν. Et in istis Lutatij ad Statij Theb. lib. iv. *Amycla, Laco-
nia ciuitas, sacra Apollini, in qua Hyacinthus in agone celebratur.* Peragebantur verò singulis annis. Videre est apud Ouidium Met. lib. x.

— celebrandaq̄, more priorum

Annua prælatâ redeunt Hyacinthia pompa.

Illud quoque hic dicendum; Lacedæmonios, vt Timomachum honorarent, qui cum Ægidis bello contra Amyclæos suppetias ipsis tulisset, isto festo lorica ipsi æneam proposuisse. Inuenio apud Scholiasten Pindari Isthm. Od. v i i. Εἰσὶν Αἰγείδου Φατρία Θεβαίων. ἀφ' ἧς ἦκόν Ἰνες εἰς Σπάρτην, Λακεδαιμονίοις βοηθήσοντες, ἐν τῷ πρὸς Ἀμυκλαίς πολέμῳ, ἠγεμόνι χρησαίμενοι Τιμομάχῳ, ὃς πρῶ-
τον μὲν πάντα τὰ πρὸς πόλεμον διέταξε Λακεδαιμονίοις. μετὰ τὸν ἦ παρ' αὐτοῖς ἠξιώθη ἡμῶν. καὶ τοῖς Γακινθίοις δὲ ἀχάλκεον αὐτῶν θώραξ παρεθήκεται.

Argiui celebrabant nouilunio mensis Hercu-
mæi ipsis dicti, in honorem Telefillæ; quæ, mulie-
ribus ad arma vocatis, urbem fortiter contra re-
gem Spartanum Cleomenem defendisset. In
hoc autem festo mulieres tunicis chlamydidibus-
que virilibus amictæ erant; viri verò muliebres
peplos, ac vittas, gestabant. Plutarchus De
Virt. Mul. τῷ δὲ μάχῳ οἱ μὲν ἐβδόμη λέγουσιν ἰσα-
μύς μιλῶς, οἱ δὲ νεμελῖα γινέσθαι τοῦ νῦν τετάρτου, πάλαι
ἢ Ἐρμαῖς παρ' Ἀργείοις, καθ' ἃ μὲν νῦν τὰ Ἑρμι-
κὰ τελοῦσι, γυναικῶν μὲν ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύ-
σιν, ἀνδρῶν δὲ πέπλοις γυναικῶν καὶ καλύπτροις ἀμ-
φιεννώτες. Et de hac ipsâ re Polyænus, lib. viii.
τῆτο τὸ σπρήγμα τῶν γυναικῶν μὲν νῦν Ἀργεῖοι ἡμῶ-
σι, νεμελῖα μὲν Ἐρμαῖς, τὰς μὲν γυναικῶν ἀνδρείοις
χιτῶσι καὶ χλαμύσιν, τὰς δὲ ἀνδρῶν πέπλοις γυναικῶν
ἀμφιεννώτες. Sacra autem Veneri tunc facie-
bant, siue Lunæ; nam eandem utramque puta-
bant. Macrobius Sat. lib. i i i. cap. vi i i. *Philo-
chorus quoque in Attide eandem (Venerem) affir-
mat esse Lunam; & ei sacrificium facere viros cum veste
muliebri, mulieres cum virili.* Atque hoc Telefillæ
fortiter factum, eiusque ob eam rem ἀποθέωσιν,
ac festum, designat Lucianus in Amoribus. οὐχ
ἢ Σπαρτιάτης ἀθωπλισμένη τελεσίλλα, δι' ἃ ἐν Ἀργῇ
θεὸς δεῖθμεῖται, γυναικῶν Ἀρης.

ΥΔΡΟΦΟΡΙΑ.

Apud Athenienses festum erat lugubre. Hesychius. Ὑδροφόρια, ἑορτὴ πένθιμος Ἀθλιώσων. Institutum in memoriam eorum, qui diluuiio interijssent. Etymologici Auctor. Ὑδροφόρια, ἑορτὴ Ἀθλιώσων πένθιμος, ὅτι πῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις. Quæ totidem verbis habes apud Suidam, & Apostolium, qui insuper Apollonium laudant auctorem. Etiam apud Æginetas festum hoc nomine erat; & certamen, quod mense, Delphinio ipsis dicto, peragebant in honorem Apollinis. Schol. Pindari Nem. Od. v. Μοῖς Ὀπιχώριος (παρ' Αἰγινήταις) ὁ Δελφίνιος μὲν καλέμενος. καὶ ὃν πελεῖται Ἀπόλλωνος ἀγῶν, Ὑδροφόρια καλέμενος.

ΤΜΝΙΑ.

In Dianæ Hymniæ honorem celebrabant Orchomenij, & Mantineenses. Pausanias in Arcadicis. Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῆς Ὀρχομενίων, ἐν ἀριστερᾷ τῆς οδοῦ τῆς ἀπὸ Ἀγχισίων, ἐν ὑπατίῳ τοῦ ὄρους, τὸ ἱερόν ἐστι τῆς Ὑμνίας Ἀρτέμιδος. μέγιστος δὲ αὐτοῦ καὶ Μαιλινεῦσι. Et mox. Τῇ δὲ Ἀρτέμιδι τῆς Ὑμνίας καὶ ἑορτῶν ἀγῶσιν ἐπέτειον.

Φ Α Γ Η-

ΦΑΓΗΣΙΑ. & ΦΑΓΗΣΙ-
ΠΟΣΙΑ.

Festum videtur fuisse appellatum, quod in eo egregiè Genio indulgerent. Meminit Athenæus initio lib. v. ii. Ἐπιπελαγῶν δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῆς φαγησίων ἑορτῆς σωπελαῖσθαι νομίζοντες οἱ Κιωνεῖς, πάντων μᾶλλον ηυφραίνοντο. Et mox. Παρὰ πινεῖν εἰρητῆ φαγησία ἑορτὴ, καὶ φαγησιπῶσια. Deinde. φαγησία, οἱ δὲ, φαγησιπῶσια περὶ τῶν φαγησίων. ἐξέλιπε δὲ αὐτῇ, κατὰ τὴν ἢ τῆς φαγησίων, ἢ τῆς φαγησίων, ἢ τῆς φαγησίων. Eiusmodi fuit etiam

Φ Α Γ Ω Ν.

Eustathius ad Odyss. φ'. φαγῶν ἑορτὴ λέγεται, ὅποια καὶ ἡ τῆς Κλεάρχου, τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν ὅς, κατὰ λέξιν Ἀθλιώσων, φαγησίων ἑορτῶν ἰσορεῖ. κατὰ δὲ πινεῖς, φαγησιπῶσιων.

Φ Α Μ Μ Α Σ Τ Ρ Ι Α.

Ignotum festum. Hesychius. φαμμάστρια, ἢ ψαισῶν ἑορτῆς.

Φ Ε Λ Λ Ο Σ.

In Bacchi honorem ab Atheniensibus agitur. Suidas in φελλά. καὶ ἑορτῆς τῆς φελλῶν.

νυσον, φελλός καλεμύνη. Et initium erat τῶν Διονυσίων. Schol. Aristophanis ad Nubes. Ἀλλὰ καὶ παρὶ τὸν Διόνυσόν ἐστι τις ἑορτὴ πρὸς Ἀθλωαίοις, φελλός καλεμύνη, ἣ τις τῶν Διονυσίων ἀρχεται.

ΦΕΡΕΦΑΤΤΙΑ.

Proserpinæ sacra, apud Cyzicenos, qui bovem deæ nigram immolabant. Plutarchus in Lucullo. Ἐοικε ἢ καὶ τὸ θεῖον Ἰπιθαρρῦναι τὰς Κυζικηνὰς, ἀγαθὸν αὐτῶν τὸ ἀνδραγαθίαν, ἀλλοίς τε σημείοις ἐναργέσι, καὶ τῶν Φερεφαττίων ἑορτῆς ἐνεσώσεως, οἱ μὲν ἠπόρευον εὖρος μελαίνης παρὸς τὴν Ἰουσίαν. Appianus de iisdem, lib. De Bellis Mithrid. Σέβασιν αὐτῶν (τῶν Κόρυν) οἱ Κυζικηνοὶ μάλιστα θεῶν. ἐπελθόντες ἢ τῶν ἑορτῆς, Ἰουσι βοῦν μελαιναν.

ΦΩΣΦΟΡΙΑ.

Hesychius. Φωσφόρια, ἑορτὴ τις. Celebrabantur autem Luciferi in honorem. Plutarchus lib. Aduersus Coloten. Πῶς δὲ Φωσφόρια, Βακχία, Προτέλεια γάμων ἄξωμι, μὴ δ' ἀπολιπόντες μηδὲ Βακχεῖς, καὶ Φωσφόρος;

ΧΑΛΚΕΙΑ.

Dictum mihi de hoc festo Attic. Lect. lib. iv. cap. xxiv. Et nunc hic repræsentabo, loco proprio. Agitabatur autem Athenis à manuarijs artificibus vniuersis, maximè verò omnium fabris;

fabris; idque trigesimo die mensis Pyanepfionis. Etymologici Auctor. Χαλκεῖα, ἑορτὴ δὲ χαλκῶν, καὶ παλαιὰ, δημώδης. Harpocraton. τὰ χαλκεῖα, ἑορτὴ παρὸς Ἀθλωαίοις, ἀρχαῖα Πυανεψίων ἐν καὶ νέα, χειρῶν ἀξικρινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν. ὡς φησὶν Ἀπυλλώνιος ὁ Ἀχαρνέσις. Φανόδημον ἢ ὅσα Ἀθλωα φησὶν ἀγαθὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ ἠΨαίσι. Initio toti populo commune erat, postea verò ad artifices pertinere tantum cœpit: quia Vulcanus artem fabrillem in Atticâ instituisse ferebatur. Etymologici Auctor loco citato. Ὑστερον ἢ ὑπὸ μόνων ἤγετο τεχνιῶν, ὅτι ὁ ἠΨαίσι ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ χαλκῶν εἰργάσατο. Idem Eustathius docet ad Iliad. β'. Ὅτι ἢ περὶ τὴν Ἀθλωαίαν ἐχαλκεύρησαν, δηλοῖ ὁ εἰπὼν, ὅτι Χαλκεῖα ἑορτὴ δὲ χαλκῶν δημωδὴς, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιῶν ἐν καὶ νέα Πυανεψίων, ὡς περὶ ἠΨαίσι ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ χαλκῶν εἰργάσατο. Ac principio Mineruæ quidem hoc festum sacrum; cum nimirum omnium commune esset, & Ἀθλωα quoque, ac Πανόδημον, diceretur. Accipio ex Suida, cuius ista verba. Χαλκεῖα, ἑορτὴ Ἀθλωα δημωδὴς, καὶ ἀρχαῖα πάντων ἄνθρωποις Ἀθλωα καλοῦσιν· οἱ δὲ Πανόδημον· ἢ τὸ ὑπὸ πάντων ἀγαθὰ. Et Ἀθλωα quidem, quia in Mineruæ honorem celebrabatur, dictum fuit; Πανόδημον verò, quia omnium artificum commune esset; quibus ea dea tutelaris, vnde & Ἐργάνη cognomento dicta. Postea, cum fabris proprium esse cœpit, χαλκεῖα appellatum; & Vulcano, eorum deo, consecratum. Hinc est apud Pollucem lib. vi. cap. xxiv. Χαλκεῖα, ἐν τῇ Ἀθη-

τῆ Ἀθηναϊκῆ ἑορτῆ Ἡφαίστου. Apud Scriptores veteres controuersum fuisse video; Mineruæ, an Vulcano, sacrum hoc festum: & hi Mineruæ, illi Vulcano, adscribebant. Patet ex istis Harpocratonis verbis. *Φαιδόμενος δὲ σὺν Ἀθλοῦ Φησὶν ἀγεῖσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλὰ Ἡφαίστου.* Sed cur Phano-
demi testimonium profert contra Apollonium Acharnensem? quia scilicet ille dixerat, Mineruæ sacrum. Hoc Harpocraton sine dubio in verbis præcedentibus posuerat; ac facile apparet attento Lectori, mutilum hunc locum: nam, ut nunc quidem ille habet, nusquam hoc dicitur. Ergo excidit nomen Mineruæ, quod repono, & rescribo. *Χαλκῆα, ἑορτὴ παρ' Ἀθλοῦσι τῆ Ἀθλοῦ ἀγορῆς Πυανελιαῖος ἐν Ἑνέα.* Ita demum integer locus; & posteriora verba antecedentibus, ad quæ referebantur, respondent. Porro dissensum rectè conciliauimus; & alterum beneficium nobis antiquitas illustrata debet, alterum Harpocraton restitutus. Præterea Menandri quoque quædam Fabula fuit, isto titulo. Harpocraton loco citato. *Τετραπύλαι δὲ Μενανδρῶ δράμα, Χαλκῆα.* Et laudat Athenæus lib. xi. *Μενανδρῶ δὲ ἐν τῷ Τετραπυλαίῳ δράματι Χαλκῆα Φησί.*

— τὸ το δὴ τὸ νῦν ἐστὶ

Ἄκρατον ἑσθίων τὴν μεγάλην ψυκτῆρῆος
πρεπινεν αὐτὰς ἀθλίους Ἰσοκλύων.

Meminit quoque Stobæus Serm. c xv.

ΧΑΟΝΩΝ

ΧΑΟΝΩΝ ΕΟΡΤΗ.

Nomen ignotum est. Meminit eius Parthenius Erot. xxxii. *Εορτῆς ποτὲ τοῖς Χάοσι δημοτελῆς ἀγορῆς, καὶ παύτων δίωχσμένων.*

ΧΑΡΙΑ.

Festum nouennale, vnum de tribus, apud Delphos. Plutarchus in Quæst. Græc. *Τρεῖς ἀγασσι Δελφοὶ ἐναετηρίδας κατὰ τὸ ἔξῃς. ἂν τὴν μὲν, Σεπήρομον καλῶσι τὴν δὲ, Ἡρώϊδα τὴν γ', Χαρίαν.*

ΧΑΡΙΣΙΑ.

Peruigilijs, & choreis, celebrabantur in honorem Gratiarum; quiq̄ diutissimè peruigilasset, præmium placentam accipiebat. Eustathius ad Odyss. Σ. *Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν Χαρίτων Χαρίσια παρενώμασαν. παννυχίδες ἢ ταῦτα ἦσαν, ἐν αἷς παλῆσον ὅσον χρόνον διηγερούπεν χορδύοντες, ὅτε πνευμάς εἰς ἐπαθλον ἐδίδοτο τοῖς διαγρυπνήσασιν.*

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΙΑΣ.

Celebrabant in memoriam restituta à Thra-
sybulo, ductis Phylâ militibus, libertatis; idq̄ Boedromionis die xii. Plutarchus De Gloria
M m Athen.

Athen. Τῆ ᾗ δωδεκάτη, (Βοηδρομιῶν) ΧΑΡΙΣΤΗ-
ΡΙΑ ἔθνον ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ φυ-
λῆς κατήλθον.

ΧΕΙΡΟΠΟΝΙΑ.

Opifices celebrabant, & sacra faciebant. He-
sychius. Χειροπῶνια. ἑορτή, ἐν ἣ τεχνίται θύουσιν.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ.

Festum apud Rhodios, mense Boëdromione
celebratum; quo pueri circumeuntes stipem
hirundini colligebant: quæ res χελιδονίζεν dicta.
Inter circumeundum autem cantabant hanc
cantilenam.

Ἡ λθ' ἦλθε χελιδὼν, καλὰς

ὄρας ἀγασσά, καὶ καλὰς ἐνιαυτὰς.

Ἐπὶ γαστέρα λάβκα, καὶ πὶ νῶτα μέλαινα.

Παλάθην ἔπεγκυκλεῖν ὅκ πόνου οἴκη,

Θύν τε δέπασρον, τυρούτε κάνισρον καὶ πυρῶν.

Χελιδὼν καὶ λεκιθίαν ὅκ ἀπωθέεται.

Πότερ ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;

Εἰ μὲν πὶ δάσος. εἰ δὲ μὴ, ὅκ ἐάσομες.

Ἡ τὰν θύραν φέρωμες, ἢ τὸ ὑπερθύρον,

Ἡ τὰν γυναικα τὰν ἔσω καθημέραν.

Μικρὰ μὲν ἔστι, ραδίως μὲν οἴσομες.

Ἄν δὴ φέρης πὶ, μέγα δὴ πὶ κ. φέροις.

Ἄνοιγ' ἀνοίγε τὰν θύραν χελιδόνι,

οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν, ἀλλὰ παιδία.

Athe-

Athenæus lib. VIII. καὶ χελιδονίζεν δὲ καλεῖται
ἡ πόλις ῥόδιοις ἀρχαῖος ἢ ἀλλ', ὡς ἔθ' ἑορτῆς φησιν ἐν
δωδετέρῳ περὶ τῶν ἐν ῥόδῳ θυσῶν γράφων ἔτως. εἶδ' ὅ-
δε πὶ τὸ ἀγείρειν χελιδονίζεν οἱ ῥόδιοι καλεῖσιν, ὃ γίνεται
τῷ βοηδρομιῶνι μιλῷ. χελιδονίζεν δὲ λέγεται, διὰ τὸ εἰω-
θὸς ἰππιφωνεῖσθαι,

Ἡ λθ' ἦλθε χελιδὼν,

Et quæ sequuntur, iam à nobis recitata. Eusta-
thius extremo Commentario ad Odyss. φ'. χε-
λιδονίζεν ἡ πόλις ῥόδιοις (ita legendum, non ῥωμαίοις,
rectè visum etiam magno Casaubono.) ἢ ἀρχα-
ῖος γινόμεν' ἢ βοηδρομιῶνι μιλῷ. καλέμεν ἔτως, διὰ
τὸ εἰωθὸς ἰππιφωνεῖσθαι, Ἡ λθ' ἦλθε χελιδὼν.
Ac pueri illi χελιδονισαὶ nuncupati. Eustathius
loco citato. καὶ ἔπει μὲν πάντες χελιδονισαί. Hesy-
chius. χελιδονισαί. οἱ τῆ χελιδόνι ἀγείροντες. Insti-
tutum verò fuit à Cleobulo Lindio, cum ali-
quando pecuniâ Lindijs opus esset. Athenæus
loco citato. Τὸν δὲ ἀρχαῖον πύπρον κατέδειξε πρῶτ' ὁ
κλεόβουλος ὁ λίνδιος, ἐν λίνδῳ χρεῖας γενομένης συλ-
λογῆς χρημάτων.

ΧΘΟΝΙΑ.

Hermionenses agitabant in honorem Cere-
ris τῆς χθονίας. Pausanias in Corinthiacis χθονίαν
δὲ (Φασί) κομισθεῖσαν ἐς Ἑρμιόνα ὑπὸ Διμήτρ' ἔθ', Ἐρ-
μιονεῦσι ποιῆσαι τὸ ἱερόν. χθονία δὲ ἐν θεός τε αὐτὴ καλεῖ-
ται, καὶ χθονία ἑορτὴν καλεῖται ἔτ' ἀγασσιν ὥρα θέρους. ἄ-
γασσιν δὲ ἔτως. Et prolixè in sequentibus nar- at

M m 2 totam

οὕτω δὲ ἡμᾶται ἐκ τῆς τῶν κήπων χλόης. ἴσσι γὰρ αὐτῇ Θαρρηλιῶν ἑκτη, ἥτοι Σεπτεμβρία. Immolabant autem arietem. Obseruare est in istis versibus Eupolidis in Marica.

Ἀλλ' ὄνυ πόλεως εἶμι, ἴσσι γὰρ με δεῖ
κερὸν χλόη Δήμητρι. —

ΧΟΕΣ.

Vide Ἀνθηθήρια.

ΧΟΛΑΣ.

Bacchi festum erat. Hesychius. Χολαζ', ἑορτὴ Διονύσου.

ΧΥΤΡΟΙ.

Vide Ἀνθηθήρια.

ΩΜΟΦΑΓΙΑ.

Baccho celebrabantur. Arnobius lib. v. Bacchanalia etiam pratermittimus immania, quibus nomen Omophagijs Græcum est. in quibus furore mentito, & sequestratâ pectoris sanitate, circumplacatis vos anguibus; atque, ut vos plenos dei numine ac maiestate doceatis, caprorum reclamantium viscera cruentatis oribus dissipatis. Clemens Protrep-
tico.

tico. Διόνυσον μαινόμενον ὀργιάζουσι βάνχοι, ὠμοφαγία τῶν ἱερομανίαν ἄγοντες, καὶ τελίσκουσι τὰς κρεωνομίας τῶν Φόνων, ἀνεσεμνοὶ πῖς ὄφουσιν, ἐπολοῦζοντες εἰάν. Prudentius contra Symmachum lib. i.

— Baccho caper omnibus aris
Ceditur, & virides discindunt ore chelydros,
Qui Bromium placare volunt. —

ΩΡΑΙΑ.

Hesychius. Ὠραία, ἡμέρα, ἢ ἑορτή. Sacra quoque tunc faciebant, primitias frugum vniuscuiusque anni temporis offerentes. Idem Hesychius. Ὠραία ἴσιν, τελετὴ ἴς· ἐν ἣ τῶν ὠραίων ἀπαύτων ἐγίνοντο ἀπαρχαί. Fuerit sine vlllo dubio Horarum festum, idque nomen satis loquitur; & iisdem Athenienses sacra fecisse, precantes deas, vt nimios æstus, ficitateſque, arcere vel-
lent; moderatum verò calorem, & pluuias tempestiuas darent; nihilque in illis assum fuisse, sed elixa è contra omnia, Athenæus nobis auctor luculentus, lib. xiv. Ἀθλααῖοι δ', εἰς Φησί φιλόχορον, τῆς Ὠραίας ἴσιντες, σὺν ὀπιῶσιν, ἀλλ' εἴσσι τὰ κρέα, ὠραϊτέμνοι τὰς θεὰς, ἀπείργειν τὰ περὶσελῆ καύματα, καὶ τὰς ἀυχμὰς, μετὰ δὲ τῆς συμμέτρης θερμασίας καὶ ὑδάτων ὠραίων, ἐκτελεῖν τὰ Φυόμνα. Fieri autem solita hæc sacra singulis anni temporibus, vere, æstate, autumno,
hieme,

hieme, colligere licet ex altero Hefychij loco.

Ωραία, νεκύσια· οἱ δὲ, δαιμόνια. Ἐσπεται δὲ καὶ Ἰππὶ
τῶν ἐκ γῆς ὠραίων, καὶ Ἰππὶ τῶν καθ' ὥραν σωτε-
λαμῶν ἱερῶν. Item isto. Ωραϊον, καί-
ρον, καὶ τὸ ἱερεῖον, τὸ θῦμα,
τὸ καθ' ὥραν.

FINIS.

Rerum

Rerum Verborumque,

In his

G R Æ C I Æ

F E R I A T Æ

Libris,

I N D E X.

Academia, & Ceramicus extra urbem, idem erant.
λαμῶναι.

Ἀχαία Ceres. επαχθής.

Ἀχαῖνοι panes, qui. θερμοφόρα.

Achilles Pharmacum, Apollinis phialas surripuisse de-
prehensum, lapidibus obruendum decernit. θερμί-
λια. eius festum. ἀχιλλεία.

Achinorum festum. τέρση.

Ἀκετοβάται, qui. ἐφέσια.

Adolescentes in Neptuni fesso apud Ephesios vinum
ministrabant. τέρση.

Adolescentes ingenui prius, mox & serui, flagellatione
certabant apud Lacedaemonios. διαμασιγῶσις.

Adonidis festum, idq; duplex. ἀδώνια. eius horti qua-
les. ibid. in his ciuis frumentum crescere putabatur.
ibid. in mare, aut fontes, abijebantur. ibid.

N n

Adoptivi

- Adoptivi quando curia offerri soliti. ἀπατέρια. Ἰαργήλια.
- Adrianus Imp. festum Antinoo suo instituit. ἀντινόεια.
- Aeaci honori fanum, & certamen apud Aeginetas. αἰάκεια. ubi, & à quibus, exstructum. ibid.
- Aegineta Μονοφαγοί cur dicti. αἰγινήτων ἑορτή. eorum festa. αἰάκεια. αἰγινήτων ἑορτή. δελφίνια. ἤραια. ὑδροφόεια.
- Aegrotorum causâ τοῖα cui apud Macedones nancupata. δαρόν.
- Aesculapij festum. ἀσκληπίεια.
- Ἄραθ δαίμων & dies festus. ἀρηθία.
- Ἄρηθς, quis. κάρνεια.
- Ἄρηθωρ, quis. ἀφροδισια.
- Ἄρω & unde nomen acceperit. θεσμοφόεια.
- Agrauli festum. ἀγραύλια.
- Ἄγεμόνες, qui. νεμωία.
- Αἰακίς festum apud Salaminios. αἰακία. & Athenienses. ibid.
- Alalcomenes. δαίδαλα.
- Alcathoi apud Megarenses fanum, αἰκαθία. & festum. ibid.
- Alcibiadis decretum in templo Herculis Cynosarge. νεμωία.
- Alcmanis sepulcrum. ἐλένια.
- Alexandrinorum festum. ὀλύμπια.
- Ἄλεξικακ & Hercules apud Melitenses, Ἄντικα πορφυλίον, cultus. ἠεγκλεια.
- Ἄληθς, quid. αἰώεια.
- Allia esurata ijs qui castitati operam darent. θεσμοφόρια.

Amaryn-

- Amarynthij Dianam colebant. ἀμαρύνθια.
- Ambraciotæ Herculem colebant. ἠεγκλεια.
- Amorî à Samijs gymnasium institutum. ἐλδθία. etiam festum. ibid. i. em à Thespiensibus. ἐραλιδία.
- Amphiarai festum. ἀμφαράια.
- Ἄμφιδρομ & genius. ἀμφιδρόμια.
- Ἄμφιφῶντες, quid. μενύχεια.
- Amphissensium festum. ἀνδίων παιδων ἑορτή.
- Amphissus festum Nymphis in Cretà instituit. νύμφεια. quâ de causâ. ibid.
- Ἄναρρυσις, quid. ἀπατέρια.
- Ἄνάσαιτι, quid. ἀρηθία.
- Ancilla Thesmophorijs prohibita. θεσμοφόρια.
- Androgeon ab Atheniensibus cultus. ἀνδρογεωνία.
- Anguis in sinum immisus ijs, qui Iouis Sabazij sacris initiabantur, per inferiores partes mox rursus eximebatur. σαβάζια.
- Anni apud Arginos per Iunonis sacerdotes computati. ἤραια.
- Ἄνηθαι Iuno. ἀρηθία.
- Ἄνηθοφοί virgines apud Arginos qua. ibid.
- Antigoni festum. ἀντηγόνεια.
- Antinoo festum institutum ab Hadriano Imp. ἀντινόεια.
- Ἄπαιτῶωρ Iupiter. ἀπατέρια.
- Ἄποδιώγμα, quid. θεσμοφόρια.
- Apollini dies sepimus sacer. ἐδόμη. & illo natus esse putabatur. ibid. unde ἐδομαγενής dictus. ibid. eidem nouilunium sacrum. νεμωία. votum ei à Τόσσο factum pro se in Athenas reditu. πωανέψια. ades à Pistrato facta. Ἰαργήλια.

N n 2

Apollini

- Apollini τῷ Μεγαρίτιῳ sacra facta μεταγείνια.*
Apollinis τῆς Ἀμυκλαίης templum, in eῶς, Hyacinthia
acta. ὑακίνθια.
Apollini Delphico coma eorum, qui in ephebos referri de-
berent, dicari solita. ἐφήβια. postea id. desium, &
Athenis factuatum. ibid.
Apollinis τοῦ Δελφίνος festum, & templum, apud A-
thenienses. δελφίνια.
Apollinis τοῦ Δηλίου festum. δήλια.
Apollinis τοῦ Πολιοῦ festum. πολίδια.
Apollinis festum. ἀκλία. ὑπολλωνία. θεοζένια, θερώ.
Arati festum. ἀράτια. σωτήρια.
Arcades Thesmophoria seruasse putati. θεομοφόρια.
eorum festum. λύκαια.
Arcem accedebant Athenienses nouilunijs. νεμυλία. vo-
ta faciebant pro salute publicā, & priuatā. ibid. pla-
centam quoque è melle offerebant draconi custodi.
ibid.
Archelaus in Macedonia festum Iouis, & Musarum,
instituit. ἀρχαία.
Archinus, rex Argiuorum, certamen in Iunonis festo
instituit. ἤραια.
Archon Plataeensis neq; ferrum tangebatur, neq; veste ute-
batur, nisi candidā. ἐλευθερία. in Eleutheriorum
pompā sagulo puniceo indutus, gladiumq; manu te-
nens, procedebat. ibid.
Argiua virgines nuptura comam desectam Minerue
dedicabant. ἀργεΐα.
Argiui annos per Iunonis sacerdotes computabant. ἤραια.
eorum festa. ἀργεΐνια. ἀργεΐοφόρια. ἀργείων εὐροτή.
δαυλις.

- δαυλις. ἐκατόμβαια. ἤραια. κνωφόνης. λέβηταια. περ-*
τέλαια. πυρσῶν εὐροτή. ἀνεία. ὑβεραια.
Aradna sacra facienda instituit Theseus. ἀργεΐα.
Aries Cereri τῇ Χλῆνι immolari solitus. χλόδια. Herculi
apud Melitenses. ἡρόκλια.
Arietem humeris portans iuuenis pulcerrimus muros
urbis circumambulabat in festo Mercurij apud Ta-
nagraos. ἔριαια.
Ἀριτθῶν, quid. βραυρώνια.
Ἀριτθῶν, puella qua, & quā atate. ibid.
Arma victoria praemium data in virili de forma certa-
mine apud Elienses. ἀρμιαία. quā Minerua conse-
crata à victore, vittis redimito, & coronam è myrto
gestante. ibid.
Ἀρρηφόροι virgines, quā. ἀρρηφόρια. quot, quales, quā
atate. ibid. quali veste usa fuerint. ibid. panis ea-
rum, & placenta, ac sphaeristerium. ibid.
Artifices manuarj festum Athenis celebrabant Pyanep-
sionis die tricesimo. χαλκεία.
Arundine quando coronati Lacedaemonij. ἀρομήλια.
Ἀσκωλιάζην, quid. ἀσκωλία.
Asopi ad ripam simulacrum in Dedalis ornari solitum.
δαίδαλα.
Ἀσπῆς, Argis locus; quis, & qualis. ἤραια.
Assum nihil in Horarum festo datum. ὠραια. & quam
ob causam. ibid.
Athens quando, & quo modo, lustrari solita. ἀθηναία.
Athenienses, ante quā ararent, pro felici frugum pro-
uentu Cereri τῇ Προηροσία sacra faciebant. ἀθηναί-
α. idq; quare institutum. ibid. pro felicibus nuptijs
δαυλις.

Cælo, & Terra, sacrificabant. *περίλεια*. eorum festa, passim toto hoc Opere occurrunt.
 Athmonenses Dianam colebant. *ἀμαρύσια*.
 Augustus ludos Aëtij quinquennales instituit. *ἄχλια*.
 Auxesia festum à Trazenijs institutum. *λιθοβολία*.

B

B Acchi festum. *ἀγρυπνία*. *αἰθρησία*. *θύα*. *ιοβάκχια*.
τύρβη. *χολας*. *ώμοφάγια*. Agrionij. *ἀγριώνια*.
 Choopota. *αἰθρησία*. Lampteris. *λαμπτήρια*. Lenai.
λίωα. Melanegidis. *ἀπατέρια*. Protryga. *προτρύγια*.
 Sabazij. *σαβάζια*. eius simulacrum, desidens sub
 umbella, produci solitum apud Aleenses. *σκιστήρια*.
 rhapsodi Dionysiorum tempore circumeuntes versus
 in honorem eius recitabant. *ραψωδῶν ἑορτή*. in eius
 sacello lebetes tres vacui decessi, postridie vino pleni
 reperiri soliti. *θύα*.

Bacchus etiam, pariter ac Ceres, arationis, sationisq;
 deus habitus. *θαλύσια*.

βαλλαχράδα pueri, qui, & ubi. *δεγείων ἑορτή*.

Βασιλῶς qui dictus Athenis certaminibus Lampadarijs
 praefectus erat. *λαμπάς*.

Bellaria apparata à iuuenum spectatissimis apud Athe-
 nienses in festo Eumenidum. *Ἐμενίδια*. effusa in ra-
 tum oleaginum, Pyanepsijs circumdatum. *πυανέσια*.

Βένδης, siue *Βενδία*, apud Thacae Diana dicta. *Βενδίδια*.

Bibendi certamen, per praconem indictum; & victoris
 ibi praemium. *αἰθρησία*.

Bæotorum festum. *δαίδαλα*. *ἐπαχθίς*. *παμβοιώα*.

Βωμονεῖα.

Βωμονεῖα, qui *διαμασίγωσις*.

Boreas, Atheniensium affinis. *Βορρασμός*. Oithyiam ra-
 puit. *ibid.* eius festum. *ibid.* item ara. *ibid.* & iura-
 ri per illum solitum. *ibid.*

Bos Diypolijs molam vorans, ad sacrificium preparatam,
 à Thauione interficitur. *Βεφόνια*.

Bos Iunoni immolatus. *δαίδαλα*. & muscis. *ἄχλια*.

Bouem qui occidisset, reus capitis apud Athenienses erat.
Βεφόνια.

Bouem nigram Cereri, ac Proserpina, immolabant Cy-
 ziceni. *Φερεφάτια*.

Boves centum Iunoni mactati. *εκατόμβαια*. *ήραια*.

Βετης, quis. *Βεφόνια*.

Βετύπι, qui. *διπλία*.

Βεφόνια, quis. *Βεφόνια*. simul bouem immolandum
 mactasset, securi abicēta fugiebat. *ibid.*

Brasida festum Laedemonij celebrabant. *Βρασιδία*.

Brauronia Diana festum. *Βραυρώνια*. capra tunc macta-
 ri solita. *ibid.* & Iias à rhapsedis cani. *ibid.*

Byzantijs Diana Ὀρθωσία culta. *διαμασίγωσις*.

C

C Abirorum festum, & sacra. *καβείρια*. qua circa
 illa fieri solita. *ibid.* ijs qui initiati, contra tem-
 pestates maris, aliaq; etiam pericula, tuti esse crede-
 bantur. *ibid.* ventrem fascia purpurea cingebant, ca-
 put autem olæ germine. *ibid.*

Caduceum coronatum gestans praeco in oskophorijs,
ἐλελεδ' ἰοδ' ἰοδ' acclamabat. *ὄρχοφόρια*.

Cadem

- Cædem si quis perpetrasset, in Samothrace à Cabirorum sacerdote lustrari sese curabat.* καλείερα.
- Calibes apud Lacedæmonios festo quodam à mulieribus circum aram tracti colaphis cadebantur.* λακεδαιμονίων εορτή.
- Καλλιγένεια, quæ. Θεμοφόρα. à mulieribus Eretriensibus in Thesmophorijs non inuocata. ibid.*
- Callithea, prima Iunonis Argivæ sacerdos. ἤραια.*
- Canes masculi die tertio festi Cereris ἔ Μυσίας eius templo prohibebantur. μύσια.*
- Canicularibus diebus Argivi festum celebrabant. κωνοφόνις.*
- Canistrum Diana ferebant nuptura. πεσπίδα.*
- Canistrum coronatum in festo Apollinis gestabant Athenienses. ἐβδόμη.*
- Caphyate in monte Cnacalo festum Diana Cnaclesia celebrabant. κνακαλήσια.*
- Capra, Φεάτει & appellata, quando immolari solita. ἀπατέρεια.*
- Capra in festo Diana Brauronia immolata. Βραυρώνια. & Iunoni τῇ Ἀκραιᾷ apud Corinthios. ἤραια.*
- Captivi in Thesmophorijs dimissi. Θεμοφόρα.*
- Carica nigra, & alba, suspensa è collo eorum, qui Athenis pro lustratione urbis immolabantur. θαρρήλια.*
- Caricarum massa in phlynterijs circumferri solita. πλυντήρια.*
- Carmina Theodori Colophonij in Erigonem. αἰώρα.*
- Carmina quedam in Thesmophorijs cantata. Θεμοφόρα.*
- *Carmina Ὀχοφορικὰ, quæ. ὀχοφόρα.*

Carnæa,

- Carnæa, quando instituta; quo modo celebrata, & quàm diu. κάρνηα.*
- Carnium elixarum frustra à Plataensibus exponi solita, & corui illis sedulo prohiberi soliti. δαίδαλα.*
- Κάρπωσις, quid. ἀΦροδίσια.*
- Carystij Dianam colebant. ἀμαρύσια.*
- Casæus in manum datus ijs, qui pro urbis lustratione Athenis immolandi essent. θαρρήλια.*
- in Casto esse, quid. Θεμοφόρα.*
- Καθάρματα, qui dicti. θαρρήλια.*
- Κεντριάδα, qui. διπύλια.*
- Κεραμικὰ πηληγαί, quæ. λαμπαί.*
- Ceramicus extra urbem Athenarum, & Academia, idem erant. ibid. turris illic, è qua faces accensas in lampadum certamine accipiebant. ibid.*
- Cereri bouem nigram immolabant Cyziceni. Φερεφάτια.*
- Cereris festa. Ήρικλείσια. Ήρικρώαι. ἐρικλώια. Ορυθιώτιον. Ήαλύσια. Λέργαια.*
- in Cereris sacris verberabant sese flagello è cortice plexo. δημήτρια.*
- Cereris ἔ Ἀλωάδ & festum, αἰώα. ἔ Κεροτέφρα, ἀπατέρεια. ἔ Ἀχάιας, ἐπιχθίς. ἔ Θεμοφόρα, Θεμοφόρα. ἔ Μυσίας, μύσια. ἔ Ὀμολωίας, ὀμολωία. ἔ Προηροσίας, προηροσία. ἔ Πυλαίας, πύλαια.*
- Cereris, & Proserpina, festum. σκείρα.*
- Certamina ταιία. ἀγρίανια. αἰφειήρια. ἀκλία. αἰθινόια. ἀσκληπίδα. Βρασιόδα. γῆς εορτή. Δίσμασιγωσις. Διόσκυρα. ἐκατόμβαια. ἐλδιθήρια. ἐλώρα. θήσια. ἰθώμαρα. καλλιγεία. κάρνεια. λαρισαίων αγών. λεονίόδα. λήγαια.*

- λήναια. νημελιά. νυμφεία. ολύμπια. εορφορέα. πι-
 Γενάων έορτή. σικελών έορτή. σκείρα. τληπλέμα. ύα-
 κινθια. υδροφόρα.
- Cerui trahabant currum virginis, sacerdotis Dianae La-
 phria. λάφρα.*
- Cheronenses quemnam A'γαθοῦ δαίμονος diem appella-
 uerint. αἰθετήρα. minoribus Dædalis signum unum
 è quatuordecim sortito tollebant. δαίδαλα.*
- Χάλκησος άγων Argis, quis. ήραια.*
- Chaonum festum. χαώνων έορτή.*
- Χελιδονισαί, qui. χελιδόνια.*
- Cherronesite festum Miltiadi instituerunt. μιληπάδεια.
 & Protefilao. πεσωπεσιλάα.*
- Χθονία Ceres χθόνια.*
- Χθονία Mercurio sacra facta. αἰθετήρα. eius in Eleu-
 therijs innuocatio. έλδθέρια.*
- Χιτώνης Diana festum. χιτώνια.*
- Χλόη Ceres. χλόα.*
- Χόες, quis dies. αἰθετήρα.*
- Χοσποτης Bacchus. ibid.*
- Chorus virorum, & circularis, exhiberi in Thargeljs
 solitus. θαργήλια.*
- Χρυσόφοροι mulieres, qua. καλλιςεία.*
- Χύτσοι, quis dies. αἰθετήρα.*
- Cineres eorum qui Athenis pro lustratione urbis immo-
 lai, in mare spargebantur. θαργήλια.*
- Cinyras Veneris sacra instituit in Cypro, εἰφοροδισια. &
 ex eius quoque posteris sacerdos semper dea erat. ibid.*
- Circularis chorus exhiberi Thargeljs solitus. θαρ-
 γήλια.*

Cytba-

- Cytheron, princeps Plataensium, Ioui consilium aduer-
 sus Iunonem suppeditat. δαίδαλα.*
- Clazomenij ob Leucam captam festum instituunt. περ-
 φασία.*
- Cleobulus instituit, ut pueri circumeuntes stipem hiru-
 dini colligerent. χελιδόνια.*
- Clypeus Argis, quem detrahere in certamine cona-
 bantur in Iunonis festo. ήραια. eiusque præmium item
 clypeus, qui certamine illo victor. ibid.*
- Cnacalo in monte Diana Cnacalesiæ festum Caphyate ce-
 lebrabant. κνακαλήσια.*
- Cneorum in lecto substernebant, castitati operam dan-
 tes. θερμοφόρα.*
- Cælo Athenienses pro felicibus nuptijs sacra faciebant.
 περτέλια.*
- Κόης, quis. καβείρα.*
- Coi Herculis festum celebrabant. ήρακλεια. eorumque filijs
 permisum, in honorem Hippocratis, ut Athenis in
 ephesos referrentur. εφήβια.*
- Κοίης, quis. καβείρα.*
- Colaphis cadebantur Athenis, qui pro urbis lustratione
 immolandi. θαργήλια. apud Lacedæmonios calibes
 circum aram tracti à mulieribus. λακεδαιμονίων
 έορτή.*
- Coma secta pueris in ciuium album recipiendis. άπατα-
 ρια. item ijs, qui in ephesos referendi. εφήβια. &
 virginibus nupturis. περτέλια.*
- Comessantes curribus obuios conuitijs cumulabant. αι-
 θετήρα.*

O O 2

Consi-

- Connidas, Thesei pedagogus, proprio festo ab Atheniensibus cultus.* κωνιδία.
- Conuentus Athenis in aede Bacchi haberi solitus.* θαργήλια.
- Conuiuium Athenis agitatum ab ephebis septimo quoque lunæ die.* ἐσθέρμη.
- Conyzam substernebant sibi mulieres Thesmophoria celebraturæ.* θεσμοφόρεια. & quâ de causâ. *ibid.*
- Κοπίς, quid.* ἡθλιώδεια.
- Κωπὼν, quid.* δαφνηφόρεια.
- Corinthis festum Inus antiquissimum, à Sisypho institutum.* ἰνώα. *Minerua τῇ Ἐθλιώδι etiam ibi festum celebratum.* Ἐθλιώα.
- Corona potandi præmium data.* αἰθρησία.
- Corona myrtea præmium data victori in certamine Iunonis Argiue.* ἡραια. & *in Herculis, Thebis.* ἰολαία. *gestabatur à victore in certamine de formâ, apud Elienses, cum is arma Minerue consecraret.* καλλιςα. *oleagina ad ianuam posita, in partu filij, lanca vero, in sæmelle Athenis.* ἀμφιδρόμια. *laurea in Olympijs alibi data.* ὀλύμπια. *arundinea in Promachijs Lacedæmonij utebantur.* πορμάχια. *populca victoriæ præmium apud Rhodios.* τληπολέμια.
- Coronæi minoribus Dedalis simulacrum vnum è quatuordecim sortitò tollebant.* δαίδαλα.
- Coronati efferebantur apud Lacedæmonios funere publico adolescentes, qui in difflagellationis certamine occubuisent.* Διαμασίγωσις.
- Corui ab elixarum carniū frustis prohiberi soliti summa cura à Thespiensibus.* δαίδαλα.

Κορυθα

- Κορυθαίλη, quid.* ἐφήβια.
- Κορυθαλία, quid.* *ibid.*
- Corythallia Diana festum.* ἡθλιώδεια. *in eius templuz pueri à nutricibus deferri soliti, epulumq̄ pro salute eorum datum.* *ibid.*
- Κορυθαλλίστρια, quæ.* *ibid.*
- Κερείον, quid.* ἀπατέρεια.
- Κερεῶνις, quid.* *ibid.*
- τῆς Κεροσεόφης sacra.* *ibid.* *ijs vtrum interuenire nefas.* *ibid.*
- Κεραδησίτης, quis.* θαργήλια.
- Κεραδῆς νόμος, quis.* *ibid.*
- Crater vino plenus effundi solitus in rimum oleaginum, quem Pyanepsijs circumferre moris erat.* πυανέψια.
- Crateres in Anthesterijs proprij.* αἰθρησία.
- Crateres vini passim per urbem disponentes Pellenenses Bacchi τῷ λαμπτήριῳ festum celebrabant.* λαμπτήρεια.
- Cretenenses Europa festum celebrabant.* ἠθλιώα.
- Κελεφάγος Mercurius, eiusq̄ festum apud Βαεotos.* ἔρμια.
- Κησιος Iupiter, cui immolata victima pellis usitata ijs, qui pomnam in Scirophorijs instruebant.* σκείρα.
- Cupidinis statua in Ceramico extra urbem à Pissistrato collocata, ad quam faces in certamine lampadario accendi solita.* λαμπωσις.
- Curie in Apaturijs quinque dies feriabantur.* ἀπατέρεια.
- Curie offerri pueri quoto atatis anno soliti.* *ibid.*

- Currus albis bobus tractus ad templum Iunonis Argiua
in eius festo. ἤραια.*
Cursu certatum ab ephebis. σκείρα.
Cyllenenses quali specie Mercurium coluerint. ἔρμια.
*Cyprij Agraulum colunt. ἀγραύλια. & Venerem.
ἀΦροδίσα.*
*Cypselus ad Alpheum flumen urbem condit, & festum
Cereris Eleusiniæ etiam instituit, in quo mulieres de
formâ certabant. καλλιτεῖα.*
Cyrenæi festum Dioscurorum celebrabant. διοσκύρια.
Κυρητιοί, qui. πηλωΐδια.
Cyzicenorum festum. Τυροχέλια. Φερεφάτια.

D

- D** *Aedala, Asopi filia, Ioui desponsa. δαίδαλα.*
Dedali festum. ibid.
Δαίδαλον, simulacrum. ibid.
Δαιτεοί, qui. διπύλια.
Δαμία, qua. δάμια.
*Danaï filia à nonnullis Thesmophoria instituisse existi-
mata. Θεσμοφόρια.*
*Δάρρων, genius apud Macedonas, cui vota pro agrotis
nuncupabant. δαρών.*
*Decimo à nativitate die puero nomen imponi solitum.
ἀμφιδρόμια.*
*Decretum Alcibiadis in templo Herculis Cynosarge.
νεμυλία.*
Deiphobus Therapnis cultus. ἐλένια.
Δεσποφόροι, qua. ὀχοφόρια.

Δεκα-

- Δεκατόν, quid. Βεαυρώνια.*
Δεκάτω ἐσιάσαι, quid. ἀμφιδρόμια.
Δεκάτω ἦν, quid. ibid.
*Delia virgines nupturæ comam desectam Hecaërge, &
Opidi, consecrabant. πετέλεια.*
Delij quomodo Thesmophoria celebrauerint. Θεσμοφόρια.
*Delphensium festa. Ἐπιδημία Ἀπόλων &. ἠρώϊς. νεοπι-
λέμια. σεπτήρον. χαρῖα.*
Δελφίνι & Apollo, & mensis. δελφίνια.
Ἐπι Δελφωῖς forum Athenis. ibid.
*Demetrii honori festum Athenis institutum, idē quan-
do. δημήτεια.*
Demophon, Thesei F. Choas instituit. αἰθετήρια.
Demophontis, Celci F. festum Athenis. βαλλητύς.
Dianæ comam desectam nupturæ dedicabant. πετέλεια.
*Dianæ sacra Athenis facta. ἀπατήρια. eius festum apud
Syracusanos. ἑρτεμίσια. apud Thracas, & Athenien-
ses, Βενθίδεια. apud Lacedæmonios. καλαϊδία. Καλ-
λητύς. apud Milesios. νηλής.*
*Diana τ Βεαυρωνίας festum. Βεαυρώνια. τ Δελφωίας,
Δελφίνια. τ Δικτυννας, δικτυννια. τ Καρυαῖδ &, καρύα. τῆς Κνακαλησίας, κνακαλησια. τῆς Μενυ-
χίας, μενύχια. τῆς Σποφείας, σποφεία. τῆς Στυμφα-
λίας, στυμφάλια. τῆς Τερικλαρίας, τερικλαρία. τῆς
Υμνίας, ὑμνια. τῆς Χιτώνης, χιτώνια. τῆς Ὀρθίας
ara, ad quam Laconum difflagellatio. Διαμασί-
γωσις. Ὀρθωσία, ubi culta. ibid. τῆς Πυρω-
νίας fanum. λέρναια. ex hoc ignem ad Lernæa.
Argiui deportabant. ibidem. τῆς Ταυρωμῆς
sacrificium humanum in certamen flagellationis
muta-*

- mutatum. Δαμασίγωσις. ἡ Κορυθαλίας templum. π-
 θλώΔα. in hoc pueri à nutricibus ferri soliti, epu-
 lumq; pro salute eorum dari. ibid.
- Die à natiuitate decimo pueris nomina imponi solita.
 ἀμφιδρόμια.
- Dies à puerperio quadragesimus celebrari solitus. ποσα-
 ραχισίν.
- Dies luna septimus Apollini sacer, quia natalis illi fuit.
 ἐξδόμη.
- Diluuiio qui interijissent, eorum memoria festum ab A-
 theniensibus datum. ὑδροφόρεια.
- Δίωγμα, quid. θερμοφόρεια.
- Diomenses Herculis festum celebrabant. ἡγάκλεια.
- Διομῶς Iupiter. δίομεια.
- Diomus, heros; eiq; sacra fieri solita. δίομεια.
- Diomus, Iouis τοῦ Πολιέως sacerdos, bouem interfecit; qui
 molam, ad sacra preparatam, deuorauerat. διμίδια.
- Dioscurorum Athenis festum. αἰάκεια. & apud Cyre-
 neos. διοσκεία.
- Disco certatum à iuuenibus in festo quodam apud Laris-
 seos. λαρισσαίων αγών.
- Diuites pauperibus stipem aliquam erogabant nouilunij.
 νεμλιώια.
- Δωδεκάτη, quid. αἰθετήρια.
- Dolia quando aperiri solita. ibid.
- Domini seruis epulantibus famulabantur apud Pheneas
 in Mercurij festo. ἐρμεία.
- Δορπία, quid. ἀπαρτέρια.
- Dramatibus quatuor in Lenais certabant Tragicæ. λή-
 ναια.

Drymaen-

- Drymaenses etiam Thesmophoria celebrabant. θερμο-
 φόρεια.
- Dryopes matris causâ festum Nymphis apud Oetam An-
 phissus instituit. νυμφεία.

E

- E Geni ad diuites itabant nouilunij, stipis petende.
 νεμλιώια.
- Εἰρεσιώνη, quid. παργήλια. πικαίφια.
- Elacati festum apud Lacedamonios. ἡλακάλεια.
- Elæi Iunonis festum agitabant. ἡραία. virorum de for-
 mâ certamen habebant. καλλισεία. ubi victori præ-
 mium arma. ibid.
- Εὐλαθεύς Iupiter. εὐλαθεύεια.
- Elixa tantum in Horarum festo data, & quam ob cau-
 sam. ὠραία.
- Enyalij festum. ἐνηλίαξις.
- Εὐφῆαρχος, quis. ἐφήβια.
- Εὐφῆαδον, quid. ibid.
- Εὐφῆικόν, quid. ibid.
- Ephæborum in numerum referri filij Athenis soliti.
 ἐφήβια. eorum gymnasium. ibid. & præfectus. ibid.
 ἰσῆ in annum constitutus. ibid. famulus. ibid. & lo-
 cus in theatro. ibid. peregre aliquo proficisci illis illi-
 citum. ibid. quâ atate tales facti. ibid. certamen eo-
 rum. ὄχοφόρεια. σικελῶν εορτή. σκείρα.
- Ephesij festum, singulis mensibus celebrandum, Euange-
 lo decernunt, ob nuntiatam marmoris inuentionem.

Pp

Βαγγε-

- Βαγγιλια. quomodo Diane festum celebrauerint.
 εφεσια. item Neptuni. Τάρφα.
 Ε' π' Δελφινίς forum Athenis. δελφίνια.
 Ε' π' Ξα, quid. άπατέρια.
 Epidauri festum Aesculapij celebrant magnificentissimè.
 ασκληπία.
 Ε' π' μελητιή p'afecti certaminibus lampadarijs. λαμ-
 πας.
 Ε' π' μυλία, quia. νερμλία.
 Ε' π' μυλιοι, qui. ibid.
 Ε' π' παίζειν, quid. άπατέρια.
 Epulum apud Lacedaemonios pro salute puerorum in Dia-
 na Corythallia templo institutum. πθλώδια. Athe-
 nis pauperibus datum. θήσα.
 Equus albus ab Atheniensibus Toxaridi immolari soli-
 tus. τοξαρδέια.
 Erechthei in fano, quod in arce Athenis, placenta è
 melle serpenti custodi offerri solita nouilunio. νερμη-
 νία. eius sacerdos, ex arce dicta Scirum abiens, albam
 umbellam ferebat. σκείρα.
 Ε' ερτύμι Apollo. ερετύμια.
 Eretrienses Dianam colebant. άμαρύσια. εΐφια. eorum
 mulieres carnes in Thesmophorij ad solem assabant,
 & Calligeniam non inuocabant. θερμοφόρια.
 Ε' εργάνη Minerva. χαλκεία.
 Erigones festum. αιώρα.
 Ersa, Cecropis filia, festum. άρρηφόρια.
 Erycini festum Veneri agitabant. αιαγωγή.
 Eteobutada Athenis ex arce Scirum abeuntes umbellam
 albam gestabant. σκείρα.

Euange-

- Euangelo, ob nuntiatam marmoris inuentionem, singulis
 mensibus festum decreuere Ephesij. Βαγγιλια.
 Ευδφπ, quid. αιώρα.
 Euippi regis chypeus Argis. άπίς.
 Eumenides Σεμναί Θεαί dicta, earumq; festum. Ε-
 μρδέια.
 Europa festum apud Cretenses. ελλώδια.
 Eurycles cultus à Lacedaemonijs. Ερύκλεια.
 Eurynomes apud Phigalenses festum. Ερυνόμεια. eius
 templum tunc apertum, reliquo anni tempore clau-
 sum. ibid.

. F

- F**aba Pyanepsijs coqui solita. πυανέψια.
 Fabri Athenis festum habebant Pyanepsionis mensis
 die tricesimo. χαλκεία.
 Faces in templum noctu inferentes Pellenses Bacchi
 πθ λαμπτήρ, festum celebrabant. λαμπτήρ.
 Facibus circumquaq; affixis placenta in Diana Munychia
 templum offerebantur. μυνύχια.
 Familiae tres Athenis, dicta à munere, quod obibant Dij-
 polijs. διπόλια.
 Fascia purpurea circumligabant ventrem, qui sacris Ca-
 birorum initiati essent. καβείρια.
 Ferrum tangere archonti Plataensum non licebat. ελδ-
 θερια.
 Ficibus agrestibus septies casi, qui pro populi Athenien-
 sis lustratione immolandi. θεαργιλια.

P p 2

Fagella-

Flagellationis festum, & certamen, apud Lacedaemonios.

Δαμασίγωσις. & apud Aleenses. οικειρία.

Feniculum in Adonidis sacris usitatum. ἀδωνία.

Formae certamen mulierum apud Lesbios in fano Iunonis. καλλιθεία. & apud Parrhasios, festo Cereris Eleusinia. ibid. ac virorum, apud Elienses. ibid. ubi victoriae premium arma, quae Minerae consecrata à victore, vittis redimito, & coronam è myrto gestante. ibid.

Fructus omnis generis, è ramo oleagino, lanâ obvoluto, dependentes, in pompâ Solis, & Horarum, circumferebantur. θαρρηλία.

Frugibus comportatis festum celebrari solitum. συγκομισθήσια.

Frugum primitiae uniuscuiusq; anni temporis Horis in festo suo oblatae. ωραια. earum pronentius ut felix esset, antequam ararent, sacra Cereri τῆ Προηροσία faciebant Athenienses. προηροσία. idq; quando, & quam ob rem, institutum. ibid.

Funere publico apud Lacedaemonios efferebantur iuvenes, qui in flagellationis certamine occubissent. Δαμασίγωσις.

G

G Alinthiadis festum ab Hercule institutum. γαλινθιάδα. & Herculis etiam festo praemittere id Thebanis usitatum. ibid.

Gallinaceorum certamen quando, & cur, ab Atheniensibus institutum. ἀλεκτρούων αγών.

Γαμη-

Γαμηλία, quid. ἀπατέρια.

Γαμηλίοι θεοί, qui. προτέλεια.

Gamelione mense nuptiae apud Athenienses celebrari solita. προτέλεια.

Γενέθλιοι θεοί, qui. τριτοπατορεία.

Genius quidam, Ἀμφίδρομος dictus. ἀμφιδρόμια. alius apud Macedonas, Δάρρων vocatus; cui vota pro aegrotis nuncupabant. δαρον.

Gerastij festum Neptuno agitabant. γεραισία.

Geronthraei Marti festum celebrabant. γερωνθραίων έορτή.

Gladium gestabat in Eleutheriorum pompâ archon Plataensis. ἐλδθήρια.

Graeci Asiatici festum Lucullo instituerunt. λευκίλεια. & Mutio Scauola. μούλια.

Graeci omnes commune festum celebrabant. πανελληνία.

Gratiarum festum. χαιρία.

Gymnasium Amori institutum à Samijs. ἐλδθήρια. ephēborum Athenis proprium. ἐφήβια.

H

E Ἐδομαχίης Apollo. ἐβδόμη.

Hebes festum apud Phliasios. κισσοτόμη.

Hecærgæ virgines Deliae nupturae comam desectam dedicabant. προτέλεια.

Ἐκατομβαια, quae. ἦραια.

Ἐκατομβέας, mensis Lacedaemoniorum. ὑακίνθια.

Hedera in Bacchi τῆ Ἀχαιωνίης sacris. ἀχαιωνία.

Pp 3

Hederâ

Hederá coronati, ut in Bacchicis, Hyacinthia celebrabant.
ὕακινθια.

ἡγυγία, quid. πλωγία.

Ἑλλάτις Europa, & corona item Minerva. ἑλλάτια.

Ἡμέρα simpliciter, pro natiuitatis die. ἡμέθλια.

Ἡράκλεια, secundus festi Herculis dies apud Sicyonios.
ἡράκλεια.

Hercules festum Galinhiadi instituit, unde illud ipsius
festi praemissum apud Thebanos, γαλινθιάδια.

Hercules Ἀλεξίκακ⊙, à Melitensibus cultus. ἡρά-
κλεια. item Μήλων. ibid. sacra ei prius ariete, postea
pomis, factitata. ibid.

Herculi mensura vini oblata, cum in ephesos liberi re-
ferendi essent Atheniensibus. ἐφήσια. eius festa va-
ria. ἡράκλεια. ἰολαία.

Hermionenses Cereris τῆς Χθονίας festum celebrabant.
χθόνια.

οἱ ἱεροποιοὶ sacra Brauroniae Dianae obibant. Βραυ-
ρώνια.

Hippocratis honori datum ab Atheniensibus, ut Coo-
rum quoque filij una cum suis in ephesos referrentur.
ἐφήθια.

Hippodamia apud Eleos certamen cursus virginum in-
stituit in festo Iunonis. ἡραία. ac sedecim ei mulieres
praefecit. ibid.

Hirundini pueri circumeuntes apud Rhodios stipem col-
ligebant. χελιδόνια.

Homicidae à sacerdote Cabirorum sese lustrari curabant.
καβείρια.

Homo apud Arcades in Lycis immolatus. λύκεια.

Ὀμολωία

Ὀμολωία Ceres. ὀμολωία.

Ὀμολωί⊙ Jupiter. ibid.

Horarum festum. ὠραία. ijs, pariter atq; Apollini, pom-
pa ducta. ἡορηλία.

Hordeacea puls in lacte cocta. γαλαζία.

Horti Adonidis, ἡδία quales. ἀδώνια.

Hostia ad certum pondus quando oblata. ἀπαταροία.

Humi desidentes ieiunabant tertio die mulieres Thesmo-
phoria celebrantes. θεσμοφόρια.

Hyacinthi apud Lacedaemonios festum, quomodo celebra-
tum, & quam diu. ὕακινθια.

Hydriis olei unguentiq; plenas in Eleutheriorum pompa
apud Plataenses gestabant pueri ingenui. ἐλδύθρια.

Ἵμνια Diana, eiusq; festum. ὕμνια.

Hypermnestrae honori festum ab Argiuis celebratum.
πυρσῶν ἐορτή.

I

Iasion à Ioue patre renouatis Cabirorum sacris praesi-
citur. καβείρια.

Ἰάτρως ξέν⊙, quis. πῆραδία.

Ieiunium mulierum Thesmophoria celebrantium medio
festi illius die. θεσμοφόρια. Rheginorum, liberandis
Tarentinis. νηθεία.

Ignem ad Lernae deferebant Argiui. λέρνεια.

Ilias Homeri in Dianae Brauroniae festo recitata. Βραυ-
ρώνια.

Iliensis Minerva, eiusq; festum. ἰλίαια.

Imbrus, Cabiris sacra. καβείρια.

Ingenuos

- Ingenuos tantum in ephebos referri Athenis lex permittebat. ἐφήβια.
- Initiandi sacris Cabirorum in folio collocari soliti. καβείρια.
- Initiati sacris Cabirorum aduersus tempestates maris, aliq̄ item pericula, tuti esse credebantur. καβείρια. fascia purpurea ventrem circumligabant. ibid.
- Inquinorum filios in ephebos referri Athenis lex vetabat. ibid.
- Inis in aquam iniecta panificia si retinerentur, faustum omen; sin reiicerentur vero, infaustum esse putabatur. ἰνώα.
- Inis festum. ibid. antiquissimum ubi, & à quo institutum. ibid.
- Ιολαία, festum Herculis apud Thebanos. ἠεράκλεια.
- Iolai honori datum à Thebanis, ut de nomine ipsius festum Herculis appellarent. ιολαία.
- Ιώρην εἰς Ἀθῶνας, puellarum cantilena apud Bottianos. βοττιαίων εορτή.
- Ionum omnium commune festum. πονιώνια.
- Ioui τῷ φεατερίῳ quando sacra facta. ἀπατέρεια. item τῷ Ἀπατλώρει. ibid. τῷ Πολιεῖ, διπόλια. τῷ Διομεῖ, διόμεα. τῷ Ἰθωμάτῃ, ἰθώμαα.
- Ioui Ctesio & Milichio immolata victime pellis usitata illis, qui pompam in Scirophorijs instruebant. σκίρηα.
- Iouis festa. ἀμμαλώ. Δάσια. διπόλια. ἐλδθέρεια. ἰθώμαα. λύκαα. ὀλύμπα. ὀμολωία. σαβάζια. Τελαιδίτης.
- Ioni taurus immolatus. δαίδαλα. ei irata Iuno in Eubœam secedit. ibid. eius cum Iunone nuptiæ festo proprio celebrata. ἱερός γάμος.

Iphinoe

- Iphinoe apud Megareses virgines nuptura comam defectam dedicabant. περτέλεια.
- Itonia Minerva in templo, quod in campo ante Coronæam, publicum festum Bæoti omnes celebrabant. πειμβοιωπια.
- Iuno, irata Ioui, in Eubœam secedit. δαίδαλα. ei bos immolatus à Plateensibus. ibid. eius festum apud Argivos, ἠραα. ac qua prima ibi illius sacerdos fuerit. ibid. & sacerdotium id fœminis tantum primarijs datum. ibid. perq̄ eas tempora illic computata. ibid. eius festum apud Aeginetas, Samios, Eléos, Coos, & Corinthios. ibid.
- Iuno Ἀνθηα, eiusq̄ festum. αἰθεροφώρα. Ἀκραια, & eius item festum Corinthi, à Medea institutum. ἠραα. in quo capra immolari illi solita. ibid.
- Iunoni nuptura virgines, quasi prœnitiarentur, comam defectam dedicabant. περτέλεια.
- Iunonis & Iouis nuptiæ festo proprio celebrata. ἱερός γάμος.
- Iupiter sacra Cabirorum desita renouat, & Iasionem filium ijs præficit. καβείρια.
- Iuuenem pulcerrimus apud Tanagraeos in festo Mercurij, arietem humeris portans, muros urbis circumambulabat. ἐρευαα. spectatissimi apud Athenienses bellaria apparabant in festo Eumenidum. Ἐμυριδεια.

L

L Ac in amphoris gestabant Plateensium pueri ingenii in Eleutheriorum pompa. ἐλδθέρεια.

Qq

Laceda-

Lacedaemonia mulieres pro felici filiarum matrimonio
Veneri Iunoni sacra faciebant. *πρωτίλεια*.

Lacedaemonij loricae aneam Timonaco honoris ergo
in Hyacinthis proposuerunt. *υακινθια*. arundine
quando coronati. *πρωμαχια*. eorum festa. *αχιλλεια*.
Δαμασιγωσις. *διοσκυρια*. *ελενια*. *Ιπικρηται*. *Ιπι-*
σκληια. *εργαλια*. *Θρυκλεια*. *εφινθη*. *θεραπνατιδια*.
θερμοφωρια. *ινωα*. *καλασιδια*. *καρυα*. *καρυα*. *λακε-*
δαμονιον *εορτη*. *λεονιδεια*. *λυκεργια*. *μη ελαφα*. *παυ-*
σανια. *πρωμαχια*. *συρμια*. *υδλωια*. *υακινθια*. *eo-*
rum regio centum urbibus habitata. *εκατομβεια*.
unde etiam festum illis agi solitum. *ibid*.

Lactuca in Adonidis sacris. *αδωνια*.

Lamia honori festum apud Trazenios actum. *λιθοβολια*.

Lampadum certamen. *βενδιδα*. *λαμπαζ*.

Lanea corona ad ianuam Athenis poni solita in partu
fuit. *αμφιδρομια*.

Laphriae Dianae festum apud Patrenses. *λαφρια*.

Larissae iuvenes in festo quodam disco certabant.
λαρισαιων αγων.

Latonae τῆ Φυτιῆ festum celebrari à Phasijs solitum.
εκδυσια.

Lauare mulieres se solebant nonilunijs. *υεμλωια*.

Laurea corona alibi in Olympijs data. *ολυμπια*.

Laureus ramus Phaeapsijs in honorem Apollinis circum-
ferri Athenis solitus. *πρωια*.

Laurum gestabant in festo Apollinis natalitio Athe-
nienses. *εβδημη*.

Laurum manu tangebant in daphnephorijs puer patri-
mus ac matrimus. *Δαφνηφορια*.

Laurus bifida pro foribus posita Atheniensibus, cum in
ephebos suis referendi essent. *εφηβια*.

Lebadeenses minoribus Dædalis signum è quatuordecim
vnum sortito tollebant. *δαιδαλα*.

Lebadeensium festum. *Βασιλια*. *προφωνια*.

Leberes tres vacui in sacello Bacchi depositi apud Eleos,
postridie vino pleni reperiri soliti. *δύα*.

Λεχέρνα, quid. *ηραια*.

Lectus qualis Ataci instructus apud Athenienses. *αιωνια*.

Lemnij Cabiros colebant. *καβειρια*.

Leonide honori festum apud Lacedaemonios institutum.
λεονιδια.

Leonicis sacris qui initiarentur melle manus abluebant.
λεονικια.

Lernæi festum Cereri agitabant. *λερναια*.

Lesbiorum festa. *καλλισεια*. *μεσοπροφωνια*.

Leucam ob captam Clazomenij festum instituit. *προφωσια*.

Lex erat, ne festo Mercurij adultus quisquam in gymna-
sium introire à praefecto permetteretur. *εορμια*.

Liberi naturales quando curiae offerri soliti. *απατρεια*.
quando item adoptiui. *θαργηλια*.

Liberorum suscipiendorum causa vota quibus dijs ab
Atheniensibus nuncupari solita. *τεροπατορεια*.

Libertatis à Thrasybulo vindicata in memoriam festum
ab Atheniensibus actum. *χαρισθια*. *ελδθεριας*.

Libros legales capiti impositos Eleusina deferebant mu-
lieres Thesmophoria celebraturæ. *θερμοφωρια*.

Ligna viridia, sedecim cubitorum singula, Plataenses in
Dianæ Laphriae festo circa aram disponebant; intra a-
ram aridissima: eaq; postridie incendebant. *λαφρια*.

Lignis infelicibus cremati Athenis, qui pro urbis lustratione immolati. θαργύλια.

Lignum coronatum in Daphnephorijs. δαφνηφόρια.
Λομβοί, quæ. δεπμίσια.

Lorica enea honoris ergo Timomacho à Lacedæmonijs in Hyacinthijs proposita. υακίνθια.

Λοχιά, panis quis. ἀρρηφόρια.

Luciferi festum. Φωσφόρια.

Lucæ certamen apud Lacedæmonios in Dioscurorum festo. διοσκύρια.

Lucullo festum institutum à Græcis Asiaticis. λυκύλλια.

Lustratio Athenarum quando, & quo modo, fieri solita. θαργύλια. *item milium apud Macedones.* ξανδικά. & *eorum, qui cadem aliquam perpetrassent.* καβέρια.

Lycæon Ioui τῷ Λυκαίῳ festum instituit apud Arcades. λυκαία.

Lyciorum festum. ἐρεθύρια.

Lycurgo festum institutum à Lacedæmonijs. λυκέρχια.

Lycurgus instituit ut adolescentes tantum nobiles diffellatione certarent. Διαμασίγωσις.

Lydi, sacra Pausaniæ inturbantes, virgis ab eo, & flagellis, cadebantur. Διαμασίγωσις.

Lyncei in memoriam festum Argiui celebrabant. πρυσῶν ἑορτή.

Lyncæus in festo Iunonis Argiua certamen instituit. ἥραια.

Lysandro festum apud Samios institutum λυσάνδρια.

Mace-

M

Macedones quando, & quo modo, exercitum lustrare soliti. ξανδικά. *eorum genius, cui vota pro ægrotis nuncupabant.* δαρῶν. *item festa.* μέσσια. ξανδικά. ὀλύμπια. πεπιπέτια.

Μαιμάκτης Iupiter, quando cultus. μαίμακτηρία.

Μα'α à ramo oleagino, laureove, quem Pyanepsijs circumferri moris, aberant. πωαίε'λια.

Mali Punici grana non edebant mulieres Thesmophoria celebrantes. θεσμοφόρια.

Mantineensium festum. ὑμνία.

Manuarij artifices quando festum Athenis celebraverint. χαλκεία.

Manus quando purgârint mulieres, postquam in obstericatu aliquo fuissent. ἀμφιδρόμια.

Marathonia victoria in memoriam dies festus Atheniensibus celebratus. νίκη ἢ ἐν Μαραθῶνι.

Marcellus à Syracusanis die festo honoratus. μαρκέλλια.

Mari clauso, cum in terram naues protraherentur, festum celebrari solitum. παυδυσία.

Mariti Athenis sumptum uxoribus exhibere ad Thesmophoria tenebantur, si in dotem tria talenta accepissent. θεσμοφόρια.

Martis lucus, templum, & festum, apud Geronthraos. γερωνθραίων ἑορτή.

Μασσα caricarum in plynteriorum pompâ circumferri solita. πλωτήρια.

Matrona sedecim apud Elæos pepulum Iunoni terebant. ἥραια.

Maza in manum dari Athenis solita illis, qui pro urbis
lustratione immolandi. *Ἰαργήλια*.

Medea Iunoni τῇ Ἀκραια festum instituit Corinthi.
ἥραια.

Meditrinalia apud Romanos, quæ νεοίνια.

Megarenses virgines nupturæ comam defectam Iphi-
noæ consecrabant. *περτελεια*. eorum festa. *ἀλκιάθρια*.
δίσκλζα. *θεσμοφόρια*. *ινῶα*.

Μεγαλωνοι, qui. *ἀπατέρια*.

Μεῖον, *μείον*, quando clamatum, & à quibus. *ibid*.

Μελαναιγίς Bacchus, & sacra ei facta *ibid*.

Melitenses Attica commigrarunt Diomea, & festum
in memoriam rei celebrarunt. *μετγαίτνια*. *Herculem*
colebant. *ἡράκλεια*.

Melle abluabant manus, qui Leonticis initiabantur.
λεοντικά.

Μήλων Hercules, ubi cultus, & unde dictus. *ἡράκλζα*.

Membri virilis arrecti specie Mercurius à Cylleuijs cul-
tus. *έρμια*.

Menelaus Therapnis cultus. *ιδένια*.

Mercatus Thermiorum. *θερμίων έορτή*.

Merces quando *sophistis* solui solita. *αύθετήρια*.

Mercurij festum. *έρμια*. *θεοζένια*.

Mercurij τῷ Χθονίς inuocatio in Eleutherijs. *ιδεθέρια*.
sacra ipsi in Anthesterijs fieri solita. *αιθετήρια*.

Mercurium quali specie Cylleuenses coluerunt. *έρμια*.

Messeniorum festum. *ιδώμια*.

Μετγαίτνι Apollo. *μετγαίτνια*.

Methapus Atheniensis sacra Cabirorum Thebanis tradit.
καβείρια.

Milesio-

Milesiorum festa. *Ἰαργήλια*. *θεσμοφόρια*. *νηληθς*.

Militum lustrandorum mos qualis apud Macedonas.
ξανθικά.

Miltiadis festum. *μιλτιάδζα*.

Minerua τῆς Ἰλιάδθς festum. *ιλίαα*. & τῆς Σκιερά-
δθς. *σιείρα*. eius sacerdos, ex arce Athenis Scirum
abiens, umbellam albam gestabat, *ibid*. eius fanum
duplex. *δραοφόρια*.

Minerua τῆς Ἀγλαύρας festum. *πλωπῆρια*. ornamenta
eius detracta eluebantur, *ibid*. & simulacrum vela-
batur. *ibid*.

Minerua sacra in Apaturijs fieri solita. *ἀπατέρια*.

Minerua arma consecrabat, quæ in formâ de certamine
apud Elæos victor acceperat, vittis redimitus, & co-
ronam myrteam gestans. *καλλιτεία*.

Minerua Itonix in templo, quod in campo ante Co-
roneam, Bæoti publicum festum celebrabant. *παμ-
βοιῶια*.

Minerua Athenis in arce sacra nupturæ faciebant.
περτελεια. boue illi sacra facta. *πανδρόσια*. fe-
stum quoque artificum manuariorum ipsi consecra-
tum. *χαλκεία*.

Mitylenæorum festum. *μιτολλωαίων έορτή*.

Μονοφάροι Aeginetæ cur dicti. *αιγνητῶν έορτή*.

Μόροπρον, quid. *δημητεια*.

Muliebria pudenda, ex melle, & sesamo, Cere-
ri ac Proserpinæ circumferebant Syracusani. *θεσ-
μοφόρια*.

Mulier Athenis pro mulierum lustratione immolata.
Ἰαργήλια.

Mulieres

Mulieres, quæ in obstetricatu aliquo fuissent, quando manus purgare solita. ἀμφοδρόμια. in nouilunio se lauabant. ὑγυῖα. apud Geronthraeos in festo Martis lucum intrare prohibebantur. γερονθραίων ἑορτή. quomodo in Adonijs luxerint. ἀδωνία. ingenue Diane Ephesie templo prohibita; item nemore, quod retrò istud. ἐφέσια. Athenis tina è singulis populis lecta, quæ Thesmophorijs præessent. Θεσμοφόρεια. Thesmophoria celebraturæ castitati operam dabant. ibid. apud Lesbios in fano Iunonis de formâ certabant. καλλιτεῖα. & apud Parrhasios, in festo Cereris Eleustina. ibid. apud Lacedæmonios in festo quodam optimates in androne magno peruigilium agitabant. λακεδαιμονίων ἑορτή. alie promiscuè cum familiâ uniuersâ. ibid. & viros calibes circum aram tractos colaphis cedebant. ibid. nullis ad certamen accedere in Nymphæis licitum erat. νόμφεια. quam Δειπνοφόροι dicta. ὀρχοφόρεια. Aleenses sese in honorem Bacchi flagellabant, ex oraculi Delphici iussu. σκίρεια. Syracuse in festo quodam per continuos decem dies sacrificabant. συρακυσίων ἑορτή. Argiue in Telesilla festo tunicis virilibus, chlanydibusq, induebantur. Ἰερασπικία.

Musarum festum. μουσαία.

Mutio Scaenole festum à Græcis Asiaticis institutum. μυθία.

Μυθιοί, qui Θεσμοφόρεια.

Myrtica corona præmium data victori in certamine Iunonis Argiue. ἡρπία. & in Herculis, apud Thebanos. ἰολαία. ab illo gestabatur, qui in virorum de formâ

formâ certamine apud Eleos victor, arma, quæ victoria præmium accepisset, Minerue consecratum ibat. καλλιτεῖα.

Μυσία Ceres, quomodo ab Argiuis culta. μύσια.

N

ΝΑΣΙΣ, quid. ἀρήφορεια.

Natalitia festa. γενέθλια.

Naues cum in terram protraherentur, clauso mari, festum celebrari solitum. παιδυσία.

Nefastis diebus templa fune circumdata obsepiebantur. πλωπηγία.

Nemeseos festum. νεμέσια.

Nemus retrò Diane Ephesie templum, quo prohibita mulieres ingenue. ἐφέσια.

Νεομυῖοι panes, qui. νεμυῖα.

Νεομυῖοι Ἄπολλο. ibid.

Neoptolemi festum. νεοπτολέμεια.

Neptuni festa. αἰγυνητῶν ἑορτή. γεραισία. ὀρχήσια. περ-
τεύγεια. παρὰρεια. eius sacerdos, Athenis ex arce Sciri-
um abiens, umbellam albam ferebat. σκίρεια.

Neptuno victo festum Minerue institutum ab Atheniensibus. νικητῆρεια τ' Ἀθηνῶν.

Νησεια, medius Thesmopheriorum dies. Θεσμοφόρεια.

Nicæensium festum. ὀλύμπια.

Nicia profligati, ac capti, in memoriam festum à Syracusanis actum. ἀσιναιρία.

Nicias Eleates ritus collandi in folio initiandos sacris

- Cabirorum descripsisse à quibusdam traditus. κα-
 Είερα.
 Nomina pueris quando imposita. ἀμφιδρόμια.
 Nouilunij festum. νεμλωία.
 Nummum Veneri porrigebant, qui sacris eius initiaren-
 tur. ἀΦροδίσια.
 Nuptiae mense Gamelione celebrari apud Athenienses so-
 litae. περτέλεια. praemissa ijs sacra. ibid.
 Nuptura apud Athenienses in arcem deducebantur,
 ut Mineruae pro felici matrimonio sacra face-
 rent. περτέλεια. comam defectam quibus deabus
 consecrauerint. ibid. Dianae etiam canistra ferebant.
 ibid.
 Nutrices apud Lacedaemonios in Dianae Corythalliae tem-
 plum extra urbem pueros abducebant, & epulum pro
 salute eorum instituebant. ἡβλωιδία.
 Nymphis sacra ante nuptias fieri solita. περτέλεια. fe-
 stum ab Amphisso apud Oetam quae de causa institu-
 tum. νόμφεια.

O

- Ὀιδόδιον, quid. ἦσις.
 Οινισηρία, quid. ἐφήσια.
 Olea germine caput coronabant, qui sacris Cabirorum
 essent initiati. καείερα.
 Oleagina corona ad ianuam posita in partu filij apud
 Athenienses. ἀμφιδρόμια. praemium dabatur apud
 Eleos virginibus, quae cursu vicissent in festo Iuno-
 nis. ἡραία.

Oleagi-

- Oleaginus ramus, lanâ obuolutus, e quo fructus om-
 nis generis dependebant, circumferri quando soli-
 tus. Ζαργήλια. πωανίψια. idem bellarijs, & vino,
 perfusus. ibid.
 Oleum in hydrijs gestabant pueri ingenui apud Plataen-
 ses in Eleutheriorum pompa. ἰλ. & ἦερα.
 Olla omni seminum genere plena quotidie coqui solita,
 & quâ de cau. ἀ. αἰθητήρια.
 Olla Φαρμακή, quae. Ζαργήλια.
 Ὀλύμπια, Iupiter, eiusque festum. ὀλύμπια.
 Ὀνείλεον, quid. ποσδωνία.
 Ὀνομάτεια, quid. ἡράκλεια.
 Opidi virgines Deliae nupturae comam defectam dedica-
 bant. περτέλεια.
 Opificum Athenis festum. χαλκεία.
 Oraculum Atheniensibus datum. πωανίψια.
 Oratio funebris Brasidae in festo eius recitata. Βρασιδία.
 & in Leonidae. λεονίδεια.
 Orchomenij minoribus Dadalis signum unum e quatuor-
 decim sortitio tollebant. δαίδαλα. Dianae. ἡ Ἰμνίας
 festum celebrabant. ὕμνια.
 Ὀρδία Diana, ubi culta. Δεμασίγωσις.
 Ὀρθωσία Diana, ubi culta. ibid.
 Oropij Amphiarum colunt. ἀμφιάρια.
 Orpheus Thesmophoria à quibusdam instituisse creditus.
 θεσμοφόρα. ritus collocandi in folio initiandos sacris
 Cabirorum descripsit. καείερα.
 Ὀρχη, quid. ὄχοφόρα. σκείρα.
 Ὀχοφορικά, carmina. ὄχοφόρα.
 Ὀχοφόρον, locus. ibid.

Rr 2

Ouis

Ovis Pandroso immolata. πανδρόσια.
 Ovis, Φεατης appellata, quando immolari solita. ἀπα-
 τέρεια.
 Oves grauida à Sicyonijs immolatae Eumenidibus. Ἐ-
 μνιδεία.

P

Παιδικέωρ, quis. ἐφήεια.
 in Palustris festum Mercurij celebrabatur, nec tunc
 eò adultus quisquam admittebatur. ἔργεια.
 Palmitem cuius onustum gestantes ephēbi cursu certa-
 bant in oschophorijs. ὄσχοφόρεια.
 Panaces festum. πανάκεια.
 Pandion Anthesteria instituit. αἰθρησία.
 Pandrosi festum. πανδρόσια. & vestis quadam, illi sa-
 cra, asseruata. ibid.
 Pan certaminum lampadariorum vniuersim praeses.
 λαμπάς.
 Panes quidam magni in pompa solenni apud Delios in-
 ferri soliti. θεσμοφόρεια.
 Panes quidam in nouilunijs fieri soliti. νεμλωία.
 Panes quidam exhibiti in conuiuio, quod pro puerorum
 salute apud Lacedaemonios in Dianae Corythallia tem-
 plo nutrices instituere solita. ἠθλιώδεια.
 Panificia in aquam Inus iniecta si retinerentur, faustum
 omen; sin vero reijcerentur, infaustum esse puta-
 batur. ἰνώα.
 Panis assus in amphidromijs occultari solitus. ἀμφι-
 δρομια.

Panis

Panis quidam virginibus arrhephoris proprius. ἀρρη-
 φόρεια.
 Paralus heros, eiusq; festum. παράλια.
 Parasiti sacra faciebant in nouilunijs. νεμλωία.
 Parcis nuptura comam defectam dedicabant. παρτέλεια.
 Paris Therapnis cultus. ἐλένια.
 Parrhasij certamen mulierum de formâ habebant.
 καλλιτεία.
 Πάτ@, quid. ἦραια.
 Patrenses quomodo Dianae Laphriae festum celebraue-
 rint. λάφρεια.
 Pauperes ditiorum ades nouilunijs accedebant, stipis ac-
 cipiendae causa. νεμλωία.
 Pausaniae festum. παυσανίδια.
 Pausanias Lydos, sacra turbantes, virgis, & flagellis ca-
 dit. Διαμασίγωσις.
 Pelasgi sacra Cabirorum Samoithracibus tradiderunt.
 καβείρεια.
 Pellenensium festa. ἔργεια. θεοζένια. λαμπτήρεια.
 Πενταπόλια phiala, quae. ὄσχοφόρεια.
 Pepli textura quando inchoata, ac quae illi praeficta. ἀρ-
 ρηφόρεια.
 Peregrini Athenis Lenais prohibiti. λνώα. eorum fi-
 lios in ephēbos referri minime licitum. ἐφήεια.
 Peruigilium in festo Gratiarum actum, eiusq; prae-
 mium. χαρμια.
 Phastiorum festum. ἐκδύσια.
 Phallum accipiebant, qui Veneris sacris initiabantur.
 ἀφροδισια.
 Φαρμακὴ olla, quae. φαρμηλία.

R r 3

Φαρμα-

- Φαρμακῖ, qui. *ibid.*
Pharmacus, ab Achille deprehensus Apollinis sacras phialas surripuisse, lapidibus obrutus est. *ibid.*
Phencatarum festum ἔρμεια.
Phiala quintupla qualis. ἰαροφόρεια. ex eâ edebat, qui in osphophorijs cursu vicisset. *ibid.*
Phigalenses Eurynomes festum agitabant. Ἐρυνώμεια.
Philammon Lernæa instituisse commemoratur. Λέρναια.
Phliatorum festum. κισοτόμοι.
Phocensium festum. θεσμοφόρεια.
 Φραγῆρ οvis, qua. ἀπατέρεια.
 Φραγῆραι Ἰνὸν, quid. *ibid.*
 Φραγῆρ Ⓞ capra. *ibid.* Iupiter, eiq̃ sacra quando facta. *ibid.*
 Φυβία Latona, apud Phæstios culta. ἐκδύσια.
Pignus capere Thargelijs non licitum. θεργήλια.
Pila quadam abluta, & uncta, in Eleutherijs. ἐλευθερία.
Pinus folia sibi Milesia, castitati operam dantes in Thesmophorijs, substernebant. θεσμοφόρεια.
Pira a ramo oleagino, laureove, quem Pyanepsijs circumferri moris, aberant. πικανέψια.
Pisistratus Cupidinis statuam in Ceramico collocavit, ad quam accendi faces solita in certamine lampadario. λαμπάσ. eadem Apollinis exstruxit. θεργήλια.
Pitanatarum festum, & certamen. πιτανατῶν ἑορτή.
 Πιθηγία, quis dies. αἰθῆσια.
Pixodorus, ob nuntiatam marmoris inventionem, festo ab Ephesijs honoratus. Ἐαγγέλια.

Placen-

- Placenta præmium dari solita in festo Gratiarum*. χαρῆσια.
Placenta è melle draconi, arcis custodi, in diebus nonilunij ab Atheniensibus offerebatur. νεβυλία.
Placenta, cum affixis undequaq̃ facibus, in Dianæ Mynychia templum offerebantur. μυνύχια.
Platea, Asopi filia, Ioui desponsa. δαίδαλα.
Plataenses suis Dædalis in lucum Bæotia omnium maximum conuenientes, elixarum carniū frustra exponebant, & cornos ab his sedulo arcebant: ac si aliquis eorum frustum quoddam abripuisset, obseruatâ in quam auolasset arbore, materiam ex eâ fabricando simulacro excidebant. δαίδαλα. eorum archon neq̃ ferrum contrectabat, neq̃ vestem item gestabat, præter candidam. ἐλευθερία. in Eleutheriorum pompâ sagulo puniceo amictus, & gladium manu tenens, sumptâ è tabulario hydria procedebat. *ibid.* eorum festa. δαίδαλα. ἐλευθερία.
Platonis natalis à philosophis celebratus. γενέθλια.
Plaustra cum myrto, & coronamentis, tauro nigro iuncta, in Eleutheriorum pompâ apud Plataenses. ἐλευθερία.
 Ποδώνυμ Ⓞ, vestis qua. πανδρόσια.
 Poëta quando certare soliti. αἰθῆσια.
Poëtarum carmina pueris recitanda in certamen data. ἀπατέρεια.
 Ποιμνίδαι, familia Athenis; ex eaq̃ legi sacerdos Celeris solius. δημήτεια.
Pomis Herculi sacra facta à Melitensibus. ἠερίκλεια.
Pompa in festo Adonidis. ἀδώνια. in Veneris, apud Cyprios.

- prios. ἀΦροδίσα. in Bendidéis. Βενθίδεια. in Deda-
lis. δαίδαλα. in Helenijs. ἑλένια. in Eleutherijs. ἑ-
λδία. in Hellotijs. ἑλδία. in Eumenidum fe-
sto. ἑλδία. in Iunonis Argina. ἡραία. in Tharge-
lijs. θαργλία. in Lapbrijs. λάφρα. in Plynterijs.
πλωτήρα. in Scirophorijs. σκίρα.
- Πομπῶν θεοί, eorumque sacra. δποπομῶν.
- Populea corona victoriæ præmium apud Rhodios. τλη-
πολέμια.
- Porcelli lactentes immolati à nutricibus apud Lacedæ-
monios pro salute puerorum. ἰθλιώδια.
- Posidoniatarum festum. ποσιδωνιατῶν ἑορτή.
- Potandi certamen, & præmium. ἀθησία.
- Præco cum caduceo coronato in oschophorijs ἑλελεῦ ἰδῖ ἰδῖ
acclamabat inter libationem. ὄχοφώρα.
- Πραξιεργίδαι, qui: πλωτήρα.
- Πρηροσία, quid. προηρόσια.
- Priapi festum. πριάπια.
- Primitiæ frugum uniuscuiusque anni temporis Horis ob-
lata. ὠραια. etiam Vesta. ἑστιαία.
- Προακτρία sacra, quæ. προηρόσια.
- Προηροσία Ceres. προηρόσια sacra ei facta ab Athenien-
sibus, priusquam ararent, pro felici frugum prouentu.
ibid. eaque quando instituta. ibid.
- Præti filia apud Arginos festum. ἀργάνια.
- Promethei festum. προμηθία. & in eo certamen lam-
padarium. λαμπάς. eius ara in Academia, ad quam
accendi faces solita. ibid.
- Pronuba plastro imposta pompæ in Dædalis apud Pla-
tæenses præficiébatur. δαίδαλα.

Proser-

- Proserpina festum apud Siculos. ἀθησφώρα. bouem ei
nigram Cyziceni immolabant. Φερεφάτια.
- Protesilai apud Thessalos festum. προτεσιλάια.
- Προτυγῶν, & Προτυγῶν, Bacchus. προτυγῶν.
- Pudenda muliebria, è sesamo & melle facta, Cereri
ac Proserpina circumferebant Syracusani. ἱερο-
φώρα.
- Puer patrimus, matrimusque, daphnephorijs præerat.
δαφνηφώρα. & laurum gestabat. ibid.
- Pueri recens nati circum focum ferri soliti. ἀμφιδρό-
μια. pro eorum vitâ sacra facta, & epulum datum.
ibid. nomina ijs quando imposta. ibid. ad aram
quando adducti. ἀπατρία. quando in ciuium al-
bum relati. ibid. & coma illis secta. ibid. trimi
floribus coronati. ἀθησία. quoto atatis anno cu-
ria oblati. ἀπατρία. poetarum illis carmina reci-
tanda proponi solita. ibid. sacris initiati. καβεί-
ρια.
- Pueri, & puella, septem Apollinem ac Dianam in Sua-
dele fanum ducebant. δποδώνια.
- Pueri apud Arginos in festo quodam Βαλλαχεγιάδας sese
ludentes appellitabant. δργείων ἑορτή.
- Pueri ingenui in Eleutheriorum pompâ apud Plataenses
portabant amphoras cum vino inferio, & lacte; item
hydrias, plenas olei, & unguenti. ἑλδία.
- Pueri in Scholis Musarum festum colebant. μύ-
σια.
- Pueri circumeuntes apud Rhodios stipem hirundini col-
ligebant. χελιδόνια. eorum apud eosdem certamen.
τληπολέμια.

Sf

Puer-

Puerperio exacto quadragesimus dies celebrari solitus.
παραρρακοσόν.

Pugillum salis accipiebant, qui Veneris sacris initiabantur. ἀφροδισια.

Puls hordeacea lacte cocta offerri solita. γαλάξια.

Punicea veste in Eleutheriorum pompa archon Plataensium induebatur. ἐλδθέρια.

Punici mali grana non edebant, mulieres Thesmophoria celebrantes. θεσμοφείρια.

Purpura fasciâ ventrem circumligare solebant, qui sacris Cabirorum initiati. καβείρια.

Πύαμ ⊕ *veteres dicebant, pro κύαμ* ⊕ *πυαίρια.*

Pylagora Cererî τῆ Πυλαία sacra faciebant. πύλαια.

Πυλαία Ceres. ibid.

Q

Q *uadragesimus à partu dies celebrari solitus.* παραρρακοσόν.

R

R *amus laureus Pyanepsijs in honorem Apollinis circumferri solitus.* πυαίρια. *oleaginus, laxâ obvolutus, è quo fructus omnis generis dependebant, in pompa Solis, & Horarum, circumlatus.* θαρρήλια. πυαίρια. *idem bellarijs, & vino, perfusus. ibid.*

Regis renuntiati festum. αιακλητήρια.

Rhaps-

Rhapsodi in Diana Brauronia festo Iiada recitabant.

Βραυρώνια. *Dionysiorum tempore Bacchi statuam circumuehentes, versus in honorem eius recitabant.*

ῥαψωδῶν ἐορτή. *eorum certamen apud Epidaurios.* αιοκληπεία.

Rhegini decimo die ieiunârunt, ut Tarentum liberarent. νηξεία.

Rhodiorum festa. ἄλια. Ἰππονάφια. τληπολέμια. χελιδόνια.

Ritus collocandi in folio initiandos sacris Cabirorum descripti ab Orpheo, aut Nicia Eleate. καβείρια.

S

Σ *αβάζι* ⊕ *Bacchus.* σαβάζια. *Iupiter. ibid.*

Sabazys qui initiarentur, illis anguis, in sinum immisus, per inferiores partes rursus mox eximebatur. σαβάζια.

Σαβοί, quæ. ibid.

Salis pugillum accipiebant, qui Veneris sacris initiabantur. ἀφροδισια.

Samij Amori gymnasium, & festum, instituerunt. ἐλδθέρια. *Iunoni festum celebrabant.* ἡρῶα. & *Lysandro.* λυσάνδρια.

Samothraces Cabiros colebant. καβείρια. *ac sacra eorum à Pelasgis acceperant. ibid. pueros à certo tempore initiabant. ibid.*

Sardi in Iolai honorem de eius nomine festum Herculis appellabant. ιολαία.

Scævole festum institutum à Græcis Asiaticis. μίσια.

Sl 2

Σκιάδες

- Σκιάδες in Carneis, quid. κάρνεια.
 Scillis septies caedebantur Athenis, qui pro urbis lustratione immolandi. θαρρήλια.
 Scillis sese verberantes adolescentes apud Siculos concertabant. σικελῶν ἑορτή.
 Σκίρας Minerua. ὄχοφόρεια.
 Σκίρωσις, quid. σκίρα.
 Scirus vates Minerua & Σκισάδου fanum antiquissimum Phaleri exstruxit. ὄχοφόρεια.
 Sebrius vicus. ἐλένια.
 Semeles festum. σμέλη.
 Senatus Atheniensis Apaturijs dies quinque feriebatur. ἀπατέρεια.
 Septimo à natiuitate die nomen pueris imponi solitum. ἀμφιδρόμια. & festum actum. ἐβδόμη.
 Septimus dies mensis Apollini sacer. ἐβδόμη.
 Serua in Diana Ephesia templum admissa, dominum suum apud deam accusare cupientes. ἐφέσια.
 Serui pompa, quae Athenis in festo Eumenidum, arcebantur. Σερμίδα. à Lycurgo flagellationis certamine prohibebantur apud Lacedaemonios. Διαμασιγωσις. ijs apud Pheneatas in festo Mercurij epulantibus domini famulari soliti. ἐρυμια. apud Coos ingredi Iunonis templum in festo dea vetabantur. ἱ-
 ραία. nec gustare etiam quicquam ex apparatus ipsius licitum. ibid. apud Plataenses, in Eleutheriorum pompa, ministrare vetabantur. ἐλθερία. & Thestomorphorij arcebantur. θεσμοφόρεια.
 Siculorum festa. αἰθεσφόρεια. ἐλώρεια. θεογάμια. σικελῶν ἑορτή.

Sicyo-

- Sicyonio:um festa. Σοικλωνεια, ἀράτεια. Σερμίδα.
 σωτηρια.
 Signa quatuordecim minoribus Dedalis sortitio varij inter se tollebant. δαίδαλια.
 Sisyphus Ixoni festum antiquissimum Corinthi instituit. ἰνώα.
 Smyrnaeorum festum. ὀλύμπια.
 Socratis natalis à philosophis celebratus. θρέθλια.
 Solis imponi soliti, qui Cabirorum sacris initiandi essent. καβείρια.
 Solis festum apud Rhodios. ἄλια. eius sacerdos Athenis, ex arce Scirum abiens, umbellam alham gestabat. σκίρα.
 Sophistis munera, & merces, data. αἰθεσρία.
 Σωτηρια apud Sicyonios, quae. ἀράτεια.
 Sparianis solis in Brasida festo certare licitum. Βρασιδεια.
 Spheristerium Athenis in arce virginum arrhephororum. ἀρρηφόρεια.
 Statua apud Lacedaemonios posita adolescentibus, qui in difflagellationis certamine exspirassent. Διαμασιγωσις.
 Στεφανηφόρος, quis. θεσμοφόρεια.
 Σποφεία Diana. σφεία.
 Στυμφαλία Diana. στυμφάλια.
 Suadele fanum. Σοικλωνεια.
 Σύμβακχοι, qui. θαρρήλια.
 Syracusanorum festa. δεπτεμισια. ἀσναρεια. θεσμοφόρεια. μαρκέλλεια. κέρρεια. σερκευσιών ἑορτή. χιτώνια.

Sf 3

Συρμεία,

Συρμεία, quid. σύρμεια. præmiuum victoriæ apud Lacedæmonios dabatur. *ibid.*

T

T Αλαιός Iupiter, eiusq̄ festum. Τελαιδίτης.
 Tanagrei minoribus Dædalis è quatuordecim signis
 unum sortitò tollebant. δαίδαλα. quo modo festum
 Mercurij egerim. ἔρμεια.
 Tarentinorum festum. δάμψα. θαύλψα. νησεία.
 Ταύρη ☉ Neptunus, eiusq̄ festum. Τάυρηα.
 Ταυροπόλ ☉ Diana, eiusq̄ festum. Ταυροπόλια.
 Ταῦροι apud Ephesios, qui. Τάυρηα.
 Taurus in Dædalis immolatus. δαίδαλα. & in Eleutherijs. ἐλεθηρία.
 Taurus niger plaustrum, myrto & coronamentis plenum,
 traherat in Eleutheriorum portâ. ἐλεθηρία.
 Tegeatarum festum. ἀλαία.
 Telephilla honori festum apud Argiuos actum. ὑβερστιά.
 Tempestates maris nocere non posse credita illis, qui Cabi-
 rorum sacris initiati. καβείρια.
 Tempa fune circumdata quasi obsepiti solita diebus ne-
 fastis. πλωστήρια.
 Terpander primus Carneorum certamine victor. κάρναψ.
 Terra Athenienses pro felicibus nuptijs sacra faciebant.
 περπέλια.
 Thaulon bouem, qui molam vorauerat, Dypolijs securi
 interficit. Εξφόνια.
 Theanis Pythagorica responsum. θεσμοφόρια.
 Thebani in minoribus Dædalis signum è quatuordecim
 unum

unum sortitò tollebant. δαίδαλα. in Iolai hono-
 rem de eius nomine festum Herculis appellabant.
 ιολαία. Cabiros colebant. καβείρια. & eorum festa
 cætera. ἀρχαίονια. γαλιωνιάδια. ἠρακλεια. θεσμοφόρια.
 ὄρχηστια. πολίδια.
 Themistocles Baccho τῷ Χοροπότῃ sacra facit. αἰθε-
 στήρια.
 Theodori Colophonij carmina in Erigonem. αἰώρη.
 Θεοὶ γαμήλιοι, qui. περπέλια.
 Θεοὶ ἠρέθλιοι, qui. τριτοπατόρηα.
 Θερακὸν μέλ ☉, quid. αἰθεσφόρια.
 Thermiorum mercatus, & festum. θερμίων ἑορτή.
 Theseus Ariadna sacra instituit. θριάδηνια. &
 oschophoria. ὄχοφόρια. item Pyanepsia. πυανέψια.
 ac synæcia. σνωικια. eius festum. θήσια. item peda-
 gogi ipsius. κωννίδα.
 Θεσμοφορεῖον, quid. θεσμοφόρια.
 Thesmophoria à quibusnam celebrata. θεσμοφόρια.
 quando, quo modo, & quam diu, ab Atheniensibus.
 ἰβιδ.
 Θεσμοφόρια εἰσφέρν, quid. ἰβιδ.
 Thespienses minoribus Dædalis signum è quatuordecim
 unum sortitò tollebant. δαίδαλα. eorum festa. ἐρω-
 ἡδια. μερσα.
 Thesprotorum festum. βάρεαρον.
 Thessalorum festum. πελώρηα. πρωπιλάδια.
 Thisbita Herculis festum celebrabant. ἠρακλεια.
 Thraces Dianæ festum agitabant. βενδιδα.
 Θρονισμοὶ, Orphei Opus, aut Nicia Eleata. καβείρια.
 Θρόνωσις, quid. ἰβιδ.

- Θρόνωσις, quid. *ibid.*
 Θύεν Φραστριαί, quid. ἀπατέρια.
 Θωναῖον sacrificium, quid. Ἰνναια.
 Thynnus, qui primus captus, Neptuno post thynnorum
 capturam immolatus. Ἰνναια.
 Tibia ad cantum deducebantur Athenis, qui pro urbis
 lustratione immolandi. Ἰαργήλια.
 Timomacho à Lacedamonijis honoris ergo lorica aenea
 proposita in Hyacinthijs. ὑακίνθια.
 Titanum profligatorum memoriae festum proprium dedi-
 catum. τίταια.
 Tlepolemo festum apud Rhodios institutum. τληπο-
 λήμεια.
 Toxaris ab Atheniensibus inter heroes relatus. τοξαρ-
 δεια. ab iisdem Ἰάτρος ξένος dictus. *ibid.* equusq; al-
 bus immolari ipsi solitus. *ibid.*
 Tragici dramatis quatuor concertabant in Lernais.
 λέρναια.
 Τρικλαρεια Diana, eiusq; festum. τρικλάρεια.
 Triptolemus à quibusdam Thesmophoria instituisse cre-
 ditus. θεσμοφόρεια.
 Træzeniorum festum. λιθοβολία.
 Trophonio festum celebratum. τροφώνια.
 Tubicen classicum canens pompam antecedebat in Eleu-
 therijs apud Plataenses. ἐλαθέρεια.
 Turris in Ceramico extra urbem, è qua in certamine
 lampadario faces accensas accipiebant. λαμπάρις.

Veneris

V

- Veneris festa. αἰγινήων ἑορτή. αἰαγώγια. ἀΦροδί-
 σια. Ἰύδα. eius sacris qui initiabantur, phallum,
 & pugillum salis, accipiebant. ἀΦροδίσια. ipsi num-
 num dea dabant. *ibid.*
 Veneri Iunoni pro felici filiarum matrimonio mulieres
 Lacæna sacra faciebant. λακύνια.
 Ventrem fasciâ purpureâ circumligare solebant, qui sacris
 Cabirorum initiati. καβείρια.
 Verres, sublatis apud Syracusanos Marcelleis, Verræa
 eos de suo nomine colere iussit. μαρκέλλια. ζέρρα.
 Vesta primitiâ offerebantur. ἐστια. quæq; illi immola-
 bantur, ex ijs neq; alteri dare quicquam, neq; effer-
 re, licebat. *ibid.*
 Veste albâ, eâq; auro intertextâ, arrhephora virgines
 utebantur. ἀρρηφόρεια.
 Veste albâ utebatur archon Plataensis. ἐλαθέρεια. puni-
 ceâ verò in Eleutheriorum pompa. *ibid.*
 Veste ornatiore induti producebantur Athenis, qui pro
 Urbis lustratione immolandi essent. Ἰαργήλια.
 Victimarum Ioui Milichio & Ctesio immolatarum pelles
 usitatae ijs, qui pompam in Scirophorijis extruebant.
 σκείρια.
 Victoriæ alicuius ergo dies festi agitati. Ἰπνίγια.
 Victoriæ apud Marathonem parva dies festus Athenien-
 sibus. νίκη ἢ ἐν Μαραθῶνι.
 Vini noui tempore festum celebratum. νεοίνια.
 Vini mensura Herculi offerri solita, cum in ephobos filij
 Atheniensibus referrentur. ἐφήβια.

T t

Vino

- Vino quando neminem prohibere licitum. αἰθεσίηα.
 Vir Athenis pro virorum lustratione immolatus. γαργήλια.
 Virgines sacra Diana Brauronia obeuntes Ἄρχται dictæ,
 & Ἀρχταῖον. Εραυρώνια. quæ atate esse solita. ibid.
 Virgines mulo vectæ, aut curru, storea iniectâ tectō,
 pompam in Helena templum deducebant. ἐλένια.
 Virgines quatuor, genere nobili, arhephora constitutæ.
 ἀρρηφόηα. non minores annis septem, neq; undecim
 maiores. ibid. ex his duæ præerant textura pep̄li. ibid.
 Virgines nuptura comam des. Etam varijs dealus varijs
 in locis consecrabant. περτέλφα.
 Viri nouem in singulis sciadibus, quæ item numero no-
 uem erant, ad mandatum, per præconem denuncia-
 tum, in Carnæis nouem dies epulabantur. κάρνηα.
 Viri die tertio festi Cereris & Μυσίας eius temp'o prohi-
 bebantur. μύσια.
 Viri apud Arginos in festo Telefilla muliebres peplos in-
 duebantur, & vittas gestabant. Ἰερεσινα.
 Virorum chorus exhiberi Thargelijs solitus. γαργήλια.
 Virorum de formâ certamen apud Eléos. καλλιςεία. ubi
 victori præmium arma. ibid. quæ Mineruæ is conse-
 crabat, vittis redimitus, & coronam è myrto gestans.
 ibid.
 Virorum certamen apud Rhodios. τληπιλέμια.
 Virum & Κροτόρη sacris interuenire nefas erat. ἀπι-
 τέρηα.
 Viticem sibi substernebant mulieres Thesmophoria cele-
 bratura. θεσμοφόηα.
 Vittis redimitus ibat apud Eléos, qui arma, quæ victo-
 ria.

- ria præmium accepisset in certamine de formâ, Mi-
 neruæ consecrare vellet. καλλιςεία.
 Umbellam albam gestabant sacerdotes Mineruæ, Neptu-
 ni, & Solis, ex arce Athenis Scirum abeuntes. σκί-
 ρα. eaq; umbella gestatio quidnam rei significauerit.
 ibid.
 Vota in arce ab Atheniensibus nouiluniorum diebus
 nuncupata. νεμυλία.
 Votum Apollini factum à Theseo pro felici Athenas re-
 ditu. πωανίλια.
 Vter inflatus, potandi præmium. αἰθεσίηα.
 Vulcanalibus lampadarium certamen habitum. λαμ-
 πωας.
 Vulcano sacrum festum fabrorum Athenis fuit. χαλ-
 κεία.
 Vulcanus quando, quomodo, & cur cultus. ἀπατέρηα.
 ήΦαιστία.

X

Ξ ἐν ἰατρὸς ab Atheniensibus Toxaris dictus. το-
 ξαρξεία.

Z

Ζ Ημία, quodnam sacrificium. θεσμοφόηα.

F I N I S.

INDEX
AUCTORVM,

Qui hîc

Citantur, Illustrantur,
Emendantur.

- A**chilles Tatius. 120. 125. 240. Appendix Vaticana Prouerbio-
rum. 5.
Aelianus. 12. 13. 23. 28. 30. 65. 73. Appianus. 198. 274.
95. 134. 158. 209. 240. 280. Aristanetus. 53. 54. 209. 264.
Aeneas Gazarus. 102. 201. Aristides. 14. 150. 235.
Aeneas Tacticus. 48. 131. 157. Aristophanes. 19. 22. 29. 31. 35.
185. 225. 41. 49. 93. 118. 138. 155. 163.
Aeschines. 114. 115. 205. 165. 166. 175. 187. 190. 195.
Aeschylus. 21. Aristoteles. 22. 66. 161. 189.
Alciphron. 3. 15. 30. 33. 53. 220. Arnobius. 53. 153. 160. 162. 176.
Ammianus. 6. 251. 282.
Ammonius. 70. 71. Arrianus. 127. 185. 233.
Andocides. 35. 110. 185. Emend. Artemidorus. 115. 127. 128. 207.
110. Asconius. 206.
Anonymus in Descriptionibus Athenaeus. 6. 11. 19. 23. 27. 28. 29.
Olympiadum. 178. 179. 30. 37. 50. 53. 54. 57. 69. 85.
Antiphon. 94. 148. 92. 98. 105. 106. 115. 126. 137.
Antoninus Liberalis. 68. 95. 101. 138. 143. 154. 155. 160. 168.
140. 214. 177. 178. 179. 183. 185. 196.
Apollodorus. 162. 204. 213. 214. 217. 219. 226.
Apollonius Rhodius. 61. 231. 236. 242. 250. 257. 260.
Apostolius. 29. 34. 43. 116. 137. 261. 263. 267. 269. 273. 276.
245. 255. Emend. 110. 279. 280. 283. Emend. 138.
Atheno-

- Athenagoras. 2. 174. 199. 201. Ephippus. 19.
224. Epitharmus. 280.
Auctor Axiochi. 128. Erotianus. 248.
Auienus. 61. Erymologici Auctor. 10. 11. 15. 17.
Aulus Gellius. 98. 166. 19. 23. 25. 34. 35. 36. 38. 41. 43.
Brutus. 110. 45. 48. 49. 50. 60. 63. 69. 70. 83.
Censorinus. 129. 261. 39. 94. 96. 98. 106. 107. 142.
Charisius. 207. 143. 147. 159. 178. 186. 204.
Cicero. 91. 174. 200. 205. 251. 258. 212. 223. 228. 229. 233. 237.
Clemens. 12. 21. 53. 154. 157. 160. 243. 244. 246. 253. 264.
161. 162. 174. 196. 247. 251. 272. 275. Emend. 15. 36. 96.
282. Emend. 174. Eubulides. 30.
Cleomedes. 84. 163. Eubulus. 6.
Cratinus. 4. 58. Ennapius. 92.
Curtius. 215. Eupolis. 39. 282. Emend. 39.
Cydonius. 110. Euripides. 21. 137. 233.
Cyrillus. 2. 7. Eusebius. 78. 79.
Demetrius Triclinius. Eustathius. 6. 11. 23. 26. 63. 85. 93.
Demosthenes. 15. 21. 40. 111. 138. 96. 99. 101. 103. 106. 111. 112.
149. 171. 196. 211. Emend. 149. 117. 130. 158. 170. 173. 179. 201.
Diodorus Siculus. 84. 143. 173. 204. 207. 211. 217. 222. 225.
175. 205. 225. 241. 251. 226. 227. 237. 240. 242.
Diogenes Cynicus. 114. 243. 244. 245. 246. 257.
Diogenes Laertius. 30. 70. 83. 260. 273. 275. 277. 279. 281.
143. 153. 195. Festus. 80. 208.
Diogenianus. 5. 31. 116. 137. Firmicus. 53. 176. 251.
Diomedes. 180. Fulgentius. 101.
Dion. Cassius. 13. 71. Galenus. 158.
Dion Chrysostomus. 175. Georgius Pachymerius. 169. 237.
Dion. Halicarnassensis. 110. 111. Glossa Gracolatina. 56. 116. 141.
Dionysius Periegetes. 173. Glossa Latinograeca. 80. 207.
Dioscorides. 158. Gregorius Nazianzenus. 87.
Diphilus. 4. Harpocraton. 15. 19. 27. 31. 36.
Donatus. 174. 38. 40. 42. 49. 50. 63. 67. 144.

147. 150. 186. 202. 203.
228. 233. 236. 237. 241.
242. 248. 252. 253. 254.
255. 275. 276. Emend. 38.
39. 276.
Hedylus. 177.
Heliodorus. 110. 129. 208.
Helladius. 145.
Heniochus. 103.
Herodianus. 110. 259.
Herodotus. 33. 34. 44. 67. 87.
152. 174. 186. 188. 202. 213.
266.
Hesiodus. 99. 224.
Hesychius. 1. 2. 3. 4. 9. 10. 11. 16. 17.
18. 19. 20. 21. 23. 24. 25. 27.
31. 34. 37. 38. 39. 43. 44. 45.
46. 50. 52. 54. 56. 57. 58. 60.
61. 63. 64. 67. 68. 69. 72. 75.
80. 81. 84. 95. 97. 98. 100.
102. 106. 107. 108. 109. 111. 113.
114. 116. 117. 119. 125. 126. 128.
129. 130. 131. 135. 137. 138. 139.
145. 146. 147. 149. 150. 151.
153. 155. 157. 158. 159. 163. 166.
167. 168. 170. 172. 175. 176.
180. 181. 182. 185. 188. 190. 195.
196. 199. 202. 204. 207. 208.
212. 213. 214. 216. 219. 220.
221. 224. 227. 228. 229. 230.
231. 233. 234. 237. 238. 240.
241. 243. 244. 252. 253. 256.
257. 258. 259. 260. 261. 262.
263. 264. 265. 268. 272. 273.
278. 279. 281. 282. 283. 284.
Emend. 11. 20. 40. 45. 67. 75.
95. 108. 109. 111. 117. 129. 164.
170. 172. 180. 208. 212. 214.
220. 230. 233. 240. 253. 264.
281.
Hieronymus. 160.
Himerus. 108. 172. 237.
Horatius. 92.
Hyginus. 11. 87. 132. 134. 135.
Emend. 132.
Iamblichus. 173. 204. Emend.
173.
Inscriptiones Antiquae. 13. 52.
82. 93. 119. 126. 127. 128.
134. 156. 185. 193. 194. 216.
217. 225.
Interpres Vetus Horatij. 88.
Interpres Vetus Persij. 189.
Ioannes Chrysostomus. 218.
Ioannes Tzetzes. 17. 146. 147.
Isaacius Tzetzes. 171.
Isaicus. 21. 36. 40. 41. 42.
148. 155. 156. 185. 236.
Emend. 236.
Isocrates. 8. 102. 118. 201.
Iulianus. 69.
Iulianus Martyr. 71.
Lactantius. 140.
Lamprias. 79. Emend. *ibid.*
Lampridius. 169.
Libanius. 41. 188. 212. 213.
233.
Liuius. 17. 50. 215.

Longus

- Longus. 208.
Lucianus. 74. 86. 89. 91. 92.
93. 111. 143. 159. 160. 212.
213. 241. 259. 263. 271.
Lucretius. 189.
Lutatius. 85. 87. 92. 133. 152.
181. 239. 245. 270. Emend.
152. 181. 246.
Lycurgus. 235.
Lyssias. 50. 147. 236.
Macrobius. 7. 169. 174. 269.
271.
Marcellinus. 164.
Marcus Euangelista. 71.
Marinus. 207. 210.
Martialis. 90.
Matthaeus Euangelista. 71.
Maximus Monachus. 169. 237.
Emend. 169.
Maximus Tyrius. 33. 235.
Menander Comicus. 168.
Menander Rhetor. 79. 142. 252.
Emend. 79.
Michael Ephesius. 66.
Moscopolus. 69. 70. 262.
Musaeus. 3.
Nicephorus Gregoras. 268.
Nicetas. 89.
Nonnus. 62.
Olympiodorus. 240.
Onosander. 111.
Oppianus. 252.
Origines. 59.
Ouidius. 6. 270.
Palaphatus. 58. 131.
Parthenius. 47. 149. 153.
277.
Pausanias. 2. 8. 13. 16. 18. 24.
32. 33. 44. 45. 51. 55. 61.
62. 64. 65. 66. 73. 75. 76.
78. 81. 82. 87. 88. 90. 95.
97. 101. 102. 103. 113. 115.
116. 119. 120. 125. 130. 133.
136. 139. 140. 153. 154. 167.
168. 170. 171. 172. 180. 181.
182. 187. 188. 191. 192. 193.
194. 197. 198. 201. 205. 206.
208. 216. 221. 222. 226.
230. 239. 240. 248. 256.
257. 264. 265. 269. 272.
279. 281. Emend. 44. 113.
Persius. 189.
Petronius. 91.
Phalaris. 110.
Philemon. 204.
Philo. 119.
Philostratus. 26. 61. 85. 89. 115.
225. 236. 266. 268.
Photius. 145.
Phrynichus. 71. Emend. *ibid.*
Purnutus. 52. 161. 207. 233.
281. Emend. 281.
Pindarus. 8. 73. 107. 134. 216.
217. 262.
Plato. 5. 18. 42. 52. 58. 59.
61. 62. 69. 175. 186. 189. 258.
Plautus. 20. 92. 106.
Plinius. 158.

Plutar-

- Plutarchus. 3. 4. 5. 8. 10. 25. 26.
30. 32. 46. 47. 48. 50. 51. 56.
62. 71. 78. 82. 84. 85. 87. 88.
94. 96. 99. 104. 105. 108. 112.
113. 118. 126. 133. 140. 141.
143. 153. 154. 160. 161. 163.
164. 166. 179. 182. 184. 187.
197. 198. 199. 202. 203. 205.
207. 209. 210. 211. 218. 220.
221. 228. 229. 234. 235. 238.
242. 252. 254. 259. 266.
271. 274. 277.
- Pollux. 11. 32. 34. 38. 39. 40. 41.
67. 71. 83. 84. 114. 118. 120.
138. 139. 149. 150. 190. 196.
204. 205. 229. 238. 242. 256.
265. 275. Emend. 32. 38.
40. 138. 238.
- Polyanus. 21. 22. 43. 110. 111. 118.
135. 209. 254. 271.
- Polybius. 24. 151. 201. 222. 259.
- Porphyrius. 2. 64. 94. 144.
193. 198.
- Proclus. 17. 26. 37. 41. 42. 43.
59. 60. 68. 71. 81. 99. 175. 176.
207. 210. 219. 220. 224. 239.
Emend. 99. 220.
- Procopius Gazæus. 7. 109.
- Prudentius. 232. 283.
- Psellus. 91. 189.
- Schol. Anthologia Epigramm.
103.
- Schol. Apollonij. 55. 173. 174.
176. 191.
- Schol. Aristophanis. 4. 21. 22.
25. 27. 28. 29. 31. 34. 35. 38.
39. 41. 42. 43. 52. 64. 174.
183. 186. 187. 190. 195. 234.
236. 242. 245. 247. 252.
254. 255. 274. Emend. 28.
35. 64. 234.
- Schol. Callimachi. 280.
- Schol. Euripidis. 137.
- Schol. Homeri. 177. 210. 211.
- Schol. Nicandri. 158. 159. 219.
- Schol. Pindari. 8. 9. 13. 14. 16. 18.
51. 54. 57. 72. 74. 82. 96. 100.
103. 107. 112. 115. 130. 131. 134.
135. 139. 143. 150. 166. 172.
182. 197. 203. 216. 217. 225.
238. 241. 262. 265. 270. 272.
Emend. 57. 112.
- Schol. Sophoclis. 160.
- Schol. Theocriti. 129. 157. 159.
162. 218. 238. 253.
- Schol. Thucydidis. 131. 216. 217.
269.
- Senatusconsultum Athenien-
sium. 127.
- Seneca. 90.
- Sextus. 87.
- Sidonius. 97.
- Simplicius. 5. 33. 59. 86. 161.
Emend. 86.
- Sopater. 164. 165. 239. 264.
- Sophocles. 281.
- Statius. 62. 91. 181. 222. 239.
- Stephanus. 12. 73. 112. 153. 159.
169.

169. 173. 196. 248. 254. 257.
280. Emend. 254.
- Stobæus. 103. 276.
- Strabo. 17. 54. 57. 73. 103. 112.
199. 222. 247. 248. 254.
269. 270.
- Suetonius. 13.
- Suidas. 7. 15. 20. 21. 22. 23. 29. 34.
35. 39. 43. 49. 50. 63. 64. 67.
69. 95. 99. 130. 132. 137. 143.
145. 147. 148. 163. 166. 170.
172. 175. 177. 186. 202. 204.
211. 212. 223. 228. 233. 235.
237. 238. 242. 243. 245.
247. 255. 273. 275. Emend.
35. 132. 212. 233.
- Synesius. 150.
- Tarrheus. 21. 31. 116. 132.
- Tertullianus. 35. 86. 90. 160.
- Themistius. 86. 187.
- Theocritus. 4.
- Theodoretus. 51. 85. 93. 111. 113.
151. 162. 183. 223. 237. 238.
268.
- Theon. 130. 158. 212.
- Theophrastus. 5. 43. 84. 126. 127.
211. Emend. 84.
- Theophylactus. 232.
- Thucydides. 66. 73. 83. 131. 203.
258. 266.
- Varro. 65. 189.
- Victorinus. 164.
- Virgilius. 134. 143.
- Vitruvius. 117. 127.
- Vlpianus Rhetor. 148.
- Vopiscus. 169.
- Xenophon. 34. 53. 118. 141. 153.
186. 229. 236. 269. 270.
- Xiphilinus. 69.
- Zenobius. 5. 117. 133. 137.

F I N I S.

• V u

Lugduni Batauorum,

Typis ISAACI ELZEVIRI.

ANNO MDCCXIX.

